

M

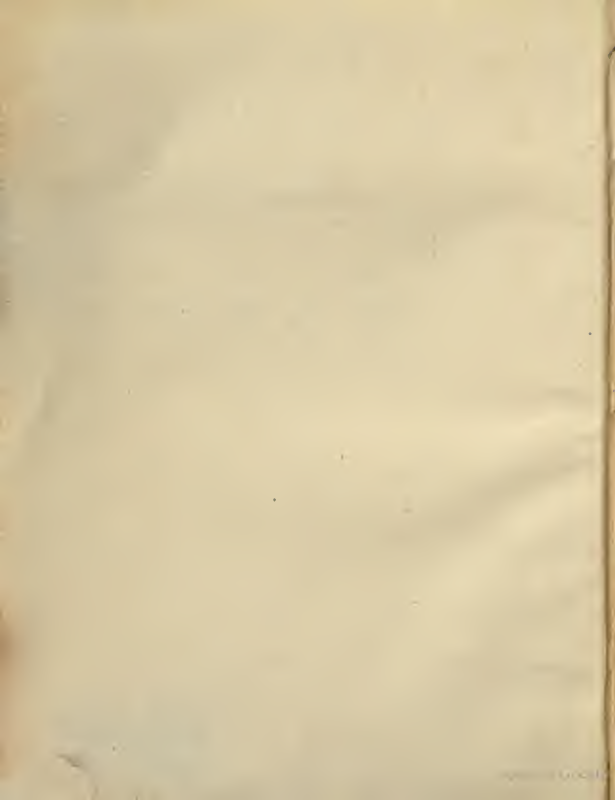
Bia Karle Loma

de libertate eclesiastica

Johann Lup

1511

70. 2. F. 55

De libertate ec

clesiastica: tractatus Jo
annis Lupi aro. se.
protonotarij.

Eiusdem tracta

tus dialogi: de cōfede
ratiōe pncipū & potētatiū.

Quia cum que

stioni Lupi aro. se. nota tuq
digniss. ris / i fine ad nu
meru. chartarum
quotatis.

Reuerendissimo in christo patri et domino domino
cisco sancte romane ecclesie sancti Eustachij dyacono:
Cardinali ecclesie Senensi dignissimo archiepo: Joānes
Lupi Sedis apostolice protonotarius et segobiensis
Decanus. S. P. D.

Reuerendissime in Christo pater scriptum est: Melius est obedi-
re quam sacrificare: et qui non obedierit principi morte moriatur. Itaque
licet in motu et ut peregrinus in senensi ciuitate et ut dominationi
tue reuerendissime obedirem/omissis multis legibus imperato-
rum: que etiam si loquantur in materiam actionum: ut probatur
est: quo ad ecclesias et ecclesiasticas personas: nullum robur nec
fidem faciunt: feci in hac causa libertatis ac ecclesie immunitatis
de qua nunc agitur: in dicta Senensi ciuitate non quod duxi
sed quod potui et valui. ut in omnibus euellam: corrigas et cimen-
des. Velit deus: et laborum anxietates: et intentio sancta et recta
quam in defendendo ecclesiam eiusque sacerdotes. d. r. Reueren-
dissima habuit et habere eis afferat aliquid utilitatis: et ipse redē-
ptor et magister noster aduertat: ne in causa ista eadem d. r. Re-
uerendissima possit conqueri aut dicere cum Hieronymo. Inue-
nire non possum aliquos alios scire ecclesiam: et de domo do-
mini populos seduxisse: preter eos qui sacerdotes a deo positi
erant et prophete et speculatores. Sed christi vicarius prout iu-
ris est et omnes ecclesiasticas personas in defensionem ecclesia-
rum earumque sacerdotum et libertatis ac immunitatis: quam usque
ad sanguinem et animam defendere tenentur: inuenias beniuolas/
constantes et firmas: et omnia ut deus disposuit/decreuit et ordi-
navit: et eius vicarius: sic decretum a deo pronunciauit et decla-
rauit obseruentur pro conseruatione et salute animarum tam cle-
ricorum quam secularium: quos ipse deus et eius vicarius pascendos
et curandos tue d. r. reuerendissime tradidit: quam altissimus per multa
tempora feliciter ad sanctam ecclesie vniuersalis et ipsius senen-
sis tibi particularis gubernationem et defensionem conseruare
dignet. Senis sexto Kls. Septembris. Anno dñi. M. cccc. xci.

Breue apostolicum et occasio tractatus ecclesiastice libertatis.

Pius seruus seruorū Christi Iesu. Dilectis filiis
vicario venerabilis fratris nri archiepi et prioribus
gubernatori cōis et capitaneo ppli ciuitatis senensis.

Dilecti filij/salutem et apostolicā benedictionē. Ut obuiet fraudibus in ciuitate ac dominio senēsi sub clericorū nomine placitōs cōmissis sepius conquesti sunt nobiscū dilecti filij cōmunitatis eiusdem ciuitatis senensis. Facta est cū clero ipso cōuentio: qd clerici et persone ecclesiastice/acpia loca ciuitatis et dominiū senē. gabellas soluāt. Et ne ppter ea ptra libertatē ecclesiasticā ex hoc damnu patiānt teneat cōmunitas senē. in recōpensam. et restitutionē solutiōis gabellarū hmoi/singlis annis soluere et distribuere illis sumas pecūiarū iuxta taxā in folio pntibus introcluso descriptā. De gabellis sō tpe pterito et actis et collectis a clericis et ecclesiasticis psonis et locis pijs predictis quolibet p cōmunitatē senē. aut hntes cām ab ea ipsam cōmunitatē: et ciues eius oēs tenore pntiū ab oibus cēsuris et penis quar ppter ea incurrerūt gñaliter absoluim⁹ et liberamus: absolutos et liberatos esse decreuimus. nō obstātib⁹ pmissis oibus et infrascriptis cōstitutiōibus et ordinatiōibus apostolicis et alijs d'uscunq in cōtrarium facientibus et di ponētib⁹: etiā si talia forent de quibus hic habenda foret mentio specialis.

Joannis lupi apostolice sedis

pronotarij/de libertate ecclesiastica tractat⁹ feliciter ordit⁹.

Questio. I. An supdictū breue sit surrepticiū et obre. vt d' iure d' nibilo defuiat. Et casu qd surreptiōe nō pstatet: an dñiū seu cōitas teneat d' iure pbare oia ī breui narrata.

Primo vt in hac cā vere et iuridice pcedat: et oia fiāt sine lesiōe conscie tā plati et cleri/qd dominiū seu cōitatis. Videndum est qd breue cōcedat in qd cōitas facit fundamētū et excusationē. Nam nulli dubiū nec stāte necessitate/ v' aliq utilitate ciuitatis/ dominiū sine quib⁹ cēsurs nō possz gabellā de fructib⁹ bñficioz et earū recipere nec lenare. Et sic vt dico: pncipalr est necē videre breui cōtineat. Et dico pmo: q in breui pncipaliter. se. re.

Pius narrat se habuisse a cōmunitate Senēsi: q̄ cler⁹ ad frangēdem euitandā laicorū/qui sub nomie ecclesiariū ⁊ clericorū in solutiōe gabelle fraudabāt dominiū de soluēdo gabellā ⁊ recōpēsam hīdo ac restitutionē solutiōis gabelle cū dominio seu cōmunitate cōcordauit. Et sic p̄mo videt̄ ex narratiōe Breuis/mā p̄ime ibi. Et ne p̄pterea cōtra libertatē ecclesiasticā. q̄ cōcordia fuit causa motiua ⁊ finalis q̄ induxit dictū pontificē ad p̄dictum Breue cōcedendū. Et sic p̄mo videt̄ de iure Breue subrepticium ⁊ obrepticium ⁊ nullius valor⁹. q̄ fuerūt multa exposita pontifici que nō erāt. s. de cōcordia ⁊ fraude. ⁊ fuerūt multa omīssa ⁊ tacita: q̄ si papa intellexisset/nō cōcessisset. ⁊ sic Breue vt surrepticium ⁊ obrepticium de nibilo deseruit. vt in. c. sup̄ lris. ⁊. c. cū dilecta. d̄ rescrip. Sed posito casu ⁊ nō cōcesso: q̄ Breue nō cōstaret subrepticium: concordia ante omīa est necesse vt videatur ⁊ ostēdatur a cōmunitate. q̄ cū summus p̄tifer in suis lris refert se mā p̄ime ex expositiōe seu narratiōe part⁹ ad aliud: oportet illud aliud videat̄. vt in. c. abbate. in glo. it̄ fiat fides. de ver. signi. ⁊ in. c. cum olim. in. j. ⁊ in. c. accepimus. ⁊ in. c. porro. de priuile. ⁊ in. c. ij. de rescrip̄tis. vbi abbas ait. Q̄ si negātur narrata in rescripto/onus probandi incumbit impetranti. hoc idem ipse Abbas in. c. fi. de p̄sumptionib⁹. hoc tenet Jo. an. in. c. j. de lris contesta. li. vj. facit p̄ hoc textus in. c. seruatis. ⁊ in glo. xxv. q. ij. ⁊ i. c. cōtra morem. c. di. ibi. in parte vobi⁹ oportet ostēdi qui bonus testis est in materia de qua agitur. ⁊ glo. ordinaria in. c. j. de fide instru. que multa pro ista opinione allegat. ⁊ in auten. si quis in alio quo. c. de edendo. Et questio pro isto articulo est liquida et clara. Nam cui dubium: si allegatur cōtractus inter contrahētes: necesse est vt videatur contractus. ita q̄ si cōcordia aut nō fuit/aut non potest de ea cōstare: Breue summi pontificis saluā de terminatione maiorū de nibilo deseruit. vt in. d. c. ij. de rescrip̄tis. vbi littera ait. Semper illa verba intelligūt̄ in rescripto: etiā si non ponantur: si preces veritate nitāt̄. Et causa debet esse ⁊ remanere in terminis iuris cōmunis. i. q̄ clerus ⁊ ecclesiasticē persone de fructibus seu bonis ecclesiarum seu beneficiorū nullam gabellam soluant. nec dominium sine pena censurari a p̄dictis exigere potest. vt in. ca. non minus. et in. ca. aduers⁹ de imunitate ecclesiarū. ⁊ in. c. q̄q̄. de censib⁹. li. vj. ⁊ in. c. de ecclesiarū. ed. et in cle. vnica. eo. xi. et in cle. finali. de g.

Nec obstat si aliquis diceret pro parte dominij seu communita-
 tis: q̄ inferitur certuz foliū tape seu cōpense in dicto breui: & pa-
 pa de dicta concordia & tara in breui facit mentionē. Cū vt dixi
 non sufficit nisi aliter de p̄cordia constet: q̄ fuisset celebrata cū
 prelato & clero / & alijs religiosis. quos tangit. q̄ qd omēs tangit
 debet ab omnibz approbari. vt. j. latius dicā. Nam quis de iure
 potest dubitare: q̄ si papa in narratione non fundat intentionē
 suam / aut loquatur in facto p̄prio: q̄ nisi aliter p̄betur per impe-
 trātem / narratio pape nullā probationē faciat. vt facit tex. in ex-
 presso in cle. vnica de proba. Et ibi Jo. de imo. iuxta glo. voluit
 aliquantulū sentire: q̄ non solū ad hoc q̄ narrata pape p̄bent /
 papa debet fundare intentionē suā in narratis: sed debet loqui
 in facto p̄prio. vt ibi. Et ita sensit Odradius in cōsilijs suis con-
 silio. cccxlvij. & etiā ipse Imola. in eadē cle. tenet: q̄ in facto alte-
 rius nullo modo sibi creditur / nisi p̄betur. q̄ de illo nō est info-
 rmatus. immo de gestis ab alio coram se nulla fides est adhiben-
 da. & ita Imo. asserit tenuisse Calderinū in. c. post cessionē de p̄-
 ba. hoc tenet Jo. an. in regula. non licet de re. i. li. vi. hoc tenet
 doctores. in. c. in litteris de fide instru. & in. c. si papa iuxta l̄ram
 in prin. de priuile. li. vi. & in. c. finali de presumptionibz. & p̄ Inno.
 in. c. inter dilectus. de fide instru. in fine. vbi ait. Et etiā si papa
 diceret in priuilegijs: eximimus omnes ecclesias vestras que p̄
 vos sumpserunt regulā beati Augustini: in quibus has dupl̄m
 expr̄imēdas. quia hec verba ponuntur narratine / nulla ecclesia
 expr̄essa videtur exempta: nisi als p̄betur q̄ sit sancti Augusti-
 ni. qd dictum multū facit in isto casu. quia si etiā dictus dominus
 Plus narrasset in certo folio concordia / n̄ illa narratio p̄ba-
 ret etiā in facto antiquo. hoc sentit Jo. an. in dicto. c. si papa. de
 priuile. li. vi. hoc idē tenet Dominicus in. eo. c. in. iij. quesito. hoc
 etiā tenent anchara. & archidia. & recitant verba Inno. Pro su-
 pradicta opinioe omēs doctores allegāt. c. hec quippe. iij. q. vij.
 hanc eandem opinionē sequit̄ cardinalis in. d. cle. vnica de p̄ba.
 in prin. in. viij. & in. ix. quesito vbi & in. x. ait: Si ad petitionē ali-
 cuius papa aliquid narrat: non creditur sibi: & narrans tenet p̄-
 bare narrata. Istam opinionē sequūtur in dicta cle. omēs doc.
 & in. c. ex litteris. de transactionibz. & in locis p̄allegatis. Nec
 obstant ea que aliqui doctores possent dicere: q̄ in narrat̄a pō-
 tū in facto antiquo inducitur p̄batio. Nam licet hoc esset ve-
 rum iure nō resistentē. vt in. c. j. & in. c. ad decimas. de resti. spo. li.

De libertate ecclesiastica

Vl. doctores dicunt in d. cle. in fi. quando papa non narraret ad instantiā et expositionē partis / sed motu proprio. et videns fundasse intentionē suā in narratis: tunc verba pontificis probarent / maxime in facto antiquo. Alii doctores deludūt: Narratū pape nullū am probationē induceret / nec faceret etiā in facto antiquo. put facit textus in casu de quo agitur in dicto. c. Si papa. de priuilegiis. li. vi. vbi Dominicus in pmo notabilis singulariter ait. Nota primo: qd verba narratiua pontificis non plura principaliter propter se / sed incidēt apposita in aliqua dispositione mō inducūt probationē narratorū. etiā si a pte narrātis depēdeat narrata cōcedere. Quantū magis in casu de quo agitur. vbi papa non poterat cōcedere (vt probabitur) qd simpliciter clerici soluāt gabellas. Nam vt ait dictus Dominicus et Ioan. an. in nouella. et Jo. monachus in dicto. c. Si papa. in pmo quesito: qre narratiua pape non probāt. quia de natura narratorū est vt probentur / et non pbent. immo magis est: qd si papa motu proprio loqueretur in dicto breui in casu de quo agitur: nō faceret probationē nec tolleretur subreptionē. quia videtur esse defectus intentionis pontificis secundū ibi in Breui p pontificem narrata. vt in. c. si motu proprio. de prebē. li. vi. et ibi p doct. in locis preallē. cū in dicto breui protestatur idē pontifex: nolle venire ptra libertatē ecclesiasticā. qd si breue teneret et traderet executioni: put traditur satis videret venisse ptra deū et libertatē ecclesiasticā. qd nō est credendū de tāto et tam docto pontifice: qui iura diuina et humana videret in omnibus opibz suis nō ignorasse. imo magis est qd bñ aduertēti et fm veritatē se. re. pius in dicto breui nihil pcedit dñio in futurū qd ad pceptionē gabellarū: sed narrat pcordiā: et absoluit dominiū a cēsuriis propter pceptionem gabelle a clero incuris.

¶ Questio secūda. An libertas ecclesiarū et sacerdotū de non soluendo gabellas sit de iure diuino.

Et qd pdicta libertas ecclesiarū sacerdotū et clericorū / ad hūc nō debeāt soluere gabellā de fructibz et redditibz ecclesiarū et bñficiorū suoz / sit de iure diuino: agre probat nūeri. c. iij. et c. viij. Nam qd ples libertates in edificatiōe tēpli ipse rex Salomō obtinuit: adeo vt. iij. regū. c. viij. et c. x. et ipse deus Exo. xix. ait. Mea est n. ois terra. in qua disposuit / vt. s. vt ecclie et sacerdotes earū essent

liberi ab omni potestate seculari. Ita Pharaon licet tyrannus iussit
 privilegium suorum sacerdotum observari. ut Seneca. xlvij. ibi. Emit
 igitur Ioseph omnem terram egypti etc. pro terra sacerdotum. hoc idem
 et melius habet et fuit in observantia E. de. i. c. vij. ibi. Rex atrox
 rex statuit in dominio suo. ut sacerdotes dei essent immunes in po-
 sonis et bonis. ibi. Vobis quoque notum facimus de universis sacer-
 dotibus et levitis/cantoribus et cantantibus/nathineis et ministris do-
 mus dei huius. ut vectigal et tributum et annonas non habeatis po-
 testate imponendi super eos. Hic Constantinus imperator. quod translatum
 est in. c. sacerdotibus. xi. q. i. dum traherent sacerdotes sibi ad iudican-
 dum ait. Ite et inter vos causas vestras disponite: quod dignum non est/
 ut nos iudicemus deos. Ante eum quippe pagani iure publico prin-
 cipes fuerunt. qui verum deum nescientes/deos ligneos et lapideos co-
 lebant. et tamen eorum sacerdotibus honorem maximum tribuebant. ergo si
 multi tyranni et infideles sine charitate nescientes deum/biussent:
 quid quod ad veros sacerdotes dei faciet fideles imperatores? qui filii
 ecclesie sunt/non principes. ut in. c. Si imperator. xcvj. di. ubi littera ait.
 Si imperator catholicus est: quod saluapace ipsius dicimus? filius est/
 non princeps ecclesie. quod ad religionem competere discere ei puenit/non doce-
 re. habet privilegia sue potestatis: que administrandis legibus publicis di-
 uinitus persecutus est: et eius beneficium non ingratus propter dispositio-
 nem celestis ordinis nil usurpet. Ad sacerdotes enim deus voluit
 quod ecclesie disponenda sunt pertinere: modo ad seculi potestates. quod si fideles
 sunt/ecclesie sue sacerdotibus voluit esse subiectas. non sibi videlicet ali-
 enum ius et misterium quod alteri deputatum est. nec se eis prestat abrum-
 pi/ a quo omnia constituta sunt: et illi beneficia pugnare videat/ a quo prius
 persecutus est potestatem. Non legibus publicis: non a potestate seculi/ sed a
 pontificibus ac sacerdotibus omnipotens deus christianae religionis cleri-
 cos et sacerdotes voluit ordinari/ dissentiri recipi de errore reme-
 antes: ita quod nec in ecclesiis/ nec in eorum sacerdotibus ac bonis ipsa-
 rum ecclesiarum et sacerdotum imperatores sine pena censurarum
 ac indignationis dei se possunt intromittere. cum videatur privile-
 gium divinum hinc/ ita declaravit et interpretatur Bonifacius octavus in.
 c. quod de censibus. li. vi. ubi ipse ait. Eius igitur ecclesie ecclesiasticeque
 persone/ ac res ipsarum non solummodo iure humano / quinimo
 et divino a secularium personarum exactionibus sunt immunes etc. Hoc idem
 videtur observatum et declaratum per alios summos pontifices. in. c. non
 minus. et in. c. adversus de immunitate ecclesiarum. et in locis pallegatis.

De libertate ecclesiastica

Hoc idem videtur obseruatum et declaratum per quod plures imperatores seculares. ut legitur in cons. parisiens. de Lodo. imperatore. quod translatus est in. c. fm cano. xxii. q. viii. hoc idem in. c. sanctum ca. ca. et. q. ut de proximo latius dicam.

Questio tertia. An papa contra ius diuinum possit dispensare. Si decime sint de iure naturali seu diuino: et quomodo comprehendantur sub preceptis moralibus. Et an et quomodo papa dispensare possit in non solutione decimarum.

Sed viso et habito pro fundamento: quod ista libertas seu immunitas de qua agitur/sit concessa a deo: et sit de iure diuino: papa contra eam non potest simpliciter venire: nec dispensare. ut in. c. lras. de restit. spo. et ibi glo. est. et glo. ordinaria iuxta textum in. c. a nobis. de decimis. et bene ibi per abba. et in. c. cum ad monaste. de sta. regu. in fi. et in. c. sup eo. de biga. et ibi per doc. satisfate. et in. c. sunt quida. xxv. q. i. et in. c. sicut quida. xii. di. et in. c. sis qui preest. in pn. et in. s. idem. et in. c. i. xii. di. et ibi per do. car. de turrequamata. et alios doc. Immo magis est: quod a pontifice precepta canonica non debent sine maxima ecclesiarum utilitate/aut necessitate mutari/aut laxari. facit text. i. c. et si illa. i. q. vii. determinatio est beati Augustini. ut decretum et translatus est in. c. omnibus. xxv. q. ix. ubi ipse beatus Augustinus ait. Omnibus modis ecclesiastice discipline vel moderationi conueniens est: ut que rationabiliter ordinata fuerint vel decisa/nulla in posterum debeant refragatione turbari. hoc idem in. c. loci eadem causa. et. q. et in locis preallegatis. sed contra ius diuinum non potest papa/ut supra/venire: nec dispensare. Theorica est omnium doc. theolo. et cano. Ita sentit Ricardus in. iiii. di. xxvii. ar. iiii. hoc idem beatus Tho. eadem di. q. ix. ar. iij. hoc idem Alexan. de Ales. in. iij. parte. q. li. membro. viii. art. iij. hoc etiam cano. in. d. c. litteras. et. c. cum ad monasterium. et in locis preallegatis. Nam cui dubium: quod hodie papa non potest dispensare/ut quis contrahat matrimonium in primo gradu consanguinitatis: nec aliquo modo in secundo/ut quis habeat fororem fratris. ut Leuit. xviij. nec potest dispensare quod dissoluatur matrimonium consummatum. quia decretum a deo quod deus coniungit/homo non separet. ut Matth. xix. Nam licet verum sit: quod hodie in crimine heresis non possint teneri/nec obseruari cerimonie

alia. vt ait vas electionis/tuba euangelij. quod translatus est in
c. translato de institutionibus. nec hodie possent teneri sine crimi
ne iudicialia moysi tanq̃ precepta a moysē: licet tanq̃ bene pro
uifum per p̃fices et impatores posset eodem modo p̃uideri/p̃
ut plures et in pluribus. p̃uifum est: nihilominus iudicialia di
uina/sicut preceptū decimarū et moralia tenent: et in totū debēt
obferuari mandata naturalia et alia diuina iudicialia. que licet
expsse nō sint in moralibus: nōlomin⁹ vidēt adberere moralibus: et
cōp̃hēdūt s̃b moralibus et naturalia et moralia sub euāgelio: vt in.
c. 1. di. v. et in. c. nō est p̃ctm̃. z. s. bis itaq. vi. di. z. Mat. v. vbi redē
pro: et magister noster in illo euāgelio approbat et ratificat/ licet
sub alio rigore et perfectione maiori precepta moralia. Itaq. nō
solū papa non potest venire/ neq. disp̃sare expresse cōtra mora
lia: sed nec etiā contra cōp̃hēnsa seu inclusa in moralibus. vt
In preceptis decimarum/ et immunitatū sacerdotū/ et ecclesiarū/
et in gradibus prohibitis. vt. s̃. Nā licet aliqui doctores voluif
sent sentire: q. papa potuisset eximere aliquos laicos a solutiōe
decimarū: aut facere eos capaces ad earū receptionē. prout al
legāt in. c. a nobis. de decimis. dico salua corū correptione/ sim
pliciter talis opinio nullo pacto possit sustentari. nat nullū dū
bium/ vt dīscimus: istud preceptū fuit institutū fm̃ indetermina
tionē cor̃e. de iure naturali/ et in. l. naturali: vbi in decimis et ob
lationibus dabat honor deo. et in lege diuina datū a deo. vt Exo
di. xxi. et Deutero. xxi. et xlii. et Leui. xxi. et deus per malachi
am. c. ii. ait. Inferte omnē decimā in horreum meū. et in pluribus
locis repetitur: et hoc per summos p̃fices declaratū in. c. pa
rochianos. et in. c. tua nobis. et in. c. an aliquibus. de deci. et in. c.
causa. de ver. signi. et in. c. reuertimini. et in. c. decimas. xvi. q. 1. et
in. c. omnes decime. et in. c. decimas deo eadem ca. q. vii. in t̃m/ q.
istud preceptū ita adberet preceptis moralibus/ qd̃ reputat licet
diuinū iudiciale preceptū morale. Nam vt ait beatus Tho. secū
da secūde. q. lxxvii. ar. 1. q. preceptū de solutione decimarū par
tim quidē erat morale/ iditū naturali ratione: partim autē erat iu
diciale ex diuina institutione robur habens. sed determinatio cer
te partis exhibende ministris diuini cultus: non est de iure natu
rali/ sed est introducta institutione diuina. Hoc autē tenet Ale
xander de Alen in. ii. parte summe. q. li. in. 1. et ii. mēbro. q. prece
ptū decimarū sit diuinū iudiciale/ fm̃ indeterminationē cor̃e.
dum tangit dei bono: ē naturale et morale. s̃. hoc voluit sen

De libertate ecclesiastica

tire Salomon Proverbi. iij. c. vbi ait. Honora dñm de tua substantia. Et ita istud preceptū reputat morale. vt. s. ptra qđ papa venire non potest: nec simpliciter dispensare. Nā licz verū sit: qđ summus pōtifer habeat supremā potestātē in beneficialibz. vt in c. proposuit. de pces. prebē. z in. c. licet. z in. c. statutum. de pben. li. vi. z melius qđ alibi in cle. i. vt lite pē. in fi. vbi lra ait. Salua tñ premīssis omnibz romanī pontificis potestate: ad quē ecclesiārum/dignitatum/personatuū/aliorūqđ bñficiōz ecclesiasticōz li bera dispositio ex sue potestatis plenitudine noscī ptinere. vbi constat: qđ papa libere in beneficialibz possit disponere: nō autē propter hoc videt sibi permissum indistincte in dictis bñficialibz/et in eis annexis libere disponere. Nā certū est: qđ in sacramentis/z in presbyteratu/z in sacris ordinibz/qui sunt annexi epātū z dignitatibz z ecclesie parochiali papa nō posset disponere aliter qđ a christo dispositum est. vt in. c. i. de sum. tri. z vt. s. in locis prealleg. nec autē in pceptione decimarū: que sunt reseruate a deo pro sustentatione sacerdotū: z sunt annexe sacerdotio z diuino cultui: quem papa nec minuire/nec tollere potest. z sic tanqđ de cultu diuino/z de annexo primo precepto. s. de honorando deū papa in pteritiū qđ a deo dispositū est/in detrimentū eiusdem dei honoris nō potest disponere. ¶ Posset tñ aliquo modo papa cū laico dispensare/ad aliquos dies z annos decimas suas retinēdi: aut alterius parochiani decimas percipiendi: non auctoritate propria/z noīe ipsius laici. vt in dicto. c. causa. de ver. sig. sed auctoritate pape/z noīe ipsius pōtificis. Nam certū est: qđ bona clericōz z ecclesiārum sunt bona pauperū: z circa paupes presbyteri z sacerdotes pñt z debent decimas diuidere/et ex decimis eos alimētare. vt in. c. quicquid habet clerici/pauperū est. vt in. c. in canoni. z in. c. in sacris canonibz. xxi. q. i. z augst. quod trāslatū ē. in. c. decime. ca. ca. z. q. decime tributa sunt egētū altarū. z in. c. decimas ca. q. i. Et cū papa sit vñs ecclie epōs/ac totius christianitatē: z vñs rector z administrator oīūz bñficiōz z decimarū. vt in. c. suspectos. iij. q. v. in subscrip. z in. c. vbi periculū. in. s. ceterū. de elec. li. vi. z vt. s. nō imerito vides aliqđ seculares se pauperes z indigētes/z ex laboribz manū suarū nō se posse sustentari/ac tps sibi paupibz ex elemosyna pcederet pro sustentatione eoz suas decimas possent retinere: z sine pctō pbytero non traherent: qū esset opus qđ talis paup laicus nibil haberet decimarū.

di/ q papa eidē pcederet facultatē leuādi decimas alteri parochiani. qz tūc nec iste laic⁹ videt decimas retinere: nec alienas nō mie suo pceptis: s; noie pape. qz qd p aliū possidz/ p se ipm possidere videt. vt in. l. c. cū venissent de rest. spo. z in. c. si diligētī de pscript. z in. c. qm. in. s. penul. vt lit. nō pte: z isti de interdictis. s. possidere. z. ff. de ac. pos. l. qd meo. Et isto mō debz intelligi tex. i. d. c. a nob. de decimis. qui nō videt sentire ptranū. z isto modo voluerunt multi doctores dictū. c. intelligere. licet multū pfuse z itricare h idē voluit sentire Hostien. licet p in pgruā distinctionē seu diuisionē in dicto. c. a nobis. dicēs q alit in isto pcepto qd in alijs versatur honor dei irremissibilis. s. nō hēbis deos alienos. honora patrē tuū z matrē tuā. in quibz dicit nulla cadit nec in toto/ nec in parte dispesatio in pcepto decimarū i qdū pstat honor dei/ q si bi retinuit in signū vniuersalis dominū/ papa nō pē dispesare: sed in qdū tāgit vtilitatē eccliarū z clericorū/ papa possz dispesare. qd nō si intelligat. vt. s. implicaret sibi pditionē z nō possz stare. Itaqz pstito vt pmittit: q pūlegiū z immunitas clericorū sit de iure diuino: z si ius dū lūnū pap nō pōt venire/ neqz dispesare: nec a fortiori imperatores in similibus possunt iuste et sine maximo sacrilegio aliquid determinare.

¶ Questio quarta. In quibz exactionibz clerici teneant cōtribuere. Et an/ z qm excusent a vigilijs muroz.

Et redeundo ad ppositū/ z ad casum de quo agit: licet omittamus pro nūc me discurremus p non necessaria: explicare seu narrare totā materiā munerū seu exactionū. Breuiter dicendū est: q exactiones seu munera vt iura disponunt. Et Hostien. plenissime ait in summa in titu. de immunitate ecclesiarū. in. s. quibus. Alia sordida/ alia honesta. Honestorū alia ordinaria: alia extraordinaria. Ordinariorū: alia augarie z perangarie: alia rerū tm extraordinariarū. Alia ptiēt ad publicā vtilitatē. alia ad pietatē alia ad capitaneā voluntatem. vt sic volo: sic iubeo. Ad ordinaria autem munera que regulariter sunt. sicut sunt tributum z cēsus in possessionibz aut rebz seu bonis q pueniūt annexa seu onerata ad ecclias: ecclie z sacerdotes tenēt. vt xi. q. i. Si tributū. et. xxiij. q. viij. Cōuentio: z in. c. ex līs. de pigno. z in. c. pastor. al. de decimis. in. fi. et in. l. de bis. C. de epīs et cleri. z iura sunt vulgaria.

De libertate ecclesiastica

Licet aliquando si dantur in dote pro fundatione ecclesiarum/
 vident onera remissa vt in. c. i. de censibus. et ibi per docto. et in. c.
 cōperimus. c. iij. q. vi. Non autē intelligendum est census realis
 aut tributū reale qd ponitur hominibus ratione bonoꝝ suoz: vnde
 etiā si bona sint descripta ratione operis. Nam simile onus siue
 census dicitur de iure psonali: et non trāsīt cuꝝ onere. vt Domi-
 nicus et alij doctores aiūt in. c. i. de immuni. ecclesiarū. li. vi. Ab
 exactionibus seu muneribus sordidis angarijs et pangarijs et ab
 ordinarijs: p̄terq̄ in munere seu cēsu reali/ vt. s. et ab extraordi-
 narijs ecclesie et earū sacerdotes sunt imunes. vt. s. de iure diuini
 no et canonico probatū est. et de iure ciuili. in. l. ij. et in. l. placet. et
 in. l. omnes. et in. l. p̄sbyteros. c. de epi. et cle. et in. l. placet. c. de
 sa. sanc. ec. Nam vt ait Hostien. in summa in titu. de cleri. coniu.
 in. §. et p̄uilegiū. et in dicto titu. de imu. ecclesiarū. §. Ergo ho-
 die omnes ecclesie sunt immunes respectu laicoꝝ ab omnibꝝ ex-
 actionibꝝ supradictis. Et q̄ tales exactiones vt indebite sūt p̄denā
 demon obstante abusu cōtrario. vt in aut. de ecclesiasticis titu-
 lis. §. ad hoc sancimus. et nulli iudiciū. §. nulli liceat. coll. ix. et ait
 q̄ bene facit lex. §. que incipit. hac editali. §. Illicitas. cuius p̄ba
 sunt hec. Illicitas etiā exactiones/ maxime ab ecclesijs quarū ab-
 usus iā per lōga tēpora inoleuit p̄ ciuitates et castella/ omni modo
 cōdēnamus et p̄hibemus: et si facte fuerint in duplū reddātur.
 Itē alijs §. in quadā. l. que incipit. ad dec. et decorez. §. itē nulla
 cōmunitas vel p̄sona publica/ vel p̄uata: collectas siue exaccio-
 nes angarias et pangarias ecclesijs alijsq̄ p̄ijs locis imponāt: aut
 inuadere ecclesiastica bona p̄sumāt. quod si fecerint: et requisiti
 ab ecclesia vel implo cōmēdare contēpserint: triplū refundāt: et ni-
 hilominus p̄bano impiali subiaceāt. q̄ absq̄ satisfactione debita
 nullatenus remittātur. Inno. in. d. c. non minus satis confuse fa-
 cit istam distinctionē quā fecit Hostien. et in aliquo tam in nomi-
 nibꝝ/ q̄ in significationibꝝ exactionū videt ab Hostien. deuiare.
 Abbas siculus in dicto c. non minus. male contentus de cōfusi-
 one Inno. ita proluxe facit differētiā exactionū et earū significa-
 tionū: q̄ quasi reincidit in cōfusione ipsius Inno. licet in substan-
 tia multū videtur p̄cordare cū Hostien. Cum aliqua dicta ibi p̄
 Inno. si intelligerētur simpliciter vt ipse dicit/ nec possunt aliquo
 iure stare: q̄ in aduētū principis clerici debuissent contribuere.
 nisi intelligatur vt abbas intellexit. s. an patrimonio ecclesie/ vel
 alicuius p̄clati: vbi seculares aliqd exponerēt in aduētū pape

non esset inconnitens. dum tamen seculares ipsi non essent im-
ponentes onus vt clerici soluerent. vt inc. peruenit. eo ti. ita q
omissis varijs et pfusis opinionib⁹/qd esset prolixū et maximū qd
narrare: Et fm qd plures leges imperatorum/et fm veritatem
se ipsum redemptorem et magistrum nostrum: qui fuit et est sine
fallentia vere legis conditor: et fm eius vicarios ecclesie et carū
sacerdotes sunt immunes ab omnibus exactionibus. scilicet ab
omni munere turpi/bonesto/et extra ordinario/et ordinario. pre-
terq in censu reali. vt. s. Licet theorica abbat. in. d. c. non mi-
nus. de reparādis vijs et itincribus. videtur mihi q possit stare:
Et si imponatur in currib⁹ census pro reparatione viarū/ con-
tribuat maxime cum clericus non debet esse auriga currus: at-
tento maxime/q currus pro sustentatione clericorum non sunt
omnino necessarij sicut fontes et pontes et putei. Ad aquam etiā
ad utilitatem publicam et pietatem coactam sunt immunes. vt.
supra. et late per abbatem. in. c. non minus. in. vij. col. Licet ad
necessitatem communem quasi ineuitabilem teneantur de iure
scilicet ad vigilijs murorum ciuitatis. vt in. c. peruenit. de immu-
nitate eccle. vbi videtur in hac necessitate et periculo prouisum
vt clerici non teneantur a vigilijs murorum ciuitatis se excusa-
re. Quod sane est intelligendum vt intellexit ibi glo. in prin. scz
nullum de hominibus ecclesie secularibus. aut melius vt intel-
lexit Joan. an. et Hostien. Et refert abbas in. d. c. non minus. sc-
licet: quando ciuitas habet infideles suspectos. vbi tunc non so-
lum pro conseruatione bonorum/ sed personarū datur clericis
a iure licentia hoc faciendi: et in euentum bellandi. vt in. c. peti-
tio. de homicidio. et ratio est in promptu. Et vidimus qd volens
dum est temporibus nostris in otranto. nam cum turci et inimici
infideles ciuitatem inuadunt et intrant/ accipiunt bona: et interfi-
ciunt personas. sicut ibi q interfecerunt archiep̄m et plures ec-
clesiasticas personas. et sic videtur licitum in similibus contra
infideles non solum p̄s byteris vigilare/ sed pugnare: interfice-
re: et mutilare. cum videantur defensare se et sua. in cuius defen-
sione non contrahitur irregularitas. vt in. c. interfecisti. de ho-
micidio. et in de. si furiosus. c. ti. vbi videtur concessum p̄s by-
teris/ pro defensione persone hominem interficere sine pena ir-
regularitatis. Nec obstat licet fm aliquos videatur ob stare. sc.
petitio. de homicidio. vbi clerici interficientes infideles sunt ir-

non licet in
muris.
et p̄s byteris
pugnare et
interficere

regulares. cum ibi apparet casus: q̄ homicidia non fuerunt cō-
 missa pro defensione murozum ciuitatis: sed extra ciuitatem cle-
 rici cum laicis exeuntes/bellarunt. vbi commissa fuerunt homi-
 cidia. quare clerici non excusantur ab irregularitate: si reperiri-
 tur homicidia/aut mutilationes membrorum manu propria fa-
 cta. Eriste est verus intellectus ad dictum ca. petitio. nec aliter
 potest saluari. Sicut excusantur vt dico/si in custodia murozū
 turcos interficerent: cum intrantibus turcis clerici de vita nullo
 lam securitatem habent. quod secus esset/si vigilia esset contra
 christianos qui vellent ciuitatē inuadere. in quo casu credo/ sal-
 ua determinatione maiorum/clerici non teneantur per se vel ali-
 os vigilare. nec hoc voluit dicere. c. peruenit. cum loquatur Bre-
 gorius episcopo Taragoneñ. qui semper fuit prout est in suppo-
 sitione Agarenorum: seu vt vulgariter loquamur saracenorum
 stantium in Africa. Nam vltra ciuitatem taragoneñsem: que per
 mare parū distat a machometicis africanis: habet ecclesia tarag-
 onensis pulchrum castrū in insula que vocatur Iuisa: que nō
 distat per duas dietas a principali ciuitate africana. et sic ibi fuit
 iusta prouisio. Nam als si esset bellum inter christianos/quis ex-
 cuset clericos in homicidio ab irregularitate: quā nec pro pa-
 tria/nec pro parentibus/nec pro defensione ecclesiarum clerici
 debent incurrere. vt in. c. suscepimus. et in. c. significasti. de homi-
 cidio. quia licet videatur concessum clericis sine mutilatione et
 homicidio et sanguinis effusione laicos in casu iusto defensare.
 vbi licet per alios sequatur homicidium ex adiutorio clericorū/
 clerici non incurrunt irregularitatem. tex. est sing. in. c. presentium
 de clerico percussore. et glo. in. §. i. xxij. q. vii. Quia clerici dū pos-
 sunt sine scandalo et irregularitate tenentur proximū defensare:
 vt in. c. non inferenda. et in. c. qui potest. et in. c. ab imperatoribus
 in. §. ecce. xxij. q. iij. et in. c. dilecto. de sen. ex cō. li. vi. Tamē ipsi cle-
 rici non tenentur pro alia defensione q̄ propria sua mutilare aut
 homicidium facere. Nec obstat. ca. omni timore. xxij. q. viij. qui
 allegatur per doc. et per abbatem. in. d. c. non minus. et in. c. perue-
 nit. Nam valde abbas et aliqui doctores fuerunt in littera illius
 c. decepti: cum non aduerterit/q̄ papa ibi scripsit exercitui frā-
 corum: et sic laici. et vbi abbas recitat textum. vbi littera dicit.
 Si quilibet vestrorum mouetur pro veritate fidei. ipse Abbas

refert. nostrorum. in tantum q̄ cum illo errore. in c. clerici. de vlt
ta et honestate clericorum voluit probare esse licitum clericis
contra infideles indistincte bellare. Nec etiam valet quod alle
gat in d. c. peruenit. in. iij. col. 2 in capitulo petinio. de homicidio
ad probandum q̄ clerici teneantur ad vigilias / seu custodiam
civitatis. quia vt dixi textus in capitulo. petinio. loquitur cōtra
infideles: vbi si homicidium fuisset factum in custodia muros /
clericus non contrahit irregularitatē. Itaq̄ in casu de quo agi
tur nō credo / salua determinatione premissa / in muneribus ex
traordinarijs / etiam in tangentibus pietatem seu communita
tem: q̄ clerici possint a secularibus astringi vt contribuant: non
quia clerici ab operibus p̄s excludantur sed quia prohibita im
poni a secularibus. Nam certum est / q̄ opus pium ab omnibus
catholicis ecclesijs edificare. et pontifices principes hoc exhor
tantur facere. vt in capitulo. boni p̄incipis. xcvj. distinctio. sed
nec eis nec alijs permissum est auctoritate propria aut auctori
tate secularium ecclesiarum edificare. vt in capitulo. nemo. 2 in. ca
pitu. basilicas. de condi. distinctio. i. et sic in casu de quo agitur /
licet sit meritorium edificare / pontes reparare / fontes / puteos
mundare / et similia pia: non tamen videtur hoc iure permissum
presbyteris de mandato secularium: cum non habeant potesta
tem imperandis vt predictum est: citius in omnibus obediē
di sacerdotibus 7 ecclesiasticis. Nec videtur procedat / nec faci
at argumentum: quod pluries vbiq̄ locorum faciūt seculares:
neq̄ etiam aliqui doctores contrariam opinionem sequentes.
scilicet: ista sunt vtilia communiter tam presbyteris q̄ seculari
bus. Et sicne in merito si ecclesiastici contribuant vt in re com
muni. nam vt probatum est in locis preallegatis: deus sacerdo
tes vt tanq̄ in sortem eius electi / voluit ab istis exactionibus 7
curis vt solum vacarēt diuinis liberius / essent liberi 7 exempti.
vt videtur hoc scriptum per Nicolaum primum ad Carolū im
peratorē. quod translatum est in capitulo reprehensibile. xxiij.
questione. viij. vbi littera ait. Reprehensibile valde constat esse
quod subintulisti: dicendo maiorem partem omnium episcopo
rum die noctuq̄ cū oib̄ alijs fidelibus tuis p̄paratis mariti
mos vigilare. 7 ob id epi impediāt venire. cū milia cōfr̄ sit cōf̄isto

seruire. milites seculi seruiant seculo. qz nemo militans deo
 Ita qz realiter z plene probatur: nullo pacto cōtra christianos
 licet pessimos tyrannos clerici debeant ciuitates vigilare. nam
 quod genus ita pessimum inter christianos/ q̄ piratarum potest
 dari. Sed vltra ius diuinum z pontificium stat contra secular
 res maxima ratio. quam abbas siculus in. d. c. non minus et ali
 doctores allegant: immo iura expressa/ que faciūt ad casum. qz
 ipsi seculares gaudent de bonis honoribus/ dignitatibus secu
 laribus ipsius ciuitatis. habent etiam castellas/ potestātē/ re
 ctorias tam in castris ciuitatis/ q̄ in ipsa ciuitate. z sic habent ex
 ciuitate honores z vtilitates z pecunias pro se z suis. cuius cau
 sa nec immerito vt cum si gaudent honoribus ciuitatis suppo
 sent onera. vt in regula. rationi congruit. et in regula: qui sentit
 onus/ sentire debet commodum. z e contra. de re iudi. li. vi. ita qz
 videtur de iure diuino pontificio/ ac per q̄ plures leges impera
 torum z de equitate z ratione: sacerdotes ab omni munere z cē
 su/ preter q̄ a censu reali vt. s. esse immunes. Neqz obstat qz ali
 quando per aliquos imperatores aliter videatur prouisū in ex
 actionibus ad pias z viles causas in. l. ad instructiones. et in. l. i.
 neminem. C. de sacro sanc. eccle. Nam neqz imperatores habue
 runt facultatem in his disponendi. nec leges habent locum: nec
 in aliquo iudicio vt supra/ sunt admittende. quia ius ciuile intē
 dit seruare ciuilem societatem/ non curans de vtilitate anime: z
 ius canonicum principaliter curat de saluatione anime. vt in. c.
 vt animarum. de constitu. lib. vi. z ibi per dominicum est glo. or
 dinaria in. c. cum contingat. de iur. iur. Ideo licet ius ciuile pro
 pter societatem z publicam vtilitatem permitteret vsuras dan
 das/ z prescriptionem cum mala fide: ius canonicum quod ten
 dit ad finem dei magis/ q̄ ad societatem z publicam vtilitatem
 hominum/ ista z similia exclusit z reprobauit: z noluit vt in his le
 ges imperatorum locum haberent. vt in in locis preallegatis. z
 in. c. non licet imperatori. x. dist. vbi littera ait. Non licet impe
 ratori vel cuiq̄ pietatem custodienti aliquid contra diuina man
 data presumere: nec quicq̄ quod euangelicis vel prophetis aut
 apostolicis regulis obuiet agere. hoc in. c. lege imperatorum. et
 in c. constitutiones. z in. c. imperium. et quasi per totum. eadem
 distinctione. hoc idem in capi. nulli fas. z in capi. violatores. xxv.
 questu. i. z quasi per totum. hoc idem in. c. ecclesia sancte Marie.

in. c. que in ecclesiarū. de cōstitutionibz. 7 in. c. sane xv. q. iij. in. §
 sed sicut. vbi littera ait. Sed sicut circa huius operis initium
 pmissum est: toties legibz impatorū in ecclesiasticis negocijs vtē
 dum est/ quociēs sacris canonibus obuiare nō inueniūtur. hoc
 idem Gregorius nazāzenus scripsit imperatoribz cōstantinopo-
 litan. quod translātū est in. c. suscipitis. x. di. vbi littera ait. Susci-
 pitis ne libertatē verbi libēter accipitis/ p lex d. ci sacerdotali vos
 subijcit potestati: atqz istis tribunalibus subdit. dedit enī vobis
 potestātē: dedit 7 principatū multo profectiorē principatibz ve-
 stris. Aut nunquid iustū vobis videt: si cedat spūs carni: si a ter-
 renis celestia superētur: 7 si diuinis pferātur humana. Ecce q
 constitutiones principuz ecclesiasticis legibus postpondē sunt.
 vbi autē euāgelicis/ ac canonicis decretis non obuiauerint: omni
 reuerentia digne habeantur. ita qz clare decisum est de iure diui-
 no 7 pontificio/ imperatores 7 dominos temporales per suas le-
 ges non posse venire contra libertatem ecclesiasticam: nec aliqd
 directe aut indirecte posse disponere in p̄iudiciū ecclesiarū
 7 clericorum: nec ordinare. immo non solum in spiritalibz/ sed
 etiam in alijs ecclesiasticis temporalibus leges imperatorū non
 recipiuntur in foro ecclesiastico: nisi in subsidium quando cano-
 nica decreta deficiūt. vt. §. 7 in. c. j. de no. ope. nunci. 7 in. c. cleris
 ci. de iudicijs. 7 in. c. Inper specula. de priuilegijs. 7 sunt iura vul-
 garia. Nam cui dubium: qz imperatores non potuerunt prouis-
 dere/ neqz per suas leges disponere. vt prouiderūt 7 disposuerūt
 de tempore ordinandorum presbyterorum/ et de matrimonijs
 contrahendis per episcopos vel presbyteros: et de multis alijs
 ecclesiasticis 7 spiritalibus. cum in his nihil ad eos/ sed ad chri-
 sti vicarios 7 summos sacerdotes: quibz a deo data est potestas
 prouidendi/ pascendi/ ligandi 7 absoluendi/ ac inter lepram 7 le-
 pram discernendi. Nam licet videatur in. c. plures. 7 in. c. p̄inci-
 pales. 7 in. c. creatina. 7 in. c. nobis. 7 quasi per totum. lxij. distin.
 qz in electionibus 7 prouisionibus ecclesiarum 7 prelatoz im-
 peratores interuenirent. hoc erat/ visa 7 attenta tyrannide 7 infi-
 delitate ipsorum imperatorum: vt maius malum euitaretur. sci-
 licet/ ne ecclesia careret pastore: 7 incideret in scisma causa impe-
 ratorum. Ita voluit sentire Stephanus pontifex in. c. nosse. et
 tex. in. c. valentinianus. lxij. di. Ita intellexit Guido in. d. c. creati-
 na. vbi ait: qz Leo papa. iij. fuit natione romanus: qui fuit mal-

rum timidus: et in graue preiudiciu[m] ecclesie principi seculari se
 submisit. et etiam hoc confirmatur in. c. lectis. lxiiij. di. ubi ait: q[uod]
 Stephanus tertius natione romanus hic plus timuit lapidari
 cito flexus q[uam] sanctus Stephanus protomartyr. Hoc videt sen
 tire Dominicus in preallegatis locis cardinalis sancti Sixti de
 Torquemada. in. c. i. lxiiij. di. dicit: q[uod] dabatur locus laicis/ vt in
 teressent in electionibus summi pontificis: non q[uod] licitum esset/
 sed propter pacem et quietem ecclesie: vt sine scandalo celebrare
 tur electio. Idem cardinalis in. c. perlecta. eadem di. dicit: q[uod] re
 quirebatur consensus laicorum ad euitandum scandalu[m] illorum
 qui impedire possent electionem. Ita q[uod] imperatores nec direc
 te nec indirecte p[er] suas leges/ neq[ue] statuta possunt: nec si catholi
 ci sunt debent contra libertatem ecclesiarum et sacerdotu[m] caru[m]
 disponere seu iudicare. immo doctores volentes aliter sentire q[uam]
 ecclesia sentit/ canones ecclesie scindere dicuntur: et videtur spi
 ritum sanctum blasphemare. Ita beatus Damascius papa statu
 it in. c. violatores. xxv. q. i. ubi littera ait. Violatores canonu[m] vo
 luntarie grauit[er] a sanctis patribus iudicantur/ et a spiritu sanc
 to/ instinctu cuius ac dono dicati sunt/ damnantur. quoniam
 blasphemare spiritum sanctu[m] non incogru[e] videntur/ qui co[n]tra
 eosdem sacros canones non necessitate compulsi: sed libe[re] vt
 premissum est/ aliquid aut proterue agunt/ aut loqui presumunt:
 aut facere volentibus sponte consentiunt. Talis eni[m] presumptio
 manifeste vnum genus est blasphemantium spiritum sanctum.
 Hoc idem in. c. nullifas. eadem ca. 2. q. ubi littera ait. Nulli fas
 sit sine status sui periculo vel diuinas constitutiones/ vel apo
 stolice sedis decreta temerare. nam vt ait beatus Augustinus.
 quod translatur in. c. Hereticus. xxiij. q. iij. Hereticus est/ q[ui]
 alicuius teporalis comodi/ et maxime vane glorie principatusq[ue]
 sui gratia/ falsas ac nouas opiniones vel gignit/ vel sequitur: et
 etiam Paulus in epistola ad galatas. quod translatur in. c. her
 esis eadem ca. 2. q. ait. Quicumq[ue] igitur aliter scripturam intelli
 git q[uam] sensus spiritus sancti flagitatio que scripta: licet ab ecclesia
 non recesserit/ tamen hereticus appellari potest. Itaq[ue] doctores
 volentes aliter interpretari iura diuina et pontificia q[uam] interpre
 ratum et decisum est per ecclesiam: non videntur ab heresi mul
 tum distare: et multa mala a deo sperare et ecclesia. vt ipse de[us] ait
 per Ezechielem. xij. c. qui multa mala conuincatur contra inter

pretantes seu loquentes de scripturis aliter q̄ interpretatum est.

¶ Questio quinta. An posito q̄ fuisset facta concordia cum clero ciuitatis /z nō cum prelatiis /z clericis de prouincia /z cōmitatu. An teneātur isti de comitatu soluere sgabellā. Vel sic. An prelatus cu3 suo capitulo possit pro se /z clero contrahere /z clerum obligare.

Sed redeundo ad propositum /z ad casum de quo agitur. Posito casu /z non concesso: q̄ concordia cum clero ciuitatis reperiretur facta /z non cu3 episcopis / seu religiosis: nec cum clericis de prouincia /z comitatu celebrata: /z q̄ predicti prelati ac clerici /z persone ecclesiastice de prouincia /z dyocesi /z comitatu non soluunt gabellam: An hodie possint /z teneātur soluere. Et dico q̄ non. quia si non fuerunt in concordia / nec in obligatione cum concordia nec breue fundatum in concordia non existente cum eis quo ad eos de nibilo deseruit. quia quod omnes tanq̄ debet ab omnibus approbari. vt in. c. ad hec in fine. de officio archidia. /z in regula. quod omnes tangit. de regu. iur. lib. vj. /z in. c. j. de censibus. eo. li. /z in. c. si archiepiscopus. de tem. ordinā. /z in. c. licet ergo. vij. q. j. et in. l. in concedendo. ff. de aqua pluui. arcen. /z bene in casu nostro facit tex. in. c. sine exceptione. xij. q. ij. vbi littera in casu de quo agitur. s. in cōmutatione ait. Sine exceptione decernimus: ne quis episcopus de rebus ecclesie sue quicquam donare / vel commutare / vel vendere audeat: nisi forte aliis quid horū faciat vt meliora prospiciat cum totius cleri tractatur: hoc idem in. c. j. /z in. c. nouit. /z in. c. cum apostolica. /z quas: per totum de rebus ecclesie non alienant. ita q̄ totus clerus debebat vocari /z iteruenire in concordia. Hic idē ait tex. in. c. placuit. eadē di. /z iura sūt vulgaria. de h. sac. p. abbatē l. d. c. non min⁹. i. si. d. im. ec. Tum quia clerus ciuitatis nō potuit totam religionem /z totū clerum dioecesis obligare. nec in hoc seu simili sufficiebat tacit⁹ consensus cleri. Cum de iure in alienatione perpetua /z simili casu de quo agitur / requiritur expressus cōsensus. vt in. c. j. de his que fiunt a prelato. /z glo. in. c. j. de rebus ec. non alie. li. vj. /z in dicto. c. sine exceptione. xij. q. ij. Et bene in casu de quo agitur per doctores in. c. contingit. de transla. cum non solum agat de eo:

De libertate ecclesiastica

rum preiudicio tñ: sed successorum et ecclesiarum: vbi grauius est agendum/ vt. dñ. c. veniens. de trāsac. Joan. de imola tenet exp: esse in casu de quo agitur in cle. vnica. de imu. ec. q. qui nō concordarunt/ non tenentur soluere gabellam. Tum etiā quia papa non videtur in suo breui ligare nisi concordantes: maxime cum casus expositus pontifici de fraude notoria cessabat in clericis et religiosis de comitatu. et sic cessante causa cessat effectus. vt in. c. cum cessante. de appel. tum clerus diocesis et comitatus non fuerit in obseruantia breuis seu concordie. vt facit tex. pro istis clericis in. d. c. contingit. de transla. Nam semper cum conceditur priuilegium/ in preiudiciū tertij debet stricte interpretari. vt in. c. pastoralis. d. priuile. et in. c. i. et ij. de de si. presby. li. vi. et in. c. cum dilecti. de dona. Secus in odium concedētis. vt in c. olim. de verbo. signi. et in. c. cum dilectis. de consue. et in c. quia circa. de priuile. imo magis est: q. verba priuilegij interpretantur contra significatū vocabuli/ vt non ledatur ius tertij. et in. c. sup eo. de offi. dele. Vide singularem doctrinā Dominici i. c. dudū: de preben. li. vi. in tertia col. Nam potest dici: q. istud priuilegiū fuit concessum ex liberalitate pape: cum nisi motu proprio esset concessum/ non dicitur concessum ex liberalitate. ita tenet Dominicus et alij doc. in. c. si motu proprio. de preben. li. vi.

Questio. An posito casu/ q. breue nō teneat: An dominiū seu cōmunitas secularium posset se iuuare seu tueri in perceptione gabelle ex possessione quam asserunt habere contra ecclesiasticos per decem/ viginti/ et triginta annos.

Sed posito/ q. Breue non teneat: prout videtur ex supradictis q. non teneat: An dominiū possit se iuuare et tueri ex eo/ q. allegant fuisse in possessione leuandi seu percipiendi gabellas a clero et religiosis de ciuitate per. xx. et. xxx. annos. In quo breuiter dicendum est/ q. non. Nam certum est: q. sine possessione nō currit prescriptio. vt in. c. causas que. de prescrip. et in regula sine possessione. de re. iur. li. vi. et nulli dubium: q. laici decimas et gabellas clericorum non possunt possidere: quia de similibus sunt incapaces. Nam vt ait Abbas siculus in dicto. c. causam que. in prima colum. et i. c. ad aures. e. ti. in pn. q. licet aliqua spiritualia possint possideri ex priuilegio pape per laicos: non tamen prescribi.

et ibi per alios doc. Nā vt ait idem Abbas in. d. c. causam que. de prescrip. 7 in. c. querelam. de elec. q. licz fundatores ecclesiarum sint capaces possidendi ius presentandi seu ius patronatus: nō tamen propter hoc oēs laici sunt capaces iuris patronatus. nec aliij q̄ fundatores/aut dotātes ecclesias/seu dantes fundū seu predium pro ecclesia edificanda possunt possidere ius patronatus. nec cōtra ecclesiam prescribere ius patronatus/aut ius presentandi. vt ibi. Nam vt ait idem Abbas in. c. constitutis. de elec. in quarta colum. q. stātes in possessione/iure resistente/nulum cōmodum seu suffragium debēt habere ex possessione. neq̄ cōtra ius proprietatis possunt habere effectum restitutorium. hoc tenet Jo. an. in. c. cum ana. e. ti. hoc tenet Inno. in. c. ij. de in. inte. resti. facit tex. 7 theorica doct. in. c. ad decimas. de resti. spo. libro. vi. 7 in. c. i. de prescrip. eodem libro. Nam vt ait ipe Abbas in. c. massana. de elec. in tertio notabili. p̄suetudo non potest red dere laicos capaces iuris spiritualis: maxime si cōsuetudo esset contra ius diuinū. etiam si esset consuetudo tanti temporis/de cuius initio non staret memoria. vt in. c. i. 7 in. c. quanto. 7 in. c. si. de consue. Nam laici etiam ex donatione non possunt prescribere spiritualia. nec titulus daret bonā fidem. nec causaret p̄scriptionē: cū error iuris impedit p̄scriptionē. vt in. c. dudum. de deci. 7 in. e. c. aplice. de dona. 7 ibi p̄ Abbatē/7 alios doct. facit tex. in. l. nunq̄. ff. de vsuca. Nā vt ait idē Abbas/7 alij doct. in. c. bone. ij. de postula. p̄el. q. exercens aliq̄d ius ex g̃ra/non videt̃ acquirere possessionem illius iuris/ad hoc q. possit petere resti tutionem. Nec casu quo daretur vera possessio in dominio seu communitate Senen. percipiēdi gabellam. que indistincte aut simpliciter de iure dari non potest. non curreret p̄scriptio mī nori spacio q̄draginta annoz. vt in. c. illud. 7 in. c. de quarta. 7 in. c. ad aures. 7 quasi per totū de prescrip. 7 in. aut. quas actiones. C. de sacrosan. eccle. Facit textus in. c. accidentibus. de priuile. vbi Abbas ait: q. contra priuilegia ecclesie non currit p̄scriptio minori spacio q̄. xl. annoz. vbi Joan de Imola in relectionis suis ait expresse: q. contra libertatem ecclesie nulla currit p̄scriptio. quia incapaces/ut supra. 7 ibi per alios doctores facit tex. tus. in. d. c. de quarta. de prescrip. vbi Abbas in. ix. col. ait: q. in si militibus 7 grauiter p̄iudicialibus/etiam in corporalibus non datur p̄scriptio (maxime in iure canonico) minor q̄. xl. annoz.

De libertate ecclesiastica

Immo aliqui doc. ibi voluerunt tenere et affirmare: q̄ in possessione discontinua/que non omni hora et die continuatur a possessore/sit necessarium tempus duplicatum. s. lxx. annorum. Nam omnia iura fauēt libertatibus. vt in. c. cum olim. in. §. pen. et in. c. ex ore. in. §. si. de priui. vnde fauores ampliuntur/et odia restringuntur. vt in. c. tua. d. decimis. et in. c. j. de filiis presby. lib. vi. et in regula odia. de regu. iu. eo. li. et ff. de lib. et postu. l. cum quidā. Ita q̄ nullo pacto dominiū seu communitas poterit se iuuare et tueri ex p̄scriptum quia incapaces/et sic non possessores. tum quia ex narratis in Breui/ in quo absoluuntur a censuris ex perceptiōe gabelle ab ecclesiasticis personis/ de facto vidētur esse de iure male fidei possessores. cum quia de iure canonico nulla currit p̄scriptio. vt in. c. si. de p̄scrip. et in regula. ij. de reg. iu. li. vi. Nam certum est: ad causandum et tenendum bonam fidem/erat necesse: de vigore Breuis auctoritate ordinarij seu delegati iuris ordine seruato. s. vocatis quorū interest et vocandis: dominium poneretur in possessione percipiēdi gabellas a clero. vt singulariter ait Abbas in. c. cōsultationibus. de iure patronatus. Et sic his nō obstantibus/ dominium seu communitas propter iuris errores non potuerunt stare in bona fide: et sic nec p̄scribere. vt. s. imo propter malā fidem tenentur ad restitutionem. vt in. c. grauis. et in. c. conquerēte. de restit. spo. et in. c. dilecti. de priui. et ibi per Abbatem in. ij. col. et iura sunt vulgaria. Nec in istis spiritualibus valet consuetudo/ q̄tumcūq; antiqua in p̄iudiciū ecclesiarū. cum non possit stare sine peccato. vt in. c. j. et in. c. ad nostrā. et in. c. cum inter de consuetudine. nam non quod fit/ sed quod fieri debet est attendendum. vt in. c. cum causam. de electione. Nam q̄to antiquior: quia cum peccato: tanto magis reprobanda/ et citius de medio tollenda. vt in. c. si. de consue. et in. c. cum in ecclesiā. de symonia. Nam veritas preferenda est consuetudini. vt in. c. mala aut consuetudo. et in. c. veritatē. et in. c. si consuetudinē. et in. c. qui contenta veritate. viij. di. Nam vt ait Anto. in. c. si. de consue. et Dominicus in. c. j. de consti. li. vi. q̄ consuetudo que repugnat ecclesijs/ repugnat fini dei/ et fini publico. quia ius publicum consistit in sacris et sacerdotibus. vt. j. di. et. c. ius publicū. et si consuetudo videatur facere vtilitati publice/ et repugnat fini dei: sicut de dandis vsuris/ ratione finis dei dicitur irrationabilis et cum peccato. licet et alio modo sit in fauorem publice vtilitatis/ non

tinet: nec quicumque antiqua valet: ut in locis preallegatis.

¶ Questio septima. Si posito et non concesso: quod privilegium teneret: an communitas seu dominium possit hodie clericis augmentare gabellam.

Sed posito et non concesso / quod rescriptum seu privilegium esset validum et teneret: et clerici tenerentur ad solutionem gabelle. an hodie dominium posset gabellam augmentare. Et dicendum est quod non. cum quia non liceret a concordia recedere: presupposito quod concordia fuisset. facit textus. ut in. c. ij. de rebus ecclesie non alie. li. vj. in fi. ubi inter alios doctores optime Ancharanus ait: quod paria sunt illi citate contrahere: vel ex contractu licito ultra debitum aliquid usurpare. Dicit autem licitum / quicquid venit de natura tractus / vel conventionis legitime. Nam idem est census seu gabella de novo imponere / aut impositam augere. ut in. c. phibemus. de censibus. quod fuit in consilio lateranensi. sed certum est / ut probatur: et est notorium: quod communitas seu dominium hodie sine pena censurarum / de quibus supra / non posset imponere gabellam presbyteris. ergo nec augere. ut ibi et in. c. gravis. et in. c. scientes. eo. ti. de censibus. facit textus. et ibi per doctores. in. c. pastoralis. de rebus ecclesie non alie. et in. c. predia. xij. q. ij. et bene in casu de quo agitur per abbatem et doctores. in. c. preterea. i. de transactio. Nam cui dubium per novam impositionem / seu statutum de gabella videatur dominium seu communitas gravare ecclesias: et pro earum libertate venire / et censuras incurrere. ut in. c. graue. et in. c. nouerit. de sententia exco. et in locis preallegatis. Immo magis graue dicendum est: quod aliquis dominus seu communitas que recognoscit imperatorem / seu alium in superiorem: non posset ex se licite novam gabellam laicis et subditis imponere: aut antiquam augmentare. ut in. c. super quibusdam. in. §. preterea. de ver. sig. Et si imponeret ecclesiasticus / contra talem dominum posset per censuras procedere: et cum excommunicare. ut est textus. in. c. innouamus. de censu. et ibi bene per doctores. Et sic clare constat et breviter quod non licet dominio seu communitati / in casu quo licite antiquam gabellam receperunt hodie eam augmentare.

¶ Questio octava. An posito quod Bene et privilegium teneret: An dominus seu communitas teneatur ad facere recompensam integram solis gabelle.

Sed posito vt supra in proximo articulo: q̄ Breue esset val-
 dum: et clerici teneretur soluere gabellā: An dominiū teneat sa-
 cere integras compensas/ad hoc q̄ non dicantur venire cōtra
 libertatē ecclesiasticam. ¶ In quo dicendū est: q̄ tenentur face-
 re integram compensam et restitutionē gabelle solute per eccle-
 siasticos. Pro cuius fundamento faciūt om̄ia iura superius pro
 libertate ecclesiarū et sacerdotum seu clericorū allegata. vbi cō-
 stat: q̄ etiam si clerici vellent non possent soluere gabellā: nec se-
 culares sine censuris recipere: nec prelati sine lesione conscien-
 tie tolerare. Necq̄ papa simpliciter/vt diximus/potest cum secu-
 laribus in hoc dispensare. prout sancte memorie Pius secundus
 qui vtrūq̄ ius diuinum et pontificiū et alia de libertate ecclesia-
 stica non ignorabat. ideo sanctitas sua ne veniret contra dictam
 libertatē: neq̄ clericos ac dominiū sceleris. in cēsuris et in indigna-
 tione diuina illaquearet: vt satisfaceret vtriq̄ parti et dominiū in
 obuiando fraudibus. in s. dicta ciuitate sibi a dominio seu com-
 munitate relatis: credendo precessisse concordia: p̄ suū Breue
 protestationem molle venire contra libertatē ecclesiasticā: permisit
 iuxta concordiam clericis/vt soluerēt gabellā. et ne ex solutione
 gabelle clerici damnū pateretur/teneatur cōmunitas facere re-
 compensam et restitutionē solutionis gabellarū singulis annis.
 Ex quib⁹ verbis p̄tificis expresse et clare apparet/esse de eius
 voluntate: in minimo nolle grauare clerū: neq̄ ecclesiasticas p̄-
 sonas. Nam de natura istius vocabuli compensa: licet non quo-
 ad eum qui compensat infinitum pro finito / sed inter homines
 idem est sicut tantū dare seu recipere. alio non diceretur proprie
 seu vera compensa. vt in. c. constitutis. de reli. domi. nam cui du-
 bium: si presbyter soluit centum libras pro gabella: et non reba-
 bet nisi. xx. qui non videatur grauari in libertate: et cōmunitas
 seu dominiū venire contra libertatē et in censuris incurrere. p̄
 ut in locis preallegatis. facit bene tex. in. c. clericis laicos. in. §.
 nos igitur. de immunitate ecclesiarū. li. vi. vbi excluditur omnis
 numerus solutionis. tam. x. q̄. xx. q̄. centū. Nam licet dicta de-
 cretalis sit abrogata per cle. vnicam. eo. ti. nihilominus ratio et
 fundamentum decretalis in hoc potest allegari. et locum habet
 Glo. est ordinari a inc. noui iuxta t. x. p̄. de iudi. in parte quicūq̄
 q3. et ibi per Inno. et alios doct. facit tex. in. l. eas. ff. de capi. di-
 minu. Nam ita leditur libertas in minimo sicut in maximo. quod

est contra intentionem pontificis et eius Breuiis. Nam ut ait beatus Jacobus in canonica sua. c. ij. Quicumque totam legem transgesserit/ offendet autem in uno/ factus est omnium reus. hoc idem si unus ieiunat preter unam diem/ quadragesimam totam fregisse videtur. ut in. c. non liceat. de consue. di. ij. Preterea certum est et non potest negari quod se. re. Pius dicit in Breui/ ut supra/ in compensationem et restitutionem solutionis gabellarum. ex quo vocabulo restitutionem idem Pius expresse voluit ad totum quod soluit clerici eis integre restituatur: alio non diceretur vera restitutio solutionis ut in. c. cum tu. et in. c. tua. et. c. consuluit. et quasi per totum. de usuris. ubi si. prouidetur ut quis restituat usuras: ut quis intelligitur integras. et iura sunt vulgaria. facit bene tex. in. c. pisanis. de restit. spo. quasi in fi. ibi. in parte plene ac libere. ita quod illa est vera restitutio que est plena et libera. ut in. c. conquirente. eo. ti. ij. q. ij. quasi per totum. Ita quod ex verbis et ex intentione pontificis satis constat quod communitas tenebatur compensationem equalem et integram restitutionem solutionis gabelle personis ecclesiasticis facere. Quia quam documque a iure videtur concessa facultas pontifici/ aliqua que sunt de iure diuino commutandi intelligitur/ quod non possit nisi in melius respectu illius actus particularis commutare. ut puta in casu de quo Innocentius et alii doctores in. c. cum ad monasterium de statu regum. et Hostiensis in summa. in ti. de voto aiunt. quod si quidam rex sacrum vellet cum suis subditis/ si daretur sibi una monialis in uxorem/ effici christianus. quod papa debet ibi propter maius bonum filii dei et totius christianitatis/ et sic propter maius bonum vniuersale cum dicta moniali ut contrahat matrimonium et votum religionis quo ad deum et fideles in melius commutare. Sed cessante casu maioris boni/ aut utilitatis vniuersalis/ non posset contra ius diuinum venire: neque in alium/ aut minus bonum commutare. scilicet quod clerici soluant centum/ et facere commutationem quod recipiant decem. Nec credendum est quod dominum ait: quod papa ut eis beneficeret usus est ista liberalitate. cum non dicat liberalitas de alieno. Nam licet papa videatur dominus et vniuersalis administrator rerum ecclesiasticarum: non tamen ita dominus/ ut ista et similia in perpetuum possit ab ecclesia et successoribus alienare re/ nec abdicare. ut in. c. non liceat. xij. q. ij. et in. c. nihil. in fine de prescript. et in. c. periculum. vij. q. i. ita quod clare constat attentam doctrinam pontificis et eius verbis in Breui/ et magis ex intentione: nolle gravare clericos/ nec

De libertate ecclesiastica

contra libertatem eorundem venire. Cui intentioni in rescriptis
et privilegijs magis standū est q̄ verbis. vt in. d. c. super litteris. d.
rescrip. et in. c. sup. eo. et causamq. de offi. delega. vt in. c. ex multis
plici. de deci. et in. c. q̄sto. de puile. quia licet verba rescriptorū seu
privilegiōrū cōsiderāda sint. vt in. c. porro. et in. c. accepimus. de
puile. magis aut̄ mens/seu intētio principis cōsiderāda est. vt
in. c. humane. in p̄nci. xxi. q. v. quia nō sermoni res/ sed rei sermo
est subiectus. vt in. c. intelligētia. de ver. sig. Nā in. c. in bis. eo. ti.
pontifex ait. Non debemus cōsiderare verba/ sed voluntatē. cū
non intentio verbis/ sed verba intentioni debet deferuire. In
terpretatur hoc idem in. c. marchio. i. q. j. vbi Hieronymus ait.
Nec putemus in verbis scripturarū esse euangeliū/ sed in sensu:
non in superficie/ sed in medulla: non in sermonū folijs/ sed in ra
dice rationis. Hoc idem ait Augusti. quod translatū est in. c. bis
quē. xxi. q. ii. Non consideratis rebus ipsis de quibus aliq. id
dicitur: sed sola intentione dicentis. Itaq. in Breui ex intētiōe
dicentis. s. sancte memorie Pij satis clare: constat dictum Piu
nolle venire contra ius diuinum et pontificium: et sic neq. cōtra
libertatem ecclesiasticam: neq. in minimo velle grauare clerum
et personas ecclesiasticas in solutiōe gabelle. Et sic voluit/ vt cle
rici haberent compensam singulis annis: et integram restitutio
nem solutionis gabelle per clericos facere. immo si bene conside
retur Breue et realiter aduertat: sancte memorie Pius nihil cō
cedit dōminio seu cōmunitati percipiendi gabellā a clero in fur
turū. sed tñ concordia narrat: et a censuris p gabellis perceptis
absoluit. vt supra dictū est in questione prima. in fine. Itaq. vide
tur satis constare: q. casu quo Breue teneret: et clerici seu eccle
siastice persone tenerentur ad solutiōē gabelle/ teneantur ha
bere integram compensam: ne de libertate lesa tā contra solu en
tes q. cōtra recipientes deus irascatur. Cui et filio sancto simul
paracletō/ laus honor virtus et gloria in secula seculorū. Amen.
Finis prime partis tractatus de libertate ecclesiastica.

Joannis lupi apostolice sedis

protonotorij in secūdam partem de libertate ecclesiastica
ad reuerēdissimū patrē. d. Franciscū sancte romane ecclie
sc̄ti Eustachij. diaconū: cardinālē ecclie Venē. Prefatio.

Reuerendissime domine: satis lachrymandum est. vt. d. r. Reuerendissima videt: qđ quasi omnis status ecclesiasticus vbiq; locorum lamentatur cum Hieremia: et clamat cum Gregorio dicens. Domina gentium facta est sub tributo magno/ ac sub maxima subiectione et imperio secularium. cum non nullis secularibus videatur obsequium deo prestare/ dum persequuntur clericum et opprimunt ecclesiasticas personas. et vt magister nř ait. Facti sunt odio omnibus hominibus propter nomen suum. Et qđ aliquando non sunt pastores/ nec sacerdotes. de quibus ipse redemptor ait. s. Bonus pastor animam suā ponit pro ouib; suis: necesse est vt frequenter questio ista de libertate et immunitate ac de violatione ipsius libertatis apud doctores ventiletur: ac a pluribus de hoc queratur. Et cum reuerendissime pater diebus elapsis fuisset interrogatus a nonnullis curialibus: an liceret principib; seu dominis tēporalibus/ clericos aut ecclesiasticas personas in exiliū tradere: et de quibsdā alijs questionibus que ad ecclesiasticā libertatē expectare vident. Respōdi tūc breuiter que mihi in mentē ex tēpore venerūt. Nūc aut postq; aliquātulum fuit necesse magis in ista materia cogitare: nec aliquos liberos ratione questionis gabellarū seu exactionū supra scriptarū reuoluere: decreui nonnulla scribere/ ac scripta in publicū tradere. licet aliq; in vtroq; libello repetant. qđ fin diuersa et subiecta materiā hoc nō potuit euitari vna cum dicta questione exactionū/ vt in occurrētibus videā. in quib; credo satis ostēdise et p̄basse: nō licere tñ principib; seu dominis tēporalib; in spūalib; seu ecclesiasticis quātum forsītā existimāt et p̄sumunt. omnia subiiciēs sedis apostolice. d. r. Reuerēdissime determinatiōi et correctiōi.

¶ Prima questio. An pncipes seculares/ seu domini temporales possint clericos seu ecclesiasticas personas in exilium tradere.

In pmo casu dicēdū est: qđ supdicti seculares di iure b̄ sine crimine sacrilegij nō p̄nt facere. qđ certū ē regl; et ordinarie/ seculares nullā hñt iurisdictionē in psonis ecclasticis/ nec ecclasticos p̄nt attingere aut iudicare. facit tex. in. c. ij. de fo. cō. vbi in exilio parit. Ita decisum est hoc idem in. c. non placuit. et in. c. laicis. et in. c. si quis principum. c. vi. q. vi. facit. tex. in. c. clericum. et in. c. filius vester. et in. c. nullus iudicij. licet palea. et quasi per totum. xi. q. i. facit. tex. i. c. i. et ij. q. co. xi. q. v. facit bñ tex. i. c. bene qđdē. in pnci.

De libertate ecclesiastica

et in fi. et in. c. denique et quasi per totum. xxi. di. et in. c. si quis deinceps. xvi. q. iii. facit tex. in casu nostro in. c. cum non ab homine. de iudiciis. ubi interrogatus Celestinus. iii. an licet regi/vel alii cui seculari persone iudicare clericos cuiuscunque ordinis/ siue in furto/ siue in homicidio vel periurio etc. Respondit. tales ante de positionem et incorrigibilitatem iudex secularis iudicare seu punire non valet. ubi tex. in fi. post de positionem et incorrigibilitatem dat locus secularibus: ut tales clericos possint corrigere/ iudicare/ et in exilium tradere. facit tex. in. c. ut fame de sen. excō. ubi prohibetur secularibus capere clericos criminosos sine licentia iudicis ecclesiastici. hoc idem in. c. si iudex laicus. de sen. excō. li. vi. et iura sunt vulgaria. Immo non solum clerici non coniugati sed coniugati cum unica et virgine habitum et coronam deferentes/ in criminalibus privilegio fori et etiam canonis gaudent. ut in. c. vnicō. de cle. coniu. in vi. et sic probatur aperte quod clericus aliquis non potest puniri/ nec iudicari a laicis. immo non potest recoueri in criminali aliquo pacto coram seculari ubi erat auctor. ut in. c. qualiter. de iudiciis. et in. c. at si clerici. et cum non ab homine. de iudiciis. Immo quod magis est. in casu negligentie ipsius ecclesiastici secularis contra clericos intrromittere se non valet. ut in. d. c. qualiter in parte. ubi quod omnino fieri prohibemus. Nec etiam si clericus vellet istud privilegium potest renunciare/ et iurisdictioni secularium se submittere. ut in. c. si diligenti. et in. c. significasti. de fo. cōp. et in. c. contingit. de sen. excō. Dixi autem regulariter et ordinarie clericus non potest iudicari a laicis. quia specialiter iudicatur in causa feudi. ut in. c. verum. et in. c. ex transmissa. de fo. cō. licet archidiaconus. in. c. vnicō. de cle. coniu. in vi. licet etiam in causa feudi non possit conveniri coram seculari. quod non videtur inconveniens. Hoc Joan. an. licet ipse in conclusione asserit: quod licet in causa feudi possit clericus conveniri coram domino feudi/ non tamen persona clerici ratione feudi ab ipso domino feudi potest tangi seu ratione persone indicari. Sed his non obstantibus/ oportet veniamus ad particulare: an clericus possit banniri/ aut tradidi in exilium a seculari. Et dico sine crimine sacrilegii/ et sine violatione libertatis ecclesiastice hoc agere non valet. facit bene tex. ut dixi in. c. cum non ab homine. de iudiciis. ubi in fine. postquam clericus est depositus et incorrigibilis/ datur ab ecclesia facultas iudici seculari/ ut talem clericum possit bannire/ aut in exilium tradere. fa

cit. tex. in casu nostro. in. c. ij. de clerico excommunicato. minis. vbi
 prouidetur in concilio Antiocheno: qd si episcopus clericū corri
 gere non valet/ regis iudicio ad requisitionē ecclesie exilio dāne
 tur: ita q ante requisitionē seu remissionē/ aut ecclesie t iuris ca
 nonici permissionē iudex secularis non potest clericus bannire
 aut in exiliū tradere. facit bene tex. in terminis. in. c. olim de iniu
 rijs. vbi Dono. iij. condemnat ⁊ condemnare facit cōmunitatem
 Floren. quia banniuit episcopū Fesulanū contra deum ⁊ eccle
 siasticā libertatem. ⁊ c. ita q videtur hoc laicis prohibitū: veni
 re contra libertatē ecclesiasticā: dum similia faciūt. ⁊ sic sacrile
 giū incurrūt. vt in loc. palle. ⁊ in. c. pquest. de foro cō. ⁊ hodie p
 uisum est: qd seculares ista faciendo ipso iure sunt excommunicati.
 vt in cle. j. de penis. Nec obstat si aliquis vellet sentire/ q illa cle.
 loquitur tm̄ i prelatis. nā Abbas in. d. c. olim. de iniurijs in sum
 mario intellexit: q habeat locum in omnibus clericis. cum secu
 laris potestas que clericum banniuit condemnari debet per iur
 dicem ecclesiasticum. et dicit hodie adde penā in cle. j. de penis.
 Hoc sentiunt alij doct. in predicto. c. olim. quia licet sit verū / q
 alie pene contēte in cle. non habeant locum nisi in episcopis: cui
 dubium/ sacrilegium seu excommunicatio non habebit locum in
 distincte contra seculares tradētes in exiliū ecclesiasticos/ gau
 dētes priuilegio clericali. s. canonis ⁊ fori in criminali. Nā quis
 dubitat exiliū esse penam a iure. vt in locis preallegatis. quam
 seculares nō possunt imponere in clericos: quos nō possunt pu
 nire/ nec iudicare sine crimine sacrilegiū ⁊ censurarū. nām sine le
 sione corporali facta clerico laicus incurrit excommunicationē.
 cum exercet in clericum qd de iure exercere nō valet. vt in. c. nu
 per. de sen. excō. vbi laicus detinens clericū in custodia publica
 vel priuata excommunicationē incurrit. cū vt ait Inno. ⁊ Hostiē.
 ibi magis iniuria in clerico attendit q lesio. vt in. c. contingit. in
 eo. xi. ¶ Sed quia dixi: ordinarie ⁊ naturaliter seculares non pos
 sunt clericos altringe re: condēnare: neq bannire: aut in exiliū
 tradere: nisi post depositionē ⁊ incorrigibilitatē aut remissionē p
 ecclesiam ad secularē factam. Restat videre: an ⁊ quādo clericus
 tradatur a iure vel ab homine curie seu iurisdictioni seculari: vt
 possit clericū punire/ ⁊ condemnare/ bannire/ aut in exiliū sine
 sacrilegio ⁊ censurarū pena tradere. Et quia questio grauis est
 ⁊ periculosa in qua videtur prima fronte iura diuersa seu varia

De libertate ecclesiastica

et doct. satis varij. necesse est videre fundam. entaliter de priuilegio et immunitate clericali: et qui clerici: et quando gaudet priuilegio fori et canonis: ad hoc quod secularis nullo pacto sine censure contra tales procedere possit: et an et quando clericus censetur de iure perdere priuilegium clericale etc.

Questio secunda. An appellatio clericorum quicunque clerici comprehendantur quo ad priuilegium clericale.

Pro cuius declaratione. Primo videndum est: an appellatio clericorum quicunque clerici comprehendantur ad hoc quod gaudeant et gaudere debeant priuilegio clericali. scilicet fori et canonis. Et doctores dicunt quod appellatione clericorum comprehendantur tam constituti in minoribus constituti in sacris. ut in. c. cum non ab homine. de iudiciis. ubi videtur per uisum quod ad priuilegium clericale: appellatio clericorum / quod etiam omnes constituti in minoribus ordinibus comprehendantur. facit tex. in. c. ij. et quasi per totum. de foro. com. Pro ista opinione facit tex. in. c. unico. de cle. priu. in. vi. ubi possumus esse: quod clericus coniungatur cum uirgine si tonsuram et vestes clericales deferat / gaudeat priuilegio canonis et fori in criminalibus. facit fundamentum in. d. c. ij. de foro. com. quod fuit conciliale facit tex. in. c. nemo. et in. c. clericum. et in. c. continua. et quasi per totum. xj. q. i. Ex quibus supradictis videtur doct. asserere: quod appellatio clericorum comprehendantur omnes clerici etiam in minoribus quo ad priuilegium predictum clericale. nam quod alia comprehendantur secundum subiectam materiam. ut in. c. cum tibi. de p. sig. et in cle. quoniam. de vita et hone. cle. Sed licet videantur doctores assentire: quod appellatio clericorum quo ad dictum priuilegium clericale / comprehendantur omnes clerici etiam in minoribus tamen volunt sentire quod aliter et aliter gaudet et etiam perdit priuilegium clericale. Inno. in. c. i. de apostaticis facit differentiam inter clericos constitutos in sacris: et constitutos in minoribus. ubi post alias opiniones dicit. Si clericus in minoribus facit ordinem contrarium: ut quia accepit secundam uxorem / aut primam corruptam / vel fecit se militem et seuita exercuit: tunc priuatur priuilegio clericali. ut lxxxiij. di. c. si quis clericus. sed si non fecit contrarium ordini clericali: ut quod contraxit cum uirgine: nec fecit se militem / seuita non exercuit: potest uiuere clericaliter / et priuilegio clericali gaudere. ut in c. seriatim. et in. c. eos. xxxij. di. Si autem uiuat seculariter tenendo tabernaculum / vel dimittendo tonsuram. tunc ante monitionem gaudebit

uilegio canonis: sed post monitiones nullo priuilegio gauderet. Hostie. in. d. c. de apostaticis. 7 in. c. ppendim. 7 in. c. cū nō ab homine. de sen. ex. quasi videt sequi theoricā Inno. licet in dicto. c. 1. de apostaticis. videat tenere: q̄ clericus pertrahens cū corrupta gaudeat priuilegio canonis. cū nō sit in p̄tate sua tale priuilegiū renunciare. vt in. c. si diligenti. de fo. cō. 7 in. c. ptingit. de sen. ex cō. Joā. an. in dicto. c. ppendim. recitat. Inno. 7 sequit cū. 7 dicit: q̄ si clericus dimisso habitu inter bellū p̄dit priuilegiū canonis: nō autē fori. nec pōt ueniri corā seculari. 7 si clericus nō dimittit habitū: licet faciat seu committat se uia 7 grauia: non perdit priuilegium clericale.

Questio tertia. Que differentia sit inter clericos constitutos in minoribus et in sacris quo ad priuilegium clericale.

Anto. de but. facit maximā differentiā 7 distinctionē inter clericos in minoribus 7 in sacris quo ad p̄dionē priuilegiū clericalis. Nam in d. c. 1. de apostaticis q̄si in fine. dicit post multa: q̄ ad hoc q̄ p̄stitutus in minoribus p̄dat priuilegiū clericale requirunt quatuor. Primum q̄ non incedat in habitu 7 tonsura: sed vt laicus. Secundū q̄ ingerat se enormibus. Tertio q̄ in illis se frequētet. Quarto q̄ in illis deprehēdat 7 q̄ ad hoc vt p̄stitutus in sacris p̄dat priuilegium clericale dicit requirunt sex. scilicet quatuor. 7 quintū q̄ sit monitus. sextū: q̄ post monitionē sit inco: rigibilis. Abbas si culus. in. c. cū non ab homine. 7 in. c. ac si clerici. de iudi. 7 in. d. c. 1. de apostaticis. 7 in. c. ppendimus. de sen. ex cō. ubi ipse recolligit totā istam materiā. videtur sentire: q̄ licet opinio Anto. posset stare in priuilegio canonis: non autē in priuilegio fori. cum omnes clerici de iure quo ad forū ante degradationē gaudent priuilegio clericali. 7 sic asserit etiam post predicta quatuor 7 sex: q̄ clerici non possunt nec debent ante degradationē iudicari a secularibus vt in. d. c. cum non homine. de iudi. 7 in. c. si iudex laicus. de sen. ex cō. lib. vi. Joannes de Imola in. c. ex litteris. de vita et bone. clerico. facit vnā grauem differentiam inter clericos in minoribus 7 constitutos in sacris quo ad priuilegium clericale. scilicet. Si clerici in minoribus cōmittās aliqd homicidiū/ aut mutilationē 7 ex sanguine irregularitatem: q̄ t̄les clerici nullo gaudent priuilegio. de.

Quam opinionem quasi nullus doctorum sequitur: nec approbat., cum dicunt. c. cum non ab homine. et alia supradicta iura videntur expresse facere in contrarium. et sic quasi omnes doct. videntur paruum differentiam facere quo ad privilegium clericale inter clericos in minoribus et constitutos in sacris. licet omnes doctores in ista materia videantur in multis inter se sentire contraria: et ut dixi a principio/etiam videantur iura diuersa et prouisiones contrarie. Et sine dubio in simili materia esset per doct. aut summos pontifices in his que dubia/ aut diuersa seu contraria videntur/danda vera et clara determinatio. cum agatur de re graui et grauissima. et plures ex ista questione/qz non clare seu est aperte decisa/oriuntur inter ecclesiasticos iudices et seculares dissensiones et scandala. que semper sunt euitanda. vt in. c. dilecto. de senten. exco. li. vi. vbi littera ait. q. hi duo gladij consueuerunt exigente necessitate sibi adinuicem suffragari: et inuicem alterius subuenire mutua frequentius exerceri. Sed pro clariore demonstratione in presenti questione. salua correctione et determinatione maiorum: possent omnia iura concordari. et aliquantulum opinio Inole/ licet videatur nimis rigorosa posset sub aliqua distinctione sustentari. Pro cuius declaratione est premittendum: q. in ecclesia dei sunt persone ecclesiastice.

¶ Questio quarta. Que dicantur persone ecclesiastice ad hoc vt gaudeant privilegio clericali.

Sunt autem clerici diuersi ordinis et religionis qui gaudet privilegio ecclesiastico et clericali. nam sunt persone ecclesiastice in nullo ordine clericali constitute que gaudent privilegio ecclesiastico et clericali. vt conuersi penitentes/templarij/et hospitalarij. vt xxv. q. i. vt lex. et. vi. q. i. aliud. et. xij. q. i. duo sunt. et in. c. non dubium. et in. c. parochianos. et i. c. ex tenore. de sen. exco. est glo. iuxta tex. in. c. quilibet. xxv. q. iij. et glo. in. c. scientia cum cti. de elec. li. vi. Dicuntur item moniales persone ecclesiastice: et gaudent privilegio ecclesiastico/ seu clericali. vt in. c. de monialibus. de senten. exco. Dicuntur nouitij in religionem: licet in nullo ordine constituti etiam infra annum probationis persone ecclesiastice. vt in. c. religioso de sen. exco. Dicitur enim clericus de prima corona. dicitur clericus in minoribus. dicitur in sacris subdiaconus. diaconus.

de clero
gungah

et p[ro]p[ter] iter q[uo]d credo. salua correctiōe seu d[er]egatiōe maiōr q[uam]
 ad p[ri]uilegiū clericale et alia d[i]uine sit maxima differētia. Sūt autē
 clerici de prima tonsura et in minoribus cōiungati. et isti vt dixi si
 contraxerūt cum vnicā et v[ir]ginē et coronam et habitum cl[er]ica
 lē deferant. in duobus. s. canonis et fori in criminali gaudent p[ri]u
 uilegio cl[er]icali. vt in. d. c. v[er]ico. de cl[er]ic. coniu. an. vj. tamen si ha
 bitum cl[er]icale et tonsuram nō deferūt: aut contraxerunt cū cor
 rupta/ seu secunda vice ipso iure p[ri]uantur omni p[ri]uilegio cl[er]
 icali. vt in. c. v[er]ico. de biga. li. vj. Et sic non potest sustētari opi.
 Hosti. cōtra Inno. q[uod] etiā bigamus gaudet p[ri]uilegio canonis.
 nisi vt supra dixi/ factus esset religiosus. q[uon]ia licet non posset p[ro]
 ueri/ tanq[uam] ecclesiastica p[er]sona gauderet p[ri]uilegio cl[er]icali. Aut
 est clericus de prima tonsura t[ame]n: et dico q[uod] iste talis si dimisso ha
 bitu et tonsura homicidiū aut mutilationē cōmittat/ seu ex caus
 sa sanguinis vt iudex/ vel al[ia] factus est irregularis: q[uod] in continē
 ti est p[ri]uatus omni p[ri]uilegio cl[er]icali. vt in. ca. ex parte. iij. de
 p[ri]ui. et in. c. j. de apostaticis. vbi videtur p[ro]u[is]um per Alex. iij.
 vt si clerici relicto habitu et ordine cl[er]icali in apostasiant[ur] tanq[uam] la
 ci cōuersantur: si in criminibus cōp[re]hensi teneantur per censu
 ram ecclesiasticā non poterit liberari: ita q[uod] apparet ex ista decre
 tali/ q[uod] clerici t[ame]n de prima corona ante monitionē in isto casu p[ri]
 uant omni p[ri]uilegio cl[er]icali. licet glo. velit tenere q[uod] retineat
 p[ri]uilegiū canonis. q[uo]d est ip[s]sibile d[i]uine. nec ista glo. nec ibi opi
 nio multorum doctorū eam sequentiū posset stare. s. q[uod] clericus
 non liberetur per censurā ecclesiasticā nec per iudicē ecclesia
 sticum. Et secularis eum capiens seu puniēs nō euitet cēsuras.
 nam tex. est in cōtrariū et etiā glo. in. d. c. ex parte. de p[ri]uile. vbi
 al[ia] clerici qui dimiserunt coronā et habitū cl[er]icalem: et post de
 lictum reassumebant: papa declarat nullo gaudere p[ri]uilegio
 cl[er]icali. hoc idem voluit determinate tex. in. d. c. j. de apostat[is]
 cis. nam al[ia] sequeretur maximū incōueniens et contra alia iura
 disponētia in cōtrariū. nam si talis clericus nō repetitur p[er] eccle
 siasticum: et secularis nō posset euz detinere nec punire: remane
 ret delictum impunitū. q[uo]d iura hic abhorrent. vt in. c. vt fame.
 de senten. excō. nam cui dubium vbi clericus gaudet p[ri]uilegio
 cl[er]icali: nisi q[uod] datur facultas iudici ecclesiastico clericū repetē
 di. vt in. c. si iudex laic[us]. de sen. excō. li. vj. vbi ait Jo. an. in nouel
 la. q[uod] immo inuito clerico iudex ecclesiasticus tenetur eū repe

De libertate ecclesiastica

tere. hoc tenet Inno. in. d. c. vt fame. facit tex. in. d. c. si diligēt de so. com. 7 in. c. placuit. 7 in. c. inolita. xi. q. i. vbi si clericus i criminali seu ciuili trabatur sponte corā seculari debet per ecclesiasticum ad suū iudiciū reuocari 7 puniri: quia p̄sensit in iudicē secularem: ita q̄ est necesse vt iura iuribus concordentur facere differentiam inter clericos coniugatos. vt. 8. 7 inter clericos tm̄ de prima tōsura/ seu p̄stitutos in minoribz et p̄stitutos in sacris.

¶ Questio quinta. In quibus 7 quādo clericus de prima corona gaudeat priuilegio clericali: an prima corona sit ordo clericalis.

Videlicet q̄si clericus de prima tonsura tm̄/ non beneficiatus: demisso habitu clericali 7 tonsura: nō a casu aut ad aliquod inconueniens euitandum. vt in cle. ij. de vita 7 bone. cle. Sed vt ait Inno. factus est miles/ aut alia negocia assumpsit/ seu officium contrariū clericali: q̄ iste talis sine alia monitiōe vt merus laicus priuatur omni priuilegio clericali: 7 potest capi 7 puniri sine metu excommunicationis a iudice seculari. vt in. d. ca. ex parte. de priui. 7 in. d. c. j. de apostaticis. Nam licet tex. in. c. cum cōtingat. de tra. 7 quali. videatur p̄suppōere q̄ in prima corona cōferatur ordo: fm̄ omnia iura in isto casu loquētia prima corona sine alijs minoribus non est. nec dicitur proprie ordo clericalis. Nā cleric⁹ tm̄ de prima corona nullū in ecclesia dei habet exercitiū seu officiū sibi deputatū: sicut omnes aliq̄ in minoribz et alijs ordinibus constituti. vt in. ca. accolitus. cum alijs quatuor sequētibz. xxiij. dist. Nam ibi in. d. c. accolitus. concilium Carthaginē. disposuit vt accolitus cū ordinat ab episcopo qui dem doceatur qualiter in officio suo agere debeat. et ab archidyacono. accipiat ceroferariū cū cereo. et etiā accipiat vrceolū vacuum ad suggerendū vinū in eucharistia sanguinis christi. in. c. exorcista datur sibi onus imponēdi manum super baptisato. i. c. lector. datur sibi liber vt sit relator verbi dei. in. c. ostiarius. datur sibi clauēs rerum sacrarū. Clerico autē de prima tōsura nullum officiū aut exercitiū in ecclesia dei a iure sibi dat. Ideo non potest proprie dici ordo. Ita tenet magister sentētiarum in iij. xxiij. di. vbi postq̄ nominauit septem ordines supradictos. ait. Corona em̄ signaculum est quo signantur in partem sor.

tis ministerij diuini. Ita tenet expresse q̄ non sit ordo coronabe
 atus Thom. 13 in sum. 1. iij. partis. q. xxv. articu. ij. Pro cuius
 fundamento allegat supradictam rationem. tenet hoc expresse q̄
 non sit ordo in eadem. iij. parte. q. xl. arti. ij. Pro cuius corrobora
 tione ait: q̄ corona habet vltimus aliquod speciale quod ei res
 spondet sicut signatum signo: sed hec non est aliqua specialis po
 testas: ideo in corona nō imprimitur character. nec est ordo rē
 et sic Hieronymus scribens ad suum leuitam. vt translaturum est
 in. c. duo sunt. xij. q. i. videt presupponere: q̄ corona in capite ab
 institutione ecclesie fuit vt sit signum clericatus. Ita videtur q̄
 corona sit ianua ordinum: et ostendat clericum et intentionem re
 cipientis coronam esse clericandi. licet ipsa per se proprie non cō
 tineat ordinem nec exercitium ordinis. vt supra. hoc probat tex.
 in. c. i. xxv. dist. v. si sanctus Ildorus scribens ad Ludifredum
 officium episcopi et ceterorum in ecclesia dei ponit. s. ostiarium:
 exorcistam/ accolitum/lectorem/subdyaconum/dyaconū. et p̄s
 byterum et episcopum. Inter quos non ponit clericum de p̄i
 ma corona vt dixi. quia nullum habet in ecclesia dei a iure exer
 citium. facit bene tex. ad hoc q̄ non dicatur proprie ordo prima
 cōsura in. c. clericos in prin. xxi. di. v. bi littera ait: Generaliter cleri
 ci nuncupantur omnes qui in ecclesia christi deseruiunt. suorum
 gradus et nomina sunt hec. Ostiarius/ psalmista/lector/exorcis
 ta/accolitus/subdyaconus/presbyter/episcopus. et sic iter istos
 non numeratur clericus tm̄ de prima corona. cum nullum exer
 citium a iure in ecclesia christi censeatur habere: neq̄ proprie ra
 tione ordinis dicatur clericus/ sed tm̄ videatur habere signū cle
 ricatus et profiteri velle ad clericatum et ordines per coronam
 venire. Pro ista opinione facit textus in. c. degradatio. de penis.
 libro. v. i. bi. raditur caput illius seu tondetur. ne tonsure seu cle
 ricatus vestigij remaneat: ita q̄ corona videtur vestigium cle
 ricatus. id est signum clericatus. ita dicit Joannes andree in di
 cto capitulo. degradatio. facit pro ista opinione textus in. §. ne
 vero. xi. q. i. v. bi littera ponit expresse qui proprie appellatiōe cle
 ricorum comprehendantur. int quos non ponitur clericus de p̄i
 ma corona tm̄ ita q̄ mlti s̄cti patres vident tenere: q̄ p̄ma coro
 na nō sit ordo: et etiā om̄es sancti doc. hoc vt. s̄. affirmāt. et vt ait
 tex. xxi. di. in sum. et glo. q̄rū ad sacra scripturā exponēda p̄uallet
 s̄ctōz auctoritas. q̄rū aut ad causas diffiniēdas p̄ualz auctoritas

romanoꝝ pontificū. Sed hic/q non sit ordo/suit auctoritas multoꝝ sanctoꝝ/ꝛ multoꝝ pōtificiū:licz solus Innocētiꝝ q̄rtus in.d.c.cum contingat.de eta.ꝛ quali.voluit dicere/q prima tonsura sit ordo.quod vt possit saluari/debet intelligi fm alios pōtifices ꝛ doctores sanctos. Ita clare constat:q clericus de p̄ma corona nō dicatur constitutus in aliquo ordine prop̄ie/in quo imprimatur character: sed potest dici sic in ordine clericali.su statu seu p̄fessioe clericali.ꝛ sic debet intelligi.c.1.de apostaticis: vbi ordine dimisso.s ordine pro religione clericali. Nam vt dixi/ largo modo assumitur ordo in clerico de p̄ma tonsura pro alio q̄s pro vero ordine clericali.vt in alijs multis assumitur fm subiectam materiam.vt in.c.cum ordinem.de rescrip.ꝛ in.c.constitucionē.de regu.in.vj.ꝛ in cle.eos.de regu.vbi assumit ordo pro religione.imo inter seculares datur ꝛ dicitur de iure ordo.vt in c.si quis deinceps.xvij.q.iiij.vbi littera inter alia dicit/cuiuscuq ordinis laicoꝝ.quod debet intelligi.s ordinis.i.statu seu p̄fessionis laicoꝝ.ꝛ sic non videtur inconueniēs/q isti tales cōstituti t̄m in prima corona/ꝛ etiam in minoribz:qui non compelluntur viuere clericaliter: sed possunt contrahere matrimoniū/ et viuere laicaliter:faciliter perdāt priuilegiū clericale.sicut non iuristances in religione:qui vt dixi/infra annū probationis licz meri seculares gaudent priuilegio ecclesiastico ꝛ clericali:ꝛ desposito habitu religionis:ad habitum suū redeuntes: tanq̄ meri laici/nulla monitione premissa/facti sunt de iurisdictione seculari. Quod idem est:ꝛ eadem ratio militat in clerico in minoribz: et maxime in clerico de prima tonsura t̄m. qui si ex deliberatione et non a casu coronā ꝛ habitū clericale dimittit: quia videt/ vt dixi/profitari nolle/stare/neq̄ ascendere ad verū clericatū: vt laicus remanet/perdito omni priuilegio clericali sub iurisdictione seculari.vt in.d.c.1.de apostaticis.ꝛ in.d.c.ex parte.de priuile. q̄st hoc videtur sentire Jo.an.in nouella.in.d.c.vnico.de cleri.coniuga.in.vj. Nam als si aliquis vellet tenere opinionēz glo. de di.c.1.de apostaticis.ꝛ doctorum illam sequentium:q iudex secularis non habeat iurisdictionē in clericū apostatam homicidā. vt in.d.c.1.solum propter detentionē iudex secularis incurreret censuras ꝛ excomunicationē.vt in.c.nuper.de sentē.ex cō.ꝛ tunc iudex ecclesiasticus/vt de iure tenetur/etiam iuncto clerico fecisset repetitionem.vt in.c.si iudex laicus.de sentē.ex com. li.vj.

q̄ multū facit pro ista opinioe: licet doctores aliqui allegēt p̄ par
te contraria. Nam ibi dicit littera: si clericus delinquens est ta
lis qui debeat gaudere priuilegio clericali: q̄ tūc habet locū re
pentio. ergo ecce littera que presupponit q̄ sunt aliqui clerici q̄
non gaudent priuilegio clericali: neq̄ debent repeti per ecclesia
sticum: etiam si detineantur apud secularem. Nam hoc non po
test intelligi de clericis in sacris constitutis: qui ante degradati
onem realem vel fictam a iure vel ab homine que fit contra ab
sentem gaudent priuilegio clericali. vt in. d. c. cum non ab homi
ne. de iudicijs. z in. c. nouimus. de ver. sig. neq̄ potest intelligi de
clericis in minoribus deferentibus habitum z tonsuraz. quia ta
les gaudent priuilegio clericali. vt in. d. c. cum non ab homine.
z in. d. c. q̄. de foro com. z in locis preallegatis. neq̄ proprie habz
locum in clerico bigamo. vt refert glosa in. d. ca. si iudei laicus.
nam bigami non proprie appellantur clerici. vt in. d. c. vnico. de
bigamis. in. vj. ergo est necesse littera intelligatur de clericis in
minoribus maxime de prima corona tñm/ coronam neq̄ habituz
clericalez deferētibus. in quibus de iure nulla est necessaria de
gradatio. quia dum coronam z habitū clericalem ex deliberati
one dimittunt et negocijs secularibus se immiscunt: a iure ba
bentur pro degradatis. vt in. d. c. ex parte. de priui. z in. c. Joan.
de cle coniu. Nam ita loquitur. c. degradatio. de penis. in consti
tutis in minoribus deferentibus habitū z tonsurā. Nā licet pri
uilegium clericorū in minoribus ad alia se exēdat: quoniā priui
legium coniugatorū nihilominus eoz priuilegiū seu prerogati
ua consistit sicut in coniugatis in delatione habitus et tonsure.
Cum vt dixi nec coniugati neq̄ non coniugati constituti in mi
noribus si non sunt beneficiat/ aut volunt retinere beneficium
non compelluntur viuere clericaliter. sed ad sui libitū habitum
z tonsuram possunt dimittere: z cum his per consequens priuile
gium clericale renunciare. vt in. d. c. vnico. de cleri. coniu. z in. d.
c. Jo. z in. c. si qui vero. z in. c. seriatim. z in. c. lectores. xxxij. di. fa
cit ter. iuxta. glo. in. c. tue. de apost. vbi clerici apostate velint no
lint compelluntur in habitu z corona: z alij viuere clericaliter
vbi glosa z doctores intelligunt. hoc habet veruz in constitutis
in sacris. qui licet velint non possunt relinquere ordinē neq̄ ha
bitum clericale. vt in. c. decernimus. xxxij. di. z in. c. j. qui clerici
vel vouentes. z in locis preallegatis. neq̄ obstat. c. clericus. in. j.

2. ij. de vita et honestate clerico. ubi prohibetur ne clericus nuda
 at comam aut barbā. Nam intelliguntur in constitutis in sacris
 aut in beneficiis seu in minoribus volentibus in ecclesia dei in
 officiis suis ministrare. Ita videtur psum in. c. non licet. xxiij.
 dist. ita intelligitur. c. clerici. in. ij. de vita et honesta. clerico. quia
 presupponit in littera ibi: coronā et tonsuram habeant congru-
 entem: et se in officiis ecclesiasticis et alijs bonis studiis exercent
 diligenter. ita q̄ psumponitur q̄ loquatur d̄ in sacris aut in minori-
 bus beneficiis: qui in ecclesia christi debent sua officia exerce-
 re. Nec obstat. c. eos. x. q. iij. ubi clerici prohibentur habitū cleri-
 cale et coronam dimittere. nam Inno. asserit de necessitate ha-
 bere locum in constitutis in sacris. neq̄ obstat quo ad priuilegiū
 clericale. c. i. 2. ij. et quasi per totum. de foro compe. neq̄. c. v. enio.
 S. clericum. et quasi per totum. c. q. i. ubi v̄t dīxi a principio/pro-
 uisum est: q̄ clerici nullo modo sint conueniendi coram iudice
 seculari: quod debet intelligi de clericis in minoribus deferen-
 tibus habitum et tonsuram/aut de constitutis in sacris. qui non
 ita de facili: neq̄ est v̄t in alijs in sua potestate/habitu et coror
 nam dimittere: neq̄ priuilegium clericale renunciare. v̄t in. c. si
 diligenti. et in. c. significasti. de foro compe. et in. c. contingit. de
 sententia excommu. et in istis habet locum. c. si v̄ro. in secundo.
 de sententia excommu. Nec obstat. c. ex litteris. de vita et honest.
 cleri. nam etiam loquitur in constitutis in sacris. et loquitur in
 alio q̄ in priuilegio fori et canonis. nō obstante aut. pres byteros.
 c. de epi. et cleri. q̄ loquunt in alio q̄ priuilegio fori et canonis.
 neq̄ obstat. c. v. nico. de vita et honesta. clerico. lib. vi. ubi si clerici
 ioculatores aut buffones stant per annum in illo exercitio/ aut
 sunt ter moniti ante annum q̄ ipso iure perdunt priuilegium cle-
 ricale. Nā Joan. an. i. in nouella vult sentire: q̄ loquatur in cō-
 stitutis in sacris. et allegat. c. cum decorem. de vita et bone. cleri.
 hoc probat littera in dicto. c. v. nico ibi in p̄ncipi. in parte. qui cler-
 icalis ordinis dignitati tē. Dignitas ordinis intelligitur in cō-
 stitutis in sacris. v̄t in. c. deniq̄. iij. dist. sed ego credo text⁹ in di-
 cto. c. v. nico. de vita et honesta. cleri. magis proprie loquatur in
 constitutis in minoribus deferentibus habitum et tonsuram. in
 quorum obprobrium clerici tales similia exercent. et sic post an-
 num/vel ante trinam monitionem perdunt priuilegium clericale.
 et iudices ecclesiastici possunt istos tales vt non deferant hā

bitum neq; coronam excommunicare. vt in dicto. ca. vnico. de bi
ga. in. vi. qd. Tecus esset in constitutis in sacris: qui ante degrada
tionem etiam post delictum/ licet graue cōpelluntur viuere cle
ricaliter. vt in. d. c. tue. de apostaticis. z. c.). qui clerici vel vouen
tes. z. iura sunt vulgaria. Neq; obstat cle. s. de vita z honesta. cle
rico. et alia multa iura vbi requiritur trīna monitio. Nam licet
glo. vadant variando de necessitate: predicta iura sunt intelligē
da vt intellexit dominus Zambarellis ibi in dicta clemen. in. ij.
column. in clericis constitutis in minoribus: coniugatis/ seu non
coniugatis. vt supra dixi: deferentibus tonsuram z habitum cle
ricalem: exercentibus tabernā et macellum et similia: que repu
gnant statui clericali. z volentib; gaudere in suis exercitijs z ali
is: cum in similibus semper occurrunt lites z alia omni die z ho
ra in p̄iudicium seculariuz p̄iulégio clericali. Ideo iuste pro
uifum est: attento qd etiam si male z prohibita a iure similia exer
cendo faciant: non videntur grauiter delinquere neq; incurrere
perpetuam inhabilitatem seu irregularitatem/ vt ter moneātur
anteq; perdant p̄iulégium clericale. Nam: als si ista trīna moni
tio habuisset locum in homicida seu ex sanguine irregulari: satis
esset mirandum de quo vel quando deferuaret dicta trīna moni
tio. cum tālis homicida ante aliquam monitionem esset de iure
incarcerandus/ aut acrius puniendus. vt latius dicam in articu
lo de constitutis in sacris. Et etiam predicta iura possunt habe
re locum. vt de proximo dixi in clericis coniugatis/ aut non con
iugatis deferentibus habitum z tonsuram: qui ante monitionez
si deprehendantur in homicidio vel simili/ p̄ illa prima vice gau
dent p̄iulégio fori z canonis. vt in. d. c. cum non ab homine. de
iudicijs. z in. d. c. si iudex laicus. z in locis p̄allegatis.

¶ Questio sexta. An z quando papa dispen
sat cōtra apostolum: z cum bigamo: z ex
sanguine irregulari.

Licet in posterū salua determinatione maiorū credo de iure
istitales facti ex cā sanguinis irregulares vt bigami nullo gaude
re p̄iulégio cle. cū post irregularitatē nlla ē spes qd diure possint

promoueri in sacris: neq; in ecclesia christi in officio suo seu exercitio amplius ministrare: cuius causa et preteritum ante irregularitatem gaudebunt priuilegio clericali. et sic cessante causa/cessat effectus. vt in. c. cum cessante. de appel. et sic ne in merito/si opinio Imole teneat vt vera: et tanq; talis possit: licet sub alia distinctione sustentari: vt irregulares ex causa sanguinis/vt inhabiles ad sacerdotium et clericatum/et tanq; remanentes sine spe ascendendi ad presbyteratum et sacerdotium/vt dixi: sicut bigami. nullo gaudeant priuilegio clericali. vt in. d. ca. vnico. de biga. in. vi. Facit pro ista opinione tex. in. c. maritum. xxxij. dis. vbi sanctus Gregorius equiparat quo ad inhabilitatem bigamiam et irregularitatem. Facit glo. supra textum in. c. Jo. de cle. coniu. vbi glo. ait q; coniugatus/qui caret spe redeundi ad clericatum/nullo gaudeat priuilegio clericali. quod debet intelligi/vt dixi in bigamis/aut ex sanguinis irregularitate. cum quibus/vt promoueantur in sacris/papa non consuevit dispensare. Neq; obstat/si aliquis diceret/q; magis sit spes de dispensatione cum irregulari/q; cum bigamo: q; fm aliquos cum bigamo/vt promoueatur ad sacros papa non potest dispensare. quia prohibitio/ne bigam⁹ promouetur/facta est per Apostolum: et non de irregulari. vt in. c. super eo. de biga. et in. c. cognoscam⁹. et in. c. si quis viduam. et quasi per totum. xxxiij. di. vbi videtur in bigamo facta prohibitio per Apostolum. Sed hoc non obstante/de iure ita papa potest dispensare cum bigamo/vt promoueat in sacris. s. in subdiaconatu/sicut cum irregulari. vt in. c. lector. xxxiij. di. Nam papa potest dispensare contra Apostolum/quando loquitur ex se/et non vt euangelista interpretatur/et ex reuelatione diuina. vt in. c. presbyter. lxxxij. dis. vbi concilium dispensat contra Apostolum. et in. d. c. sup eo. de biga. et in alijs locis. Sed sedes apostolica non debet nec consuevit dispensare/vt bigami promoueantur in sacris: neq; ex causa sanguinis irregularis. vt in. d. c. super eo. de biga. et in. c. non confidat. l. di. et in. c. sicut dignum. de homici. et in. c. i. de conse. di. et in. c. i. xxxij. q. viij. vbi iura et doctores dicunt: in istis papa non consuevit neq; debet dispensare. ita tenet Spec. ad plenum in ti. de dispensatione. in. §. iuxta. in ver. quando autem. in. §. nunc breuiter. in verfu qnto. Ita videtur de iure/q; per supradicta neq; de bigamo/neq; de ex sanguine irregulari sit spes ascendendi ad sacerdotium: cum spes de istis consistat solum in voluntate et de-

ereto summi pōnificis: que videntur ita sine spe sicut de re impos-
sibili. Nam ea que consistunt in sola voluntate principis/de iure
dicūtur impossibilia. vt in. l. apud iulianum. in. §. constat. ff. de le.
1. et in. c. felicitis. de penis. libro. vj. in parte nulla porta. et in locis
preallegatis. cuius causa. ne in merito/ si ex sanguine irregulares
nullo priuilegio gaudeant clericali: nisi postq̃ papa cum similibz
dispensasset: vt promouerēt/ aut beneficia retinerent/ seu de no-
uo haberent. vt in dicto. c. Joh. et in locis preallegatis. Et sic ex
supradictis apparet/ q̃ clerici in minoribus/ et maxime de prima
corona tm̃ coniugati et non coniugati: qui non a casu/ sed ex deli-
beratione coronam et habitum deposuerūt: et nullum beneficiū
obtinēt: et tanq̃ seculares imiscēt se negotiis secularibus: q̃
nulla monitione neq̃ degradatione de eis facta nō gaudent in
aliquo priuilegio clericali. quod videtur satis equum et iustum:
quia alia tota iurisdicctio secularis esset illusa et exclusa per coro-
nam clericalem in criminalibus: cum hodie quasi nullus est cō-
iugatus et non coniugatus: qui non sit de prima corona: et mul-
ti cum hoc intento/ vt in criminali sint exempti a iurisdicctioe secu-
lari. quod non fuit intentio pontificum/ et iurium conditorū/ isto
modo impedire iurisdictionem secularem. vt in. c. dilecto. d. sen-
ten. ex communica. in. vj. et in. c. nouit. de iudiciis. et in. c. ex tenore.
de foro compe. et c.

**Questio septima. An de iure detur certus et determi-
natus habitus clericalis: et qualis;**

Sed quia omnia iura supradicta faciunt maximū fundamē-
tum quo ad priuilegium in habitu clericali: queri potest an de
iure detur certus et determinatus habitus clericalis: quia glo. in
clem. 1. de electio. et in alijs locis: et doctores plures vidētur di-
cere/ q̃ habitus clericorum non est certus neq̃ determinatus.
quod debet intelligi/ q̃ non est certus neq̃ determinatus: sicut
habitus cuiuscūq̃ religionis: qui in omnibus/ et per omnia in q̃
cūq̃ religione est ita certus et determinatus: insantū q̃ omnes
fratres illius religionis in habitu sunt/ et debent esse sine aliqua
differentia conformes. vt si sunt fratres sancti Augustini eiusdē
regule et professionis: omnes habent ex camisia vsq̃ ad zonā ha-
bitum in vestibus et colore determinatum. Similiter fratres san-

eti Dominici: et fratres sancti francisci: et fratres aliarum religionum. ita q omnes fratres vnus religionis et professionis in habitu et colore non differunt. quod secus est in clericis secularibus qui vtuntur diuerso habitu et colore. Nam vnus induitur de nigro: alter de griso: alter de paunazo. Et sic non est de iure in colore et forma restricta habitus clericorum certus et determinatus: licet de iure dicatur satis habitus clericorum certus et determinatus: ad hoc q cognoscantur et distinguantur clerici a laicis. Nam primo et ante omnia habitus clericorum debet esse talis: et in .c. penult. xxiij. di. hoc refert glo. in cle. quoniam. de vita et bo. cle. non debet esse inhonesti coloris. vt in .c. percepim. xxi. q. iiii. nec in inhoneste forme. vt in dicta cle. et in .c. penult. de vita et bo. clerici taliter q habitus clericorum debet esse honestus: et talis q clericus sit notus inter seculares. vt in .c. nullus eorum. et in .c. episcopi. xxi. q. iiii. et in locis preallegatis. et sic satis videtur de iure prouisum de habitu clericorum et de eius honestate et certitudine: licet non fuit habitum religionis vt supra. Sed an omnes presbyteri et sacerdotes in curia romana vbi iura condita sunt deserant vt iuris est habitum clericalem: ipse summus iudeus dicabit. Et sic ex supradictis remanet expeditum an et qui clerici coniugati et clerici in minoribus et de prima corona tamen non coniugati debeant gaudere et non gaudere priuilegio clericali.

Questio octaua. An et quando constituti in sacris gaudet priuilegio clericali: ad hoc q non possint puniri p seculares.

Hunc autem restat videre de constitutis in sacris. scilicet de presbytero et diacono et subdiacono. Nam licet in primitiua ecclesia esset subdiaconus: non tamen erat prout hodie est subdiaconatus ordo sacer. vt in .c. a multis. de eta. et quali. et etiam de istis constitutis in sacris fuit maxima differentia inter doctores: vt dixi a principio: maxime secundum Antonium et Abba. Nam secundum Antonium in .d. c. apostola. ad hoc q constituti in sacris perdant priuilegium clericale: aut requirunt sex. vt dixi supra. Abbas sicut in .c. cum non ab homine. et in .c. si clerici. de iudi. et in .c. perpedim. de sen. excom. tenet q semper clerici in sacris ante degradationem post predicta sex. per Antonium gaudeant priuilegio fori: licet non gaudeant

privilegio canonis. vt in dicto. c. perpendimus. de sentē. ex com.
Joban. an. in dicto. c. perpendimus. dicit/ q si clericus non di-
mittit bitū z tonsurā: licz faciat enōrmia/ gaudeat privilegio cle-
ricali. z q si cleric⁹ bitū dimisso/ imiscet se enōrmib⁹ z grauib⁹:
licz perdat privilegium canonis: non tamen perdit privilegium
fori. vt in dicto c. perpendimus. ita q etiam aliquantulum do-
ctores in his sunt diuersi z varij: licz sint pro maiori parte in ista
opinione. Sed pro clariori declaratione dico/ q aut clericus in
sacris desert habitum z coronam: z reperitur in adulterio cum
uxore/ matre/ sorore/ v' filia alicuius/ q isti imponentes manus
violētas in eum nō incidunt in canonem. vt in. c. si fo. in. §. neq.
de senten. excommunica. cum videtur/ presupponere littera/ q
nō sit in potestate mariti/ z aliorum/ abstinere se cum quis tam
iustum dolorē compescere non possit. Vnū tñ notādū est/ q licz
talīs clericus nō gaudeat privilegio canonis: gaudet tñ nisi in
fraganti delicto sit interfectus privilegio fori. vt in. d. c. cū nō ab
hoie. z in. d. c. at si clerici. de indi. z in. d. c. perpendim⁹. z in. d. c. si
iudei laic⁹. z in locis preall. Aut cleric⁹ in sacris nō desert coronā
neq. habitū clericalē. neq. scit q sit cleric⁹. z imponētes man⁹ in
talē/ nō incidunt in canonē. vt in. c. si fo. in. ij. z in. c. in audientia. d.
de sen. ex. z vt dixi/ nihilomin⁹ repto q sit cleric⁹/ nisi cēt realiter
degradat⁹/ gaudet privilegio fori. vt supra. Aut cleric⁹ in sacris
inrat bellū seu duellū: z est aggressus aliquē/ volens eū inter-
ficere. z tunc si pro defensione persone laicus pres byterū vulne-
rauit seu interfecit/ non incidit in canonē: quia vim vi repellere
licet. vt in. d. c. si fo. in. j. z in. c. perpendimus. de sen. ex. tñ si cleri-
cus postq. insultasset laicū fugeret: z laicus sequeretur clericū/
et eum vulneraret: incideret in canonē. vt in. d. c. si fo. z ibi doc.
z in. c. j. de iniur. Aut si cleric⁹ in sacris/ siue in habitu/ siue extra
habitum committit se uia z enormia: z in eis interficitur aut vul-
neratur interficientes seu vulnerātes nō incidunt in canonē.
vt in dicto. c. perpendimus. z in dicto. c. in audientia. de senten.
excommunica. licz clerici/ si non ibi interficiuntur: sed ibi capi-
tur/ vt dixi/ z latius dicā/ gaudēt privilegio fori. Et si extra tale
exercitium aliqui ponunt manus violentas in clericos/ vt su-
pra dixi: interficientes aut vulnerantes/ scientes eos esse cleri-
cos/ incidunt in canonem. ita debet intelligi. c. in audientia. et
c. perpendimus. de senten. excommunica. in tantū q excepto in

predictis casibus ante degradationem realem vel fictam constituti in sacris gaudent priuilegio fori et canonis.

Questio nona. Que dicatur a iure et quando datur degradatio realis et quando ficta que habet loco realis.

Pro cuius verificatione dicendum est: quod dicitur de iure degradatio verbalis que tendit ad reale, ut in c. degradatio. de penis. li. vi. et ista realis datur de iure in continenti sine alia monitione seu incorrigibilitate in tribus casibus. scilicet in heretico pertinace. ut in c. ad abolendam. et in c. excommunicamus. de hereticis. In secundo casu in crimine falsi. scilicet in falsante litteras apostolicas. ut in c. ad falsarios. de crimine falsi. In tertio casu: quando quis contumeliam facit seu conspirat contra suum prelatum. ut in c. si quis sacerdotum. x. q. i. Ita quod in istis tribus casibus clericus incontinenter degradatur et nudatur omni priuilegio clericali: traditur curie seculari. et si liberaretur a iudice seculari: quodcumque in quocumque habitu concedat non gaudet post degradationem priuilegio clericali. ut in locis preallegatis. Est alia degradatio ficta: que fit siue a iure siue ab homine contra absentem. Datur a iure degradatio: que habetur loco realis. ut in c. i. de homicidio. li. vi. in fine. ubi clericus mandans hominem interfici per assassinos/ aut si assassinos receptauerit habetur et reputatur a iure et a concilio per realiter degradato ut possit capi et puniri per secularem. Datur alia degradatio ficta ab homine et a iure. ut puta in casu heres absens citatur non comparet. expectatur per annum: aut ante annum per testes conuicitur de heresi. talis ut contumax quia in primo casu nec in secundo voluit coram ecclesia seu iudice ecclesiastico comparere: condemnatur in absentia pro heretico. et datur facultas ab ecclesiastico iudici seculari talem clericum capiendi: et secundum leges suas iudicandi. Ita quod sola sententia sine alia actuali degradatione talis clericus hereticus habetur pro realiter degradato ad hoc quod non gaudeat priuilegio clericali. Idem in falsario litterarum apostolicarum. ut. a. Idem in quocumque delicto propter quod meruisset clericus degradari. ut in c. cum non ab homine. de iudi. ubi si clericus absens commisit homicidium. et de tali coram ecclesiastico legitime conuictus est deponitur: qui si depositus incorrigibilis fuerit/ debet excommunicari. deinde contumacia crescente

anathematis mucrone feriri. postmodū vero si in profundū mar-
lorum veniens cōtēpserit: cū ecclesia non habeat vltra quid fa-
ciat. ne possit vltra esse perditio plurimorū per secularē cōprimē-
dus est potestātē. ita q̄ deinde deputetur in exilium/ Vel alia le-
gitima pena inferatur. zc. taliter/ q̄ hic in absentia clericus a iu-
re z a iudice ecclesiastico sicte degradatur/ seu habetur pro de-
gradato. ad hoc q̄ secularis possit eum vt realiter degradatus si-
ne pena censurarum capere z punire. et sic est necesse. vt in casu
absentie intelligamus dictū. c. cum nō ab homine. Nā alis esset
absurdum: q̄ si clericus esset presens: z cōiuctus de homicidio
solum deponeret ab ecclesiastico: cum ipso facto de iure videtur
depositus per homicidiū z irregularitatē. vt in. c. ex litteris. de
excessibz prelatorū. z in. c. sicut signum. in si. z in. c. p̄tinebatur.
z in. c. petitio. de homicidio. ita q̄ non videtur cōdigna punitio
seu correctio pro homicidio q̄ clericus tñ deponatur. Nā quid
seuius potest dici in presbytero q̄ interficere hominē: nam cui
dubium de iure: si clericus esset presens z cōiuctus seu deprehē-
sus in homicidio: non posset a iudice ecclesiastico vt de iure te-
netur ppetuo incarcerari: et si opus esset: publice potest de iure
verberari. vt in. c. j. de calumniatoribus. z in. c. tue. de penis. Imo
magis est/ q̄ si aliquis presbyter aliquē enormiter vulnerauerit
deponitur z detruditur in monasteriū ad penitentiam peragen-
dam. vt in. c. si euangelica. lv. di. ergo a fortiori in homicida. vt in
dicto. c. tue. de penis. ita qd̄ necesse est dicamus vt dixi/ dictū. c.
cum non ab homine. de iudicio. loquatur in absente. Nā litte-
ra in illa parte cū ecclesia non habet vltra quid faciat si loquere-
tur in clerico/ presente non posset stare. quia vt dixi per ecclesiaz
posset incarcerari z publice verberari z in exilium tradi. vt in. d.
c. tue. de penis. z in. d. c. j. de calumniatoribus. et in. c. vt fame. de
sen. excō. Sed contra absentē post depositionē z excōmunicati-
onem z anathema ecclesia non habet vltra per cēsuras quid fa-
ciat. Ideo taliter clericus inco: rigibilis z cōtumar z ecclesie in-
obediēs degradatur a iure z a iudice sicte. que succedit loco de-
gradationis realis. vt iudex secularis possit talem clericū capere
z punire. Nam cui dubium si iste homicida esset presens de iure
non potest excōmunicari cum quis ab hoic. pro facto iā facto nō
excōmunicatur. vt in. c. roman. l. §. porro. de sen. excō. li. vi. Sed
in. c. cum non ab homine. clericus fuit excōmunicatus. quia no

luit venire: parere mandatis ecclesie: et sic pro cōtūmācia fuit ex-
 communicatus / et non pro homicidio ex se tñ. vt in. c. episcopi.
 xi. q. iij. et in. c. sacro. de sen. ex. et isto modo possumus intelligere
 c. perpēditus. de sen. excō. vbi cleric⁹ immiscēs se bello ac enor-
 mibus et grauib⁹ / fuit de mādato comitis fustigatus et patibu-
 lo tradit⁹. quia iste talis sacerdos fuerat monitus ab ecclesia vt
 ab istis desisteret. et cuz fuisset incorrigibilis / a iure et a iudice ec-
 clesiastico fecte degradatur. vt in. d. c. cum non ab homine. et dat
 facultas secularibus eum capiēdi et puniēdi. Nam alias iste co-
 mes si extra bellū dictū sacerdotē verberasset / aut patibulo sus-
 pēdisset / nō fuisset excusatus a pena canonis sicut si in bello pre-
 dictū sacerdotē interfecisset aut vulnerasset. vt in. c. cū nō ab ho-
 mine. in audiētia. et olim. de sen. excō. q. ante degradationē realē
 vel fictā semp clericus gaudet priuilegio fori. et nisi in conflictu
 aut in supradictis etiā gaudet priuilegio canonis. Aut dictū. c. pē-
 pendimus. debet intelligi vt cōditor ipsius decretalis intellexit
 et etiam aliqui doct. q. dictus sacerdos fuit occisus in bello. et vt
 dixi tunc dictus comes non incidit in canonē. licet ex narratiōe
 littere presupponitur contrarium: q. extra bellū fuit fustigatus
 et patibulo traditus. quod esset tunc intelligendum. vt supra. et il-
 lo modo debet etiam intelligi dictum. c. cum non ab homine. de
 sen. ex. et alia iura loquentia in ista materia me videantur sibi cō-
 traria. Ex quibus omnibus supradictis videtur an et quādo cle-
 rici coniugati et constituti in minoribus non coniugati / et etiam
 sacerdotes seu presbyteri et alij constituti in sacris. gaudeāt pri-
 uilegio clericali. Sed an appellatione clericorū cōprehendantur
 episcopi et cardinales. vide per doc. in. c. quia piculosum. de sen.
 excō. et in. c. vnico. de cleri. egrotāte. et in. c. accusatus. in. §. sacer-
 dotes. et in. c. inq̄sitores. de hereticis. et i. c. vnico. d. c. schismaticis. li. ij.

Questio. x. de priuilegio et libertate ecclesiarū et in
 quibus casibus dicatur quis venire contra liberta-
 tem ecclesiasticam.

Sed postq̄ diximus de priuilegio et libertate clericorū: bre-
 uiter restat videre de priuilegio et libertate ecclesiarū. et an / et quā-
 do principes et domini temporales dicuntur venire cōtra libera-
 tem ecclesiasticam. Et dico q. multis modis domini tēpo-

rales et communitates ac iudices seculares dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam. Nam dicuntur domini temporales venire contra libertatem ecclesiasticam dum quascunque personas nisi in casibus exceptis ab ecclesiis extraxerint. ut in c. inter alia. et in c. si de immu. ecclesiarum. et in c. reum. et in c. si quis contumax. xvij. q. iij. et non solum non sunt extrahendi ab ecclesia sed nec ab aliis ecclesie. ut in c. de quibus. et in c. diffiniuit. et in c. id instituit. c. c. et q.

Dicuntur domini temporales venire contra libertatem ecclesiasticam quando iudicium seculare et foris et alia similia in ecclesiis faciunt. ut in c. cum ecclesia de immu. ec. et in c. de e. i. s. ce sset. c. ti. li. vj.

Dicuntur autem venire domini temporales contra libertatem ecclesiasticam: cum in domibus ecclesiarum palatium vel hospitium vendicant. ut in c. i. de immunitate ecclesiarum.

Dicuntur autem venire supradicti contra libertatem ecclesiasticam: cum clericos ad tutelam laicorum assumendas compellunt. ut in c. generaliter. xvj. q. i.

Dicuntur autem venire contra libertatem ecclesiasticam: qui vi vel metu absolutionem seu reuocationem excommunicationis suspensionis interdictionis a iudicibus extorquent. ut in c. unico. qd me. cau. li. vj.

Dicuntur autem venire contra libertatem ecclesiasticam: si clericos seu ecclesiasticas personas predicti temporales compellunt coram eis in iudicio venire: et de eis iudicium facere. ut in c. nullus iudicium. et in c. sacerdotibus. et quasi per totum. xj. q. i. et in locis preallegatis de clericorum libertate.

Dicuntur autem venire contra libertatem ecclesiasticam: qui bona ecclesiastica ab ecclesia surripiunt. ut in c. qui christi. et in c. nulli liceat. et in c. quicumque. et quasi per totum. xij. q. ij. et in c. conquestus. de foro compe.

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam: qui bona episcoporum et clericorum occupant. ut in c. similiter. et in caplo. qui iuxta. xvj. q. i.

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam: qui donationes factas ecclesie nituntur reuocare. ut in ca. sunt qui opes. et in c. sacrilegium. xvij. q. iij.

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam fractores seu incendiarii ecclesiarum. vj. q. iij. c. canonica. et. xvij. q. iij. ocs ecclesie. et in capitulo. ex litteris. de raptoribus. et in capitulo conquestus. de sententia excommunicationis.

De libertate ecclesiastica

Dicuntur autem venire contra libertatem ecclesiasticam domini temporales: cum episcopos aut clericos absque licentia superiorum ad curiam suam venire coartant. *vt in. c. si quis episcopus. xxiij. q. vltij.*

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam: qui nituntur priuilegia romane ecclesie et aliarum ecclesiarum et clericorum auferre. *vt in. c. omnis. xxij. di. et in isto casu multis modis temporales dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam. vt sunt iura vulgaria.*

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam imponentes manus in personas ecclesiasticas. *vt in. c. si quis suadente. xvij. q. iij. et in locis preallegatis de priuilegio personarum ecclesiasticarum.*

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam: qui directe vel indirecte priuant clericos a conuersatione secularium: aut prohibent ne clerici in dominijs suis habeant necessaria. *vt in. c. si de immunitate ecclesiarum. li. vj.*

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam: qui gabellas/collectas/seu alia pedagia imponunt clericis/seu volunt habere a personis ecclesiasticis. *vt in. c. non minus. et in. c. aduersus. de immuni. ecclesiarum. et in. c. i. eo. ti. li. vj. et in. c. q. de censibus. eo. li. et in cle. p. n. c. ti. vt de h. latius dixi in clericorum et ecclesiarum facto.*

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam temporales qui statuta faciunt in preiudicium libertatis/seu priuilegiorum ecclesiarum. *vt in. c. nouerit. et in. c. graue. de senten. exco.*

Dicuntur venire contra libertatem ecclesiasticam domini temporales: qui faciunt statuta seu bannum: ne littere apostolice in eorum dominijs sine licentia eorum non publicentur/seu alicui tradantur *vt in. c. quoniam. de. immuni. ecclesiarum. lib. vj.*

Dicuntur autem venire contra libertatem ecclesiasticam: qui decimas occupant/seu impediunt/ne soluantur. *vt in. c. decimas. in. j. et in. ij. xvi. q. vij.*

Dicuntur autem venire contra libertatem ecclesiasticam: quando directe vel indirecte domini temporales astringunt seu compellunt ecclesiasticas personas vt resignent beneficia sua. *vt in cle. multorum. de penis.*

Dicuntur venire domini temporales contra libertatem ecclesiasticam si clericos/vel quolibet alias personas ecclesiasticas: ad quos in aliquibus ecclesijs/monasterijs/aut alijs pijs locis spectat electio: pro eo quod rogati/seu alio inducti: cum pro quo rogabant siue inducebantur/eligere noluerint: vel consanguineos eo

rum: aut ipsas ecclesias/monasteria/seu loca cetera beneficijs/
sive alijs bonis suis p se/vel p alios spoliado/vel als iniuste p se/
quedo grauare presumpserint zc. vt. c. sciant cūcti. de elec. li. vi.
vbi ista tales ipso facto sunt excoīcati.

Dicuntur venire dñi temporales contra libertatem ecclesiarum
sticam/qñ prouident alicui de episcopatu/z abbacia/seu alio be
neficio ecclesiastico. vt in. c. si quis deinceps. z in. c. qm̄. vii. q. vii.
In quo casu non solū dñi tpaes/qui vim faciūt: sed clerici/qui
de manibz seculariū beneficia recipiūt/sunt excoīcati: vt in loci
preallegatis. Sed videt fm̄. l. aquil. q. pontifices/qui curā hñt
ecclesiarū/dicuntur magis venire contra libertatem ecclesiasti
cam qñ dñi temporales: cum pontifices vident libertatem eccle
siasticam oppressam/z quasi in totum extinctam: z non curant/
vt tenentur vsqz ad sanguinē z animā: predicant libertatē defen
sare. in quo omnipotens deus: qui curam ecclesie sue habet/per
misericordiam suam puidere dignabitur.

**¶ Questio octaua. A quo emanauit libertas ecclesiasti
ca: z quid sit libertas seu immunitas ecclesiastica.**

Sed postq̄ visum est de priuilegio/z libertate/seu imunitas
te ecclesiarū z clericorū: restat breuiter videre/a quo emanauit
ista imunitas seu libertas ecclesiarū z clericorū. Et vt meli⁹ rem
intelligam⁹: querendū est/que proprie dicat libertas seu imuni
tas ecclesiastica. Et glo. in. c. cū deuotissima. xij. q. ij. ait: q̄ imu
nitas dicit priuilegiū/quo gaudet ecclesia. Archiep. in eadē glo.
ait/q̄ imunitas est libertas vel securitas ipsi⁹ ecclesie. Hostiē. in
sum. in. s. ij. dicit/q̄ imunitas idem est qđ libertas. ita q̄ fm̄ supra
dicta principaliter libertas concessa est ecclesie: z psequēter eorū
sacerdotibz z ministris. nā vt ait Chryso. maxima est cura deo de
ecclesia nō mōtibz circūdata: sed fide circumsepta. nā propter ec
clesiam celū tensum est: aer pāsus est: mare diffusum est: terra
fundata est: paradysus plantatus est. Nā propter ecclesiā vnige
nitus dei filius factus est homo. z ipse ait. Ego ipsam statui/qui
celū fundauit: z angelos creauit: sed propter celū crucifixus non
sum: propter celū celeste corpus nō accepi: nec naturā angelorū
assumpsi. Dñs Esa. sba eiusdē dñi pferēs ait. Quasi spōsa posuit
mibi mitrā: z qñ spōsus ornauit me ornamēto zc. Cuius causa

De libertate ecclesiastica.

ne immerito si de ecclia romana q̄ licet nō dicat vniuersalis: dicit
tñ catholica ⁊ caput aliarū eccliarū. vt in. c. j. xij. di. ⁊ in. c. dudū.
iij. q. vi. ⁊ in. c. quis. xxi. di. vbi lra ait. quis vniuerse p orbē carbo
lice ⁊ apostolice cōstitute ecclesie vnus thalam⁹ christi sit: tamē
sancta romana ecclesia catholica ⁊ apostolica nullis sinodis cō
stitutis ceteris ecclesijs prelata est/ sed euangelica voce domini
⁊ saluatoris nostri primatum obtinuit. ⁊c. hoc idē in. c. sacro san.
et in. c. j. xij. di. vbi lra ait. oēs siue patriarche in cūculis apicē/
siue metropoles p̄matus aut episcopatuū cathedras vʹ eccliarū
cuiuscūq; ordinis dignitatē instituti romana ecclesia. illā s̄o sol⁹
ipse fundauit ⁊ sup̄ petrā fidei mor̄ nascētī s̄ erexit ⁊c. ⁊ sic roma
na ecclesia nō habet maculā nec rugam. vt in. d. c. quis. in fine.
xxi. di. ⁊ in. c. ecclesia. de penis. di. j. Ideo dicitur catholica. ⁊ ca
put aliarū ecclesiarū: que om̄es particulares: ratione fidei catho
lice que cōmunis est om̄ibus christi ecclesijs per orbē dispersis
dicuntur catholice que cū earū ministris ⁊ mēbris christo eccle
sie vniuersalis capiti per baptismū ⁊ alia sacramenta ⁊ charitatē
vnitis representāt. vñ ⁊ faciūt ecclesiā vniuersalē. vt in. c. legim⁹.
xcij. di. in. §. nā ⁊ alexādie. de quib⁹ om̄ibus ecclesijs ⁊ eorū mis
nistris ne immerito si fuisset cura ipsi deo capiti ecclesie vniuer
salis ⁊ omnium eccliarū catholicarū particulariū/ de concedē
do libertates ⁊ maximas immunitates: vt. s̄. dist. ita q̄ d̄ iure diu
no ab ipso capite ecclesie videtur immunitas seu libertas concessa
ecclesijs ac earū sacerdotib⁹ ⁊ ministris. nā legit. iij. Regū. c. viij.
q̄ Salomō p templo edificato ⁊ veniētib⁹ ad templū maximas
libertates ⁊ immunitates ac p̄rogatiuas a deo petijt et impetrare
voluit: vt ipetrauit ⁊ obtinuit. vt p̄stat successiue i. c. ix. eo. li. vbi
dñs ait. Exaudiui orationē tuā ⁊ deprecationē tuā / quā depre
catus es coram me : sanctificauī domum banc quam edificasti :
vt ponerem nomen meum ibi in sempiternum. ⁊ erunt oculi mei
⁊ cor meū ibi cunctis diebus ⁊c. ⁊ Exo. xxi. q̄p̄ om̄isit deus moy⁹
si dare immunitates ⁊ libertates p loco refugij: vt si sine infidijs ho
mo hominem interfecisset/ fugeret ad locum refugij: vt non mo
reretur in manu proximī effusum sanguinem vindicare cupiētis.
vt constat Josue. xx. c. Deus dedit ciuitates cū immunitate ⁊ li
bertate predicta ⁊ non solum templum dei/ sed ⁊ sacerdotes ⁊ mi
nistri ⁊ decime ⁊ p̄mitie ab omnipotēti deo fuerūt ab omni subie
ctione iurisdictione ⁊ exactione do minorū temporalium ⁊ secu.

larium liberi ⁊ in partem domini electi. Nam ipse deus ait Numeri. ciiij. Ego tuli leuitas a filiis israel: eruntq; leuite mei. meū est enim omne primogenitum ⁊c. ⁊c. xviij. Et Josue. xij. littera ait inter alia. tribui autem leui non dedi possessionem: quoniam dominus deus israel ipse est possessio eius. Et dominus ait ad aaron. Numeri. xviij. Ego pars hereditas tua. et per prophetam deus ait. Nolite tangere chustos meos: ⁊ in prophetis meis nolite malignari. ⁊ Numeri. c. viij. dominus ait. Tuli leuitas p cunctis primogenitis filiorum israel ⁊c. vt seruiāt mihi pro israel. mea sunt omnia primogenita filiorum israel. ⁊ Eco. xix. deus ait. Mea est enim omnis terra. ⁊ Psalmista ait. Domini est terra ⁊ plenitudo eius. ita q; ex supradictis ⁊ ex multis alijs qd esset longus ad ducere vides: q; de iure diuino ecclesie ⁊ earum sacerdotes ac ministri et decime ab ipso omnipotente deo immunes ⁊ liberi sint ab omni superioritate ⁊ iurisdictione dominorum temporalium ⁊ aliorum secularium. ita interpretatur est per sanctos ⁊ suos pontifices. Nam textus Gregorij in. c. sacerdotibus. xi. q. i. iuste ⁊ sanctissime in hoc ait. Sacerdotibus autē non ex terrena potestate dominus noster citius indignetur: sed excellenti consideratione ppter eū cuius serui sunt: eis ita dominetur/ vt etiā debitam reuerentiam impendat. Nam diuinis eloquijs sacerdotes aliquando dñi/ aliquando angeli vocant. nam ⁊ ad moysen de eo qui ad iuramentum deducendus est dicitur: applica illum ad deos videlicet sacerdotes. ⁊ rursus scriptū est. dñs nō detrahes scilicet sacerdotibus. ⁊ propheta ait. labia sacerdotis custodiunt scientiam. id est iusticiam. ⁊ legem exquirunt ex ore eius: quia angelus domini exercitus est. Quid igitur mirū si illos vestra pietas dignetur honorare / quibus in suo eloquio honorem tribuens eos aut angelos/ aut deos ipse etiam appellat deus. Ecclesiastica quoq; historia testatur/ q; cum pie memorie Constantino principi scripto oblate accusationes contra episcopos fuissent: libellos eisdem accusationis accepit: et eisdem qui accusati fuerant episcopos conuocans/ in eorum conspectu libellos quos acceperat incendit dicens. ite ⁊ inter vos causas vestras disponite quia dignum non est vt nos iudicemus deos. Ante eum quippe pagani iure publico principes fuerunt: qui verum deum nescientes/ deos ligneos et lapideos colebant: et tamen eorum sacerdotibus honorem maximum tribuebant. Quid ergo mirum si

christianus imperator veri dei sacerdotes honoret. dum pagani
 ut prediximus principes honorem impendere eorum sacerdoti-
 bus nouerunt: qui dijs ligneis et lapideis fidebant. nec ideo tantum
 spectant quantum generaliter omnibus asserimus sacerdotibus. quoniam
 adhuc nescimus quis in terribili iudicio dei qualis futurus sit.
 hoc videtur affirmare textus in. c. q. in. §. cum igitur. de cens.
 li. vi. ubi ista ait: quod ecclesie et ecclesiarum sacerdotes/ seu persone et bo-
 na non solum iure humano quinimmo diuino a secularium personarum ex-
 actionibus sint immunes. facit tex. in. c. j. de immuni. eccle. li. vi.
 et quod plura iura sunt in ista materia: ut plenius diximus in suprad-
 icto libello: seu questione gabellarum/ quod secularis ecclesias et sacerdo-
 tes et ministros eorum ac decimas seu bona clericorum tangere non valent.

**¶ Questio duodecima. Differentia inter sacerdotes
 veteris testamenti et noui: et eorum oblationes.**

Ergo si tunc in lege veteri sacerdotes et leuite qui sacrificabant
 in sanguine hircorum: et immolabant in templo oues et boues/ ari-
 etes et vitulos: et offerebant ista domino pro peccato/ ut placaret
 deum. ut Exod. c. xxix. et Leuiti. c. j. et. liij. et. v. et quasi per totum. gau-
 debant tanta libertate et immunitate de iure diuino. quare a for-
 tiori non gaudebunt hodie ecclesie Christi et eius sacerdotes et mi-
 nistri: qui in eisdem ecclesijs offerunt hostiam veram/ immaculatam
 incorruptibilem ipsum verum deum pro vera salute animarum: qui
 ut ait Apostolus: non per sanguinem hircorum aut vitulorum: sed per
 proprium sanguinem introiuit semel in sancta eterna redemptione
 inuicta. Et sic non potest dari comparatio inter sacerdotium et sacer-
 dotes ac oblationes veteris testamenti et nouissimi ut datur de fi-
 gura ad realitatem: et umbra ad veritatem. Nam est comparatio le-
 gis ad euangelium secundum moralia et secundum figuralia. Secundum figuralia
 est comparatio legis et euangelij sicut figure et figurati/ seu signi
 et signati. et sicut figuratum est in figura/ seu signatum in signo: sic
 euangelium est in lege. Vnde Aug. in li. contra aduersarium legi-
 et prophetarum. Nouum testamentum in veteri est figuratum/ et verum
 in nouo est reuelatum. Ita quod lex moysis et sacerdotium leuiticum
 fuit umbra et figura legis et sacerdotij christi. Nam licet sacerdo-
 tium legale fuit verum prout verum distinguitur contra fictum
 vel falsum: nihilominus non fuit verum prout verum distinguit

contra figuratiuū. nam sacerdotium testamēti veteris figurauit
 sacerdotium christi: et hostie veteris testamēti figurabant veram
 et immaculatam hostiā: que Christus est: qui erat sacerdos iure
 iurando in eternum sūm ordinem melchisedech: et non sūm ordinē
 aaron. Nam vt ait apostolus ad hebreos. viij. Talis enī dīcebat
 vt nobis esset pontifex: sanctus/innocēs/inpollutus/segregatus
 a peccatoribus: et excelsior celis factus: qui non habet necessita-
 tem quotidie quemadmodum sacerdos prius pro suis delictis
 hostias offerre: deinde p̄ populo. hoc enī fecit semel se offerēdo.
 Lex enī sacerdotes cōstituit sup hoīes infirmitatē hñtes: sermo
 aut iuris iurandi qui post legē est filiū in eternū perfectus. vnde
 ex hac parte qua legale sacerdotiū fuit figuratiuum: dicitur non
 verū. quia non veras hostias que peccata delerent: sed figurati-
 uas vere hosties. christi offerebat. ideo apostol⁹ ad hebreos. viij.
 ait. Nihil ad perfectū adduxit lex donec venit verū sacerdotin⁹
 et hostia vera Christus: qui p̄ spiritū sanctū nostrā ob
 tulit immaculatā deo: q̄ emūdabit consciētiā nostrā ab operi-
 bus mortuis ad seruiendum deo viuenti. ideo noui testamēti
 mediator est vt mortē intercedente in redemptionē carū pena-
 rationū que erant sub priori testamēto repromissionē accipiāt
 qui vocati sunt eterne hereditatis in Christo Jesu domino no-
 stro. Nā fuit data potestas sacerdotibus veteris testamēti offe-
 rre hostias figuratiuas: et sacrificare deo in sanguine bīreōrum
 et caprarum et orandi pro populo. vt Exo. c. iij. et v. c. et quasi per
 totum. et data est potestas sacerdotibus noui testamēti. non so-
 lum orandi pro populo. vt Matth. vi. abi. Pater noster etc. sed p̄-
 dicandi et baptizandi. vt Matth. c. vlt. abi. cūtes ergo docete oēs
 gentes: baptizantes eos in nomine patris et filij et spūs sancti. et
 Marci. c. vlt. abi. euntes in mundū vniuersum predicate euange-
 lium oīi creature: qui crediderit et baptizatus fuerit saluus erit
 Ac dedit sacerdotib⁹ redemptor noster potestātē corpus et san-
 guinem suū cōsecrandi. Luce. xxij. abi. hoc facite in meam cōme-
 morationē etc. Et dedit saluator noster sacerdotibus potestātē
 absoluendi et ligandi. abi. Matth. xvij. q̄cūq; ligaueritis etc. et
 Ioan. xx. c. abi. Accipite spiritum sanctū: quorū remisistis pecca-
 ta remittūtur eis etc. Sic data est potestas a Christo sacerdoti-
 bus noui testamēti per baptismū/cōfessionē/ et absolutionē/ et
 penitentiam omnes homines ecclesie christi: et christo eius eccle-

De libertate ecclesiastica

sic capiti vniendi et incorporandi: ac ipsi deo redemptori nostro
 per supradicta in paradiso animas fidelium representandi. nam
 licet per circumcisionem tollebatur originale: non tamen sacerdo-
 tes poterant animas deo in paradiso representare. quia per cir-
 cumcisionem non aperiiebatur porta paradisi. et lex Moysi fuit par-
 ticularis: et lex christi vniuersalis. et fuit Moyses legis promul-
 gator: redemptor noster mediator dei et hominum Christus Je-
 sus vtriusque testamenti fuit conditor et predicator. et sic data est po-
 testas sacerdotibus noui testamenti alia faciendi quam sacerdotibus
 veteris testamenti. ut. 8. et ne immerito eis de iure diuino et a deo
 et eius vicariis data sit maxima immunitas et libertas in personis
 et beneficiis seu decimis que pendunt principaliter ut dixi a deo:
 et ab eo donantur seu assignantur in sortem ecclesiarum sacerdo-
 tibus: adeo seculares decimas tangere/possidere/ seu capere/ nec
 impedire sine sacrilegio ut sacerdotibus non soluuntur non va-
 lent. ut in. c. causa. de ver. signi. et in. c. causam. de prescri. et in. c. 1.
 et in. c. phibem. et in. c. quis. et in. c. tuam in. q. et in. c. parochianos
 de decimis. et in. c. 1. et q. et quasi per totum. xvi. q. vii. et Exod. xxi.
 deus ait. Decimas et primitias tuas non tardabis offerre. et Exod.
 xxi. dominus ait. Primitias frugum terre tue deferas in domum domini
 dei tui. Immo non solum ista immunitas seu libertas ecclesiarum
 et sacerdotum ac ministrorum et decimarum ecclesie videtur con-
 cessae de iure diuino: et sic interpretatum et decretum de iure pontifi-
 cio: sed etiam ab imperatoribus catholicis in conciliis et extra conci-
 lia per se/ et successoribus et subditis receptum: et in obseruatione ob-
 tentum. nam vltra leges imperatorum catholicorum que ita ut sup-
 ra disposuerunt/ fuit per summos pontifices in presentia et approba-
 tione ipsorum imperatorum de immunitatibus et libertatibus et pri-
 uilegiis ita decretum ut in. c. 1. xxi. di. vbi stat: quod sacerdotes et mi-
 nistri ecclesie a deo et de iure diuino instituti sunt: quorum insti-
 tutio in veteri testamento inchoata est: et in nouo plenius consur-
 mata. Summi enim pontifices a deo sunt instituti etc. ut in. c. conti-
 nua. et in. d. c. sacerdotibus. xi. q. 1. et in. c. in scripturis. xvi. di. vbi
 constat Constantinum imperatorem dixisse. Vere si propriis oculis vidisset
 sacerdotem dei/ aut aliquem eorum qui monachali habitu circumami-
 cti sunt peccantes: eblamydem meam spoliarem et cooperirem eum
 ne ab aliquo videretur. hoc idem in. c. satis. in. 8. sed Theodo. ea.
 di. nam si principes seculares catholici sunt: filii ecclesie sunt/ non

presules. vt in. c. si imperator. ea. di. vbi littera ait. si imperator catholicus est: qđ salua pace ipsius dicimus filius est/ nō presul ecclesie. qđ ad religionē competit: dicere ei puenit/ nō docere. ad sacerdotes enī deus voluit que ecclesie disponēda sunt pertinere. nō ad seculi potestates: quas si fideles sunt ecclesie sue sacerdotibus voluit esse subiectas. Non sibi vendicet alienum ins et ministeriū qđ alteri deputatum est: nec contra eum contendat abrumpi/ a quo omnia constituta sunt. ne cōtra illius beneficia pugnare videat/ a quo propriam consecutus est potestatem. imperatores christiani subdere debent executiones suas ecclesiasticis presulibus/ non preferre. hoc idē in. c. nunq̃. ea. di. et in. c. lege imperatorū. r. di. vbi littera ait. Lex imperatorum non est supra legem dei. sed subiectus. imperiali iudicio non possunt iura ecclesiastica dissoluere. et in. c. certū. ea. di. littera ait. certū est hoc rebus nostris esse salutare. vt cū de causis dei agitur/ iuxta ipsius constitutionem regiā voluntatē sacerdotibus christi studeatis subdere: et non p̃ficere. hoc idem in. c. suscipitis. eadē di. vbi Grego. Nazanzenus imperatoribus cōstantinopolitanis ait. suscipitis ne libertatē verbi. libenter accipitis: q̃ lex christi sacerdotali vos subijcit potestati. hoc idē in. c. non licet. ea. di. vbi littera ait. Non licet imperatori vel cuiquā pietatē custodiēti aliquid contra diuina mandata presumere. nec quicquid qđ euāgelicis vel prophetis aut apostolicis regulis obuiet agere. Ita q̃ ex supradictis p̃stat: q̃ de iure diuino ecclesie et earū decime ac sacerdotes et ministri sunt imunes et liberi ab omni superioritate impatorū et seculariū. et si p̃ncipes catholici sūt/ subditi ecclīaz et sacerdotū sūt: et nō indices nec dñi clericorū. et ad h̃ vt dixi nō p̃nt eos p̃strigere iudicare nec directe ṽl indirecte punire nec i exiliū tradere.

Questio. xij. Quam potestatē videantur habere dñi tēporales seu seculares in p̃uisionibz ecclesiarum cathedralium. et an. et quando in similibus p̃uisionibz requiratur consensus ipsozū dominozū tēporaliū.

Sed quia supradiximus in questione de venientibus cōtra libertatē ecclesiasticā: et q̃ dñi tēporales dicūt venire p̃tra libertatē ecclesiasticā qñ ipsi puidēt alicui de aliq̃ episcopatu seu abbacia aut beneficio ecclesiastico: aut cōpellūt eligētes vt suo modo

eligant. aut puniūt electores/ et eorum parētes: quia suo modo non elegerūt. Videndum est/ quam potestatem habeant principes seculares in puisionibz ecclesiarū cathedraliū: an et qñ requiratur in simili consensus seculariū. Pro cuius fundamēto premitto/ q in beneficialibz summi pōtifer habet supremā et liberā potestātē. facit tex. in. c. proposuit. de cō. pre. et in. c. licet. de pōtē. li. vi. et melius q̄ alibi in cle. i. vt līcē pen. vbi inter alia Clemens quintus ait. Salua tñ in premīssis omnibz Romani pōtificis potestate: ad quem ecclesiarū/personatūū/dignitatū/aliorūq̄ bñficiōū ecclesiasticorū plena et libera dispositio ex sue potestatis plenitudine noscīt pertinere. Et quia cle. in parte. libere doctores p̄supponūt/ q sit de natura vocabuli libere/ q papa sine alicui⁹ consensu de his beneficialibz disponere possit. vt in. c. de multa. de pōtē. et in. d. c. licet. et in. c. statuim⁹. de regu. et in cle. ij. de iure patro. et iura sunt vulgaria: et notorie constat/ q in his beneficialibz summus pontifex libere disponere possit sine consensu seculariū: qui in his beneficialibz nihil aliud habēt: nec sine peccato in his se possunt nec debent magis intrinittere/ q̄ a iure/ et summo pontifice/ iurium conditore eis reperiatur cōcessum. Nam licet summi pontifices/ vt dixi/ libere de ecclesijs disponere possint: nihilomin⁹ habentes ipsos principes vt veros catholicos/ et filios/ ecclesie christi obediētes/ vt iustū est: hi duo gladq̄: vt in. c. dilecto. de sen. ex cō. li. vi. et in. c. cū ad verū. xvi. di. p̄sueuerunt exigente necessitate sibi ad inuicē suffragari pro cōseruatione temporalium. Ne ab ipsis ecclesiasticis in ecclesijs selectis in temporalibz ipsi dñi temporales lederentur/ et detrimentū paterentur: summi pontifices decreuerunt/ et p sua iura/ siue eorum et successorū p̄iudicio determinarūt/ vt electi a decano et capitulo ad cathedrales siue metropolitān. vbi ipse electus esset regi suspectus: et in ecclesia sunt castra: ex quibus rex in temporalibus damnari/ et detrimentum assumere possz: ab ipso rege iuste propter p̄missa recusari valeret: et super his sedem apostolicā pro remedio cōsultare debuisset. ne talis dominatio/ postulatio/ seu electio a sede apostolica cōfirmari deberet. vt facit tex. in. c. cum terra. de elec. vbi līa ait. Quo facto nō phibem⁹/ quin regi seu patriarche/ qui pro tempore fuerint/ requirāt assensus. Idē in. c. cum inter vniuersas. c. ti. vbi līa in fine ait. Mandamus q̄tenus inuocata spiritu sancti gratia/ personam idoneam p electionē

canonicam concorditer assumatis ad regimen Capuane ecclesie
 sic consequenter ad audientiam nostram nuncios Idoneos trās
 missuri p̄ q̄s a nob̄ vice regia postulet̄ assensū: ac apostolice p̄fir
 mationis gratiam requiratis. Facit etiam pro principibus secu
 laribus textus. in. c. innotuit. eo. ti. in parte. faciebāt ad id nō mo
 dicum concors capituli Vigorici. electio/petitio populi/assens
 sus principis/votum suffraganeorū. facit textus in. c. q̄ sicut. e.
 titu. quasi in principio. vbi littera ait. Cum in ea nihil attempta
 tum fuerit in p̄iudicium regie dignitatis. quia non simplex no
 minatio: sed solennis electio debet principi presentari. ita q̄ ex
 omnibus supradictis p̄cipes seculares et eorum aduocati asse
 runt de cathedralibus et metropolitans / et q̄ deterius est bo
 die de alijs minimis beneficijs: papa sine eorum consensu in eorū
 dominio providere non debeat. alias provisiones facte debeāt
 retractari. quod non sine crimine ista fieri/ seu tolerari possunt.
 cum bene aduertenti/ omnia ista iura et alia in materia loquen
 tia/ nihil ad propositū pro regum seu seculariū fundamento fa
 ciant immo faciunt cōtra. cum omnia iura predicta loquuntur
 in electionibus factis a decano et capitulo: et non in provisionibz
 summi p̄tificis / qui in his non subiicitur iuri. Nam in. ca. cum
 terra. littera ait. quo facto nō prohibemus / quin in regis seu pa
 triarche qui pro tempore fuerint requiratur assensus. sed addi
 dit. et propter hoc ipsam electionem noluimus impediri. ita q̄
 vltra q̄ loquitur in electione a decano et capitulo nō vult ip̄am
 electionem propter consensum regis impediri. ita tenet Abbas
 sicalus et alij doctores in dicto. c. cum terra. vbi ipse ait. q̄ requi
 ritur consensus principis in electione ex honestate: sed non vt
 habeat prestare robur: sed vt in futurum non possit opponere cō
 tra electum vel electionē. idem in. c. cum inter. licet loquatur in
 summo pontifice qui in illa p̄uincia vice regiaungebatur. vbi
 etiam sicalus ait. q̄ iura ista non habent locum in summo pon
 tifice: qui prouidet iure suo/ et non iure capituli. idē in. c. innotu
 it. vbi littera non ponit necessitatem in assensu regis: sed dicit/ q̄
 non modicū faciebat pro electo petitio populi/ assensus regis/ et
 votum suffraganeorum. sed non sequitur: nec verū est: q̄ omnia
 ista sunt necessaria: nec aliquod isto. idem in. c. q̄ sicut. vbi lit
 tera ait. q̄ nō nominatio/ sed electio principi presentanda esset.
 quia non erat necesse habere assensū regis/ sed electū et electio
 f

De libertate ecclesiastica.

nem sibi notificare. vt si esset sibi suspectus/seu inimicus/ et castra-
erant in ecclesia cum nō admitteret: et recusare valeret: et apud
sedem apostolicam pro remedio intercederet. vbi abbas siculus
in fine questionis ait hoc non habere locum in institutione /seu
prouisione a summo pontifice: licet in. c. j. de electio. sine causa et
fundamento tenet contrariū. pro cuius auctoritate allegat In-
nocentius in. ca. super bis. de accu. qui Innocentius hoc nō vī-
dit: sed ibi in tertia columna/ et Hostiensis et alij. in. c. nobis. d. iu-
re patro. incidenter dicunt. q. rex potest allegare contra electū
q. habet eum suspectum de prodicione terre: vel consiliozū suo-
rum. et q. admittitur ad hoc opponendus. qd. nihil ad propositū
ad verba abbatis in dicto. c. j. cum ipse abbas et alij doctores et
Innocentius in dicto. c. super bis. de accusatio. qui in hoc satis-
uerūt regibus fauorabiles/solum hodie eis concedunt: suspe-
ctum valeant recusare. Et vt dicit / Abbas et Baldus in prealle-
gatis locis: maxime in. c. cum inter. et in. c. q. sicut. volūt sentire:
q. licet ista habeant locum in electionibus/ non autem in summo
pontifice: qui recte et iuste procedit. Et vt principaliter inten-
dat prouidere magis ecclesie q. persone sine consensu/seu regū
supplicatione: sine eorum scandalo et suspitione citius de metro-
politano/seu cathedralibus prouidere debet q. de alijs inferio-
ribus beneficijs. vt in. c. ne pro defectu. de electi. et in. c. q. sit. eo-
titu. lib. vi. cum vbi maius periculum vertitur/ ibi cautius et citi-
us est agendum.

**¶ Questio. xiiij. An et quando in beneficio eligibili
cadat de iure ius patronatus/seu ius presentandi.**

Immo magis grane doctores notāt in dicto. c. cum terram
et capitulo. cum inter. et quod sicut volunt affirmare. q. licet ve-
rum sit: patroni in parochijs/ capellis/ et alijs beneficijs que nō
sunt eligibilia/ habeant ius prestandi: non autem in metropoli-
tanis/ cathedralibus/seu collegiatis. vide singularem textū in. c.
nobis. de iure patr. et in. c. massana. et in. c. sacro san. de electi. et in
ca. bec etiaz. xvi. q. i. et in. c. j. et ij. et iij. et v. lxxij. distin. Nam
non esset vera electio/ quādo institueretur solum presentatus a
patrono. nam electus confirmatur et non instituitur. presenta-
tus instituitur/ et non eligitur nec confirmatur. vt in dicto. c. nos

bis. et iura sunt vulgaria. nam proprie non concordaret cum vo-
 cabulo electionis quando p[re]sentatus a rege / eligeretur a
 capitulo: et confirmaretur a papa. cum non esset vera electio que
 de necessitate dirigitur in vnuz. hoc tenet cardinalis de Turre
 cremata. in. c. reatina. lxiij. di. vbi ait. q[ue] de consuetudine intro-
 dici non potest: vt consensus principis requiratur ad electionē
 de certa persona. nec regulariter possunt interesse in electionib[us].
 vt in. di. c. cū terra. et d. c. sacrosancta. et massana. de electi. et in di.
 c. i. et ij. et iij. et iij. et v. lxiij. di. vbi in prin. c. tex. ait. Nullus laico-
 rum / principum / vel potentū semet inserat electioni patriarche /
 metropolitane / aut cuiuslibet episcopi: et sic in alijs. hoc idem in. c.
 si quis deinceps. xvi. q. v. vbi Grego. vij. in generali synodo sta-
 tuit. vt si quis deinceps episcopatum vel abbatiam de manu ali-
 cuius laice persone susceperit: nullatenus inter episcopos vel
 abbates habeatur. et c. hoc idem in. c. nullus laicorum. et quasi p[ro]
 totum. eadem co. et q. hoc idem in. c. pastor: alius cura. de iure pa-
 tro. immo consentientes electioni de se facte per potestatem secu-
 larē efficiuntur ad electiones inhabiles. vt i. c. quisquis. de elec.
 et in. d. c. si quis deinceps. xvi. q. vij. et in locis p[ar]alle. Nec obstat vt
 supra ad aliud propositū i sup[er] ascripto libello seu questione epe-
 cutionū / seu gabellarū dixi. c. plures. et c. p[ri]ncipali. et in. c. reatina
 et in. c. nobis. et in. c. lectis. et in. c. in sinodo. lxiij. di. vbi videtur in
 electione prelatorū requiritur cōsensus p[ri]ncipum seculariū. Nā
 debet intelligi. vt glo. intellexit in. d. c. plures. q[ue] ista iura h[ab]ent lo-
 cum in his q[ui] sunt patroni ecclesiarū. Aut p[ot]est intelligi q[uod] tūc erat
 necesse sic fieri. q[uia] al[ia]s stante potētia laicor[um] / et opp[re]ssione clericor[um]
 vt eccl[esi]e nō carerēt pastorib[us] p[ro]pter magis bonū. vt cul[us] d[icitur] in
 in illis eccl[esi]is nō cessaret: ita tolerabāt. licet eis videbāt p[re]iurium.
 vt visum est Stephano p[ro]fiteci. ibi in. c. nosse. et tex. in. c. Valen-
 tianus. et in locis p[ar]alle. ita sentit Guido in. d. c. reatina. vbi ait: q[uod]
 Leo papa. iij. fuit nat[us] de Roman[is] q[uod] fuit multū timid[us]: et in gra-
 ue iudiciū eccl[esi]e p[ri]ncipi seculari se submitit. etiā hoc p[ro]firmat in
 c. lectis. lxiij. di. vbi ait. q[uod] stephan[us] iij. nat[us] de roman[is] hic plus ti-
 muit lapidari cito flet[us] q[uam] sanct[us] Step[han]us. p[ro]martyr. h[ic] videt[ur]
 sentire dominic[us] in p[ar]alle. locis cardinalis sancti Sixti de tur-
 re cremata. in. c. i. lxiij. distin. dicit q[uod] dabatur locus laicis vt in-
 teressent in electione summi pontificis: nō q[uod] licitum esset / sed p[ro]
 p[ro]pter pacem et quietē ecclesie: vt sine scandalo celebraret electio.

De libertate ecclesiastica.

nem sibi notificare. vt si esset sibi suspectus/seu inimicus/ et castra-
erant in ecclesia cum nō admitteret: et recusare valeret: et apud
sedem apostolicam pro remedio intercederet. vbi abbas siculus
in fine questionis ait hoc non habere locum in institutione/seu
prouisione a summo pontifice: licet in. c. i. de electio. sine causa et
fundamento tenet contrariū. pro cuius auctoritate allegat In-
nocentius in. ca. super his. de accu. qui Innocentius hoc nō di-
cit sed ibi in tertia columna/ et Hostiensis et alij. in. c. nobis. si ius
re patro. incidenter dicunt. q. rex potest allegare contra electū
q. habet eum suspectum de prodicione terre: vel consilio: ū suo
rum. et q. admittitur ad hoc opponendus. qd̄ nihil ad propositū
ad verba abbatis in dicto. c. i. cum ipse abbas et alij doctores et
Innocentius in dicto. c. super his. de accusatio. qui in hoc satis
uerūt regibus fauorabiles/ solum hodie eis concedunt: suspe-
ctum valeant recusare. Et vt dicit/ Abbas et Baldus in prealle-
gatis locis: maxime in. c. cum inter. et in. c. q. sicut. volūt sentire:
q. licet ista habeant locum in electionibus/ non autem in summo
pontifice: qui recte et iuste procedit. Et vt principaliter inten-
dat prouidere magis ecclesie q̄ persone sine consensu/seu regū
supplicatione: sine eorum scandalo et suspitione citius de metro-
politans/seu cathedralibus prouidere debet q̄ de alijs inferio-
ribus beneficijs. vt in. c. ne pro defectu. de electi. et in. c. q̄ sit. eo-
titu. lib. vi. cum vbi maius periculum vertitur/ ibi cautius et citi-
us est agendum.

**¶ Questio. xiiij. An et quando in beneficio eligibili
cadat de iure ius patronatus/seu ius presentandi.**

Immo magis graue doctores notāt in dicto. c. cum terram
et capitulo. cum inter. et quod sicut volunt affirmare. q. licet ve-
rum sit: patroni in parochijs/ capellis/ et alijs beneficijs que nō
sunt eligibilia/ habeant ius prestandi: non autem in metropoli-
tanis/ cathedralibus/seu collegiatis. vide singularem textū in. c.
nobis. de iure patr. et in. c. massana. et in. c. sacro san. de electi. et in
ca. bec etia. xvi. q. i. et in. c. i. et ii. et iii. et v. lxxij. distin. Nam
non esset vera electio/ quādo institueretur solum presentatus a
patrono. nam electus confirmatur et non instituitur. presenta-
tus instituitur/ et non eligitur nec confirmatur. vt in dicto. c. nos

bis. et iura sunt vulgaria. nam proprie non concordaret cum vo-
 cabulo electionis quando p[re]sentatus a rege / eligeretur a
 capitulo: confirmaretur a papa. cum non esset vera electio que
 de necessitate dirigitur in vnu. hoc tenet cardinalis de Turre-
 cremata. in. c. creatina. lxiij. di. vbi ait. q[uod] de consuetudine intro-
 dici non potest: vt consensus principis requiratur ad electionē
 de certa persona. nec regulariter possunt interesse in electionib[us].
 vt in. di. c. cū terra. et d. c. sacrosancta. et massana. de electi. et in. di.
 c. i. et ij. et iij. et iij. et v. lxiij. di. vbi in prin. c. rex. ait. Nullus laico-
 rum / principum / vel potentū semet inserat electioni patriarche /
 metropolit[an]e / aut cuiuslibet episcopi: et sic in alijs. hoc idem in. c.
 si quis deinceps. xvi. q. v. vbi Grego. vij. in generali synodo sta-
 tuit. vt si quis deinceps episcopatum vel abbatiam de manu ali-
 cuius laice persone susceperit: nullatenus inter episcopos vel
 abbates habeatur. et c. hoc idem in. c. nullus laicorum. et quasi p[ro]
 totam. eadem co. et q. hoc idem in. c. pastoralis cura. de iure pa-
 tro. immo consentientes electioni de se facte per potestatem secu-
 larē efficiuntur ad electiones inhabiles. vt i. c. quisquis. de elec.
 et in. d. c. si quis deinceps. xvi. q. v. et in locis p[ar]alle. Nec obstat vt
 supra ad aliud p[ro]positū i supra scripto libello seu questione exe-
 cutionū / seu gabellarū dixi. c. plures. et c. p[ri]ncipali. et in. c. creatina
 et in. c. nobis. et in. c. lectis. et in. c. in synodo. lxiij. di. vbi videtur in
 electione p[re]latorū requiratur cōsensus p[ri]ncipum seculariū. Nā
 debet intelligi. vt glo. intellexit in. d. c. plures. q[uod] ista iura h[ab]ent lo-
 cum in his q[ui] sunt patroni ecclesiā. Aut p[ot]est intelligi q[uod] tūc erat
 necesse sic fieri. q[uia] al[ia]s stante potētia laicor[um] / et op[er]atione clericor[um]
 vt ecclesiā careret pastorib[us] p[ro]pter magis bonū. vt cult[us] diuini.
 in illis ecclesijs nō cessaret: ita tolerabat. licet eis videbat[ur] p[ro]p[ri]um.
 vt visum est Stephano p[ro]fici. ibi in. c. nosse. et tex. in. c. Valen-
 tianus. et in locis p[ar]alle. ita sentit Guido in. d. c. creatina. vbi ait: q[uod]
 Leo papa. iij. fuit nat[us] de Roman[is] q[uod] fuit multū timid[us] et in gra-
 ue p[re]iudiciū ecclesie p[ri]ncipi seculari se submisit. etiā hoc p[ro]firmat in
 c. lectis. lxiij. di. vbi ait. q[uod] Stephan[us] iij. nat[us] de roman[is] hic plus ti-
 muit lapidari cito flet[us] q[uam] sanct[us] Step[han]us. p[ro]martyr. h[ic] videt[ur]
 sentire dominic[us] in p[re]alle. locis cardinalis sancti Sixti de tur-
 re cremata. in. c. i. lxiij. dist. in. dicit q[uod] dabatur locus laicis vt in-
 teressent in electione summi pontificis: nō q[uod] licitum esset / sed p[ro]
 p[re]s[er]uacem et quietē ecclesie: vt sine scandalo celebraret electio.

Idem cardinalis in .c. prelata. ea. di. dicit: q̄ requirebatur cōsent
sus laicorū/ad euitandum scandalū illorū qui impedire possent
electionem. ⁊ sic in omnibus preallegatis locis in hoc cum alijs
p̄cordat. q̄ licet seculares nō debebāt interesse in electione: nec
in aliquo interessentia laicorū p̄stabat robur electioni. ⁊ sic p̄
mittebantur ista ad euitandum maius malum. licet etiam illud
non esset iustus. ideo Ludouicus imperator Ro. aug. vidēs ista
iuste fieri non posse: renunciauit interessentiam in electione pon
tificum. Hoc idem renūciauit rex Otto. ibi in .c. tibi domino. ea.
di. Vel potest dici: eligebātur p̄lati a toto clero ⁊ populo. s. q̄ to
tus clerus ⁊ populus cōmendabant talem in episcopum suum
esse dandū. prout hodie posset fieri. quia papa posset ignorare
merita personarum: ⁊ populus ubi est nota persona/possent per
sonā p̄. aut pau. pro ecclesia in populo assumendā cōmendare.
ex q̄ noiatōe seu cōmēdatione nullū ius p̄sone sine prouisiōe pō
tificis acquiri. nec talis cleric⁹ etiā si posset de facto sine pena in
habilitat⁹ pōt nec debz ecclesiā aut beneficiū de manib⁹ laicorū
recipe. Sed certe vt dicit. d. reueren. cardinalis Zabarel. in. c.
nobis. de iure patro. attenta confusione iurium: ipse cardinalis
per ista verba ait. mihi placeret alia cōpilatio: in qua grau⁹ ⁊ or
natius ac breuius plura deciderent. quoniam in ista ⁊ narratiōes
plurimę que in hac sunt partimq̄ rescarentur partim ad decisio
nem reducerētur. qđ vt ex tunc cōtinuo fieret si ecclesia vñ res.
⁊ si vt quondam siebant concilia generalia fierent: ⁊ tunc proui
deri posset vel reseruando principia: vel quod melius esset statu
endo temp⁹ infra qđ duraret hec cōpilatio vsq̄ alia ex frequēti
studio rediretur. ⁊ sic ex istis verbis cardina. qui omnia iura ex
no. bene vidit ⁊ quasi super omnibus scripsit: constat esse magis
vtilis noua cōpilatio: etiā si remanerēt principia ⁊ alique dec
siones istius compilationis. nam cui dubium videatur dñs Za
bar. optime cogitasse /visa confusa varlatione decretorū. qđ in
vno. c. prouidetur vno modo: ⁊ incontinenti. in. c. sequenti pro
uidetur de directo per contrariū. nam licet glo. in dicto. c. lex. di
cat: q̄ iura que dicūt esse necessarium in prouisionibus prelato
rum assensus regum/ intelligantur in patronis: ⁊ alie absolutio
nes que dantur a doctoribus vt melius dari possunt pro euita
tione iurū cōtrarietatis: sed non quin per hoc videatur satis iu
ribus ⁊ littere decretorum satisfactū /si non stare alia causa per

doctores assignata / et renūciatio imperatoris et regum illorum
 privilegiorum: qui ut presumitur dicta privilegia obtinuerunt
 ex maxima eorum potentia / et ex necessitate in qua erant ecclesia
 stici. Sed ut dico: stantibus premis et iuribus ut stant in suo
 vigore hodie de iure principes seculares nullum ius providen
 di de beneficiis / aut consentiendi in promotionibus seu electio
 nibus metropolitanarum cathedralium et collegiarum habent: ni
 si ex earum fundatione et dotatione obtinerent ius patre cuius
 causa possent habere vna cum canonicis vocē in electione eligē
 dorum. ut in. c. nobis. de iure pa. et in. c. hic etiā. xvj. q. i. vbi videt
 cōcessum regi Francie ratione fundatiōis monasterij: ut vna cū
 monachis eligat abbatē. Vnū tamen credo: si hoc pceditur fun
 datorū ecclesiarū / q̄ a fortiori debet hoc et magis cōcedi regi seu
 principi recuperanti ciuitates et loca proprio sanguine et labore
 de manibus infidelium et tyrannorum. cum longe magis pium et
 meritorium sit quo ad ecclesiam militantem et triumphantē: ter
 ram de manibus infidelium recuperare: ut in. c. ex multa. quasi
 in fine. et in. e. licet. de voto. et vbi erant mesquite. de licentia pon
 tificū et prelatorū ecclesias edificare. et vbi erant albages seu alfa
 quini sacerdotes falsi. et pro saluatione animarū imperfecte orā
 tes: sollicitare ut sint veri sacerdotes dei pfecte orātes: et p saluati
 one animarū baptismū et alia sacramēta necessaria ministrātes:
 et cultū diuinū tā vbi non erant exercentes et augmētantes / q̄ in
 ter christianos monasteria et ecclesias. ut in. d. c. hic etiam edifi
 cantes. nam non obstātibus iuribus allegatis: potest de iure et
 maxime ex privilegio papali dari forma: q̄ etiā in metropolitān. et
 cathedralibus et alijs elegibilibus cadat ius presentandi. videli
 cet: si procederetur ut iuris est per decanū et capitulū ad electio
 nem: reges seu principes possent duos aut tres decano et capita
 lo presentare / ut vnum de his eligerent in prelaturam. nam ut di
 xi de iure communi talis presentatio duorum aut trium posset sta
 re. ut in. c. q̄ autem. et in. c. cum autem. de iure patr. vbi datur lo
 cus accumulatiōi de duob⁹ successiue. ergo a fortiori a prin. et
 ut dixi / hoc potest sine dispēfatione a pontifice ex privilegio cō
 cedi. cum isto modo sit vera electio: quando non restringitur ut
 supradixi in vnum tm̄. ut in act. apostolorum. c. i. vbi apostoli sta
 tuerunt duos: scilicet Ioseph / et Mattheum: ut vnus de istis
 licet per sortem eligeretur in apostolū et episcopus. et fuit licet p

De libertate ecclesiastica.

sortem electus Matthias. et isto modo possunt principes non solum habere vocem vna cum eligentibus: sed etiam possunt eligentes presentare/ aut electiones hodie non habent locum per regulas cancellarie siue ex alia cōstitutione papali. quia papa si ne nominatione seu electione a capitulo facta/ de metropoli et cathedralibus cum collegio cardinalium prouidet. et tunc satis est regipatrono vnum idoneum pontifici presentare/ aut pro tali supplicare. Sed si reges aut principes/ seu domini tēporales; ex edificatiōe/ dotatione/ seu ex recuperatiōe ciuitatū et locorū de manibus infidelium nō habent ius presentandi: aut vna cum canonicis eligēdi in puisionibz ecclesiarū metropoli. et cathedralium/ nō tenet papa de iur cōmuni p̄sensu regū seu dñorū tēporaliū spectare. qz puidiure pprio et nō iure aliorū. et vt dixi/ in his puisionibz hēt liberā facultatē. et sic libere sine p̄sensu seculariū puidere pōt. licet vt satisfaciāt deo et cure vniuersali quā habet debet multū curare/ vt puideat magis principaliter ecclesie q̄ persone et de persona habili que possit stare sine suspicionē et scandalo dominorū temporalium. Nec valet consuetudo ex se tñ in alijs casibus q̄ a iure pmissis: q̄s tēporales vellent allegare. vt in. c. cum terra. et in. c. massana. et sacrosancta. de elec. et in. c. si. de consue. et q̄tum antiquior quia magis nociua minus obseruanda. vt in. c. ecclesie. de simonia. et in. c. mala. et quasi per totū. vij. di. immo summi pontifices vniuersalem libertatem ecclesie etiā si vellent/ non possent renūciare. vt in. c. certū. et in. c. imperiū. c. di. et in. c. q̄ periculosum. vij. q. i. et ibi per doctores. nam non secularibus de spiritualibus a deo data est cura. vt in cle. pastorali. in pñci. de re iudi. et in. c. ecclesia sancte Marie. de consti. et in. c. benedictē. cxi. di. et in. c. significasti. de ele. et in. c. solite. de ma. et obe. et in. c. per venerabilem. q̄ si. sint legi. sed Petro et successoribus. cū magister et redemptor noster Petro ait. Joan. xxi. pasc oves meas. qd est translatum in dicto. c. significasti. et in. c. solite. nam ipse saluator noster summū pontificem pastores constituit super familiā suā. de cuius manibus curā ecclesiarū et prelatoz et animarū requireret. nam de eo scriptū est per Ezechielē. q̄ si speculatoz viderit gladium venientem et non insonuerit buccina: et populus non se custodierit: veneritq̄ gladi⁹ et tulerit de eis animam. ille quidem in iniquitate sua captus est: sanguinē autē eius de manu speculatoz requirā. quare summus pōtifex ne requiratur

ab eo sanguis condemnatorum nimis vigilare compellitur: hinc cinam sonare: et subditi non peant: et sathanas victoriaz contra eum in ouibus sibi commissis non habeat: et ut bonus pastor a magistro et redemptore nostro mereatur audire. Euge serue bone et fidelis quia in paucos fuisti fidelis/supra multa te constituat. intra in gaudium domini tui. ad quod gaudium nos perducatur ipse redemptor noster qui cum patre et spiritu sancto uiuit et regnat in secula seculorum. Amen.

¶ Questio. xv. An possit aliquis sepeliri in ecclesia: et si potest: an potest sepeliri prope altare.

Et primo dicendum est: quod de iure statutum est: quod omnis ecclesia cathedralis habeat pro cimiterio. et passus: et alie minores ecclesie xxx. ut in. c. sicut antiquitus. et in. c. si quis contumax. et in. c. quis quis. xvij. q. iij. et principaliter et causa finalis fuit: ut corpora catholicorum in cimiterio sepeliretur. hoc ait Inno. in. c. abolende de sepul. dicens: quod sepulture ordinarie debent esse prope ecclesiam et in cimiterio. hoc videtur prouisum in. c. nullus. xij. q. ij. ubi licet in principio ait. Nullus mortuus intra ecclesias sepeliatur: nisi episcopi/ aut digni presbyteri/ et fideles laici. scilicet nimis deuoti et quasi sancti: ita quod ordinarie et regulariter communis ordinaria sepultura defunctorum debet esse circa ecclesiam in cimiterio. ut in. c. fraternitatem. et in. ca. finali. de sepultu. et in cle. i. iuncta glosa. et ita sentit Hostien. in summa. in tit. de sepul. in. §. i. ibi vi. quod sit sepultura. ubi ait. Quod est locus concauus in ecclesiastico cimiterio factus: in quo corpus catholici quiescit. Nam licet pluries dicatur in iure: quod catholici sepeliantur in ecclesiis patrum seu maiorum suorum: intelligitur de eodem iure in cimiterijs ecclesiarum. ut in. c. cum grauia. iuncta glosa. xij. q. ij. et iura sunt uulgaria. quia cimiteria reputantur/ et consecrantur/ et reconciliantur ut ecclesie. ut in. c. consuluit. de consecra. eccle. vel altaris. et in. d. c. sicut antiquitus. et c. quisquis. xvij. q. iij. Sed posito/ ut in dicto. c. nullus. xij. q. ij. quod ex dispensatione iuris episcopi/ abbatibus/ aut presbyteri et fideles laici possunt intra ecclesiam sepeliri: nunquam uidetur propter hoc de iure concessum/ et quod data sit tanta licentia et facultas: ut omnes abbates/ omnes presbyteri/ omnes catholici/ seculares possint intra ecclesiam et prope altare sepeliri. absque.

Alto quare
 debet
 ppe
 raze

nam hodie esset satis speculandum/disputandum/et maxime ad
 pertendum: qualis abbas/quis presbyter/ aut quis laicus intra
 ecclesiam sepeliri possit et deberet. Et facta discussione difficiliter
 temporibus nostris reputaretur multi qui intra ecclesiam iuste
 potuissent et debuissent sepeliri: quanto magis prope altare ubi sunt
 reliquie sanctorum: et quod magis est ubi corpus christi quotidie
 consecratur: qui magister et redemptor noster est dominus et crea-
 tor sanctorum et omnium rerum. cuius reuerentia et intuitu sancti pa-
 tres in consiliis suis statuerunt et decreuerunt: ut cadauera fide-
 lium prope altare non sepeliantur. ut in. c. percipiendum. in. §. in
 fra ecclesias. c. ij. q. ij. nam laici viuentes/secus altare dum di-
 uina cantantur/aut corpus christi consecratur stare non debent.
 ut in. c. de vita et bo. clerico. et in. c. sacerdotum. de conse. di. ij. quanto
 magis cadauera hominum fetida et putrida/prope tantum sacramen-
 tum collocari non debent. nam sacra vasa non ab alijs quam a sacerdotibus
 debent conservari: ne pro talibus presumptionibus dominus ira-
 tus plagas imponat populo suo: ubi qui non peccauerunt pereant.
 ut ait tex. in. c. an sancta. de conse. di. i. neque etiam est permittendum se-
 cularibus: sacrarium ubi vasa sacra et reliquie sanctorum sunt intrare. ut in
 c. non oportet. et in. c. non licet cuilibet. c. xij. dis. ergo si de iure
 videtur presumptio periculosa pro populo: ut secularia vasa sa-
 cra tangerent/aut intrent sacrarium: quanto magis indignabitur deus.
 ut prope sacrum altare et ipsius corpus domini sacramentum cadaue-
 ra mortuorum sepeliatur. quod nullo pacto iuste et iuridice et sine
 crimine ac sine periculo populi ne ipse deus irascatur fieri potest:
 neque a prelato sumilia permitti sine lesione conscientie.

¶ Questio. xvi. An inde teneantur tempore quo cele-
 brantur diuina excludi ab ecclesia.

Et breuiter dicendum est: quod de iure sunt excludendi ab eccle-
 sia. ut facit tex. in. c. clericos. in fi. c. xj. di. et in. c. perlectis. c. xv. di. in
 §. i. in retroquo loco videtur de officio ostiarii. ubi litera in. d. §. ait.
 Ad ostiarium nanque pertinent clauis ecclesie ut claudat et aperiat
 templum dei/omniaque que sunt intus et extra custodiat/fideles
 recipiat/excommunicatos et infideles excipiat. ita quod ostiarius de-
 bet infideles. s. iudeos/bismaelitas/agarenos et gentiles seu pa-
 ganos: etiam christianos excommunicatos ab ecclesia dum celebrantur.

diuina excludere. nam si christianis non licet in temporalib⁹ cū
iudeis cōmunicare. vt in. c. nullus. ⁊ in. c. omnes. xxvii. q. i. in pñ.
vbi in cōcilio agathaneñ. decretum est: vt christiani iudeis non
cōmunicent. ⁊ in. c. q̄ sit. de iudeis. quanto magis non debēt sa-
cerdotes ⁊ ipsi fideles christiani in officijs diuinis/ ac sacramen-
tis cū iudeis interesse nec participare. Nā non solū non est cele-
brandū/ nec diuina sunt dicēda in p̄sentia infidelū viuorū: sed
neq; mortuorū. nam intellecto q; vnus infidelis esset sepul⁹ in
aliqua ecclesiastialis ecclia cōsecrari nō debet. nec in ea est cele-
brandū. vt in. c. eccliam. de p̄se. di. i. ⁊ ibi bona glosa. in arti. p̄m.
qualiter infideles sunt excludēdi ab ecclia. Nec obstat. c. ep̄us
nullū. de p̄se. di. i. vbi videt̄ p̄uissim⁹/ q; ep̄s nullū p̄hibeat ingredi
ecclesiā ⁊ audire verbū dei. siue gentilē/ siue iudeū/ siue hereticū
vsq; ad missam cathecuminoꝝ. nā glo. in. d. c. plectis. xxv. di. ait.
q; istud capitulū nūc tenet ⁊ q; hoc. c. si intelligatur de diuino of-
ficio/ sicut glosa ⁊ doctores intelligere voluerūt: non teneatur
ab ecclia. pbat textus. in. c. non liceat clericis. i. q. i. vbi l̄ra ait.
Non liceat clericis vel laicis ab hereticis alogias. i. benedictio-
nes accipere. quia maledictiōes sunt magis q̄ bñdictiones. Nec
licet aut̄ cū hereticis ⁊ schismaticis orare. vbi glo. dicit: istud de cō-
sue. ecclie roborat. ⁊ illud decre. ep̄s nullū. nō esse in p̄suetudie
ecclie. Sed posset saluo meliori iudicio intelligi dictū. c. ep̄s ibi
verbū dei p̄predicatiōe. vbi infideles possunt interesse. ⁊ eis p̄nt
reli. de suozū prelatoꝝ licētia p̄dicare. vt in. d. c. q̄ sit. d. iude. nec
obstaret l̄ra dicti. c. ep̄us ibi. vsq; ad missā cathecu. vbi videt̄ in
cōueniens: q; infideles debuissent stare in missa vsq; ad sacrificiū
sicut cathecumini: qui debēt stare vsq; ad sacrificiū: quo tpe de-
bent excludi ab ecclia. q̄a cum carēt sacramēto baptisimi: sic p̄-
mo fundamēto sacramentozū qd̄ est ianua sacramentozū: non li-
cet eis interesse in sacramēto eucharistie. Nā bñ aduertēti si tex-
tus intelligat̄ vt p̄t̄ intelligi in p̄dicationib⁹: de iure debz intelli-
gi ibi vsq; ad missam cathecuminoꝝ q̄ ad missā totā inclusiue: q̄
ad ifideles exclusiue. q; de natura ist⁹ aduerbii. vsq;. de iure ita
se bēt. vt in. c. cū dilecti. de dolo ⁊ p̄tu. ⁊ ita se habet quo ad ca-
thecuminos. quo ad sacrificiū. i. an̄ sacrificiū excludant. ⁊ sic infi-
deles debēt stare in verbo dei vsq; ad missam cathecuminoꝝ. s.
vt excludant̄ ante missam. ⁊ sic habēt iura iurib⁹ p̄cordari. ⁊ tūc
videtur vbiq; bene decisum. ⁊ vtrūq; in obseruantia. q; iudei ⁊

De libertate ecclesiastica.

alij infideles excludantur a missa ⁊ a diuinis officijs: ⁊ admittan-
 tantur ad p̄dicatōes. vt in dicto. c. q̄ sit. ⁊c. Nā redēptor noster
 Marci. x. apollis ait. Eūtes in mundū vniuersus p̄dicare omni
 creature. sc̄a fidelib⁹ q̄ infidelib⁹. q̄ est pp̄o v̄lis. ⁊ sic vlt oēs ho-
 mines includit ⁊ app̄hēdit. ⁊ Math. xij. ⁊. xxiij. idē maḡnū volu-
 it istā p̄dicatōē durare vsq̄ ad cōsumatōē seclī. Nā vt ait vas
 electionis ⁊ tuba euāgelij ad Colosseñ. c. iij. ibi. Quātes sil: vt
 deus det ostiū sermonis ad loquendū ministrū christi. vbi Ri-
 colaus de Lya intelligit libertatē ⁊ facultatē p̄dicādi. isa q̄
 licitū est de iur̄ diuino ⁊ positiuo sacerdotib⁹ fidelib⁹ ⁊ infidelib⁹
 verbū dei p̄dicare. ⁊ si in. d. c. q̄ sit. de iude. puidetur / ne fratres
 debeant sine licentia suorum prelatorum p̄dicare infidelibus:
 hoc fuit ⁊ bene / ad euitandū ne fratres sub illa causa ⁊ colore
 possent a sua religione exire ⁊ vagare. Nam si subditis guardia
 no seu priori non licet exire conuentū causa in alio loco p̄dicā-
 di: q̄to magis non esset sibi licitum ire vltra mare. vt in dicto. c.
 q̄ sit. de iudeis: Nam vidi q̄ feli. recorda. Sixtus. iij. concessit
 licentiam quib⁹dā fratrib⁹ de Hispania: vt possint ire sine li-
 centia suorum superiorū p̄dicatum in insula de Canaria. ⁊ q̄
 q̄plures fratres de obseruantia exierunt a monasterijs sub illo
 colore p̄dicatōis vt vagarent: cum multi de illis ad sua mo-
 nasteria nō redirent. In loco seu castro ferrarū reperitur cō-
 structum hospitale a tanto tempore / q̄ non est memoria an con-
 trariū vbi receptātur pauperes: ⁊ de redditibus hospitalis pau-
 peres venientes per tres dies cōmorantes alimentantur. Que-
 ritur: attento q̄ a. r. xx. ⁊. xxx. annis cōmunitas dicti loci cōsue-
 nit presentare seu puidere d̄ rectore dicti hospitalis: si dictū ho-
 spitale dicatur ecclesiasticū. aut intantū locus pius / q̄ tam ho-
 spitale q̄ bona ⁊ redditus illius debeant defendi ⁊ manuteneri
 per episcopum ordinariū. Pro cuius declaratione premitto: q̄
 hospitalitas est ita cōmunis omnibus catholicis / q̄ vni quisq̄
 in domo sua potest facere hospitale. vt in. c. j. ⁊ in. ca. quiescam⁹.
 clj. di. ⁊ in. c. q̄ ait. ciij. distin. vbi Loth ⁊ Abraam indistincte in
 domibus suis recipiebant pauperes. ⁊ sic tenebant hospitalita-
 tem. Et clerici hoc idē tenentur facere. ⁊ laici vt mentuz ma-
 ximum babeāt oportet hoc facere. vt in. d. c. j. ⁊ in. di. c. quies-
 cam⁹. clj. di. qui p̄sbyteri vel laici similē hospitalem / aut ho-
 spitale facientes. possunt de eo disponere ⁊ dictā hospitalitate ⁊

renocare / et ad alios vsus pro libito suo conuertere et dedicare.
 determinatio est doctorū in. c. iij. de relig. do. et i. cle. per litteras.
 de preben. et in cle. quia cōtingit. de reli. do. Et ista hospitalitas
 aut hospitale dicitur ita prophanū et temporale : quia voluntas
 rium quod nullus ep̄s de eo potest disponere nec ordinare. Est et ali
 ud hospitale quod fit seu deputatur in tertio loco pro receptiōe pau
 peruz et dotat a Titio vel Sēpronio auctoritate prelati : et tūc
 nulli dubiū est / quod incōtinēti eius defensio et cura pertinet ad ep̄m
 seu ordinariū. vt in. d. c. iij. de reli. do. et in cle. per litteras. de pben.
 et in cle. quod cōtingit. de reli. do. Nam abbas sicutus et alij docto.
 dicunt in. d. c. iij. de religi. do. et docto. in dictis cle. per lras. de p
 ben. et quia cōtingit : quod mortuo conditore et remanente hospitali
 dotato : ep̄s debet habere curā et defensionē omniū bonoz dicti
 hospitalis : dū tamē non pmittat dictos fructus cōuerti ad alios
 vsus quā pauperū et hospitalis. sc̄tus est in exp̄ssio pro casu nostro
 in. d. cle. quod ptingit. de reli. do. in. §. nos in curā. ita tenet abbas
 in. d. c. iij. de reli. do. in tertio notabili. vbi ait. quod hec hospitalia p
 tinent ad ep̄iscopum : nō vt disponat de redditibus ad libitum /
 sed vt oīa ordinet ad vsus destinatū. vbi in fine asserit : etiam si sit
 edificatū a priuata persona : ea mortua / quā iam non licet quod redu
 catur ad alios vsus : quod tunc ad ep̄m pertinet. vt voluntas pia de
 functi tradatur executioni. vt in. c. nos quidez. et in. c. requisi. de
 testamentis. hoc idem tenet idē abbas in. c. inter dilectos. in
 fine. de donatio. qui inter multa ait. Item scias quod vbi hospitale
 est prenatum et institutū auctoritate defuncti : ep̄s habet p̄tatem
 sibi vidēdi et inquirēdi an cūcta fm voluntatē defuncti pcedāt. et
 hoc respectu isti appellāt patroni. nō dñi dom⁹. Zabarel. i. d. cle.
 quod ptingit. sequit istā opinionē. et in p̄n. in. iij. notabili. ait / quod ista
 bona hospi. dicūt eccl̄astica : et de eis pōt agi etiā si patrōi sint se
 clares corā eccl̄astico. et quod licet patrōi. s. hospitalarij seu gubernā
 tes hospitale possint recipere pro victu et vestitu. nō tū p se nec palē
 dis paupib⁹ p̄nt bona imobilia aliēare neq⁹ ad aliū vsū etiā piū si
 ne licētia pape op̄utare. Et etiā tenet Imo. i. d. cle. quod ptingit. aucta
 glo. imo magis ait : quod infimi hospi. diocesan⁹ supplet negligētiā
 collatorū. Abbas in. c. acc̄n̄ba. d. puil. et i. c. iij. de p̄scrip. et in. c. i.
 de resti. in integ. ait. quod om̄ia puilegia p̄cessa eccl̄is hodie exten
 dunt ad hospitalia. pro quod ipse allegat ter. sin. in. l. oīa. c. d. ep̄i. et cle.
 vbi asserit Bar. de illa lege pro casu nostro fecisse maximū festum.

Nec obstat. c. inter dilectos. de dona. et ibi theonica doct. ubi ad
 excludendū partē vnā opponēbat/ q non esset cāpanile altare: et
 nō celebrabāt diuina. etc. Nā vt ibi doctores dicūt: q neq ista
 faciūt neq excludūt esse hospitale. nam vt ait do. card. in. d. cle. p
 litteras: nō obstat q in hospitali nō sit ecclia vlt altare/pōt ba
 bere rem ecclesiasticā et spūale. ita sentit Imola in. d. cle. p lras.
 asserēdo q etiā bona tpalia sunt pseruāda p epm. et dicunt ecclia
 stica. nam vt ait glo. in. c. quisq. iuxta tex. c. viij. q. iij. Dicitur ho
 spitalarij psonē ecclesiastice. et ibi docto. in quo p nunc non faci
 mus fundamentū ita et taliter/q in casu de quo agit maxime cū
 agat de pntatiōe facta p patronos pfirmata p epum ordinariū
 nullo pacto nec aliq iure pōt vētilari corā ptāte senarū. q tunc
 nullū dubiū qn dicat pū et ecclesiasticū. vt in locis palle. nā etiā
 si esset cā totalr pphana. nihil ad ptātem senarū. q nihil debet
 agere in hospitali neq in bonis hospi. Nā tūc esset qstio: an co
 ram patronis vel corā ordinario esset qstio vētilāda: nō alit co
 ram ptāte senarū. Tū etiā vt dico qā agit de pfirmatiōe facta p
 ordinariū. cui⁹ auctoritate videt. d. hospitale esse edificatū cū fa
 ciliter posset pstare epm seu ordinariū illius p tpe existēte subsi
 diū seu aliquas rñsiones a. d. hospitali recepisse. et sic videt ad di
 ctū ordinariū in aliq dictū hospitale tāq ecclesiasticū et pū pri
 nere. in tantū q iuste et iuridice pntatus a patronis: pfirmat⁹ ab
 epo: potuit corā epo cōparere. vt ipm pntatū et pfirmatū i posset
 siōe quā tenuit p ples annos pacifice defenderet: et manutene
 ret. maxie cū. d. aduersarius corā. d. ordinario volūtarie cōparu
 it: et libēter vsq ad ples act⁹ litigauit. qua lite pendēte nō licuit
 sibi corā ptāte nec corā alio iudice sup eandē cām litigare. vt l. s.
 offerat. ij. q. iij. et in. c. j. d. iudic. et in regula. qd semel placuit. d. re
 gu. iur. li. vj. et iura sunt vulgaria: qn est casus dubi⁹/an corā ec
 clesiastico vel seculari cā debuissz tractari. iste articul⁹. an omia
 corā ecclesiastico ē decidēd⁹. vt in. c. si iudex laic⁹. de sen. ex. lib. vj.
 in tantū q tāq res est clara/defensio hospitalis et bonoz/qz pro
 pter alia sup allegata: ordinari⁹ iuste potuit cognoscere de cau
 sa et inhiberi ptāti senarū. ¶ Dubitat de iur. An oblat⁹ mona
 sterio. b. Myrie de pplo vrbis rome ord. d. s. Aug. heremitaz pōt
 sit trāsire ad aliā religionē/licet strictiorē. Et posito q nō: si pote
 rit de licētia poris trāsire ad aliā domū eiusdē relig. Et posito q
 sic. si est vagabūd⁹ et incorrigibil⁹/si poterit in totū expelli d. mona

sterio absq; eo q; tradatur alteri monasterio. Et p; expeditioe
 primi dubij est p;mittendū: q; i religioe sunt monachi: et sunt cō
 uersi: sunt oblati. Sūt monachi q; habitū mutāt et ad ordines
 pmouent. Cōuersi autē dicunt oēs religiosi añ annū p;bationis.
 tex. est. in. c. ad aplicam. de regu. iur. et in. c. p;stitutionē. c. ti. in. pñ.
 li. vi. idō oēs vocant p;uersi: q; uertunt de impfecto ad pfectū.
 sed quo ad casuz nostrū dicunt p;uersi q; habitū mutāt dedicādo
 se et sua monasterio: nō tñ pmouent ad ordines. Oblati sunt isti
 q; faciūt se fratres aut cōfres alicui⁹ religiois: tñ remanēt i seculo
 et obligant parochie. Alij sunt oblati marie pprie q; dedicāt se et
 sua monasterio/ habitū nō mutato. De religioso in pmo capite
 aut d; monacho nō est q̄stio nra: nec de pueris. Est autē de oblat⁹
 eo qui intrat monasteriū et. et in casu nro dico: q; oblat⁹ nō pōt
 trāsire ad aliā religionē/ licet strictiorē. glo. est ordinaria in. ca.
 vt lex p;inēti. c. xvi. q. i. Theorica est doctor in. c. nō est de regu
 la. et hoc p; tātō. q; sunt q̄si sui monasterij cui dedicarūt se et sua
 et ideo mag; astringūt religioi eiusdē dom⁹/ q̄ monachi: q̄si p;fite
 tur illi religioi vident sub p;ditioe a iure posita: nisi uoluerit trās
 ire ad strictiorē: petita licētia a supiore licet nō obētia. facit tex.
 in. c. licet de regula. q; multū cōmendant: q; nō obstatē q; religio
 habeat p;uilegiū q; d; illa ad strictiorē nō pñt trāsire. S; oblat⁹
 nō gaudet isto p;uilegio cū videt nō solū eligere r̄ligionē/ sed tñ
 illā religionē et domū. cui⁹ cā ne i merito si astringatur magis re
 ligioi q̄ religiosi. nā isti oblati eadē uocatioe q; vocati sūt debēt
 manere. vt i. c. i. c. xxi. q. i. q; cū isto onere ac p;ditioe se dedicaucrūt
 illi monasterio. S; qd si ad aliā religionē et. si strictiorē nō pos
 sit trāsire si poterit ad aliā domū eiusdē religiois. Et dico q; d; li
 cētia sui supior⁹ pōt. hoc videt sentire glo. in. d. c. vt lex. c. xxi. q. i.
 hoc sentiūt doctores in. d. c. nō ē d; regla. qd itelligo sane verū si
 est aliqua cā: aut q; dom⁹ q; ad suā dispositionē infirma; aut aliā
 q; mouet supiorē. tñ nō obstatē causa: credo salua reuerentia do
 ctōrū: q; nō possit trāsire ad aliā domū eiusdē religiois. nam rō q;
 est de toto q; ad totū: est de parte q; ad partē. nam si oblat⁹ non
 pōt trāsire ad aliā religioē: licet strictiorē. q; p;dicauit se et sua
 domui p;rticulari. ergo si domui illi nō totū religioni. p;terea
 ubi est eadē rō et idē ius. sed eadē ratio q; impedit vt oblat⁹ non
 trāsferatur ad aliā religionē. facit vt dixi. q; sine causa ad domū
 eiusdē r̄ligionis nō transeat. ergo idē ius. Unū tamē est: q; si ipē

De libertate ecclesiastica.

maior in tota religione p se solus: aut si nō p se sed in .c. de bonis
vnius domus posset dūponere in vtilitate alteri⁹ dom⁹ eiusde⁹
religionis: q̄ tūc iste oblat⁹ isto mō poterit trāfiri. cū oīa monas
teria isti⁹ religiōis reputat vna dom⁹: ⁊ oīa bona religiōis sūt
cōmunia vnicuiq; monasterio eiusdē religiōis. ⁊ sic oblat⁹ vī ob
lati illius domi ad quā trāsmittit. q̄a toti religiōi. Sed qd si ob
latus aut q̄liscūq; religiosus est vagabūdus ⁊ icorrigibilis: si po
terit in totū expelli de monasterio. Et dico q̄ nō. facit tex. in .c.
ne religiosi. de reglā. vbi puidet q̄ religiosi fugitiui sūt req̄rendi
⁊ cogēdi vt ad monasteriū reuertāt. in .c. Joan. e. ti. facit tex. i. c.
q̄ aut q̄rit. xvij. q. iij. vbi puidet: q̄ postq̄ tradit⁹ est aliq̄s mona
sterio ⁊ obediētie abbatis q̄ nō pōt exire/ nec abbas pōt dare li
centiā. nam dat annus a iure tā in fauorē iurātis q̄ recipiētis. vt
in .c. ad apostolicā. de reglā. ergo si post annū p̄fessus/ vclit nolit
cōpellitur stare in monasterio ⁊c. post annū ⁊ post p̄fessionē com
pelletur abbas retinere religiosum. nā Innoc. iij. sancte cogita
uit ⁊ puidit in .d. c. ad aplicam. in .i. respōso. ibi. i parte q̄stionib⁹
tuis taliter respondem⁹. q̄ licet tēpus p̄batiōis a sanctis patrib⁹
sit indultū: mon solū i fauorē p̄uersi/ sed etiā monasteriū: vt et ille
asperitates isti⁹ ⁊ illud mores illius valeat expiri. qd vtrūq; dīlī
gēter est obseruandū. p̄sertim cū ab vtroq; de reliquo certa no
ticia nō habeat ⁊c. Ecce ergo q̄ nec monasteriū habere potuit
aliā noticiā. nisi q̄ p̄manendus sit/ nec receptus: nisi q̄ oī
no debeat stare. ergo vterq; bonū de alio cōcepit/ si receptus fa
ctus p̄uersus/ factus malivolus ⁊ incorrigibilis: etiā quo ad re
ligionē non habeat nolle nec velle/ furiosus reputari debet: mē
te capt⁹ extimari. q̄stū autē graue sit furiosus excludi a monaste
rio/ quā infirmatur: q̄stū alienū a charitate euz expellere/ oī
bus est notū. ita q̄ regula aut institutio sancti Augustini si con
trariū puidet q̄ excludatur/ debet intelligi a consortio ⁊ cōuer
satione aliorū religiosorū: nē eis noceat. ⁊ ipse in carceribus de
tineatur. cū etiā si videatur incorrigibilis ⁊ videatur et̄nicus
seu infernalis est in via ⁊ poterit corrigi ⁊ saluari ⁊c.

Tractatus Joannis Lupi de liber
tate ecclesiastica. Finis.

Reuerendissimo in christo patri et domino / domino Francisco de piccolominibus sancte Romane ecclesie / tituli sancti Eustachij diacono Cardinali ecclesie Genensis antistiti dignissimo: Joānes lupi de Segouia Sedis ap. Protonotari⁹. S. P. D.

Reuerēdissime in christo pater et dñe / dñe mi colendissime: vt dñatio tua reuerendissima videt / nec si vellet in mōtib⁹ aut cauernis valet ignorare ita magna et graua que istis diebus eueniunt in Italia: et nisi deus p suam misericordiā auertat / maiora et grauiora incōmoda timentur in tota christianitate. Post q̄ videmus q̄plures principes ex sedere et confederatione ad bellū paratos. et quia a nōnullis fuit dubitatū: An et quales cōfederationes sint licite et de iure pmittantur. Et licet questio sit satis grauis et ardua: q̄ ex omni iure apud doctores varia repiuntur: cogitauit licet minimus inter doctores / p modū dialogi: quia opposita iuxta se posita clarius elucescunt: aliquid scribere hic in mōtib⁹ Senarum: et eidē dominationi tue reuerendissime reuere: vt in omnibus euellas / corrigas / et emendes.

Joannis Lupi ap. se. pro :

tonotarij / tractatus dialogicus de confederatione principum: et an / et quādo cōfederationes huiusmodi sint licite / vel illicite: feliciter orditur.

Argumentum et questio principalis tractatus.

Dis. Bone magister: videt mihi q̄ nō sit tēpus vagandi: et nunc locū habeat / qd̄ impator Justinianus in pncipio institutionum ait. Imperatoriā maiestātē non solū armis decoratam / sed etiam legib⁹ oportet esse armatā: vt vtrūq̄ tempus et belloꝝ et pacis recte possit gubernari. Nam istis dieb⁹ hinc inde milites / ac armigeri pro bello conducuntur. Et an / et quando liceat bellare et retinere ablata in bello a nonnullis rectoribus animarum inuestigatur. Nam diebus istis fui interrogatus: an liceat vni pncipi catholico inire sedus seu confederationem facere cum alio sub hac lege / forma / et conditione quibus multi vtiuntur nostris temporibus. scilicet. ero tibi et amicis tuis amicus et adiutor: et inimicis tuis et amicorum tuorum inimicus et aduersarius.

fuit mcl 9 fuit
hoy

Et an/7 quādo/7 quib⁹ liceat bellare /7 retinere in bello abla-
ta. Ideo rogo videamus quid in his de iure reperitur.

¶ Ma. Video turbationes 7 angustias vbiq; paratas. 7 deus
cuius propriū est misereri 7 parcere. quia diuinitatis natura est
clemens 7 pia: magisq; ad indulgentiā prona. quia non vult mor-
tem peccatoris: sed vt cōuertatur 7 viuat. prouideat ne propter
peccata nostra tot aduersa ac incōmoda veniant que videntur
parata: sed per suam misericordiam dignetur omnes catholicos
ad vnionem/pacem/7 cōfederationē vniuersale3 reducere: vt sa-
cratissimū eius sepulchrum ex federe ac cōfederatione 7 vnione
fidelium vniuersali liberetur a machometanis. vt deus ipse vbiq;
veneretur ac colatur in omni tranquillitate 7 pace. Et quia vt
ais de proximo fuisti interrogatus de federe seu confederationē
tenēda: 7 aliq; credo vidisti: dicas quid tibi de iure videtur scri-
ptum 7 determinatum.

¶ Di. Licet questio videatur grauis 7 ardua: quia pro vtraq;
parte: vt ais: reperiuntur aliquantulus diuersa seu contraria. ni-
hilomin⁹ videt ex vtroq; iure diuino ac humano: vt tūc fed⁹ seu
confederatio iuste possit fieri: 7 teneat inter sic confederatos. im-
mo dicunt nonnulli doctores maxime in. c. q. super his. de voto
aliud magis graue: q. potest catholicus cum infideli confede-
rationē facere/ 7 ab infideli adiutorium assumere/ 7 ei adiutori-
um tradere. adducunt pro fundamento. xj. q. ij. c. iulianus. vbi
milites christiani erant 7 bellabāt sub imperatore Iuliano apo-
stata. hoc ipsi doctores nituntur probare ex sacra scriptura. pmo
Machabeorum. viij. 7. xij. vbi Machabei licet fideles inierunt
fedus/ seu confederationem fecerunt cum romanis licet infideli-
bus 7 idolatris. hoc idem probatur Josue. ix. vbi Josue iniuit fe-
dus 7 tenuit cōfederationē cū gabaonitis. vt in. c. x. hoc idē pbat
primo Regum. c. vij. vbi amozei tenebant pacem 7 confederatio-
nem cum populo Israelitico. hoc idē constat primo Regū. xxvij.
7. xxx. vbi Dauid accessit ad Achis regem Beth 7 fecit cōfede-
rationem contra Saul: erat paratus infideli auxilium presta-
re. Hinc opinionē sequitur Oldardus satis late in cōsilio. lxxj.
7. lxxj. hanc sequitur post relationem aliorum doctorum abbas
sculus in dicto. c. q. super his. de voto. hanc sequuntur q. plures
aliq. qui tam ibi q. in. c. sicut in tertio. de iure iur. 7 in. c. olim. in. l.
de resti. spo. multa loquuntur de bello: 7 de permissione insidia

rum. et de alijs tangentibus bellum. videtur facere pro predicta
 cōfederatione sub eadem forma de qua agitur: doctrina diuina
 Genes. xv. ij. vbi deus iniunt sedus cuz Abraā. et successoribus
 suis alia gente exclusa. facit bene tex. Exod. xxiij. vbi de^o sub di-
 cta cōditione et forma de qua agitur iniunt sedus cū populo Is-
 raelitico. cū ibi deus dicto populo ait. Inimicus ero inimici tui
 is: et affligam affligētes te. Et quibus om̃ibus supradictis vide-
 tur: cū infideli et a fortiori cum fideli possit fieri amicitia et cōfe-
 deratio: et prestare se mutuo adiutorij. vt patet. ij. Regum. ca. v.
 in principio. vbi Dauid percussit sedus cum senioribus Israel in
 Hebron corā domino. hoc idem habetur. i. Paralipomenon. ca.
 xj. hoc idem probatur Judicū. xj. vbi filij Israel fecerūt confe-
 derationē cum Jethe contra filios Amon. Hoc idem pbat. i.
 Paralipomenon. c. xij. vbi Dauid acceptauit confederationē et
 adiutorium ab Abisai et alijs principibus venientibus in sui ado-
 iutorij. cū ad ipsos pncipes dauid ait. Si pacifici venietis ad me
 vtaufiliemi mibi / cor meū iūgatur vobis. cui Abisai spiritu dñi
 ait. Tui sumus o Dauid et tecum filij Isai. pax pax tibi et pax ado-
 iutoribus tuis. Pro predicta opinione facit textus pmo. Regū.
 c. xviij. vbi Jonathas filius Saul et Dauid inter se sedus inie-
 runt. Hoc idem probatur. ij. Regū. c. iij. vbi Dauid acceptauit
 considerationem oblatam sibi ab Abner pro se et alijs de populo
 Israel contra Saul. Hoc satis probat Deuteronomij. vij. et Ju-
 dicum. ij. vbi inquantum deus prohibet ne fiat sedus seu confe-
 deratio cum certa gente determinate patrie. per cōsequēs ac in
 directe videtur permittere et cōcedere predicto populo: vt indi-
 stincte possint sedus inire: et confederationē facere cuz quacūq;
 gente alterius patrie a contrario sensu. quod est fortissimū argu-
 mentum in iure. vt in. c. cum apostolica. de his que fiunt a prela-
 to sine con. ca. in fine. facit textus. in. c. qualis. xxv. di. et in. c. qui
 sicut. xxij. q. v. in si assumitur pro validitate argumenti a contra-
 rio sensu sententia redēptoris nostri Matth. xij. ibi. Qui autēz di-
 xerit cohtra spiritū sanctum / nō remittetur ei in hoc seculo nec
 in futuro. ex quo a cōtrario sensu aliqua culpa remittitur in futu-
 ro seculo. s. in purgatorio. hoc idem Matth. v. i. ibi. Et dimitte no-
 bis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Si
 non dimiseritis hominibus: nec pater vester dimittet vob zē.
 Et quibus om̃ibus supradictis et multis alijs que ex vtroq; tex

Nintur hic
 exempli p
 gsfederat
 fieri poss

De confederatione principum

Ita mēto ac pontificio iure adduci possent/videtur satis cōstare
q̄ liceat vnicuiq̄ principi catholico sedus inire/seu confedera-
tionem facere sub predicta forma ⁊ conditione: de qua agitur
cū alio principe fidelissimo non nūq̄ vt supra/cum infideli/seu
pagano: ⁊ ab eo adiutorii assumere ⁊ ei adiutorii prebere.

Ma. Dico: satis q̄ ita simpliciter ⁊ indistincte predictā opi-
nionem sequaris: que si bene attendatur/nullum fundamentū
habet: nec supradicte allegatiōes sic concludunt: vt ais. Nam
primo ⁊ ante omnia videas quid Clemens quintus in concilio
viennensi prout habetur in clementina vnica. in. §. porro. de iure
iuran. de iuramento quod facit ⁊ facere debet Rex romanorū
futurus Imperator ecclesie romane ait. ac nūq̄ cū sarraceno/
pagano/schismatico/seu alio quomodolibet cōmunionem catho-
lice fidei non habente: aut cum aliquo alio prefate ecclesie ini-
mico vel rebelli/seu eidem manifeste suspecto: vnionem quam-
libet/seu parentelā aut cōfederationē iniret. ex quibus satis bo-
die videtur de iure prouisum ac determinatū: q̄ nō papa postq̄
hoc damnat: non imperator postquā iurat facere: non aliquis
princeps seu fidelis christianus postq̄ ab ecclesia damnatur vni-
onem/parentelam/ aut cōfederationē cum infideli/aut paga-
no inire potest: nec licite facere valet. Nec. c. iulian⁹. xi. q. iij. sal-
ua reuerentia ad propositum facit. nam ibi milites christiani ser-
uebant in bello ⁊ alijs dicto Iuliano imperatori contra infide-
les: ⁊ non contra christianos: nec contra preceptum. vt ibi ex-
p̄sse ipse beatus Ambrosius auctor littere ait: ⁊ permaxime. vt
ibi ipse Ambrosius presupponit. q̄ isti milites erant christiani illi
us patrie naturales. vbi licebat ad eiusus instantiā pro defen-
sione patrie ⁊ reipublice bellare. vt in. c. si nulla. xxiij. q. viij. ⁊ q̄
fuiſſet pro defensione patrie/ satis videtur ex littera cōstare. cū
littera ait. cum defensione reipublice obediebant ei. Cum autē
diceret eis. Producite arma in christianos: tunc cognoscebant
imperatorem celi. Et etiam est alia maxima excusatio pro mili-
tibus christianis: qui bellabāt sub dicto Iuliano apostota. vt ibi
glosa ait. quia iste Iulianus imperator tolerabatur ab ecclesia
ne suscitaret scandalum aduersus christianos. ⁊ sic licebat mili-
tibus ⁊ alijs fidelibus cum heretico tolerato ab ecclesia cōmu-
nicare. vt in. c. ex cōmunicam⁹. ⁊ i. c. ad abolendā. in. d. statum⁹.
de hereti. Aliis nullo modo permīssus est christianis sub infide

o. 9. 200
franchoy

libus/nec in corā seruicio stare.vt.ij.ad Corinth.c.vi.vbi aposto-
lus ait.Nolite iugum ducere cum infidelibus.que enī participo
patio iusticie cū iniquitate/aut que societas lucis ad tenebras?
que autem conuentio christi ad Belial: aut que pars fidelis cū
infideli? Cuius causa summi pontifices disposuerunt ac probis
buerunt predictam participationē/seu cohabitationē cum infis-
delibus.vt in.c.iudeis.in fine.7 in.c.sepe.7 in.c.nullus.xxviij.q.
7.7 in.c.1.7.ij.de iudeis.7 in.c.consuluit.in tertio.de appella.Et
a fortiori. Si non licet cohabitare/seu stare cum infideli: non li-
cebit cum heretico 7 apostota fidei. Nam vt beatus Ioannes in
sua secunda epistola ait.Si quis venit ad vos: 7 hanc doctrinā
non affert: nolite recipere eū in domo/nec aue ei dixeritis. qui
enim dicit illi aue: cōmunicat eius operibus malignis. ex cui?
auctoritate 7 apostoli Pauli ad Titum.c.ij.ubi hereticū homo-
nem post vnam 7 secundam correctionē: scz post pertinaciā de-
uira. ecclesia statuit: q non liceat fidelibus sub censuris 7 penis
cum heretico communicare.vt in.c.aduocauit.7 in.capi.omnis.
7 in.c. quoniam vetus.7 in.c.que dignior.xxviij. q.1.7 in.c.sicut.
in primo.7 in.c.si aduersus.7 in.c.ex cōmunicamus. in primo.et
quasi per totum.de hereti. Nam absoluntur milites a iuramē-
to 7 fidelitate quam fecerūt fidei/seu catholico. dum talis stat
in ex cōmunicatione.vt in.c.nos sanctoruz.7 in.c.iuratos.xv. q.
vi). Ergo a fortiori absoluntur a fidelitate 7 homagio ac iuramē-
to alicuius/si talis veniat/aut incidat in heresim.vt in.c.finali.8
hereti.7 in dicto. c.iuratos. quia tales heretici vt tales 7 vt ex cō-
municati a quocunq catholico sunt euitandi. Ex quibus satis
apparet dictum.c.iulianus. pro supradicta opinione nihil con-
cludit: nec facit ad casum.cum vt dixi beatus Ambrosius loqui-
tur.in alio diuerso casu: scz in defensionem patrie.Pro cuius de-
fensione/vt supra licebat christianis bellare sub infideli/seu pa-
gano. Et hoc modo videtur satisfactū ad illud Machab.vij. et
xiiij.vbi machabei in sui defensionē 7 adiutoriū fecerūt confede-
rationē cum romanis cōtra gentes Sirie 7 psarū dei inimicos
7 ei? cultui odiosos 7 aduersarios. Nec valz fundamētū: vt lice-
at alicui principi catholico cū alio pncipe sub p̄dicta lege 7 cōd-
itione cōfederationē facere. in p̄a id Genes.xviij. de sedere im̄to
a deo cum Abraam 7 semine suo. Nam non propterea deus ex-
cludit ab eius venerationē aliquē cuiuscunq generis seu nationis.

no
quarta ex
tunc no deb
Alkman

De confederatione principum

cauentem ab idolatria: nec venientem ad cultum diuinum repudiauit. Nam vt beatus Ambrosius in suo primo libro de uocatione omnium gentium. c. ij. ait. q. nunq̃ vnuerſitati hominū diuine prouidentie cura defuerit. que licet exceptum ſibi populum ſpecialibus ad pietatem duxerit inſtitutis: nullitatem nationi hominum bonitatis ſue dona ſubtraxit. quia vt apoſtolus ad Romanos. c. ij. ait. Cum enim gentes que legem non habent naturaliter ea que legis ſunt faciunt eiſmodi legem non habētes ipſe ſibi ſunt lex: qui oſtendunt opus legis ſcriptum in cordibus ſuis teſtimonium reddente illis conſcientiis ipſorum. Itaq̃ licet non de genere Abrahā/ſeu de populo Iſraelitico uiuentes in naturalibus obſeruantes mere moralia ſine circumſiſſione ceremonijs ac ritibus ipſorum iudeorum ſaluabātur. vt Job ⁊ alij ſimiles qui colentes deum/abſtinuerunt ſe ab omni idolatria. ⁊ ſic deus tñ repudiauit idolatras et ſibi inimicos: assignauit. de quibus deus Exodi. xxij. populo Iſraelitico ait. Inimicus ero inimicis tuis: ⁊ affligam affligentes te. quia affligentes electos a deo/dei inimici reputabātur: ⁊ ipſius populi. quia idolatre ⁊ legis dei ⁊ eius cultus inimici ⁊ aduerſarij. et hoc modo videtur ſaſſactū ad illud Deuteronomij. vij. ⁊ Iudicij. ij. vbi videtur populo Iſraelitico facta prohibitio reſtricta ſeu particularis ad gentem illius patrie. quā detinebant patriam a deo dicto populo promiſſam. vt conſtat in gabaonitis. Joſue. ix. et xxj. in fine. ⁊ indiſtincte. quia idolatrabant. ⁊ ne ex amicitia ⁊ cōfederatione feciſſent populum idolatrare: cuius cauſa in traditione legis Exodi. xxij. deus populo Iſraelitico ait. Caue ne vnq̃ cum habitatoribus terre illius iungas amicitias que ſint tibi in ruinam. ſed ⁊ aras eorum deſtrues: confringe ſtatuas: lucoſq̃ ſuccide. noli adorare deum alienum dominus zelotes nomen eius deus eſt emulatoz. ne in eas pactū cum hominibus illarum regionum: ne cum fornicati fuerint cum dijs ſuis ⁊ adorauerint ſimulacra eorum: vocet te quiſpiā vt comedas de imolatis. nec vxore de filiabus eorum accipies filijs tuis: ne poſtq̃ ipſe fuerint fornicate/fornicariſ faciāt ⁊ filios tuos in deos ſuos. que prohibitio ex eadē cauſa ⁊ ratione videbat. extendi ad omnes idolatras / cuiuscuq̃ nationis ⁊ patrie etiaſi de populo Iſraelitico. vt. ij. Paralipomenon. xix. vbi Jechu propheta ad Joſaphat ait. Impio prebes auxiliū: ⁊ his q̃ oderunt dominū amicitia iūgeris.

ideo iram quidem domini merebaris. itaq; tam ex detēctione patrie populo promisse/ et ex idolatria videbatur eide; populo prohibita amicitia et confederatio. et sic nihil argumentū a cōtrario sensu obstat. nec ad propositū facit. quia licet tale argumentum in iure fortissimū/ non tenet nec valet quando in iure reperitur decretum seu prouisum contrarium. vt in. c. nullus iudicium iurata. c. significasti. de foro cōpe. et in. c. vnico. de eta. et quali. lib. vi. nec obstat illud iudicū. xi. vbi filij israel fecerūt confederationez cum Jerbe contra filios Amon. nam hoc fecerunt in sui defensione. quia opprimebantur iniuste et de facto a filiis Amon. in quo casu non solum a Jerbe qui reputabatur fidelis/ sed ab infidelibus erat pmissum ac licitū adiutorij assumere. Et hoc modo saluantur omnes cōfederationes facte per Dauid et machabeos/ et alios qui pro sui defensione legis et patrie euz fidelibus et infidelibus pacem ad tempus fecerunt: ac ab eis adiutorij quesierunt dum opprimebantur iniuste et de facto. et hoc modo vas electiōis Act. xxiij. posuit dissensionē inter saduccos/ et phariseos: vt haberet a p̄sidente milites/ quorū auxilio seruaretur ille sus. quia nulli ex aliquo iure denegatur vera defensio. et hoc modo potest stare theozica doctorū in dicto. c. qđ super his. de voto. et in locis per te allegatis. qđ liceat fidelibus dū iniuste leduntur/ seu opprimuntur de facto sine lesione legis catholice assumere adiutorij ab infideli seu pagano. immo fm postillatorē et doctores alios in. c. xxvij. p̄mo regū/ videt qđ sit pmissum fideli: p̄stare adiutorij infideli: si opprimat iniuste et de facto. et in tali casu posset melius allegari. d. c. iulianus. Sed his et alijs non obstantibus: ex aliquo iure nō posset stare tal' cōfederatio sub p̄dicta lege et cōditione quam alio. s̄ero tibi et amicis tuis amicus: et inimicis tuis et amicorū tuorū inimicus et aduersarius. nam nulli dubium ex vtroq; testamēto indistincte ab ipso deo anteq; in humanitate appareret/ est toti generi humano iniuncta pax/ et damna ta inimicitia et odium respectu ipsorū hominū/ et ad ipsorū vindictam reprobātū. nam vt deus Lcui. xix. ait. Non facies calūniā proximo tuo: nec vi opprimes eū. non stabis cōtra sanguinē proximī tui. non oderis fratrem tuum in corde tuo. non queras vltionē. diliges amicū sicut teipsum. Et habemus in ecclesiastico. xxvij. in prin. Relinque proximo tuo nocētē te. et tunc deprecari si tibi peccata soluent. ad quorū preceptorū obseruationē opor-

tet nullam cōfederationē facere cū aliquo particularē: vt oppo-
 nitur prim⁹ / seu de facto le dā in aliquo: sed vniuersaliter, cū
 oī primo pacē tenere. Ideo de⁹ p pphetā indistincte in psalmo
 xxxiij. ait. Inq̄re pacē ⁊ psequere eā. ⁊ Hester. c. xiiij. ait. Optata
 cūctis mortalib⁹ pace fruēt. ⁊ ip̄e de⁹ p Zachariā. c. viij. ait. Ve-
 ritatē t̄m⁹ ⁊ pacē diligite. s. idistincte ⁊ l̄r. cū esset absurdū dicere
 q̄ liceret alicui nō tenere veritatē: cū pariter f̄itas ⁊ pax a deo
 cōmendātur. ideo ps̄. in psal. lxxxiiij. ait. Veritas de celo p̄pe-
 cit: ⁊ iusticia ⁊ pax osculate sunt. nam impossibile est: vbi non est
 pax / iusticia sit ex vtraq; parte p̄tendētiū. q: vt Esaias. xxxij. ait.
 Erit opus iusticie pax. itaq; nullus iuste valet excludi a iusticia
 nec a pace. Nā vt ip̄e de⁹ postq̄ in humanitate apparuit. Mar-
 ci. iij. ait. Pacem habete inter vos. s. cū vniuersaliter cum omnib⁹.
 nam alias ep̄stēs in pace cum vno ⁊ in odio cum alio: nōn vere
 ⁊ realiter videtur esse in pace. nā vt redēptor: . Matth. x. ⁊ Joan.
 xiiij. toto generi humano in suo testamēto ait. Pacē relinq̄ vob:
 pacem meam do vobis. cuius heres non est qui pacē eius testa-
 mento relicta non habet. ideo ip̄e conscius secretorū dei ad Ro-
 ma. xij. dicit. Charitatē fraternitatis inuicem diligentes et cum
 omnibus pacem habentes. Et beatus Augu. in sermone marty-
 rum. super illis verbis apostoli ad Ephesios. v. Imitatores dei
 estote sicut filij charissimi. dic. iuste ⁊ caste viuere ⁊ charitatē cū
 om̄ibus custodire cū dei adiutorio om̄ibus p̄ceptū est. Et ip̄e
 apostolus. ij. ad Corin. xij. oībus ait. Pacē habete: ⁊ de⁹ pacē et
 dilectiōis erit vobiscū. nā vt maḡ noster Joā. xvi. dicit. Hec lo-
 cutus sum vob: vt in me pacē habeatis. q: extra deū nulla est ve-
 ra pax. Nam vt deus p Esaiā. lvij. dicit. Nō est pax impijs dicit
 dñs deus. ⁊ sic Sapientia. x. iij. clamat. Quoniā donū pax est
 electis eius. ⁊ vas electionis ad Roma. ij. ait. Gloria autē et ho-
 nor ⁊ pax omni opanti bonuz. nō est acceptio psonarū apud deū.
 nam ita pax a redēptore nostro vniuersaliter iniuncta est: ⁊ cōmē-
 datur qd̄ p̄cepit om̄ibus indistincte. Matth. v. vt non solū ami-
 cos / sed inimicos diligere. Nam ip̄e deus vt dixi / cum in hu-
 manitate apparuit in maiori p̄fectione ⁊ trāquillitate ac charita-
 te ⁊ perfectione voluit procedere. vt bene beatus Gregorius p
 ut habetur in. c. hec autem. xxiij. q. iiij. ait. ⁊ ip̄e redēptor. Mar-
 ci. x. dicit. Et cum stabitis ad orandum: dimittite si quid habe-
 bis aduersus aliquem: vt pater vester qui in celis est dimittat

vobis peccata vestra. Et hoc idem Matthbei. v. ostendit et testatur : cum dicit. Si ergo offers munus tuum ad altare : et ibi se concordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersum te. relinque ibi munus tuum ante altare : et vade post eum reconciliari fratri tuo. Et dum magister noster Matthbei. vi. docet nos orare / vt dicam⁹ ait. Dimitte nobis debita nostra / sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Si eni dimiseritis hominibus peccata eorum dimittet et vobis pater celestis. Si autem non dimiseritis hominibus / nec pater vester dimittet vobis peccata vestra. Quia vt beatus Ioannes in sua prima epistola. c. ij. ait. Qui autem odit fratrem suum / in tenebris est et in tenebris ambulat : et nescit quod eat. Quia tenebre obcecauerunt oculos eius. Nam redemptor noster Matth. xxij. post primum et precipuum preceptum de ipsius dei dilectione / secundum simile huic dicit de dilectione proximi. contra quem non licet confederationem predictam sine transgressionem precepti diuini facere. nam Ecclesiasticus. vi. c. in prin. clamat. Noli fieri pro amico inimicus proximo. sicut sit in predicta confederatione / de qua agitur. vt beatus Ambrosius in libro de officiis. prout habetur in c. deniq. xiiij. q. v. ait. Denique si non potest subuenire alteri / nisi alter ledatur : commodius est neutrum iuuari quam grauare alterum. Ideo Salomon Proverb. xvi. ad propositum ait. Inimicos quos eius auertet ad pacem / vt non diuidatur aut soluiatur inter ipsos vinculum charitatis. nam vt dictus beatus Ioan. in prima epistola c. iij. ait. Charissimi. diligamus nos inuicem. si diligimus inuicem / deus in nobis manet et charitas in nobis perfecta est. Ideo ps. in psal. c. xix. ait. Cum his qui oderunt pacem eram pacificus. vt reduceret eos quietos ad dei gratiam et charitatem. sine qua pace vt dixi in dei gratia et charitate quis non valet stare : cum videatur tanquam legis contemptor et peruariator : et vt christi inimicus et aduersarius eius testamentum ac successionem repudiare. nam vt ipse magister noster. Matth. v. ait. Beati pacifici : quoniam filij dei vocantur. postquam testamentum eius tenuerunt et acceptauerunt. nam vt beatus Augustinus ad Macedoniam prout habetur in : ca. debet homo. xxiij. q. iij. ait. Debet homo diligere proximum sicut se ipsum. vt quod potuerit / hominem beneficentie consolatione vel informatione doctrine vel discipline correctione adducat ad colendum deum. quia vt Ecclesiasticus. xxvij. ait. Et vir peccator turbabit amicos : in medio pace habentium immittit inimiciam.

De confederatione principum

quia ut Salomon Proverb. xvij. dicit. Semper iurgia querit malus. ideo Psal. in psalmo. xxxvi. ait. Noli emulari in malignis: nec zelaueris facientes iniquitatem. Nam nulli dubius est: quin iste confederationes sub predicta lege et conditione quam ais parum aut nihil differant a coniurationibus seu conspirationibus: que ex omni iure damnantur. ut. s. de iure diuino satis ostenditur. et de iure pontificio in concilio africano. prout in. c. coniurationum. et in. c. conspirationum. et in. c. si qui clerici. cum duobus sequentibus. et in. c. statuimus. xj. q. i. et in. c. conspiratores. iij. q. iij. et in. ca. cum i. et a. de regu. iur. videtur constare. nam nil aliud videtur coniuratio seu confederatio sonare / quam amicitiam et fedus in aliquos particulare in preiudicium et turbationem aliorum facere. ut in cle. pastoralis. in. s. sane. de re iudi. et in locis preallegatis. quod sine peccato et transgressionem iuris diuini et pontificum / quorum intentio tendit ad salutem animarum / ut supra fieri non potest. nec valet ut quis ab amore proximi recedat: et conturbationem primo imponat. Nam ut apostolus ad Galathas. v. ait. Qui autem conturbat vos / portabit iudicium quicumque est ille. quia ut Salomon Proverb. xvij. dicit. Omni tempore diligit qui amicus est. nam de iure diuino qui in alium finem ultimum actum constituit quam deum / infideliter agit et videtur idolatrare. Si ergo iungat quis amicitiam ut ex alia parte diuisionem et turbationem faciat / alium ultimum finem ad quem actus dirigit possit quam deum. quod nihil ab idolatria differt. ut doctores super illud verbum Iudicum viij. c. percusserunt cum Baal sedus ut esset eis in deum / optime hoc dicunt. Ex quibus constat: quod non liceat alicui principi seculari cum infideli nec cum fidei / nec de iure diuino. ut super. nec canonico nec civili confederationem sub dicta conditione facere. nam ut in. l. si quis. in prin. C. ad. l. iuliam. maiestas prout translata et approbata est in. c. si quis cum militibus. xj. q. i. prohibetur ne fiat coniuratio aut confederatio cum militibus siue priuatis barbaris. et si talis confederatio ut. s. apud seculares videtur prohibita ac aliena ab omni catholico et charitate: a fortiori apud summum pontificem christi vicarium: cui iniunctum est. ut in distincte et vniuersaliter in toto orbe omnes oves sine personarum acceptione teneat et pascat in pace cum Petro. et in sui personarum eius successoribus ipse deus. Joan. vlti. ait. Pisce agnos meos: pascite oves meas. et sic assumptus in plenitudine potestatis. ut in c. decreto. et in. c. qui se scit. ij. q. vi. et in. c. ita dominus. xij. distin.

Nota

Conspiratione

ns

et in.c.loquitur dominus. et in.c.manet. et in.c.quodcunq. xxij.
 q.1. et in.c.quis. et in.c.in nouo. xx. di. et in.c.alioz. et in.c.cuncta
 per mundum. et quasi per totum. ix. q. ij. et in.c.ad bonoz. de au-
 ctoritate et vsu pallij. et in.c.significasti. de electio. nam vt beatus
 Bern. in suo. ij. lib. de cōsideratione ad Eugeniū ait. Tu es cui
 clauces tradite sunt: cui oues credite sunt. Sunt quidem et alij
 celi saniores: et gregum pastores: sed tū tanto gloriōsius quāto
 differentius vtrūq. pre ceteris nomen hereditasti. Habet illi as-
 signatos sibi greges singli singlos: tibi vniuersi crediti vni vn⁹.
 nec modo ouium: sed et pastorum omniū tu vnus pastor. Vnde
 id probem queris ex verbo domini. cui enī non dico episcopoz. s.
 sed etia apostolorū sic absolute et indiscrete cōmisit oues:
 Si me amas Petre/pasce oues meas. q̄s: illius vel illius popu-
 los ciuitat/aut regiois/aut certe regni oues meas inquit. Cui
 non planū: non designasse aliquas/s; assignasse om̄es. Nihil ex-
 cipitur vbi distinguitur nihil zc. Ergo iuxta canones tuos alij
 in partem sollicitudinis/ tū in plenitudinem potestatis vocatus
 es. Aliorum potestas certis artatur limitibus: tua extēditur et
 in ipsos qui super alios potestates acceperūt. et bec Bernard⁹.
 Et sic summus pontifex christi vicarius ad quem regum status
 et omniū fidelium disponere pertinet: qui super gentes et regna a
 domino constitutus est vt euellat/dissipet/edificet/et plantet: et
 tanq. christi summi regis/ regum vice fungens in terris: ac om̄i-
 um viuorū iudex vniuersalis/ rector et pastor: indistincte et vniuer-
 saliter debet omnes oues tenere in federe et cōfederatiōe ac vni-
 one vniuersali: et noxia et scandala submouere. vt anime subdito-
 rum sibi cōmisit/ ex sua diligentia et vigilantia viuentes quiete et
 tranquille dirigantur in patriā. quia Judith. viij. ait. Et nūc fra-
 tres quoniā vos qui estis presbyteri in populo dei: et ex vob. pen-
 det anima illorū: ad eloquium vestrū corda eorū erigite. Nam vt
 Iulianus papa prout habet in.c.officij nostri. xxij. q.1. ait. Offi-
 cij nostri cōsideratione non est nobis dissimulare: non est tace-
 re libertas/ quibus maior cunctis christiane religionis zelus in-
 cumbit. nam Inno. papa. iij. in concilio generali Lugdu. prout
 habetur in.c.1. de homicidio. lib. vi. ait. Et mortem tandē subie-
 ctō temporālē dei filius Iesus christus: ne gregem sui precio sangui-
 nis gloriose redemptū/ ascensurus post resurrectionē ad patrem
 absq. pastore defereret: ipsius curā beato Petro apostolo vt sue

De cōfederatione principum

stabilitate fidei ceteros in christiana religione firmaret: eorū
 mentes ad salutis opera sue accēderet deuotionis ardore/com
 misit. vnde nos eiusdē apostoli effecti/disponente domino licet
 immeriti successores: et ipsius redemptoris locum in terris quā
 indigne tenētes: circa gregis eiusdē custodiam sollicitis excita
 ti vigilātes et animarū saluti iugis attētionē cogitatiois intende
 re/submouendo noxia et agendo pfutura debemus. vt excusso
 a nobis negligentie somno/nostri cordis oculis diligentia se
 dula vigilātibz/aīas deo lucrifacere sua nobis cooperāte grā
 valeam⁹. et in. c. j. de officio legati. e. li. idē Inno. optime ait. Of
 ficiū nostri debitū remedijs inuigilat subditorū. quia dū eorū ex
 cutimus onera: dum scandala remouemus/nos in eorū quiete
 quiescimus: et fouemur in pace. et in. c. ad apostolicē. ore iudi. e.
 li. idē Inno. ad Fredericū pncipē ait: q̄ nos et fr̄es nostri q̄tū in
 nobis erat/pacē p omnia secū habere: nec nō cū oībz hoībz opta
 bamus: parati sibi pacem et tranquillitatē dare/ac mūdo etiam
 vniuerso. Itaqz pōtīfex vniuersaliter inter oēs catholicos debet
 tenere/sollicitare et pcurare quietē et pacē. Flā Elemēs. v. i. cle.
 pastoralis. de re iudi. in pn. ad ppositū ait. Pastoralis cura solli
 citudinis nobis diuinitus sup cunctas christiani populi natio
 nes iniuncta/nos inuigilare remedijs subiectoꝝ: eorundē pes
 rculis obuiare et scādala remouere compellit. Et Bonifa cius
 octauus in proemio septi dicit. Regimini presidentes/sollicita
 mur curis cōtinuis: et assidua meditatione vrgemur: vt iuxta
 credite nobis dispensationis officiū/subditorū cōmodis/in quo
 rum p̄speritate vtiqz prosperamur/iugi quantū nobis ex alto cō
 cessum fuerit sollicitudinis studio intēdamus. amplectimur q̄pe
 p voluntarios pro ipsorū quiete labores: et noctes q̄qz trāsim⁹
 insomnes/vt scādala remoueamus ab ipsis. Et Gregorius non⁹
 in proemio decreta. dicit. Rex pacificus pia miseratione dispos
 suit sibi subditos fore pudicos/pacificos: ac voluit tales p suos
 vicarios fieri et cōseruari. nā vt ipse deus p Esaiā. xlii. de summo
 pontifice eius futuro vicario ait. Dedi te in lucē gentium: vt sis
 salus mea vsqz ad extremū terre. et dedi te in sedus populi/ vt su
 scitares terram. s. curam et pacem eius tenendo indistincte. cum
 sibi omnes agnos et oues sine aliqua diuisione cōmisit. qui vt bo
 nus pastor tenetur vigilare iuxta curam et onus sibi iniunctuz:
 vt per se et suos prelatos prouinciales/ seu comunissarios teneat.

omnes catholicos tranquillos ac quietos in pace. vt in. c. studē
 dum. xc. di. vbi conciliū ait. Studēdū est episcopis : vt desiden
 tes fratres siue clericos / siue laicos ad pacē magis ad iudiciū
 coerceant. z si hoc in contententes de iure. vt in. c. vnico. de mu
 tuis petitionibus. z in. c. grauis. de deposito. a fortiori in ptendē
 tes de facto. vt in. c. placuit. z in. c. precipimus. z perlatum eadē.
 xc. distin. et bene per Alexandrum. iij. in concilio lateranē. put
 habetur in. c. j. de treuga z pace. vt ipse deus colatur ac veneret
 ab omnibus catholicis in vnione / quiete / z pace. Nam vt beatus
 Cyprianus / prout habet in. c. alienus. xxiij. q. j. ait. Alienus est /
 profanus est / hostis est : habere non potest deum patrē / qui vni
 uersalis ecclesie non tenet vnitatē. Idē dominus cū discipulis
 suis ait / vt vnanimitatē suaderet z pacē. Dico inquit vobis si duo
 ex vobisauerint zc. Nā vt beatus Aug. ad Bonifaciu. prout
 translātū est in. c. ipsa pictas. xxiij. q. iij. in. §. cōuiuium. dicit. Cō
 uiuium dñi est vnitās corporis chri. nō solū in sacramēto altar /
 sed in vinculo pacis. in qua vnione z vinculo pacis ex vigiliā
 z pietate pastoris / cultus diuin⁹ augebit⁹ : ac ecclesia dei munerib⁹
 bus z oblationib⁹ fidelium illustrabit⁹. nam vt. ij. Machab. c. iij.
 littera in principio ait. Igitur cum sancta ciuitas habitaretur in
 omni pace : leges autē adhuc optime custodirentur : ppter Onie
 pontificis dispositionē / z animo odia habētes mala fiebat. vt et
 ipsi reges z pncipes locū summo honore dignū ducerēt : z tem
 plum maximis muneribus illustrarēt. Cui⁹ causa si sumus pon
 tifer christi vicarius / per denunciations euangelicam ac corre
 ctionem fraternam non valet impedire principes : vt a bello ac
 molestia z oppressione fidelium desistant : oportet vt iuxta ipius
 christi doctrinam Matth. xviij. exeat / ac veniat in actum iustis
 cie : z procedat per censuras z penas contra inobedientes ac pe
 tinaces z deuantes z recedentes a precepto diuino / de dilectio
 ne proximi et pace tenenda et charitate : et sic contra peccantes
 mortaliter. vt in dicto capit. nouit. de iudicijs. et in dicto. ca. ad
 apostolicas. de re iudi. lib. vj. z in dicta cle. vnica de iure iuran. et
 in dicta clemen. pasto. alis. de re iudica. vt istorum spiritus salui
 sint in interitum carnis. vt apostolus ad Corinthios. cap. v. ait.
 Tradere huiusmodi hominem sathane in interitum carnis : vt
 spiritus saluus sit. cum vt beatus Augustin. contra mani. prout
 habet in. c. ille gladiū. xxiij. q. iij. i. c. ait cū. dic. Et nouerit aliqu

15

quod dicitur in
 p. v. c. a. p. p. p. p.
 p. v. c. a. p. p. p. p.

De confederatione principum

pastorem flagello errantia pecora reuocare. Nam vt idē beatus
 Augu. super Jo. iij. prout habetur in. ca. quando. xxiij. q. iij. ait.
 Hoc enim affligitur vt reuertatur.

Discipulus **Dis.** Videtur q̄ aliquo iure opinio tua nō possit stare: nec
 excusari a contradictione valeas. Nam q̄ dicis: fuit licitū macha
 beis ac a deo pmissum prout in dicto. c. viij. 7. xiiij. confederatio
 nem 7 amicitia cum romanis aduersus alios infideles facere: ex
 ratione tua/seu fundamento hoc stare non valet. cum vt dixi tu
 ipse presuppōis contrariū: cū ad illud qd̄ deus ait populo Is
 rael: tico Exod. xxiij. Inimicus ero inimicis tuis. p̄dicis q̄ hoc fu
 it hac de causa: quia inimici dicti populi israelitici erant infide
 les ac idolatre. 7 sic ipsi dei 7 eius cultus inimici et aduersarij:
 7 ad excludendū argumentū a contrario sensu assumptū Deute
 ronomij. viij. 7 Iudicij. ij. vbi videbatur p̄hibitio facta dicto po
 pulo ac Josue ab ipso deo: ne cum hominibus illius patrie ami
 ciciam seu confederationē facerent. assersis eandē prohibitionem
 ex eadem causa 7 ratione extendi ad omnes alios cuiuscūq̄ pa
 trie 7 nationis idolatras. Pro cuius corroboratiōe adduxisti ver
 ba Jebu ad Josaphat. ij. Paral. xix. ibi. Impio prebes auxiliū:
 7 his qui oderūt dominū amicitia iunges. Ex quo fundamen
 to 7 ratione si placet videtur q̄ machabei non potuerūt sine cri
 mine amicitiam 7 confederationē cum romanis facere: cū nul
 lus valet eos excusare tunc ab idolatria: 7 sic vt inimici dei 7 ei
 cultus aduersarij erāt ab illo populo vt idolatre euitādi. Itaq̄
 semper videtur predicta opinio possit stare: q̄ liceat principi chri
 stiano: vt machabeis cū alio fideli aut infideli sedus inire 7 con
 federationē facere. Pro cuius corroboratiōe videtur faciat sa
 tis predicta auctoritas ex primo. Regū. xxvij. et. xxix. vbi David
 obtulit adiutoriū 7 confederationē Achis regi Beth infideli. 7
 non stetit per David q̄ ei adiutoriū non prestasset. Fateor tamē
 non multum faciat ad propositū/seu principalē questionē dictū
 c. in lianus. licet fm Innocentiū. Hostien. Jo. Andream 7 alios
 videtur probare: q̄ fidelis potest prestare auxiliū infideli/seu
 pagano. nec videtur mihi ex veteri testamento. ita p̄ vniuersa
 liter iniuncta sit. cum in libro Iudicij. c. ix. littera ait. Misitq̄ do
 minus sp̄ritū pessimū inter Abimelech 7 habitatores Sichem. s.
 ad suscitandū discordias. 7 nonnunq̄ in sacra scriptura videm⁹:
 liceat fidelibus cōtra alios bellare 7 persequi inimicos 7 aduer

sarios. et sic diuidere pacem ac vniōnem vniuersalem. ex qua vni
 one et ex eius fundamēto et ratione voluisti predictā confederati
 onē ab omni iure excludere ac damnare. nam tu vides post pre
 dictam prohibitionē de pace faciēda a deo dicto populo facta
 ipse deus Leuiti. cxxv. dicto populo ait. Persequimini inimicos
 vestros. et in dicto. c. Deutero. vñ. deus dicto populo dixit. Per
 cuties eos vsq; ad internitiōē. et ij. Regū. c. xxi. David ait. Per
 sequar inimicos meos. et conteram. et non conuertar: donec cō
 sumam eos. consumā eos et cōfringam/ vt non confurgant. dele
 bo eos de puluere. Hoc idem ipse propheta ait in psal. lxxij. hoc
 idem fecit ipse David in dicto primo Regum. xvij. vbi omni die
 persequabatur conuicinos illius patrie in qua manebat/ et de bo
 nis ipsorum faciebat predam absq; eo q; illi darent sibi aliquam
 molestiam. hoc videtur approbatum per ecclesiam et eorum do
 ctores/ vt persequatur iniqui et prauī sine misericordia. prout be
 atus Ambrosius in suo. i. lib. de officijs. prout habetur in. c. est iniu
 sta. xxiij. q. iij. ait. Scriptum est de quodam. non miseraberis il
 lius. et in lib. Regum legitur: q; Saul contraxit offensam: quia
 misertus est Achab hosti regio. nam beatus Augustinus. prout in
 c. quando. et in. c. nūmū. eadē ca. et. q. exortatur ac cōmendat prin
 cipes procedentes contra iniquos seu delinquentes. Nam vt ipse
 beatus Augustinus in lib. de ciui. dei. prout habetur in. c. quicunq;
 xxiij. q. vlt. ait. Quicunq; percutit malos in eo q; mali sunt: et ha
 bet vasa interfectionis / minister dei est. Hoc idē beatus Hiero
 nymus sup! Ezechielē. prout habetur in. c. qui malos. xxiij. q. v.
 Itaq; videtur ex omni iure: liceat hominibus persequi inimicos
 et aduersarios. immo videmus Matth. x. magister noster ait. No
 lite arbitrari: quia venerim pacem mittere in terrā. non vni pa
 cem mittere: sed gladium. vni enī separare homines aduersus
 patrē suum: et filiam aduersus matrē suā. et sic videtur: nōnunq;
 a deo fiat inter gentes diuisio. Et vt reuertamur ad casum: vi
 detur mihi non multum obstat ad predictam cōfederationem
 hoc quod ais: q; cōfederatio nihil distet a coniuratione/ seu con
 spirationē. Nam salua reuerentia: aliud est 'cōfederationē fa
 cere/ et amicitia inter aliquos iurare: aliud est 'coniurationē aut cō
 spirationē: que simpliciter et proprie sonat in malū. et contra su
 periorē. quare tñ damnatur et punitur iure. vt in. d. c. coniurati
 onum et conspirationū. et si qui clerici et alijs. xi. q. i. et in dicta. l. si

De confederatione principum

quis. C. ad. laulam. maiestatis canonizata. vi. q. i. que expresse requiritur contra subditos conspirantes/ contra imperatores et suos collaterales. secus ut dico/ si tres aut quattuor principes faciunt amicitiam inter se et confederationem se mutuo inuadendo: in quo nullum crimen videntur committere. nam nulli dubium: confederatio videatur approbata ab omni iure et ecclesia. ut diximus de maioribus cum romanis: de Ionatha cum David: de David cum senioribus Israel in hebron coram domino. Cuius causa videmus: contra recusantes et nolentes obseruare confederationem iuram et factam/ ecclesia ad eius obseruantiam consuevit per censuras et penas procedere: ac compellere sic confederatos. ut in. ca. nouit. de iudi. ubi stante bello inter regem Francie et Anglie/ Innocentius tertius papa. ad iustificandum processum contra regem Francie/ adducit federa pacis inter ipsos reges proprio iuramento firmata. facit ter. in. c. omne. xxi. q. i. ubi federa approbatur. et consuluit concilium toletanum: ut pro conseruatione et validitate federis interueniat iuramentum in federe: ut in relicta. quia alio iuramentum superfluum et temerarium. Immo videtur aliud magis graue: quod sit confederatio iusta ac licita inter summum pontificem et imperatorem aut alium secularē. cum Inno. iiii. in concilio prout habetur in. d. c. ad apostolicę. de re iudi. li. vi. allegat confederationem inter Fredericum imperatorem et ecclesiam iuram et factam: contra quam impator non debebat venire. Hic debet probari in. c. ego. lxi. di. fin. in fi. ubi Ludouicus impator de pontifice Pascali ait. Et dum secretus fuerit/ legati ad nos vel ad nostros successores reges francorum dirigantur: qui inter nos et inter illam amicitiam/ charitatem et pacem conseruent. ac etiam quod pluries ecclesia seu papa requisitum adiutorium ab impatore et alijs principibus/ in necessarijs ecclesie et alijs oppressis: tanquam ab habentibus amicitiam et confederationem. Nec si placet/ omnis cōiuratio aut conspiratio videtur de iure damnata. Nam si subiecta materia a iure permittitur et approbat et assumitur in bonam partem. ut in. c. sane. xvi. q. vii. et in pluribus alijs casibus/ quos ponit Inno. in. c. i. de scisma. quos refert Joan. andree/ et alij doctores in. c. exhibita. de iudi. ubi videtur: quod indistincte conspiratio/ et fortiori confederatio non dānetur per doctores: nec excludatur a iure. immo videtur permissum: ut liceat principi christiano ut supra/ cum alijs confederationem facere. immo iniunctum pro defensione sua et suorum/ et conseruatione ac quiete.

pace respublice: et permixtissime cum vicinis/ ex quorum bello et diuisione magis respublica leditur ac turbatur/ q̃ a remotis seu ab extraneis: quia ex vicinitate sequitur cōmodum vel incōmodum. vt Bēnef. xij. et in. c. pisanis. de resti. spo. in pñ. et in. ca. sedet cōtinuo. de peni. di. i. et in. c. sacris. de sepulturis. et in. c. si ciuitas. de senten. ex cō. li. vi. et in. c. vnico. de consecra. ecclesie vel altar. eodē lib. Cuius cā postq̃ princeps habet curam et tuitiōem illius ciuitatis: vt faciat ea que pertinet ad suum officium a deo si bi iniunctum: et ea que pertinent ad suam dignitatem/ in pacificatione ac quiete et tranquillitate subditorum: et hac de causa faciat confederationem cum alijs: videtur magis creatur q̃ peccet aut iniustum faciat. Nam habemus in capitu. dilecto. in. §. equidem. de senten. ex communica. lib. vi. quid Innocenti⁹ tertius in concilio Lugdunē. de adiutorio ait. Equidem cum liceat cuilibet suo vicino/ vel proximo pro repellēda ipsius iniuria suum impertiri auxilium: immo si potest et negligat videatur iniuriantem fouere/ ac esse particeps eius culpe. Nam vt beatus Ambrosius in suo primo libro de officijs. prout trāslatum est in c. fortitudo. xxiij. q. iij. ait. Fortitudo que bello tuetur a barbaris patriā/ vel domū defendit infirmos/ vel a latronibus socios: plena iusticia est. Nam vt ipse Ambrosius in eodē li. de officijs. prout habetur in ca. non inferenda. eadem ca. et q. dicit. Non inferēda/ sed depellēda iniuria lex virtutis est. Qui enim non repellit a socio iniuriam si potest: tam est in vicio/ q̃ ille qui facit. Unde sanctus Moyses hinc prius usus est tentamenta imbecillis fortitudinis. nam cum vidisset bebreum ab egyptio iniuriam accipientes: defendit ita/ vt egyptium prosterneret atq̃ in arena absconderet. et sic videtur: iuuare socios/ infirmos/ amicos et proximos plena iusticia sit. et a fortiori subditos: in quorum tuitiōe ac protectione princeps tuetur et conseruatur in eorum conseruatione/ tranquillitate et pace tenetur vigilare: ac confederationē predictā cum quibus et quando viderit expedire facere.

¶ **Q**uia Anteq̃ veniā ad aliud volo dicere: et argumētū p se assumptum ex. viij. et. xiiij. Machabeorū. nihil obstat: nec excludit absolutionē datā ad illud Exod. xxiij. vbi de⁹ dicit populo israhelico. Tu inimicus ero inimicis tuis: quia est ibi et militat alia ratio/ que non est nec militat in causa machabeorum cum romanis. quia vt iam dixi: hoc licebat machabeis multis ex causis.

De confederatione principum

Primo q: iniuste ⁊ de facto opprimebātur a gēte Sirie ⁊ Persarum: ad quam oppressiōē cuitandā in sui defensionē legis et patrie. vt. s. satis ostensum est/erat licitū machabeis ac pmissum amicitia ⁊ confederationē cū romanis facere. Nā licet ipsi romāi fuissent infideles ⁊ idolatre in reb⁹ belli / ⁊ cū amicis ⁊ cōfederationis erāt bone cōditionis: vt postulator ⁊ alij doctores iuxta litteram dicunt in. d. c. viij. ⁊ in cultu diuino: ⁊ tangentibus legem nullum dabant impedimentū: nec aduersabantur/immo gaudebant de sacerdotio ⁊ sacerdote corū. vt satis constat in dicto. ca. xiiij. q. secus erat de illis. Deutero. viij. ⁊ Iudiciū. ij. vbi fuit facta prohibitio de federe/ seu confederatione cū gente illius patrie. quia pcurabant corrumpere mores illorū de populo Israel: ⁊ reducere eos ad idolatriā/ prout constat fecerunt. vt Eldre. i. c. ix. ⁊ Eldre. ij. c. viij. Et hoc idem erat de gente Sirie ⁊ Persarū: quorū intētiō principalis erat trahere machabeos ad idolatriā. vt pluries traxerunt. vt satis constat. Machab. et successine in alijs. Nam si bene aduertisti causa prohibitionis Exod. xxxij. fuit precipua ⁊ maxima ne ex amicitia aut cōfederatione/ seu afinitate populus israeliticus traberetur ad idolatriā: vt dixi fuerunt multi tracti. ⁊ Salomō. vt. iij. Regū. c. xj. qua causa cessante: in romanis ⁊ machabeis manifeste est prohibitio. cum deus ibi Exodi. xxxij. dicto populo dixit. Caue ne vnq̃ cum habitatoribus terre illius iungas amicitias/ que sint tibi in ruinā. sec⁹ ad ruinam cuitandā ⁊ eorū personas ⁊ legez paternam ⁊ eius ceremonias cōseruandas. vt faciebant machabej ex amicitia et confederatione romanorū. vt satis probat. vt dixi in dicto. xiiij. c. que causa phibitionis. Deutero. viij. ⁊ Iudiciū. ij. semper erat: ne ille populus amicitiam ⁊ confederationē cum gente illa faceret. Et permixime: quia erat alia causa dictē prohibitionis. quia gens illius patrie detinebat patriam populo predicto pmissam a deo: contra cuius promissionē ac phibitionem non licebat predicto populo amicitia aut confederationē facere. vt satis probat Josue. xxi. ⁊ xij. vbi gabaonite sub fraude ⁊ simulatione venerūt ad Josue. cui atq̃ fil' oī Israel dixerūt. De terra longinqua venimus/ pacem vobiscum facere cupientes. Responderunt filij Israel ad eos. Ne forte i terra que sorte nob̃ debet habitari. et nō possimus fedus inire vobiscum. scz: ratione predictę prohibitionis ⁊ pmissionis patrie. que vt in. c. xij. sorte diuisa est per tribus

tuas. Ex quibus non posset inferri:stante opinione Inno. Do
 strici. et aliorum in dicto. c. qd super bis. de voto. q. terra sancta que
 ex natiuitate/ conuersatione et passione Iesu christi: nec non vt do
 ctiores dicunt in. c. ad apostolicam. in. §. nos itaq. de re iudi. li. vi.
 ratione regni Sicilie debetur ecclesie: cuius causa papa iuste con
 cedit indulgentias cunctibus in recuperatione terre sancte: vt
 christus vbi passus est/ ibi colatur a christianis: q. nec ipse papa/
 nec alter princeps christianus posset componere amicitia cum Sol
 dano/ aut machometanis detinentibus dictam terram sanctam.
 licet dicat dictus Innocentius. q. iuste eam possideant. quod satis est
 mirandum: q. iuste possideant: et iuste possent debellari. vt in. c. dis
 par. xxiij. q. viij. et in dicto. c. qd sup bis. et in. c. ex multa. de voto. vbi
 tenet votum in succursum seu liberatione terre sancte/ tam de bel
 lo iusto et licito. vt probat textus. in. c. non inuenitur. xxiij. q. iij.
 Sed videtur ex supradicta doctrina Iudicium. viij. satis probabile:
 licet contra opinionem aliquorum in dicto. c. qd sup bis. q. macho
 metani ponentes ac tenentes cultum diuinum in alium vltimum finem
 q. verum deum trinum et vnum/ teneantur et reputentur a fidelibus
 vt idolatre: et tanquam tales et pertinaces possent debellari ac psequi
 a christianis ex predicta ratione Levitici. xxvj. pro cuius corro
 boratione facit satis. ij. Regum. c. xij. in fine. vbi videtur David iu
 ste persecutos esse filios Amon qui occupabant ciuitatem regiam
 pro idolatria/ et idolo melcho quod colebant in deum et regem eo
 rum. et hoc modo et in simili casu debes intelligere omnes aucto
 ritates sacre scripture/ et beati Augustini/ et beati Ambrosii/ et be
 ati Hieronymi et aliorum sanctorum patrum: quos adduxisti ad pro
 bandum: q. liceat fidelibus persequi malefactores. scilicet aut ex reue
 latione seu iussione diuina. cum vt beatus Augustinus in libro
 questionum. prout habetur in dicto. c. dñs. xxiij. q. ij. dicat. sed hoc
 genus belli sine dubio iustum est qd deus imperat: qui nouit qd
 cumq. fieri debeat: et sicut dicimus de Moyse Exodi. xxxij. cui li
 citum fuit ex reuelatione diuina interficere fabricantes vitulum.
 vbi beatus Augustinus. contra Faustum. prout habetur in. c. quid
 crudele. xxiij. q. iij. ait. In paucos eorum vindicans gladio/ quos
 deus ipse quem offenderant alto et secreto iudicio ferendos vo
 luisse mox feriri: et in presenti salubriter terruit: et disciplinam in
 posterum sanxit. Et hoc idem dicimus de Phinees. Num. xxv. qd re
 fert Eusebius super Mattheum in homilia. xviij. qd transa

*No/ immo
 tui dicit qd
 facerem p
 sent. dicit
 iust.*

De cōfederatione principum

tum est. xxij. q. viij. in. c. occidit principes hominem: et reputatus est illi ad iusticiam: et sicut fecit Dauid primo Regum. in dicto. c. xxvij. et ij. Regum. xxij. et in supradicto. c. xij. et in pluribus alijs locis. Aut licebit ex officio et administratione punire iniquos et delinquentes. et tunc non ex rācore. Aut ex propria vindicta: sed ex zelo dei et vindicta et satisfaciēde iusticie. et hoc modo loquitur beatus Augusti. in dicto. c. quādo. et in capi. nimum. xxiij. q. iij. vbi excitat principes vt dei ministros: procedant contra hereticos/ scismaticos/ et alios malefactores: et permātine cōtra illos a quibus principaliter deus offendit. ex qua offensiōe nonnūq̃ puniuntur alij qui in eodez scelere/ seu delicto non deliquerūt. vt bene ipse beatus Augustinus prout habetur in. c. si ea. xxiij. q. iij. ait. Si ea de quibus vehementer deus offenditur/ insequi vel elcisci differimus: ad irascendum vtrig diuinitatis patientiā prouocamus. Nonne Achor filius Zare preterijt mandatū domini: et super omnem populū Israel ira eius incubuit: et ille erat vnus homo: atq; vti nam solus perisset in scelere suo. hoc idem legitur Josue. vij. vbi propter peccatum. Achan multi de populo israelitico ceciderunt in bello. Nam vt beatus Gregorius in homelia prout habetur in capi. si is qui prelatus. xxiij. q. iij. ait. Si is qui prelatus est debitori dominico culpas impune dimittit: nō mediocriter profecto ostēdit/ que debita celestis regis et domini sua presumptione resoluit. ea namq; que in nobis cōmittuntur facile possumus dimittere: ea vero que in deum cōmissa sunt cum magna discretionē nec tamen sine penitentia possum⁹ relaxare. ideo primo Regum. capi. ij. Heli summus sacerdos ad filios suos ait. Si peccauerit vir in virum: placari ei potest de⁹ Si autem in deum: quis orabit pro eo? q. d. nullus. cuius causa beatus Augustinus super Ioan. ij. prout habetur in dicto. capi. quando. xxiij. q. iij. monet principes vt procedant ad correctionem et punitionem aduersus hereticos/ aduersus scismaticos/ aduersos dissipatores ecclesie/ aduersos exsufflatores christi/ aduersos blasphematores christi. hoc idem ipse beatus Augustinus prout in. c. non inuenitur. ea. causa et q. hoc idem Gregorius papa prout habetur in. c. si quos. ea. xxiij. q. iij. ad Brunchildam reginam francozum scribit. Si quos igitur violentos: si quos adulteros/ si quos furca vel alijs prauis actib⁹ studere cognoscitis: deum deo: et cōrectiōe placare festinate: vt p. vos.

day (saint)
fi conitio m...
t m... p... t...

flagellum perfidarum gentium / qđ qđuz videmus ad multarū
nationum vindictam excitatum est / non inducat. ne si qđ nō cre
dimus: diuine ultionis iracundia selerato: si fuerit actione cōm
mota: belli pestis interimat quos delinquentes ad rectitudinis
viam dei precepta non reuocāt Et hoc idem aliū summi pontifi
ces et permaxime contra hereticos et scismaticos: ne ex delicto et
negligentia correctionis deus irascatur. vt. s. prouiderunt. vt in
c. displicet. cum alijs sequentibus eadē. xxiij. q. iij. et in. c. ad abo
lendam. et vergentis. et quasi per totū. de hereticis. Nam vt be
atus Hieronymus ad Ripariū. prout habetur in. c. legi. xxiij. q.
viij. ait. Nō est credulitas crimina p deo punire / s; pietas. Itaq;
ex zelo dei et ad vindictam et satisfactionem iusticie mali et peruer
si et iniqui puniendi sunt et non ex rancore: nec ex vindicta priua
ta. prout debes tenere ea que dixisti in proximo articulo. naz vt
beatus Augustinus contra Cresconium grāmaticum prout ha
betur in. c. quisquis. xxiij. q. iij. ait. Quisquis christianus iniquū
persequitur / christi est inimicus. veru dicis: si non hoc in illo p
sequitur qđ christo est inimicum. quia vt littera ait in. c. mali. ea.
cansa. 2. q. q. vindicta inferenda est non amore ipsius vindicte /
sed zelo iusticie: non vt odium exerceatur / sed vt prauitas corri
gatur. facit textus in. c. inter querelas. ea. cau. 2. q. Cuius causa
beatus Augustinus de sermonedomini in monte. libro primo.
prout habetur in capi. ea vindicta. ea dē. xxiij. q. iij. dic. Ea vin
dicta que valet ad correptionem / non prohibetur. quia fit zelo
dei et administrationis iusticie / et non ex rancore et priuata vind
icta: que ex omni iure damnatur. Cuius causa habentibus admi
nistrationē vt dei ministris data est / vt supra / facultas delinque
tes puniendi. vt beatus Augustinus et beatus Hieronymus et
alijs sancti patres scribunt et prouidēt: prout habetur in. c. sex. et
in. capi. cum minister. et in. capitu. officia. et in. capi. cum homo
et in. c. nō est. et in. c. homicidas. et quasi p totū. xxiij. q. v. et hoc ne
gligētes aut recusantes grauiter peccāt. vt bñ tex. in. c. miles. ea.
cau. 2. q. ait. Miles cū obediēs potestati sub qua legitime cōsti
tus est / hominē occidit: nulla cinitas sue legeret ē homicidiū.
Imo nisi fecerit / re? est impij deserti atq; contēpti. q si sua spōte
atq; auctoritate feciss; / i crimē effusi humani sanguis incidiss;
itaq; vñ punit si fecerit iussus inde puniet si nō fecerit iussus. s;
idē in. c. homicidiū. ea. ca. 2. q. et in loci pall. itaq; ad deū placādū.

rare de manu calumniantium vi oppressos: et peregrinis pupillisque
 et viduis / qui facilius opprimuntur a potentibus / prebere auxilium
 hoc idem in. c. administratores eadem cau. et q. hoc idem per be-
 atum ambrosium in lib. de officiis. prout habetur in. c. fortitus
 do. et in. c. non inferenda. xxiij. q. iij. nam vt Ecclesiasticus. iij. cla-
 mat. Libera eum qui iniuria patitur de manu superbi. qz qui po-
 test obuiare et perturbare puerfos / et non facit: nihil est aliud qm
 fauere impietati eorum. vt in. c. qui potest eade. xxiij. q. iij. quia er-
 roz cui non resistitur / approbatur. vt in. c. error. lxxij. dian quo-
 rum oppressorū adiutorū / et principaliter ecclesie et ad impedi-
 dum oppressiones et oppressores corrigendū ac puniendum per-
 tinaces / sumus pōtifex christi vicarius: cui vniuersaliter seu in-
 disticte / vt dixi / cura agnos et oues regēdā ac pascēdā ab ipso deo
 tradita est: licite potest et meritorie / post qm post denunciationez
 euangelicā et correctionē fraternā per cēsuras et penas vt supra
 non corriguntur: cōuocare ac astringere imperatores / et princi-
 pes christianos: qui pmiserunt pceptis et mandatis ecclesie pa-
 rere et obedire: et tenentur permāxime oppressores ecclesie et plu-
 pillorū et viduarum / ac turbantes quietē et pacem ecclesie impu-
 gnare et punire. vt in. v. concilio cartaginēsi / prout habetur in. c.
 ab imperatoribus xxiij. q. iij. et in. c. boni principis. et in. c. si impe-
 rator. in fine. c. c. di. et in. c. quia sanctus et in. c. tibi domino. et in. c.
 valentinianus. in fine. et in. c. adrianus. di. ij. lxxij. di. et in dicto. c.
 administratores. et in. c. regim. et in. c. incestuosi. et in. c. res. et in. c.
 non frustra. xxiij. q. v. et per beatum Ambrosium in lib. de patriar-
 chis. prout habetur in. c. dicat. ea. ca. et q. et optime per beatum
 Augustinum. prout habetur in. c. non inuenitur. et in. c. si ecclesia
 xxiij. q. iij. et in. ca. et in. c. tianis. in fine. c. q. Nam vt beatus Ise-
 dorus / put habetur in. c. principes. xxiij. q. v. dicit. Principes se-
 culi nonnunq̄ intra ecclesiam potestatis adp̄te culmina tenēt:
 vt per eandem potestatem disciplinā ecclesiasticā maniant. ceterū
 intra ecclesiā potestates necessarie non essent: nisi vt qd non pres-
 ualent sacerdotes efficere p doctrinē sermonē / potestas hoc im-
 petret per discipline terrorē. Sepe per regnū terrenū celeste re-
 gnum p. officit. vt qui intra ecclesiā positi / contra fidem et discipli-
 nam agunt: rigore principū cōterant ipsāq̄ disciplinā quā vti-
 litas ecclesie exercere nō pualet / cernicibz superborū p̄tās prin-
 cipalis imponat. et vt venerationē mereamur virtutē potestatis

impertiaturo: cognoscat principes seculi deo se debere esse reddi-
 turos rationem propter ecclesiam quam christo tuendam suscipiunt.
 nam siue augeatur pax et disciplina ecclesie per fideles principes:
 siue soluarur: ille ab eis rationem exigit qui eorum peccata sua ecclesiam
 tradidit. Et quibus omnibus supradictis ac multis alijs quod esset lo-
 gum adducere seu narrare constat satis: omnes principes ac fide-
 les christiani ut boni filij debent esse: put de iure tenent in obedi-
 entia / ymione / amicitia et confederatione cum papa: ut membra cum
 capite sine eo quod ipsi principes veniant in aliquam confederationem
 particularem aut amicitiam ex tractu cum christi vicario: postquam ad
 illam ex omni iure tenent sine alia stipulatione particulari. quod ut tex-
 tus in. c. non decet. xij. di. ait. Non decet a capite membra discede-
 re: sed iuxta scripture testimonium omnia membra caput sequantur.
 Nec valet aut aliquid concludunt pro parte contraria omnia sup-
 dicta iura: que dicunt summum pontificem posse habere auxilium ab
 imperatore / et a quocunque principe christiano in defensionem eccle-
 sie aut oppressorum: nam aliud est auxilium habere a predictis tanquam
 a ministris et filiis ecclesie: et mala voluntas aduersantium eorum
 ministerio careat effectu / et bonorum voluntas eorum suffragio
 fortietur effectum: aliud confederationem facere cum aliquo in par-
 ticulari. quod non videtur bene sonare. ne summus pontifex prebe-
 at occasionem: ut sibi opponatur de iure / aut defacto: quod ex iudice
 factus sit pars et aduersarius. quod non conuenit / nec potest stare
 ex aliquo iure in eandem personam. ut bene beatus Augustinus.
 hoc testatur. prout habetur in. c. de occidendis. xxiij. q. v. et bea-
 tus Gregorius in. c. inter querelas. xxiij. q. iij. facit textus in. c.
 i. iij. q. iij. et in. c. i. xvi. q. vj. et in dicto. c. ad apostolicam. de re iudi-
 ci. in. c. pastor alius. c. si. et in. l. vna. c. ne quis in re sua. ius sibi di-
 cat. Nec obstat dictum. c. ad apostolicam. de re iudi. ubi papa al-
 legat federa pacis inter ecclesiam et imperatorem. nam poterat
 esse stante defacto questione inter imperatorem et ecclesiam ad remo-
 uendum scandalum et reducendum imperatorem successiue ad fidelita-
 tem ecclesie ad quam tenetur: fecisset ecclesia sine alicuius preiudicio confede-
 rationem cum imperatore: que potius dicitur reconciliatio. et hoc
 modo debet intelligi dictum. c. ego Ludouicus. lxij. di. nec vi-
 detur ob stare aut facere pro parte contraria dictum. c. nouis. de
 iudicio. ubi ipse pontifex iustificabat processum regis Anglie con-
 tra regem France. quia veniebat contra confederationem proprio iure

ramento firmatā. nam non constat ex verbis pape: nec sequitur
 q̄ predicta confederatio esset sub predicta forma de qua agitur,
 sero tibi ⁊ amicis tuis amicus: ⁊ inimicis tuis inimicus ⁊ aduer
 sarius. Nam vt dici non omnis confederatio est p̄hibita / sed tñ
 illa vbi sine causa iusta receditur a dilectiōe proximi. nam cui du
 bium: quā duo aut tres p̄cipes licite / iuste ⁊ meritoze possint
 confederationem facere sub ista forma ⁊ lege ad quam alī: vt di
 ci de iure tenentur. scz: vt si aliquis ipsoꝝ opprimatur iniuste
 ⁊ de facto / inuictur ac tueatur ab alio. inimo possent facere aliō:
 q̄ si aliquis ī tota christianitate iniuste opprimatur: ab omnibus
 his confederatis subueniatur oppressus ac molestari de facto.
 postq̄ dici officium ipsoꝝ principum est hoc agere: vt in locis su
 pra allegatis non tamen sequitur ex hoc: teneat indistincte pre
 dicta confederatio sub dicta clausula. ero tibi ⁊ amicis tuis ami
 cus ⁊c. Intelligatur etiam si amicus ab aliquo iuste opprimat /
 aut amicus iniuste opprimat alium. in quo casu nec etiam cū iu
 ramento. quia nullus roboris est aut efficacie: cum semper iūta
 alia que cōponuntur ⁊ iurantur intelligantur inq̄sum licita et
 iusta / ⁊ nō repugnent iuri diuino aut pontificio: aut inducāt iu
 rantēs venire contra bonos mores. vt in. c. animaduertendū. ⁊c.
 in. c. paulus. xxiij. q. ij. ⁊ vt in. e. quemadmodū. de iure iuran. ⁊ in.
 cap. cum iuramento. de homicidio. vt dicam. j. laicus. nam si fuit
 facta ita expresse confederatio: quia vterq̄ promissit ⁊ iurauit in
 distincte adinuicem pro defensione seu offensione cōtra quēcūq̄
 de mundo auxilium prestare: ad buccadit iuris diuini ⁊ pontifi
 cii interpretatio. s. in casu licito et honesto et a iure permissio. vt
 supra. sed si ita expresse principes seu confederati dixerūt ⁊ cōfe
 derationē fecerunt / q̄ nulla potest cadere iuris interpretatio. cur
 vterq̄ confederatorū dixit ⁊ adinuicem promissit de iure ⁊ de fa
 cto licite ⁊ illicite in offensionem sicut in defensionē se inuare. li
 cet non cadat aliqua interpretatio. quia non datur nisi in dubijs
 vt in. c. sunt quedā. xxv. q. i. ⁊ in. c. per venerabilē. qui filij sint le.
 dabitur iuris diuini ⁊ naturalis ⁊ pontificij declaratio ⁊ promiss
 ionis ac iuramenti tanq̄ illiciti relaxatio: scz q̄ inq̄sum vterq̄
 promissit adinuicem de facto ⁊ iniuste se inuare q̄ talis confede
 ratio etiam iurata non teneat nec valeat / nec sine peccato et les
 ionis diuine et pontificij transgressionē et preuaricationē / est ob
 seruanda. vt optime beatus Augustinus de bono cōiugali. put

sub dicto ho
 licite / no
 de facto q̄m
 alio p̄cipio

quo dāt esse
 confederatio
 inq̄sum p̄cipio
 iuramento

illa iusta ⁊ i
 agunt p̄ iura di
 mit cū bono p̄mo

no tenet ista
 q̄ dicitur de iu
 ramento

post factam etiam cum iuramento sine maximo crimine tenere et
 obseruare: sed de superfluo et iuramento illicito ac turpi promissione
 penitentia facere. q: nō in casu debito seu necessario/aut promissa
 assumpsit nomen dei inuaniū. Sed posset dici. casu quo reperi
 retur confederatio facta sub lege et additione illa. s. ero tibi et ami
 cis tuis amicus/et tuis inimicis inimicus. et confederatio in illam
 partem tanq̃ illicita non teneat. s. ero inimicis tuis inimicus/ si
 illos persequatur iniuste. et de facto teneat in aliam partem licitā
 et iustam et debitam. s. ero tibi amicus in iustis atq; licitis. Ad cu
 ius amicitia tenendam compelletur per ecclesia. vt in dicto. c. no
 uir. vt. s. nam vtile per inutile non vitiatur. quia si aliquis promi
 sit duo: vnum licitum/et aliud illicitū: licet non teneatur ad illi
 citum/tenetur ad licitum. vt in. c. cum tempore. de arbitris. et in
 c. dilectus. de preben. Et bene beatus Augusti. de vnico baptis
 mo. lib. vi. prout translatum est in. ca. sed non sanctificat. in fine.
 de con. di. iiii. facit tex. in. c. si quos. x. ij. q. ij. et in. c. si eo tempore. de
 rescrip. li. vi. et in regula vtile per inutile. eo. li. i. c. de transla. si ex
 falsis. et c. si cer. pe. si pro causa tua. nam si Sempromius recepit
 decem mutuo a Titio: et promisit dare duodecim. s. duo pro vsu
 ris. licet non teneatur ad duo/ quia illicitū: tenetur ad principa
 le. quia licitum et debitū. vt in. c. i. et ij. et quasi per totū. de vsuris.
 et in. ca. vsuras. et in l. placuit. ff. de vsuris. Nec obstat illud In
 nocen. quod dicit in. c. i. de scismaticis. vbi pmittitur cōspiratio.
 vt in dicto. ca. sane. et locis alijs. nam vt tu ipse dicis: tibi assumi
 tur cōspiratio in bonā partem/ pro cōfederatione in defensione
 ecclesie. nā vt ait beatus Hieronymus in epistola ad Salathas.
 prout translātū est in. c. an archio. j. q. j. nec putem⁹ in verbis scri
 pturarū esse euangelium/ sed in sensu. quia non sermoni res/ sed rei
 est sermo subiectus. vt in. c. intelligētia. de verbo sig. Nam vt in
 c. constitutus. de religiosis domibus/ si aliquis facit cum alio cō
 tractum: et dat sibi domū in censu pro decem annis/ aut vita sua
 tū. certum est: licet dicatur in censu/ in re ipsa et veritate est con
 tractus emphiteoticus: et non gaudet priuilegio seu natura con
 tractus censualis. et per contrariū si dicit. do tibi domū in emphi
 teosim pro te et omnibus successoribus tuis imperpetuū. dicit cō
 tractus censuarius. Et sic dicimus in arbitrio et arbitratore. vt
 in. c. quinquauallis. de iuriur. et hoc idem in cōspiratiōe et cōfede
 ratione fm subiectam materiā assumitur vnu pro alio. Immo

+ nō bō
 qd sit hūmā
 et qd illat

2. c. i. q. d.
 2. a. i. q. d.

115
 qd sit gna
 emphiteoticus
 ut cōfessio

De cōsederatione principum

fm nonnullos theologos opinio Innoç. in dicto. c.]. de scismat.
cis non approbatur: q̄ in omnibus illis casibus quos Innocēti
us narrat: permittatur coniuratio seu cōspiratio. nec obstat illd.
Iudicium. i. c. vbi ais. Deus misit spiritum pessimum/ vt poneret
diuisionem inter Abimelech ⁊ habitatores Sichem. nam absic
q̄ intelligas aliter q̄ beatus Augustinus ⁊ alij doctores ecclesie
sic intelligunt. scz. q̄ hoc deus nonnunq̄ permittit ad punitionē
seu correctionem malorum. nam nonnunq̄ deus delinquentes
per manus infidelium puniuit: licet causa victorie et punitionis
occultaretur ipsis victoribus. nam per Sennacherib ⁊ Habu
chodonosor regem/ ⁊ per Antiochum ⁊ per principes romanorū
ac gentilium/ populum israel delinquentem aliquando captiuā
uit: aliquando afflicxit. vt ipse dominus per prophetam ait. Vir
ga furoris Assur: qui ignorabat mysterium victorie ⁊ furoris. vt
omnia refert beatus Ambrosius prout habetur in. c. remittuntur.
in. §. i. xxiij. q. iij. nam vt postillator ⁊ alij scribentes Actū.
xxij. dicunt. Sicut enim vnitas bonorū utilis est: sic vnitas ma
lorum est nociua bonis. Cuius causa in conseruationem ac vti
litate bonorum: videtur permissum bonis diuidere malos. vt
fecit apostolus in dicto. c. Actuum. xxiij. vbi posuit diuisionē in
ter saduceos ⁊ phariseos de resurrectione mortuorum: qui als
erant vniti in persecutionē christiandrum. nam vt beatus Gre
gorius in moralib⁹ ait. Sicut noxiū est/ si vnitas desit bonis:
sic est perniciosū si non desit malis. puerfos quippe vnitas cor
roborat dum concordat/ ⁊ tanto magis incorrigibiles/ quanto
vnanimes. de quo vide p̄ beatū Isidorū in libro d̄ sumo bono.
lxxij. c. De malorum concordia ad illud Matth. x. satis solutio
est data per doctores tam ibi q̄ in alijs locis: scz. q̄ Christus lo
quitur de pace mala/ que fit seu stat in dei offensionem. vt si sunt
duo infideles in matrimonio: aut pater ⁊ filius in eadem domo
pace diaboliciū sint extra legem. ⁊ veram pacem/ iniungitur a
christo: vt quilibet ipsorum possit alium dimittere/ vt veniat ad
Christum. et efficiatur christianus: ⁊ sic diuidatur bon⁹ a malo.
vt bene beatus Ambrosius ad Hilarium prout habetur in. ca.
si infidelis. in fine. xxvij. q. i. ait.

Dis. Videntur mihi duo grauia que de pontifice ais. Pri
mo: q̄ papa non possit facere cōsederationē cum aliquo in par
ticulari. ne sibi opponat vbi omnū indistincte pastor ⁊ iudex/ sa

etius sit a duersarius et pars. cū talis exceptio nō cadit in papam:
 qui nunq̃ nisi in casu heresis desinit esse iudex. nec in causa pro
 pria excludit a iudicatura. vt facit tex. i. c. nūc aut. xxi. di. vbi mar
 cellinus q̃a non p̃tinat / fuit iudex in p̃pria causa. nā vt glo. in. c.
 cus venissent. de iudi. ait: q̃ papa potest esse iudex in causa p̃pria.
 vt impator in cā fiscali. ff. de his que in testa. dele. l. p̃ime. nā li
 cet glo. in. c. cū dilecta. de p̃fir. vtili vel inuti. dicat: q̃ debet papa
 in cā sua patrimoniali / aut p̃sonali eligere arbitros: aut causas su
 am alteri delegare: om̃es doctores tam in. d. c. cū venissent. et in
 c. querelā. de elec. et in. c. ex parte. in primo. de ver. sig. dicūt: hoc
 est de honestate / si papa voluerit hoc facere. nā vt glo. in. c. si q̃s
 pecunia. lxxix. di. ait. Papa etiā in cā p̃sonali / vt ibi / potest dicere
 om̃ibus: de^o est qui me iudicat / et ipse om̃es alios. vt in. c. nemo.
 et cūcta. et aliorū. et quasi per totū. ix. q. ii. itaq̃ predictū inconue
 niens videtur cessare in papa. cum ex aliquo actu nō desinit esse
 iudex: nec efficitur pars. Videtur secundū graue quod de pon
 tifice / aut alio principe christiano dicis: q̃ non liceat eis / nec pos
 sint cum Turco aut Soldano qui occupant terrā ecclesie / aut
 alijs p̃ncipibus debitā confederationē aut amicitia facere: seu
 pacē cōponere in aliquo casu. intelligatur / simpliciter et sine aliq̃
 distinctione possit stare. Nā nulli dubiū: non licet alicui p̃ recupe
 ratione rerum suarū aut ecclesie / ponere se et suos manifeste mor
 ti. nam si fidelis videt bona sua occupari a mille: et ipse non habz
 nisi decem: esset temeritas magna / et deum tentare: velle cum de
 cem contra mille vi bona sibi ablata recuperare. aut si videt bo
 na sua cecidisse in mari. et sine manifesto periculo mortis et suffo
 catione manibus suis non potest extrahere. nulli dubium tanq̃
 sine causa / aut iusta permissione tentans deum ac veniens cōtra
 p̃ceptum diuinū. Deuteronomij. vi. Matth. xiiij. si iste in ma
 ri saltaret vt bona haberet / peccaret mortaliter. nam vt Eccle
 siasticus. c. viij. clamat. Non litiges cum homine potente: ne for
 te incidas in manus illius. et noli contra fortiozem contendere.
 et in. iiij. c. ait. Noli resistere contra faciem potētis: nec argueris
 contra iectum fulminis. quia vt beatus Augustinus in sermone
 de puero Centurionis / p̃quit habetur in. c. paratus. xxiij. q. i. et
 in. xij. de ciuitate dei. capi. iij. dicit. q̃ homo pro conseruatione
 vere et p̃fecte charitat / satis est vt habeat animū paratū ad mar
 tyriū anteq̃ ebz̃m et ei⁹ fidē negaret. sed iudicare et p̃sumptioe /

De confederatione principum

¶ ingereret se martyrio. quam sententiam sequitur beatus Tho-
 mas quolibeto. iij. ar. xx. hoc idem videtur dicendum de hominibus
 paucis/ qui vellet pugnare contra multos et fortiores/ quos ma-
 nifeste constat via ordinaria et ex coniecturis humanis aliquo pa-
 cto superare non possent. nec a manibus eorum illesi possent eua-
 dere. quod imputaretur talibus ad temeritatem: ex qua non eua-
 deret peccatum. vt. s. vt doctores dicunt primo Regum. c. xxv. sup
 fuga quam assumpsit David a Saul. nam vt Esaias. xlii. dicit.
 Numquid tollitur a forti preda? aut quod captum fuerit a robu-
 sto/ saluum esse poterit? quod videtur graue/ scz via ordinaria.
 Nam vt redemptor noster Luce. xi. dicit. Cum fortis armatus
 custodit atrium suum in pace sunt omnia que possidet. si autem for-
 tior eo superueniens vicerit eum: vniuersa eius auferet. Ex quibus
 doctores dicunt ordinarie/ vt. s. contra potentiores non est pug-
 nandum: sed citius concordandum/ vt viuatur et possint stare in pa-
 ce. quia potentiores pares esse non possumus: nisi aliter deus dis-
 ponat: aut commisionem de bello seu promissionem de adiutorio fa-
 ciat. vt Iudicum. vii. et primo Regum. xxx. et Numeri. xiiij. vbi Moyses
 ad populum ait. Neque timeatis populum terre huius. quia sicut
 pacem / ita eos possumus deuorare. recessit ab eis omne presidium.
 dominus nobiscum est. nam vt scribit primo Regum. c. xiiij. quia non
 est domino difficile saluare vel in multitudine/ vel in paucis/ et
 in. c. xvij. littera ait. Mouerit vniuersa ecclesia hec: quia non in
 gladio/ nec in hasta saluat dominus. et Iudith. ix. dicit. Non enim
 in multitudine est virtus tua domine: neque in equorum viribus vo-
 luntas tua. quia nihil apud deum impossibile. Secus vt dixi quia
 non constat hominibus ex dei commisione/ seu reuelatione. in ta-
 tum/ quod si imperator cui licet pro recuperatione ciuitatis Constans-
 tinopolitane et aliarum ipsius imperii contra Turcum iuste bella-
 re: aut papa/ cui competit vt dixisti ratione regni Sicilie et passio-
 nis et conuersationis christi terra sancta: vident istos ita potentes
 et paratos venire in bellum contra imperatorem/ aut papam: pre-
 sumitur/ papa ponet in periculo et detrimento Romam et homines
 quos habet. quod est magis iustum et a deo concessum pro subdi-
 torum conseruatione/ faciat amicitiam et confederationem cum Sol-
 dano: vt viuatur quiete in pace. nam vt tex. in. c. si nulla. xxiij. q. viij.
 ait. ne videlicet deum videatur homo tentare/ si habet quod faciat
 et sue ac illorum salutem consulere non procurat/ et sancte religionis.

detrimenta non precauet: q̃ papa aut imperator cum pat̃cia
 contra multos velint sine reuelatione diuina bellum intrare/ et
 ad bellum alios incitare. Et etiaꝝ videtur in alio articulo de ho-
 micidio: ad vindictam ex veteri testamento permittatur contra-
 rium quod ais: et q̃ liceat propinquo/ seu cognato occisi occisore
 interficere. vt Numeri. xxxv. et Iudicum. c. viij. Immo vt venia-
 mus de extremo ad extremũ. possemus dicere ex doctrina eu an-
 gelica et apostolica/ et aliquantulũ ex tua narratione: non liceat
 pape/ nec alicui regi seu fideli chustiaõ resistere aduersario: nec
 pro se/ nec pro subditis aut vicinis aut socijs bellare. cum redẽs
 p̃tor noster volens nonnulla precepta reducere ad maiore perfe-
 ctionem: aut ponere in maiori charitate/ vt tu ipse ais: in dicto. c.
 Matthei. v. commisit non resistere aduersario: sed omnia p̃t̃ien-
 ter pro Christo sufferre: et pro persecutoribus suis orare. cũ ma-
 gister noster ibi ait. Benefacite his qui oderunt vos: et orate pro
 persequẽtibus et calumniatibus vos: vt sitis filij patris vestri.
 nam in eodem. c. saluator noster dicit. Audistis/ quia dictũ est:
 oculum pro oculo/ dentem pro dente. Ego autẽ dico vobis: nõ
 resistere malos: sed si quis te percusserit in dextrã maxillam tuã/
 prebe illi et alteram. et ei qui vult tecum in iudicio contendere/
 et tunicam tuã tollere: dimitte ei et palliũ. nam vt predicator veri-
 tatis p̃mo ad Corinthios. c. vi. ait. Quare nõ magis iniuriã acci-
 pitis. quare non magis fraudem patimini. an nescitis: quia inq̃
 regnum dei non possidebunt. Et ipse apostolus inquit. Nõ vos
 ipsos defendentes fratres charissimi. et ad Phillipenses. j. c. dicit.
 Quia vobis donatũ est pro christo vt non soluz in eũ credatis/
 sed pro illo patiamini. quia ipse redemptor noster in. d. c. Mathe-
 i. v. dicit. Beati qui persecutionẽ patiuntur propter iusticiaꝝ. quo-
 niam ipsorum est regnum celorum. nam filij dei omnia aduersa
 sustinent in p̃t̃ientia et charitate. vt in. eo. e. mag̃ noster ait. Bea-
 ti pacifici. quoniã filij dei vocabunt̃. et in. xviij. P̃t̃ientia habe in
 me: et omnia reddã tibi. de qua p̃t̃ientia beatus Ioannes in apoca-
 lipsi. xij. ait. Hic est p̃t̃ientia et fides sanctorũ. ideo p̃pheta in psal-
 ix. dicit. P̃t̃ientia pauperis non perbit in finẽ. cum pro ea habe-
 bit a deo remunerationẽ: sicut in eũ delinquentes habebũt penã.
 vt ipse ps̃. in psal. c. xlv. ait. Deus facit iudiciũ iniuriã patientibz.
 et vas electiõis ad Thessalonicenses. c. iij. dicit. Qui eni iniuriã
 facit/ recipiet id qđ inique gessit. et ait. Ecclesiasticus. ij. Qui timet

De cōsederatione principum

dominum ⁊ custodiunt mandata eius/patientiā habebunt vsqꝫ
ad inspectionē illius. Itaqꝫ viro iusto/ex christi doctrina non vi
detur liceat ledere ledentē/nec ei resistere/sed p eo orare. Hoc
idē videt sentire tex. i. c. lxxiiij. q. i. q multas supradictorꝫ auctori
tates refert/ad pbandū ex lege euāgelica mō liceat militare/seu
bellare/nec ad iniuriā ppriam nec socioꝝ armis ppulandā. hoc
idē in. c. i. ea. cau. ⁊. q. iij. p cuius pbatione inter multa alia addu
cit auctoritatē ex exemplo christi. qui licet contra Herodem po
tuisset habere adiutorium/⁊ in passione cōtra Pilatum et alios/
noluit habere/sed ab Herode fugit in egyptum: ⁊ in passione cū
patientia sustulit omnia. cū orauit pro persecutoribus suis. Nec
videtur possit stare hoc quod asseris: q iuramentum nihil ope
retur in confederatione predicta/nec in aliquo alio/vbi interpo
nitur contra diuinum pceptum. quod videtur mihi salua pa
ce/ex per te narratis probetur contrariū. Nam tu non potes ne
gare/fuisse iniunctum populo israelitico. vt Deutero. viij. ⁊ Judi
cum. ij. ipsi Josue me cum hominibus occupantibus patriā sibi
promissam fedus inirent. ⁊ inito federe cum gabaonitis/licet cō
tra iussionem dei/ratione iuramēti tenuit eis fidem atqꝫ pmissa.
vt ibi Josue. ix. vt refert tex. in. c. venerabilez. de electio. Et hoc
idem videtur Judicā. xj. vbi Ietbe votum vouit domino dicēs.
Si tradideris filios Amon in manus meas: quicūqꝫ primus fu
erit egressus de foribus domus mee/mibiqꝫ occurrerit reuertē
ti cum pace a filiis Amon: cum holocaustum offeram domino.
qui reuersus/ratione iuramenti ⁊ voti contra dei pceptū tra
didit filiam suam deo in holocaustum. Preterea certum est: q ex
vtroqꝫ iure diuino ⁊ pontificio prohibere sunt vsure. sed ratione
iuramenti non obstante/q iuramentum fuisset contra ius diui
num: sancti patres statuerunt vt soluantur ⁊ repetantur. vt in.
c. debitoꝝ. de iureiurando.

Qua. Ista questio: an/⁊ quando papa possit esse iudex in cau
sa ecclie: aut in cā patrimoniali/seu psonali/aut criminali: est sa
tis cōfusa ⁊ grauis. qꝫ pendet ex grauiori. s. an/⁊ qñ papa est sup
conciliū/⁊ conciliū supra papam. Sed nulli dubiū: in causa eco
clesie papa sit iudex competens. cū non cēseatur nec alter prelas
tus bonorꝫ seu rerum ecclesie dominus/sed administrator. vt in.
c. vlti. xy. q. i. ⁊ in. c. non liceat. xij. q. ij. ⁊ in. ca. ratio. de prebend.
nam vt beatus Bernardus in suo. iij. li. de cōsideratione ad Eu

Quod papa est iudex in causa ecclie: aut in causa patrimoniali/aut in causa criminali: est satis confusa et grauis. quia pendet ex grauiori. scilicet an et quando papa est super concilium et concilium super papam.

genium ait. Ut mihi videtur: dispensatio tibi super illum creditur
 ta est / non data possessio. si pergis vsurpare hanc: contradicit tibi
 qui dicit. meus est orbis terre. possessionem tibi dominiū cede hu
 ic. tu curam illius habe. pars tua bec. vltra ne extendas manuz.
 Cuius causa: ne inmerito si papa in causa ecclesie dei / cuius cu
 ram ab ipso deo et conseruationē ac dispensationem habet / sit iu
 dex et bonorū ac rerum ipsius ecclesie conseruator: et vt talis nō
 valeat excludi a tali defensione et iudicatura / sibi a deo omnium
 rerum et personarū domino concessa et tradita. vt Matthei. xxi. et
 xxiij. et Joannis vlti. et in. c. loquitur. et in. c. manet. et quod cūq.
 xxiij. q. i. et in locis preallegatis. Secus autem in causa persona
 li / seu criminali / aut patrimoniali in quibus non est idem funda
 mentum. nec militat eadem ratio. immo aliqui nstuntur proban
 re contrarium. vt in. §. item symachus. ij. q. viij. vbi in causa pro
 pria et proprio spolio restituitur a concilio in papatu. hoc idem in
 eo. c. nos. ea. cau. et. q. Nec videtur eis obstare dictum. c. nūc au
 tem. xxi. di. immo dicunt hoc idē probare. cum marcellinus ha
 buit conciliū in iudicem: licet cōcilū de illa exteriori idolatria /
 attenta violētia et metu et bonitate ac reductione ipsius marcel
 lini / noluit facere aliud iudicium: q̄ sententiam / aut penitentia
 faciendam de delicto cōmisso remittere ad eū. Nec obstat illud
 de causa fiscali: vbi imperator est iudex. quia non pprie vt. §. vi.
 detur causa impatoris. nec in hoc censetur eadem psona cū fisci
 co. sicut si aliquis princeps pretenderet se grauatum / aut lesū /
 aut spoliatum a papa / seu imperatore: in quo videtur / alter meli
 debuisse iudicare q̄ grauans. vt bene facit textus in. c. ad apos
 stolice. de re iudi. vi. vbi Innocen. iij. in concilio generali p
 testatur. si Fredericus imperator dixerit se grauatum / aut lesū
 ab ecclesia / seu papa: conuocabit conciliū. vbi ecclesia de cōsilio
 concilij iusticiam ministrabit. nec glo. in dicto. c. gilfarius. valde
 commendata per abbatem / facit ad casum. quia aliud est si iudex
 vt iudex leditur / aut turbatur. in quibus potest procedere per
 maxime in notorijis seu manifestis. vbi poti⁹ dicitur executor: q̄
 iudex. vt in dicto capi. ex parte. in primo. de verbo signi. et in ca.
 dilecto in fine. de senten. ex cō. lib. vi. et in. c. i. de offi. dele. vbi iu
 dex potest procedere / et procedit contra turbantes suum iudici
 um / aut impediētes suam iurisdictionem: et a fortiori contra in
 iuriantes Petrum / aut Joannem vt iudicem. vt in dicta glosa

De confederatione principum

giliaris iuxta tex. xxiij. q. iij. et in. c. qui emendat. xlv. di. et in lo-
 cis preall. Secus ut dico in alijs ubi agit de patrimonio non eccle-
 sie/ sed pape: aut de lesione seu gravamine facto extra iudiciu
 a papa ut a priuata persona: aut in alijs tangentibus personam suam
 et utilitate ecclesie romane et vniuersalis. prout in. c. si papa. et glo-
 sa. cl. di. de quo bene Inno. in. d. c. ex parte. et alij in. d. c. cum ve-
 nissent. et in dicto. c. cum dilecta. et locis pallegatis. Et si bene ad-
 uertisti: prout ego dixi in articulo primo: quod papa debet cauere
 a confederatione particulari sub predicta lege et conditione/ que
 ex aliquo iure nec inter seculares potest stare. sero tibi et amicis
 tuis amicus/ et inimicis inimicus et aduersarius. ne pape oppone-
 retur de facto: quod ubi erat iudex/ factus sit pars. que aliquando li-
 cet opponatur de facto/ et de iure talis exceptio non valeat nec pos-
 sit stare: non paruam turbationem imponit pontifici et ecclesie roma-
 ne. ut satis constat in dicto. c. ad apostolicam. de re iudi. li. vj. et in p-
 allegatis locis. Et quia ut dixi/ ne intraremus maximam chaos et
 questionem prolixam et grauem: et impedirem? aliam de qua agitur:
 ideo transcamus ad aliud. quod licet simpliciter et ordinarie non li-
 ceat pape/ aut alicui principi christiano fedus inire: seu confede-
 rationem cum infideli facere. ut in dicta clemen. vnica. de iure
 iuran. et in locis prealleg. fateor tamen: quod si papa/ aut alter prin-
 ceptus christiani? videt potentiam Turci/ aut Soldani/ aut alterius in-
 fidelis insuperabilem: et quod non videtur/ possit haberi contra tales
 sufficiens defensio: quod tunc/ seu in tali casu pro salute et conserua-
 tione fidelium/ papa seu quicumque princeps christianus: nisi aliud
 habeat ex commissione/ seu reuelatione diuina. ubi non est specus-
 landum vtrum aduersarii sint multi/ aut pauci: prout tu allega-
 sti: potest ad tempus componere pacem cum Turco/ aut Soldano.
 nam ut postulator et alij scribentes super Josue. xxi. iuxta litteram. et. i.
 Regum. xxvij. dicunt: licitum esse fidelem ex causa cum infideli alio occu-
 pant patriam fidelem debitam/ ad tempus componere pacem. quod ut in. c. no-
 uit. in. s. ceterum. de iudicijs. ibi/ vsque ad tempus pretaxatur: pax ad
 tempus non differt a treuga: que permittit ad evitandum scandalum et
 detrimentum ac oppressionem subditorum. quorum pontifex precipuus de-
 bet esse adiutor. ut in. c. scire vos oportet. xxiij. q. viij. quia licet ali-
 qua simpliciter non sint licita: ex tempore et causa ac necessitate ef-
 ficiuntur licita. quia necessitas legem non habet: sed ipsa sibi legem
 facit. ut beatus Augustinus. prout habet in. ca. remissione. in. s.

nota ut alius princeps
 et ad ipsos principes
 solent ut in rebus
 causa rationabilis
 regem non solum
 duntaxat fundat
 et duntaxat in
 ipso non solum
 nota ut alius princeps
 et ad ipsos principes
 solent ut in rebus
 causa rationabilis
 regem non solum
 duntaxat fundat
 et duntaxat in
 ipso non solum

sed notandum. i. q. i. ait. facit tex. in. c. discipulos. de con. dis. v. in. c. ideo in. s. ita ergo. xxv. q. i. vbi refert littera: qualiter licuit Dauid ex necessitate comedere panes ppositiōis: quod alibi non licebat. et licuit apostolis ex messe aliena in sabbato colligere spicas et fricare manibus / et comedere. facit tex. in. c. si quis de furtis. et in regula / quod non est licitū. de regulis iuris. et in. c. quanto. de consuetudine. et in. c. ij. de ieiunio. Sed nō licebit pape / aut alicui principi christiano pacē ad semp / aut confederationē facere cum infideli in adiutorium infidelis contra alios christianos. qā tunc papa / aut fidelis christianus potius debet sustinere oia mala q̄ hoc facere. vt in. c. si dñs. et in. d. caulianus. cum sequenti. xj. q. iij. quia vtilius scandalū nasci pmittit / q̄ veritas relinquit. vt in. ca. magne. de voto. et in. c. inter verba. ca. xj. q. iij. vbi lra refert verbarē demptoris nostri Matth. xv. vbi ostēdit apostolis / nō esse obmittendā veritatē ppter scandalum indeorū euitandū. vt etiā hoc docuit redēptor ipse Joan. ij. vbi omnes elecit de tēplo: oues quoq̄ et boues et numulariorū effudit es: et mensas subuertit: non curans de scandalo quod eueniri posset. bonus tex. cū glo. in regula. qui scandalifauerit. d. reg. iij. Et sic potes habere resolutionē de predicto dubio qđ deduxisti in primo articulo: qđ liceat vt supra / pōtifici aut impatori / seu alio fideli christiano ad tēpus pacem cōponere seu tregas cū infideli seu pagano facere: et ab eo adiutorium p sua et suorū defensione assumere. de quo adiutorio videas quid Oldardus in dicto suo cōsilio. lxxj. dicit. Nūquid christianus possit sine peccato / ad defensionē suā vti auxilio sine adiutorio infidelium. Et videtur qđ sic. nam qđ quis ad tntelam sui corporis fecerit / iure fecisse extimatur. ff. de iusti. et iure. l. vt via. maxime si se aliter tueri non potest. ff. ad l. acquil. l. scientia. s. qui cum aliter. vel si iuste timet qđ se aliter tueri nō potest. eo. ti. l. si. si quis summo. inde est: qđ in periculo vite cōstituto ignoscitur nō solū si aggressorē occidat / sed etiā si alium non sociū. C. ad l. cor. de fcar. l. ij. et l. is qui aggressorē. et ibi no. ar. ff. ad l. acquil. quē ad modū. s. idem labeo. et de incen. rui. nau. l. iij. s. qđ ait. ar. ff. de bonis libe. qui cū maior. s. si libertus. ignoscendū enī est illi / qui qđ litercunq̄ sanguinē suum redimere voluit. ff. de bo. eo. qui mor. sibi consci. l. in fine. nec solum cum infidelibus / possumus inimicos impugnare: sed per dolum. xxij. q. ij. vtilem. et. xxij. q. ij. dñs. ff. de capti. et postli. re. l. nihil interest. et bec Oldardus. et multa.

De confederatione principum

alia que in dicto consilio ait de bello. cuius doctrina est intelligenda ut supra. Et fateor: non liceat alicui manifeste et scienter ponere se periculo mortis: sed sit satis fideli/ ut betar⁹ Augustin⁹ prout eu allegasti in. xij. de ciuitate dei. c. iij. ait: ut sit paratus pro christo potius martyrium recipere/ q̄ christum negare. cum ibi ipse beatus Augustinus optime dicat. Dictum est homini. s. in paradiso deliciarum morieris si peccaueris. nunc dicitur martyri: morere ne pecces. s. christum negādo. tunc dictum est: si mā datum transgressi fueritis/ morte moriemini. nūc dicitur: si mortem recusaueritis/ mandatum transgrediemini. itaq̄ satis est homini fideli: sit paratus si et quando opus esset pro christo pati. iam pro defensione et conseruatione rerum et status ecclesie. ut fecit beatus Thomas archiepiscopus canthuariensis. Nec valet dicas. ex veteri testamento videtur concessus vnicuiq̄ vindictā auctoritate propria assumere. ut Numeri. xxxv. et Iudicij. viij. vbi conceditur propinquo occisi occisorē occidere. nam s̄m doctores ibi Numeri/ non erat hoc concessum propinquo/ nec alteri ante verificationē homicidij et sententiam et decretum iudicis. quod satis bene colligitur ex littera/ postq̄ distinguit de homicidio a casu et absq̄ odio et insidijs/ et ab homicidio voluntario et ex dolo et proposito. ad hoc q̄ gauderet vel nō gauderet immunitate ciuitatis refugij. Itaq̄ propinquus procedebat ut iudicis minister. et Iudicij. viij. hoc factum est ex cōmissione aut reuelatione diuina. Quod dicas ex doctrina euangelica: nullus tenet alteri resistere/ nec euz eo contendere seu bellum intrare: sed petenti tunicam tradere et pallium. ut Matth. v. quod sane intelligendum est ut intellexit beatus Augustinus et alij doctores sancti. Nam ut bene vidisti. magister noster aliqua precepta imposuit ac omnibus iniuncit/ ut necessaria. ut moralia et moralibus adherentia et sacramenta baptismi et penitentie et alia necessaria. Et aliqua alia data sunt ex cōsilio perfectionis. ad que homo ex necessitate salutis non tenetur/ nec artatur. ut Matth. xix. vbi interrogatus Iesus ab adolescente. magister bone/ quid boni faciam ut habeam vitam eternam. qui dixit ei. Si autem vis ad vitam ingredi/ serua mandata. de quibus redemptor noster interrogatus/ expressit precepta secundę tabule que diriguntur in proximum. quia a fortiori intelligebantur prime tabule que diriguntur in deum: que magis hominem indispensabiliter astrun-

gunt, et artant. Respondens adolescens. omnia hec custodiui: quod
 adhuc mihi deest. ait illi Iesus. Si vis perfectus esse. uade et uen-
 de omnia que habes: et da pauperibus: et habebis thesaurum in
 celo: et ueni et sequere me. ecce mandatum ad maiorem et status per-
 fectionem: licet non ad necessitatem salutis. et hoc modo dictus
 est Matthei. v. ibi. Qui uult tecum in iudicio contendere/ et tuo
 nicam tollere: da ei et pallium/ ad maiorem perfectionem: et hoc
 idem de maxilla et alapa. et quod non semper faciendum sit/ nec ex pre-
 cepto/ nec ex consilio: bene beatus Augustinus in sermone de pu-
 ero Centurionis/ prout habetur in. c. paratus. xxiij. q. 1. ait. Pa-
 ratus debet esse homo iustus et pius/ patienter eorum maliciam
 sustinere quos fieri bonos querit: ut potius numerus crescat bo-
 norum. non ut pari malicia se quis numero addat malorum. De
 his ista precepta magis sunt ad preparationem cordis/ quam ad opus
 quod in aperto fit: ut teneatur in secreto animi patientia cum be-
 niuolentia. in manifesto autem id fiat quod eis uidetur prodesse
 quibus bene uelle debemus. hinc liquido ostenditur: quod ipse do-
 minus Iesus exemplum singulare patientie cum percuteretur
 in facie respondit. Si male locutus sum: exproba me de malo. si
 autem bene: quid me cedis. nequaquam igitur preceptum suum si uer-
 ba intueamur impleuit. nec enim prebuit percutienti alteram partem:
 sed potius prohibuit/ ne faceret et iniuriam augeret: et tamen pa-
 ratus aduenerat non solum percuti in faciem/ uerum etiam pro-
 bis a quibus hoc patiebatur crucifixus occidi. pro quibus ait in
 cruce pendens. Pater ignosce illis: quia nesciunt quid faciunt.
 Nec Paulus apostolus preceptum domini et magistrum sui uidet
 implere: ubi etiam percussus in facie/ dixit principi sacerdotum. p-
 cutiat te deus paries de albate. sedes me iudicare secundum legem: et
 contra legem in te percuti. et hec beatus Augustinus. Et sic
 uides ad que/ et quomodo/ et quando homo tenetur ad precepta et
 consilio perfectionis. non dico ad consilium reuerentie/ aut impe-
 rij. ad quod fidelis tenetur ex obligatione ecclesie. ut in de. exiui.
 in. §. item quia. cum duobus sequentibus. de ver. sig. et in. c. consilium.
 de ieiunio. et in. ead. aures. de etate et quali. et ibi glosa fit. et in. ca.
 tne. et in. c. Mattheus. de symonia. ubi glosa dicit consilium. s. re-
 uerentie indicat necessitatem. bene per doctores. in. c. nam con-
 cupiscentia. de consti. per beatum Thomam secunda secunde. q. c.
 p. v. q. ar. iiij. Nec ex illa littera Matthei. v. ubi uidet iniunctum. non resistere

De confederatione principum

aduersario vt supra/ sed teneamur orare pro persecutoribus no-
 stris: et clauditur omne bellum. nam nulli dubium: ex omni iure com-
 petit vnicuique defensio/ vbi iniuste et defacto opprimitur aut of-
 fenditur ab aliquo. et sic videtur pro simili defensione et cōserua-
 tione rei publice et legū paternarū vt satis ostensum est/ licet bel-
 lare: et sic dare bellū iustum et licitum animo a deo et suis vicarijs
 ac ministris nonnunquā intinctū et approbatum. nam vt Salo-
 mon ecclesiastes. iij. c. dicit. tempus belli. s. ad puniendū et extin-
 guendum iniquos et malefactores: tempus pacis. s. postq̃ male-
 factores sunt correcti aut extincti. nam vt beatus Augustinus
 ad Bonifaciū/ prout habetur in. c. noli. xxiij. q. i. ait. Noli extima-
 re neminem deo placere qui armis bellicis ministrat. in his erat
 sanctus David: cui dominus tam magnū prebuit testimoniū. in
 his etiā plurimi illi? tps iusti. in his erat sanct? ille Cēturio. nā
 vt ipse beatus August. in ser. de puero Cēturionis/ put habet in.
 c. parat? ea. xxiij. q. i. in. §. si. ait. Nā si christiana disciplina omnia
 bella culparet: hoc potius filiū salutis petētibz in euāgelio dice-
 retur vt abhicerent arma: seq̃ milicie omnino subtraherēt. dictuz;
 est autem eis. neminem concusseritis: estote contenti stipendijs
 vestris. et sic militiam et belluz in licitis approbavit. Nec obstat:
 q̃ Christus fugisset in egyptum: et noluisse resistere Herodi cū
 posset. quia fecit vt habetur Matth. i. ij. vt adimpleretur quod
 dictum est a domino per prophetam Osee. xj. ex egypto vocaui
 filium meum. Hoc idem dicendum est de Pilato: cui Christus
 noluit resistere. vt ipse Matth. i. xvi. testatur dū Petro ait. An
 putas/ quia non possum rogare patrem meum: et exhibebit mihi
 modo plusq̃ duodecim legiones angelorū. quomodo ergo im-
 plebuntur scripture: quia sic oportet fieri. Et sic Gratianus nō
 dixit ea que tu adduxisti/ ad bellum excludendum indistincte et
 reprobandū: sed potius vt moris est/ opposuit vt veniret ad ostē-
 dendum veritatem de bello iusto aut iniusto: vt successiue idem
 Gratianus ostēdit. Sed vt reuertamur ad casum de cōfederati-
 one ex iuramēto firmata: non obstat illud Josue: qui non videt
 fecisse cōtra cōmissionē seu dei intentionē cōfederatiōē cū ga-
 baonit. q̃ tūc eis pmisit saluare vitā: credēdo nō essent d̃ patria
 pplo a deo pmissa/ q̃ potuit fidē tenere post captiōē patrie sine
 trāsgressiōe pcepti. vt i. d. c. Jos. ix. et. xxi. postq̃ nō dimisit eos vt
 dños patrie/ s; vt suos ppli in ppetua fuitate. ex q̃ iuramēto tex.

in. c. venerabilem. de electi. dat consilium seu determinationē p
 bis qui iurarunt / et dubitant an licite vel illicite: q̄ superfedean
 in obseruationē aut transgressionē donec consulant superiorem.
 Nec illud de solutione vsurarū probat: iuramentū illicitum sit
 obseruandū. nam iurans soluere vsurā / et soluens: non videt ve
 niat contra ius diuinū quo cauetur: ne quis det pecuniā suā ad
 vsuram. quia nō proprie / seu ex necessario inducitur vnū ex alio.
 nam si Titius duct⁹ necessitate / recepit pecuniā a Sempzonio:
 qui consuevit dare pecuniā suā ad vsurā: et omnibus est dare pa
 ratus. nō videt Titius illicite agat. nec in aliq̄ videat peccare: li
 cet Sempzonius nec aliquo iure / nec aliquo pacto posset se ex
 cusare: nec ex necessitate / nec opere pio a peccato et transgressio
 ne legis diuine et canonice. vt Exodi. xxiij. Leuitici. xxv. Deute.
 xxiij. Acemte. v. in psalmo. xiiij. Ezechiel. xviij. Luce. vi. in. c. sup
 eo. et in. c. quia in omnibus. et per totū de vsuris. et in. c. nolite. cum
 sequenti. xxiij. q. v. et in. c. si quis cleric⁹. et per totū. xxiij. q. iij. que
 omnia iura loquūtur in dāte / et non in recipiente. Cuius causa
 Innocē. in dicto. c. super eo. de vsuris. intellexit illum textum tm̄
 in dante: licet littera in fine videatur / disponat indistincte. et sic
 nonnullis fuit visum / etiam haberet locū in recipiente vt in dan
 te. qui tales non bene viderunt subscriptionē vtriusq̄. ca. s. super
 eo. et debitorēs / cum vtrunq̄ fuit conditū ab Alexandro. iij. qui
 in dicto. c. debitorēs. de iure iur. non cogisset iurātes soluere vsu
 ram ad solutionē. si iuramentū fuisset contra ius diuinū aut pon
 tificiū seu bonos mores. vt supra satis probat. Nec illud de Je
 the videtur probare: q̄ iuramentū illicitū sit obseruandū. nam
 primo apud aliquos doctores fuit dubitatū: vtrū Jethe sacrifi
 casset filiā: aut respectu voti fecisset eam vestalē seu continen
 tem et stare in perpetua virginitate: quam ipsa filia per montes
 voluit plorare / q̄a carebat matrimonio et prole. Sed posito fm̄
 cōmunem opinionē et veriorē: q̄ ipsam sacrificasset: quare est du
 bitandum: non peccauit et malefecisset. nam fm̄ litterā Judici.
 xi. non videbatur ita iustus: nec sic viuēbat de quo non credam⁹
 peccasset. nam eadem littera in principio ait. Congregatiq̄ sunt
 ad eum viri inopes et latrocinātes / et quasi principē sequebant.
 Immo volo dicere vnū aliō: q̄ salua correctione maior / videt
 mihi graue: q̄ nonnulli velint inducere ex omni narratione ve
 teris testamēti argumentū / seu probationē ex legis auctoritate:

in
 prob.

no
 de
 filia

nam cui dubium: aliqua illicita et grania ac a deo damnata com-
misit David/ licet electus a deo: a quibus non valet excusari. ut de
iuramento quod fecit de destruendo Habal et deuastando totam
eius domum: licet commendetur quod iuramentum turpe ac illicitum non
tenuerit. ut in. c. David. cum se. xxij. q. iij. hoc idem de adulterio
Berfabee: et de idolatria Salomō. et de multis alijs iniuste nar-
ratis et gestis ac commissis ab alijs: que non sunt trabēda in psequen-
tia seu in legis auctoritate. nā esset dicendū: Saul ne veniret in
manibus inimicorum. i. regū. xxi. irruit sup gladium suū: et sic interfe-
cit seipm: aut ut citius obiret iussit se interfici. ut in. c. i. ij. Regū.
ergo licebit de iure diuino hoc vnicuique sine graui et grauissimo
peccato. absit. Et hoc modo possumus dicere de sacrificio filie Je-
the: et etiā de homicidio quod commisit Bedeon Iudicū. viij. si alijs
opponeret: non fecit ex reuelatiōe diuina/ quod male fecerunt. et sic
de alijs que non cōstant facta ex reuelatiōe diuina: cui esset scā-
dum. ut beatus Augusti. in lib. questionū/ prout habetur in de-
cto. c. dominus. xxiij. q. ij. dicit. Sed hoc genus belli sine dubio
iustus est/ quod deus imperat: qui nouit quod cūque fieri debeat.
et in. c. gaudemus. de diuorcijs. vbi omnia facta ex reuelatione di-
uina/ licet aliquantulum videantur contraria ius diuinū: approbant
a deo: ut ab eo in talibus dispensatū. et sic illud tale/ aut illud quod
fit ex cōmissione seu precepto diuino: quod hominibus magis
constat quā reuelatio: inducit legis diuine auctoritatē/ et non indio-
stinere. ut. s. omnia gesta et narrata. Nā nonnullis videt extraneū
quod aliqui doctores dicūt in. d. c. p. venerabilē. qui si. sint leg. in. s.
sunt autem. quod cardinalatus et cardinales dicantur esse de iure di-
uino: ex verbis ietro ad Moysen Exodi. viij. ibi. Prouide autē
de omni plebe viros patentes et c. nam non constat/ hoc dixisset ex
cōmissione aut reuelatione diuina ad hoc quod induxisset ius di-
uinum. quia citius hoc habuisset Moysen ut habuit omnia alia
opportuna et necessaria. et ut adderet septuaginta seniores pro gu-
bernatione populi. ut Numeri. xi. vbi magis proprie posset dari
figura et origo cardinaliū. posset iuste et sancte assumi p diuina
auctoritate: quod in eligendis cardinalibus seu assumēdis pro qua
cunq; gubernatione/ et permixtione animarū et ecclesie romane et
vniuersalis: debeat conueniri doctrina ietro: ut eligantur timen-
tes deum: in quibus sit veritas: et oderint auariciā. et hoc modo
nonnulla alia scripta et narrata/ etiam si non inducāt ius diuinū

quo ad obligationem et necessitatem: operantur quo ad instructionem: ut bene faciamus/et caueamus a malo: sed non ut pro auctoritate aut iure diuino supradicta et similia possint allegari. Nam ut ait littera in. §. in nouo. xxj. dis. q. discretio sacerdotum a gentibus maxime introducta est: qui suos flamines alios simpliciter/ flamines/ alios archiflamines/ alios protosflamines appellabant. dicemus propter hoc: discretio sacerdotum in lege veteri et in lege gratie sit de iure seu institutione gentium: quia a gentibus habuerunt exemplum: absit. nam ibi in. c. j. eadem. xxj. dis. littera ait. Discretio sacerdotum in veteri testamento facta est a Moyse ex mandato dei: et ampliatio aliquorum ministroz a David et Salomon/ cum ampliacione templi. et discretio sacerdotum in lege gratie a Christo: et ampliatio ministroz ab ecclesia. quozum omnium institutio est in veteri testamento inchoata/ et in nouo plenius consummata. ut in dicto. ca. 1. et in dicto. §. horum discreto. littera ait. et ut reuertamur ad casum si placet: videtur ad omnia opposita satisfactum.

¶ Dis. Video omnia que dixisti/ et placent: licet vnum videatur graue: q. papa excludatur a iudicatura in alio casu q. dū accusatur de heresi. quia tunc ne immerito si excludatur cum incidenter/ excluditur a fundamento principali. cum eo ipso q. ponitur sibi de heresi incidenter: et per consequens videt oppositum non sit papa. cuius causa ecclesia seu conciliū iuste tales ut intrusumpotius/ q. ut papam debet iudicare. ut in. d. ca. si papa. gl. di. et in dicto. c. nunc aut. xxj. di. que ratio non videtur militare/ nec habet locum in alijs casibus tangentibus ecclesiā aut papam. vbi semp videtur: summus pontifex ut christi vicari⁹/ sit rector: et pastor ecclesie vniuersalis: et inter omnes oues in quocunq. cā tangente ipsam ecclesiam aut papam possit prouidere: et valeat iudicare ex potestate et commissione ut supra indistincte a deo sibi tradita/ ac facta: a qua et eius dignitate a puro homine exclusio non valet. ut in cap. si transitus. lxxix. distm. et in cap. j. lxxx. distm. Nec si bene attendamus obstant omnes predictæ allegationes in dicto. c. j. iiij. q. iij. et in. c. j. xvj. q. vj. et in dicto. c. inter que relas. et de occidendis. xxij. q. iij. et v. et in dicta. l. vna. c. ne quis in re sua ius sibi dicat. aut similes. prout bene per Innocentius Hostiensis. et Joannem an. et alios in dicto. c. ex parte. et in. c. forus. de ver. sig. et in. c. postulasti. de fo. com. et dilecti. et dilectus.

De confederatione principum

de appella. determinatur: ne aliquis ius sibi dicat/aut sit iudex
in causa propria. cum locum tñ habeant in inferioribus a pa.
pa/qui subiiciuntur pontifici & eius constitutionibus artantur.
vt in. c. nulli fas. & violatores. cum sequentibus. xxv. q. 1. & in. ca.
pceptis. & illud breuiter cum sequenti. xij. di. & in. c. 1. de consti
ex quo iure seu constitutionib/ vt supra/ excluduntur omnes infe
riores a papa in suis proprijs causis a iudicatura. secus de papa
ipsius iuris ac constitutionū conditore: qui suis constitutionib/
nec predecessorū suorū ligatur. vt in. c. ideo. in. §. his ita. xxv. q. 1.
& in. c. cuncta. ix. q. iij. & ff. de legi. princeps. immo etiam si vellet
predecessor/ non posset ita condere legem que ligaret aut impe
diret successorē ne possit aliter disponere. vt in. ca. innotuit. de
electi. & in cle. vnica. de immunitate ecclē. & in. c. 1. de consti. li. vj.
immo nec ipse pontifex posset taliter/ nec sub tali clausula conde
re legem q̄ non possit eam reuocare. vt in. c. finali de rescrip. lib.
vj. & glo. et sic summus pontifex non ligatur seu artatur sua lege
aut predecessorum suorū: licet legibus se velle viuere profiteat.
vt. ij. q. ij. nos. & in. c. prima salus. & in. c. iusticie. xxv. q. 1. & in. c. iu
stum. ix. di. & c. de legi. digna vox. & c. de testa. ex imperfecto. et
ff. de leg. iij. ex imperfecto. Qd̄ sane intelligendū est in his que
disponunt & prouident de vita/ moribus/ & doctrina/ & alijs que
tendunt in perfectionē persone & exemplū ac directionē subdito
rum. vt in dicto. c. nos. secus in constitutionibus que prouident
aut dant ordinē & formā pcedendi in negotijs. Nam dicemus.
postq̄ iure pontificio prouisum est: ne prelati faciant translatio
nes episcopozū/ aut sediū mutationes. vt in. c. 1. & quasi per totū.
de transla. episco. nec faciant vniones cathedralium. vt in. c. vni
re. de excessi. prela. & in. c. qd̄ translationē. de offi. lega. et q̄ possit
libere a quocūq̄ appellari. vt in. c. omnis. & si quis restrū. & qua
si per totum. ij. q. vi. aut q̄ non procedatur lite non cōtestata. vt
in eodem rubro & nigro. & q̄ non conferat/ aut promittāt benefi
cia non vacantia. vt in. c. nulla. cū. c. sequenti. de concessi. prebē.
& sic de alijs: ad que tenentur & ad eius obseruationē artantur
omnes inferiores a papa. ergo dicemus hoc idē de papa: q̄ non
possit translationes episcopozū/ aut sediū mutationes facere: ab
sit. vt in dicto. c. 1. & per totū. de transla. epi. & in. c. mutationes et
temporis qualitas. vj. q. 1. ac vniones ecclesiā. vt in dicto. ca.
vnire. & in dicto. c. q̄ translationē. aut non poterit statuere q̄ nō

possit ab eo appellari. vt in. c. cum ex litteris. de in interdictis. et in dicto. c. cuncta. ix. q. iiij. quia in his et in omnibus alijs que prouidentur de iure comuni/semper intelligitur: salua summi pontificis christi vicarij: qui non puri hominis/sed veri dei vices in terris gerit auctoritate. vt in. c. significasti. de electi. et in. c. peregrina. et dudum. iiij. q. vi. et in. c. proposuit. de con. pre. et in. c. licet. et Ratutum. de preben. li. vi. et in cle. prima. vt lite pendente. et in. c. venientes. de iure iur. et in. d. c. cuncta. et quasi per totum. ix. q. iiij. et in. c. quanto. de transla. et in. c. ad honorem. de aucto. et vsu pallij. et in q. pluribus alijs locis: prout deduxisti. s. de plenitudine potestatis pape. Sed quia raro aut nunquam tales questiones/aut similes per doctores determinant/que per aliquam partem non possit aliquid opponi aut addi: et quia vt dixisti/ne impediamus aliam questionem de qua agitur: postquam de federe et confederatione videtur satis deductum: et licet aliqua in comuni seu incidenter dixisti de bello: et nunc in articulo proximo ais/qualiter ex omni testamento promittitur bellum et approbatur: rogo vt veniamus ad particularia et dicas. An/et quando dicatur bellum iustum/licitum aut iniustum seu illicitum: et An/et quando/et quibus liceat bellare et retinere in bello ablata: et An/et quando liceat duobus duellum iurare.

Q. 3a. Ista questio. An papa possit esse iudex est grauis: quia vt dicti pendet ex grauiori. et ista alia non est facilis: an et quando papa subijciatur iuri pontificio: et pmaxime fundato in veritate et ratione naturali/et in bono comuni ecclesie vniuersalis/ac in directione et salutem animarum. et an indistincte possit eam reuocare. vt beatus Augustinus scribit ad Casulanum/ prout habet in. c. sana. et de unico baptismo. prout in. c. quis nesciat. ix. di. de quo in. c. sunt quidam. in. s. vbi cum sequentibus. xxv. q. i. Nam si vnus proponeret: quia papa statuit ieiunium quattuor temporum. et in vigilijs christi natiuitatis/et virginis: ascensionis: et in vigilijs apostolorum: et ieiunium quadragesimale: que propter hoc papa non teneatur ad predicta ieiunia/ quia lege pontificum non aratur. esset scandalum maximam: et hoc dicere graue et non sustentabile. Cuius causa his omisissis/traſcamus ad aliam questionem de qua agitur. scilicet de bello iusto et iniusto: et an/et quando/et quibus liceat bellare. in qua doctores multa et varia dixerunt. cuius causa videtur questio aliquantulum confusa. Sed his non obstantibus/dicam quid ex decreto et determinatione sanctorum patrum habetur ad

De cōsederatione principum

quos in his et similibus que concernunt salutem animarum/ per
tinet decisio et determinatio. et referam aliqua que aliqui do-
ctores dixerunt ut iacent: ut quicūq; rector: parochialis/ seu ha-
bens curam animarum sine reuolutione ipsorum librorum possit
comprehendere decisionem istius questionis et veritatem. Et
primo et ante omnia ut beatus Augustinus/ prout habetur in di-
cto. capitu. dominus. xxiij. q. ij. in fine ait. Sed hoc genus belli
sine dubio iustum est/ quod deus imperat: qui nouit quod cuius
fieri debeat. et in eodem. capitu. ipse beatus Augustinus ait. Ju-
sta autem bella solent diffiniri/ que vlciscuntur iniurias. sic gens
et ciuitas petenda est: que vel vindicare neglexerit quod a suis
improbe factum est: vel reddere quod per iniurias ablatum est.
et contra manicheos ipse beatus Augustinus/ prout habetur in
capi. quid culpatur. xxiij. q. i. de bello ait. Ordo autem ille natu-
ralis mortalium paci accommodatus hoc poscit: ut suscipiendi
belli auctoritas atq; consilium penes principes sit. beatus Iso-
dorus in suo. xx. libro. etymologiarum/ prout habetur in. capi.
xxij. q. ij. de iusto bello inquit. Iustum est bellum/ quod ex edi-
cto geritur de rebus repetendis/ aut propulsandorum hominum cau-
sa. papa Nicolans/ prout habetur i. c. si nulla. xxiij. q. viij. de bel-
lo ait. Si nulla viget necessitas: non solum quadragesimali tem-
pore/ sed etiam omni tempore est a preliis abstinendum. Si autem
ineuitabilis viget importunitas: nec quadragesimali tempore
pro defensione tam sua q̃ patrie/ seu legum paternarū est belloꝝ
proculdubio preparationi parcendum. ne videlicet deum videa-
tur homo tentare si habet quod faciat/ et sue ac illorum saluti cō-
sulere non procurat: et sancte religionis detrimentum non preca-
uet. Blosa. xxiij. q. ij. in summa posuit: q̃ quinq; modis dicit bel-
lum iniustum. glo. in. c. i. xxiij. q. i. in versu. propulsanda. ponit late
q̃ in iniurie sunt propulsande. de quo satis in dicto. ca. dilecto. de
sentē. ex cōmuni. lib. vi. et in. c. olim. in primo. de restitu. spoli. Ho-
stien. in summa. in ti. de treuga et pace. in. §. quid sit iustum bellū
in versu. sunt tamen. cum quinq; sequentib. dicit q̃ bellum dici-
tur iniustum quinq; modis. Ratione rei. si non est de repetendis
rebus: ut pro defensione patrie. xxiij. q. ij. c. i. et. q. vlcima si nulla.
Secundo ratione cause. ut si volūtarie et non necessario pugne-
tur. ca. cau. et. q. i. noli. Tercio ex animo. si quādo fit ad vindictā.
ca. q. quid culpatur. Quarto si non fit auctore principe. ca. q. ij.

c.1. Quinto ratione persone. quia ecclesiastica: cui non est licitū effundere sanguine. et in titulo de peniten. in. §. quid de rapina. Hoc idē dicit: qd ad hoc qd dicatur iustum bellū requiritur persona habilis: causa animi: et auctoritas. Beatus Thomas secūda secunde. q. xl. ar. 1. in hac. q. in ipsius resolutiōe dicit. qd ad hoc qd aliquod bellum sit iustum tria requirūtur. Primo quidē auctoritas principis: cuius mandato bellum est gerendū. non enī pertinet ad personā priuatam bellū mouere. quia potest ius suū in iudicio superioris prosequi: similiter etiam conuocare multitudinem quod in bellis oportet fieri / non pertinet ad priuatā personam. cum autē cura rei publice cōmissa sit principibus: ad eos pertinet rempublicā ciuitatis / vel regni siue provincie sibi subdicere. et sicut licite defendunt eam materiali gladio: contra interiores quidem cōtributores dum malefactores puniunt. sicut ille apostoli ad Romanos. xij. Non sine causa gladiū portat. minister enim dei est / vindex in iram ei qui male agit. ita etiā gladio bellico ad eos pertinet rempublicā tueri ab exterioribz hostibz. vnde et principibus dicitur in psalmo. eripe pauperē et egenum: de manu peccatoris libera eum. et hec beatus Tho. Hostiē. in. c. 1. d. homicidio li. vi. ponit septē bella que refert Dominicus ibi et Jo. an. Archidiaconus: qui quasi in omnibus sequitur Hostiē. in. c. iustum bellum. ca. xxiij. q. ij. dicit: qd septē sunt bella. Primū potest dici romanū. quod faciūt fideles impugnādo infideles. et hoc iustum est. vt extra. de here. ex cōmunicamus. ij. et dicitur romanum: quia roma est caput fidei. xxiij. q. 1. hec est fides. et c. quoniā. extra. de summa trini. et fide catho. c. ij. §. penul. et sic potest intelligi. ff. de cap. l. hostes. Secundū iudiciale. quod fit auctoritate iudicis legitimi habentis merum imperium: non dicētis sibi ius / sed alijs ordinem iudiciariū obseruantis: et ex causa contumacie hoc concedentis. ff. quod me. cau. l. continet. ff. de iurisd. om. iu. l. iij. et. iij. c. ne quis in cau. sua ius si. di. l. cū si. bi tñ ppij hostes non sunt: sed qd de suo ad nos puenerit / nostrū fit dicitur: qd autē dñs ad ipos puenerit / ipoz fit de facto. sic intellige. ff. de cap. l. v. §. a pace. Tertiū psumptuosū. qd s. faciūt iudici inobediētes ar. de pe. di. vj. §. 1. ad si. extra. de maio. et obe. si qd. et. ff. d. rei ven. qui restituere. ff. ne vis si. ei qd in pos. mis. l. iij. c. de sedi. l. i. in fi. lib. xi. Quartū licitū quicunqz hoc fit auctoritate iuris / quo ad illum cui conceditur. vt hoc extra. de senten. ex cōmuni.

De confederatione principum

si vero. §. nec ille. c. quando licet vni sine iudi. se vindi. l. i. et. h. et etiam proximi et vicini iniuria repellenda. et in prelato/ qui contra iniuriantes ecclesie vtroque gladio/ si vtrunq; habet vtri potest auctoritate propria. extra. li. vi. de senten. excō. dilecto. §. equidē cū liceat. Quintum temerariū: quo ad illos qui hoc faciūt contra auctoritatē iuris. nam/ et is qui defendit se contra auctoritatē iuris/ temerarie se defendit/ sapienter autē faceret/ si corrigeret viam suam. extra. de iudi. cū non ab homine. et de sen. ex. perpendimus. et in. c. audientiam. et in. c. contingit. ij. Sextum voluntarium. i. q. i. noli. quo principes seculares nostri temporis videntur frequenter/ iniunctum est. vt patet in his que notantur. s. e. glo. in principio. Septimū necessarium est et iustum. hoc est illud qd faciunt fideles/ defendendo se auctoritate iuris. contra voluntarie impugnantes. nam vim vi repellere ad tuitionē sui corporis/ vel etiam rerum cum moderamine inculpate tutele omnia iura p. mittunt. extra. de regu. iuris. quod non est licitū. li. vi. de senten. excōmu. dilecto. extra. de iur. iuran. sicut. ij. §. vltimo. extra. de resti. spo. olim. i. in fine. et de sen. excō. si vero. §. i. Quod qualiter intelligatur. no. plene. extra. de sen. excō. dilecto. circa principium. lib. vi. hec omnia notant per Hostien. extra. li. vi. de homici. pro humani. et hec archidiaconus. Ex quibus omnibus supradictis satis posses comprehendere: an/ et quando sit licitū bellare: et dicatur iustum bellum/ aut iniustum.

Dis. Video omnia que dixisti et allegasti/ et video determinacionē beati Thome. Innoc. et Hostien. et archidiaconi qui optime loquuntur in hac materia et aliorū: qui in omnibus videntur beatum Augustinū et beatum Hieronymū ac beatum Isidorū sequi/ put tu ante ipsos originaliter et in decretis allegasti. Sed his non obstantibus: nunc magis/ q̄ ante dubito de questione principalis scz. quis auctoritate ppria dicatur iuste posse bellū intrare/ ad hoc qd dicatur bellū iustum aut iniustum/ licitum et permissum/ aut illicitum et prohibitū. Nam satis videtur: stat implicite: quod beatus Isidorus et alij dicunt: qd dicitur bellum iustum quod ex edicto geritur de rebus repetēdis/ aut propulsandorū hominū. nam que et quanta sub istis verbis de rebus repetēdis propulsandorū hominū: implicite comprehenduntur et dici pnt. Et qd beatus Augustinus in libro questionū prout habetur in. c. quid culpatur. xxiij. q. i. dicat. Siue deo/ siue aliquo legitimo

imperio iubente gerenda impia bella suscipiuntur a bonis. et in
fine a iure suscipiendi belli auctoritas atq; consiliū penes princi-
pem. et non facias aliam distinctionē de quo principe / et in quib⁹
casibus / et cōtra quos : videtur vnum maximū chaos et cōfusio
maxima. cuz multi adhuc possent dubitare: an talis princeps sit
solus papa / qui nullum habet superiorē nec parem. et qui fm ali-
quos vtrunq; gladiū a christo habuit: et administrationē et exe-
cutionē vnius imperatori tradidit. Aut si erit imperator qui fm
alios gladium et executionē gladij materialis a deo habuit. et sic
etiā posset dubitari de alijs principibus tam cognoscentibus
q̃ non cognoscentibus superiorē. Et etiā videtur: q̃ tam. Innoc.
q̃ Hostien. Joan. an. Archidia. et alij. vt alij dixisti incidāt in cō-
tradictionē. cum in dicto. c. q̃d super his. de voto. et in dicto. c. si
cur. de iureiur. dicant. iuste infideles possident / que non occu-
pantur a fidelibus. et indistincte in primo mēbro seu distinctione
belli dicant. primū bellū iustum est / q̃d fideles faciant cōtra in-
fideles. Cur? causa vt bene explicite in hac questione veritatē
pro posse cōprehendamus: oportet venire magis specificē ad par-
ticularia. et i p̃mis: an / et q̃n et quomō liceat summo pōtifici et alijs
prelatis seu ecclesiasticis bellare. et An / et quando imperatori et
alijs p̃ncipib⁹ et secularib⁹. et An / et q̃n liceat duob⁹ duellū intrare.

Q̃da. Habeas de papa et de prelatis ac omnibus clericis et p̃-
prie ecclesiasticis fm decretū ac determinationē sanctorū patrū
istam conclusionē: q̃ ordinariē et regulariter nō liceat eis aucto-
ritate propria seu priuata / nec auctoritate dignitatis et eius officij
cū aliquem interficere / aut mutilare: ne reddātur inabiles ad ex-
ercitium ac officiū sacerdotale. vt in. c. nimis. et in. c. reprehensibi-
le. xxiij. q. viij. et in. c. miror. cū duobus sequētib⁹. et in. c. de his
clericis. et quasi per totū. l. di. et in. c. ex multa. in fi. de voto. vbiq;
cauetur: vt prelati et sacerdotes ac clerici seu ecclesiastici ad bel-
lum et exercitium armorū reputentur inabiles. quorum ratio cō-
prehendit papam vt alios et magis. cum scriptum sit. Nemo mi-
litans deo / implicet se negocijs secularibus. quia vt papa Hicor-
laus prout habetur in. c. qui paganū. l. distin. ait. Nam cū discre-
ti sint milites seculi a militibus ecclesie non conuenit. militibus
ecclesie militare seculo / per quod ad effusionē sanguinis necesse
sit peruenire. Nam vt beatus Gregorius de se / sic de successor-
ibus suis. prout habetur in. c. si in morte. xxiij. q. viij. dicit. Si in

115
papa p̃prie
vtrūq; gl
nys. p̃prie
et p̃prie

De papa
nota totū
de ecclesiasticis
no a bel-
licis
p̃prie

ne licet a
liby i. m. d.
militibus
p̃prie

750

mortem longobardorum me miscere voluissim: hodie longobar-
 dorum gens nec regem/nec ducem haberent, sed quia deum ti-
 meo: in mortem cuiuslibet hominis me miscere formido. Et be-
 atus Ambrosius/prout habetur in. capi. non pila. eadem. causa.
 7. q. ait. Non pila querunt ferrea: non arma christi milites. co-
 actus repugnare non noui. sed dolor/fletus/orationes et lachry-
 me fuerunt mihi arma aduersus milites. talia enim sunt munimen-
 ta sacerdotis. itaque arma sacerdotum lachryme/et orationes. vt
 in. c. conuenio. 7. in. capi. si quis. eadem. xxiij. q. viij. cuius causa
 excluditur. vt. s. sacerdotes ab exercitio armorum materialius.
 cum nimis impediunt contemplationem. q. vt scribitur in conci-
 lio Oldensi. prout in. c. quicumq. ea. cau. 7. q. non pnt simul mili-
 tare deo 7. seculo. ideo discreta sunt arma 7. exercitiu sacerdotu.
 vt dicitur ab armis 7. exercitio militu seculariu. q. de re. ex. i. ca. 1. ea.
 xxiij. q. viij. disposuit indistincte: ne clerici auctoritate sua nec al-
 terius possint/nec debeant bellare. na vt papa Jo. in. d. c. nimis.
 ea. cau. 7. q. ait. Nimiū certe veret 7. iure formidat cōtra p̄fessio-
 nē sui ordinis secularē militiā exercere: terrā defendere: de p̄ijs
 tractare: de armis terrene potestatis est. hoc idē in. c. porro. xvj.
 q. iij. 7. in. c. clerici. 7. in. c. cū iudeis. 7. quasi per totū. xxiij. q. viij.
 et in. c. sicut dignū. 7. significasti. in secundo. 7. suscepimus. 7. peti-
 tio. 7. quasi p. totū. de homicidio. 7. in. c. ex litteris. de excessi. pla.
 licet videatur pmissum prelati 7. sacerdotibz maxime p̄ra infir-
 deles ad bellū iustū milites ac gentes armorū cōuocare. vt in. c.
 ab impatoribus. 7. in. c. maximianus. xxiij. q. iij. 7. in. c. admini-
 stratores. cū se. xxiij. q. v. 7. in. c. quicumq. in. §. his ita. 7. in. c. hortati.
 7. in. c. vt p̄dē. in. §. si. xxiij. q. viij. amo possunt interesse in bel-
 lo: 7. industriā dare: 7. milites exhortari. vt in. c. agitur. 7. in. d. c. vt
 p̄dē. in. §. 1. 7. in. c. omni timore. 7. in. c. scire. ea. cau. 7. q. 7. in. c. scilicet
 citaris. 7. ibi bona glo. vij. q. 1. satis p. Hostien. in summa. in. d. ti. de
 tren. 7. pace. in. §. qd sit iustum bellū. 7. palios doctores in. d. ca.
 qd super his. 7. ex multa. de voto. 7. in. d. c. sicut dignū. 7. suscep-
 imus. 7. significasti. 7. petitio. de homici. 7. i. d. c. sicut. de iureiur. et
 in. c. dilecto. de sen. ex. Cauēat tñ prelati/aut sacerdotes seu cle-
 rici: ne dicāt aut clament: interficite. aut veniāt ex industria ad
 homicidium particulare: dicendo sagittario. videas talem: 7. fe-
 rias cum sagitta. aut simile. nam nulli dubiū quin tales non eua-
 derent irregularitatem. vt in dicto. c. ex litteris. de excessi. p̄o.

nota

ma sac-
dotum

110

auent p̄ia
 7. sacerdotē
 e. dicitur
 necessitate
 fuit irregulariter

lato. et in dicto. ca. significasti. de homici. et in locis preallegatis.
 sed licebit supradictis ecclesiasticis ex iure pontificio hoc quod
 licet de iure naturali. scz se suaq; defendere: et aggressores inter
 ficere aut mutilare sine pena aut nota irregularitatis: dum alio
 mortem euadere non possent. vt in cle. si furiosus. de homici. et in
 c. interfecisti. eo. titu. nam vt ait textus in capi. si vero in primo.
 de senten. excom. et in dicto. c. dilecto. co. si. li. vi. Omnes leges/
 omniaq; iura proclamant vni vi repellere: cunctisq; sese defen-
 sare permittunt. hoc idem in. c. olim. in primo. de restitu. spolia.
 Cuius causa ex eodem fundamento licebit ipsis ecclesiasticis p
 defensione ecclesie ac rerum suarū in quibus stat vita eorum et
 pauperum. quia vt textus in. c. si quis obiecerit. l. q. ii. ait. Nam
 cum corporalis ecclesia/ aut episcopus/ aut abbas/ aut tale ali-
 quid sine rebus corporalibus in nullo proficiat: sicut nec anima
 sine corpore corporaliter viuit. et textus dicit in. c. ex his. xij. q. j.
 lex dei precipit: vt qui altari deseruiunt pascantur de ipso. hoc
 idem in. c. cum fm apostolum. de preb. arma assumere/ et defen-
 sionem facere cum moderamine inculpatę cõtele. vt in dicto. ca. in modum
 olim. et in dicto. ca. dilecto. dicitur cum moderamine fm glosam inculpatę
 iuxta litteram in dicto. capi. significasti. in. ij. de homicidio. et ar-
 ebidiaconum in dicto. c. q. militare. xxiij. q. i. super eadem glosa
 cum moderamine/ scz: quando illud tñ fit quo omisso violentia
 repelli non posset. vt in. c. vt fame. in fine. de sen. excom. et in dicto
 c. significasti. et hoc idem Innocen. in dicto. c. olim. de resti. spoli.
 qui prelati sacerdotes et clerici si interficiūt/ aut mutilationem
 faciant: licet euadant penam legalem/ non euadent penam irre-
 gularitatis. vt in dicta cle. si furiosus. et in dicto. c. suscepimus. et
 in dicto. c. significasti. de homici. Hostien. in summa. in titu. de
 treuga et pace dicit: q. liceat prelato habenti iurisdictionem tem-
 poralem/ bona ecclesie et subditorum auctoritate propria/ et eti-
 am cum alijs et bello defendere. et excusatur si homicidia fiant.
 vbi ipse interuenit a pena legali: licet non a pena irregularitatis
 vt supra. Cuius causa ad vtranq; penam euitandam debent ipsi
 cauere: ne interfint in bello vt manibus proprijs debeant bella
 res/ sed vt supra alios ad bellum exhortari. Ad idem licet ipsis pre-
 latis habentibus dominia temporalia/ committere alicui iudici in
 genere/ aut in specie: corrigat et puniat delinquentes. vt in capi-
 tylo si. ne cle. vel. mo. li. vi. et in. d. c. ex litteris. de excessu. prelato.

Lent bim v.
 de peller

platus
 a pena legi
 et rufatur
 pze galie no

in modum
 inculpatę
 in de arto.
 in de sup.
 in de arto.
 in de arto.

no excusatur
 ab pze galie

pj edent: quapropter magis mirari debetis: q̄ adhuc tenetis aliquid q̄ q̄ aliquid amisistis. et sic beatus Augustinus large modo as-
sumit hereticos etiā pro infidelibus. cū illa vox domini extēdit
ad omnes iniquos et impios: scz infideles vt hereticos. hoc idēz
post multa Hostie. et Joan. an. in dicto. c. quod super his. volue-
runt sentire: licet inuoluāt se in questionē: an imperatores roma-
ni iuste/aut iniuste possidebāt totum imperiū: et iuste aut iniuste
dimiserunt. que pro nunc non est presentis speculationis.

¶ Di. Placet quod ais de papa et prelatis: q̄ non liceat eis nec
auctoritate priuata/nec ipsius dignitatis aliquē interficere. sed
satis mirandū est: q̄ omnes doctores dicant/q̄ sit licitū clericis
pro defensione proximorū seu amicorū et vicinorū/ et prelatis
habentibus iurisdictionē pro defensione subditorū et rerū ec-
clesie bellare: et si homicidium/aut mutilationē cōmittant: licet
euitent penam legalē/ tamē non euitent penā irregularitatis. qz
nulli dubiū i presbytero seu ecclesiasticis sit pena irregularitas:
et permaxime ista que contrahitur ex sanguine. Et q̄ ex licito pe-
na contrahatur videtur graue. nam vt beatus Thomas secūda
secunde. q. xl. ar. ij. dicit. Nulli qui est deputatus ad aliquod offi-
cium/ licet id per quod officio suo incōgruus redditur. sed cleri-
ci bellando et mutilando redduntur inhabiles ad officiū suum: er-
go non licet eis bellare/ nec mutilare. nam quedā negotia sunt
adeo sibi repugnātia/ vt cōueniēter simul exerceri non possunt:
et ideo illis qui maioribus deputantur/ prohibentur minora. si-
cut fm̄ leges humanas militibus qui deputant ad exercitia bel-
lica/ negotiationes interdiciuntur. Bellica autē exercitia maxime
repugnant illis officijs/ quibus ep̄i et clerici deputantur ppter
duo. primo quidem generali ratione. quia bellica exercitia ma-
ximas inquietudines habent: vn̄ Je multū impediunt animum a
cōtemplatione diuinorū/ et laude dei/ et oratione pro populo: que
ad officiū pertinet clericorū. et ideo sicut negotiationes propter
hoc q̄ minus implicent animū/ interdiciuntur clericis: ita et belli-
ca exercitia. fm̄ illud secūda ad Timotheū. ij. Nemo militans
deo implicet se negocijs secularibus. Secūdo propter speciale
rationem. nāz omnes clericoz ordines ordinantur ad altaris mini-
steriū: in quo sub sacramento representat passio Christi fm̄. illud
1 ad Corinthios. x. Quotiescūq; enī manducabitis panē hūc
et calicem bibetis: mortem domini annūciabitis donec veniat.

z ideo nō cōpetit eis occidere/vel effundere sanguinē: sed magis esse paratos ad ppriā sanguinis effusionē p̄ christo: vt imitētur opere qđ gerūt ministerio. z ppter hoc est institutū: vt effundentes sanguinē etiam sine peccato/sunt irregulares. Nam certe videtur graue dicās: qđ licet clericis bellare pro defensione rerum ecclesies sed non interficere/nec mutilare. nam hoc non est satis. nam iam cōstat iuriscōditori: qđ in bello non possunt arma ita moderari/qđ debeat vnus armis vti/z non mutilare aut interficere. quia vt tex. in. c. finali de iniurijs ait. si ex adiutorio alicuius illata est alicui iniuria: talis de iniuria tenet. quia verisimiliter potuit cogitare/ex tali adiutorio z facto ipsius iacturā posse contigere. nā vt ait tex. in. c. finali. de homi. in. vj. qđ si aliquis mādauit aliquē fustibz verberari sine mutilatione z homicidio: si illi quibus hoc fuit cōmissum seu mandatū/ex verberibus interficiunt hominē mandans efficitur irregularis. qz debuisset cogitare: qđ ex verberibz potuisset hoc euenire. cū vt dixi/nō possunt in cōflictu z rancore mensurari ac moderari arma. Ex quibz videtur: certe possit alia opinio sustentari quā in isto articulo ais. sc. qđ nullo pacto/nec in aliquo casu liceat sacerdotibus arma assumere: nec interficere/nec mutilare. quod videtur expresse satis probet dictus Nicolaus papa in. c. qui paganū. l. di. vbi ipse ait. Clericū qui paganum occiderit/non oportet ad maiore gradūz prouehi. qui carere etiaz debet acquisito. homicida enī est. nam cū discreti sint milites seculi a militibus ecclesie non cōuenit militibus ecclesie militare seculo/per quod ad effusionē sanguinis necesse sit puenire. Ex quibus verbis Nicolai satis videtur constare an nullo casu liceat clericis bellare. quia cum loquitur simpliciter z indistincte/indistincte z simpliciter est intelligendū. vt in. c. solite. de maio. z obe. z in. c. ij. de coniugio seruoz. z in. c. qđ circa. de priuile. z xxx. q. si dormieris. z. i. q. i. sunt nōnulli. z in. c. si romano: ii. xxx. di. in. §. i. in fine. immo magis ex decreto ipsius Nicolai potest dici. vt in. c. se. ea. l. di. qđ etiam non liceat clerico ad emittendā irregularitatem/pro sua defensione psonali aliuz interficere/aut mutilare. cum ipse papa Nicolaus ibi dicat. De his clericis pro quibus cōsuluistis: scz qui se defendendo paganum occiderunt: an postea per penitentiaz emendati possint ad gradū presbyteri redire/aut ad altiore pscendere. scito nos nullā occasionē dare: nec vllā tribuere eis licentiam/quēlibet hominū quod

libet modo occidēdi. verū tamē si dēgerit. vt clericus sacerdotas
lis ordinis saltē paganū occiderit: multū sibi p̄suluit / si ab officio
sacerdotali recesserit: sanctus q̄ est illi in hac vita dñs sub inferio
ri habitu irreprehensibiliter famulari / q̄ alta indebite appetēdo
damnabiliter in profundū inferni demergi. Istā opinionē exp̄sse
sequitur beatus Thomas secunda secundę. q. xliij. ar. vñ. vbi re
citat predica decreta Nicolai. et in tertia respōsiōe asserit: q̄ cle
ricus qui se defendendo hominē occiderit / non excusatur a pe
na irregularitatis. quod videtur cōfusio magna. questio ita quo
tidiana sit inter doctores varia.

¶ Ma. De hoc nō debes mirari: q̄ p̄mittatur clericis bellare:
et ex illo bello iusto / aut permissio clericus in exercitiōdo / aut muti
lando incurrat irregularitatē. nā cui dubiū: concedat Titio / aut
Joanni laico seu seculari iudicaturā ciuilez assumere et crimina
lem: et nihilominus si iuste hominē interficiat incurrit cū mento
irregularitatē. vt in. c. i. l. di. et glo. in cle. si furiosus. de homi. in .
ne. nam licet sit verum simpliciter: q̄ prohibeatur clericis arma
assumere et bellare. et a fortiori interficere et mutilare. sed nihilo
minus in istis vt in alijs p̄ceptis vt iā tibi dixi / aliqua sunt ex cō
silio perfectionis ad que homo non tenetur ex necessitate. nā li
cet homo pro sui defensione hominem interfecerit / et veram irre
gularitatem non incurrat. quia bonarum mentium est ibi timere
culpam vbi culpa minime reperitur. vt in. c. consilium. de obser
uatione ieiunij. et in. c. ad eius. in fine. v. di. ipse Nicolaus confu
luit sacerdotibus / etiam si pro defensione sua hominem interfe
cissent / abstineant ab exercitio ordinis / et ad maiores non promo
ueantur. vt ait textus in. c. interfecisti. de homicidio. quia homo
ad imaginem dei factus est. Si p̄sbyter se sua q̄ liberando ho
minem interfecerit / q̄diu viuat penitentiā agat. Aut potest ali
ter dici pro saluatione conclusionis beati Thome. q̄ est defen
sio seu necessitas inenitabilis. et est defensio seu necessitas euita
bilis. Si est defensio seu necessitas inenitabilis: prout in cle. si fu
riosus. quia aliter sacerdos mortem euadere non posset / in tali
non cōtrahitur irregularitas. Aut est necessitas euitabilis. q̄ ali
quantulum si sacerdos fecisset diligentiam posset fugere / et mor
tem euadere / aut parentibus seu amicis non succurrere. et in ista
necessitate et adiutorio sacerdos incurrit irregularitatem. vt in
dicta cle. si furiosus. et in penultima glosa. et in locis p̄allegatis.

forma de p̄ceptis
sacerdotis / in t̄p̄
ratione

no

si inuenitur
in t̄p̄s
no inuenit
p̄ceptis
no inuenit

De confederatione principum

Immo archidiaconus facit distinctionē de homicidio occulto aut manifesto. de qua distinctione pro nunc non est curandum.

¶ **Di.** Nec videtur mihi in hoc quod ais bene satisfacias. quia irregularitas contrahitur nonnūq̃ meritorie ⁊ sine peccato. vt in iudice/qui zelo dei propter ministrandā iusticiam malefactorē interficit. nam de hoc nullus miratur: cum nullus excludit ante sacerdotiū a iudicatura et iusto bello: in quibus vt supra/ potest sine pena bellare/ mutilare aut interficere cum irregularitate: que irregularitas nullum impedimentū sibi dat ad officiu ⁊ exercitiū quod sibi eligit. s. iusticiā ministrare/ seu iuste homicidium aut mutilationē facere. Sicut etiā possumus dicere muli seculari videtur prohibitū/ ne cum vidua matrimoniū contrahat: aut successiue cum duab⁹ etiā: si incurrat bigamiā ⁊ irregularitatem/ ac impedimentū perpetuū ad sacerdotiū: postq̃ in electione vite sue decreuit non clericari. sed prohibetur hoc volentibus sacerdotari. cum per militiā ⁊ homicidiū/ aut mutilationē seu bigamiā ad sacerdotiū efficiuntur inhabiles. vt in dicto. ca. de his clericis. ⁊ in. c. si quis viduam. ⁊ in. c. placuit. ⁊ in. c. non cōfiscat. l. di. ⁊ in preallegatis locis. Nam vt ait textus in. c. cuz ex in iuncto. de hereti. sicut enī multa sunt membra corporis: omnia vero non eundem actum habent. nec omnes catholici eandem vitā sibi eligunt. nā nōnulli vt dixi/ decreuerūt sacerdotari: nonnulli militare: nonnulli iusticiā ministrare: nonnulli in aliqua arte seruire reipublice/ ⁊ familiam suam sustentare. nam vt redemptor ait. In domo patris mei mansiones multe sunt. ⁊ ita vt diuersa diuersa exercitia in ecclesia militante/ in qua vnusquisq̃ sorte aut arte sua contentatur: ⁊ potest manere iuste in eadem vocatōne in qua fuit vocatus. quod satis repugnat supradicte opinioni: q̃ postq̃ Ioannes ⁊ Petrus sunt ad sacerdotiū vocati/ p̃mitteatur eis id per quod ad sacerdotiū reddantur inhabiles in preiudiciū ipsius sacerdotis ⁊ animarū quas habet curādas. Sed his omīssis/ postq̃ in isto articulo dixisti quid de iure reperiat scriptum: rogo dicas de bello laicorū ⁊ secularium.

¶ **Ma.** Si sumus in casu seculariū personarū/ debes tenere: q̃ liceat eis vt supra/ contrā priuatas personas se suas defendere cum bello ⁊ armis: ⁊ hoc idē incontinenti anteq̃ diuertāt ad alia bona sua recuperare. cū tunc potius dicitur defensio q̃ bellum intrare. vt in dicto. c. olim. in prin. de restitu. spo. ⁊ si. de ver.

obli.l.continuuus.respōso primo.ff.de duob? reis. §.vlti.c.vnde
 vi.l.i. ff. de vi et vi. ar. l. ij. §. cū igitur. nec in his est auctoritas prin-
 cipis necessaria. cuz isti tales hñt iuris auctoritatē. ar. xxviij. dis.
 de his. ad sinez. ff. de condict. insti. l. que sub cōdictione. §. vlti.
 nec tñc si tales per violentiam excluderēt clericos de rebus sic
 occupatis inciderēt in excommunicationē. vt Inno. facit de hoc
 casum in dicto. c. olim. immo dicit ibi Innocen. q̄ vbi quis ali-
 ter rem suam habere non potest/licitum est furtiue accipere. xxij.
 q. ij. c. ij. C. de iudicijs nullius. tamen si principē super se habet/
 eius auctoritate hoc faciat. xxij. q. ij. c. j. hoc tenet glosa in c. ius
 gentiu. j. dis. pro cuius fundamēto allegat. xxij. q. j. c. j. et. ff.
 que in fran. credi. ait pretoz. §. si debitorē. istam opinionē sequit
 Hostien. et Joan. an. in. c. j. de treuga et pace. et archidia. in. c. do-
 minus. xxij. q. ij. et Ab. in. d. c. sicut. de iureiuran. et aliq̄ docto. q̄
 quando quis non potest rem per superiorem/seu iudicē habere:
 possit furtiue capere: tamen sine scandalo familie a qua subtrahi
 tur. ne imponatur vxori/aut alicui de familia: q̄ ipse furatus sit.
 Immo si quis rem suam non potest habere: potest capere aliam
 loco illius eiusdem valoris. et fin aliquos visa negligentia supe-
 rioris et ciuitatis potest talis cui res est de facto ablata/ capere
 tantū ab alio de illa ciuitate. vt in. c. dominus. xxij. q. ij. de quo
 satis per doctores in. c. vnico. de iniurijs. li. vi. et in regula nō de
 bet aliquis. de regu. iur. eo. lib. et in locis preallegatis. Nā vt ar-
 chidia. in dicto. c. in. xxij. q. ij. dicit. tunc enī demū iuste bellat:
 cum aliter ab eo qui obnoxius est iusticia haberi non potest. vt
 xxij. q. j. noli. et in. c. qui culpatur. et. q. viij. si nulla. vbi conceditur
 vt supra. q̄ licitū sit bellare pro defensione persone et patrie et le-
 gum paternarū. Abbas siculus post Inno. et Hostien. ac Joan.
 an. et alios recepit satis bene resolutionē belli. in. ca. sicut. in ter-
 tio. de iureiurā. Et dicit q̄ duplex est bellum. quoddā propriū.
 quoddā impropriū. Bellum propriū est/ quod auctoritate iuris
 seu principis superioris non recognoscentis in dicitur. vt est im-
 perator: et maxime papa fin Hostiensem. xxij. q. ij. c. j. ff. de capti.
 et postli. fuer. in. l. hostes. et. ff. de ver. sig. l. hostes. papa aut nulli
 subest. de iudi. nouit. et de elec. licet. in fine. et. ix. q. ij. cuncta per
 mundum. Et pro hoc q̄ papa ex causa possit indicere bellū coh-
 tra laicos christianos/ vide in. ca. pro humani. de homici. lib. vi.
 vbi ratione delicti exponit bona laicoz quibuscunq̄. Item indu-
 m ij

De confederatione principum

sit seruitutem. vt in. capi. ita quorundam. de iudeis. 2. 2. q. vlti
 ma. cum multe. cum simili. 2. in istis prefertim duobus consistit p
 prium bellum. vt scilicet capti efficiantur serui: et bona efficiant
 tur capientium. Et ex his sequitur tertium: scilicet ius postlimi
 niū. de quo in. l. postliminium. et. l. si quid bello. et. l. hostes. ff. de
 capti. Et est intelligendum: q bona efficiuntur capientium a pnc
 cipio: tamen debent postea assignari duci belli/ vt ea distribuat
 inter pugnatores fm eoruz merita. 2. ita seruatur de facto. Sic
 intellige quod legitur 2 notatur in. dicto capitu. dicat. xxiij. q. v.
 in. l. si quid bello preallegato. 2 per. Bartolum ibi. qui hoc tenet
 2 ad idem glosa. in dicto. cap. dicat. 2 quid sit postliminiū vide tu
 canonista glo. 1. di. ius gentiū. Et intellige predicta d bonis mo
 bilibus. nam immobilia non efficiuntur capientium/ sed publican
 tur. vt legitur 2 notatur in. l. si captiuus. §. 1. ff. de capti. 2 p Bar.
 in dicta. l. si quid bello. An aut is qui non recognoscit superiorem de
 facto/ vt rex Francie/ vel reges Hispanie possint indicare belluz
 pprie. Dic q sic. quia habet iura pncipis. non aut possunt habere
 recursum ad superiorem: cū illū nō habeāt in tēporalibz. hoc vi
 detur de mente Inno. in. d. c. olim. Sed clarius tenet Bart. in
 dicta. l. hostes. vbi dicit vnū dictum menti tenendū: q bodie ex
 consuetudine inter christianos non seruamus iura captiuitatis
 2 postliminiū. vnde capti non efficiuntur serui. sed q̄tum ad bona
 obseruamus. cui consuetudini standū est secundū eum. vt. l. post
 liminium. de captiuis. 2 hoc de bello pprie sumpto. Quoddā
 est bellum improprie sumptū vt illud quod non est indictuz per
 principem modo predicto: sed per inferiores recognoscentes su
 periorē. 2 si isti non habeāt iustā causam pugnandi/ vt quia nō pu
 gnant ad eorū seu rerū suarū defensionē: hoc est. iniustuz bellū.
 2 dicuntur isti potius latrunculi. dicta. l. hostes. nec bona/ nec p
 sone efficiuntur capientium: sed tenent ad restitutionē. vt hic. Si
 vero habent iustam causam pugnandi: vt quia non pugnāt nisi
 ad defensionem 2 prosecutionē iuris eorū. 2 tunc refert fm In
 nocentiū vtrum is qui bellum agit/ habeat iurisdictionē super il
 lis quibus guerraz facit/ 2 cōtumaces ei sunt 2 rebelles: potest
 statuere 2 condere/ q liceat vnicuiqz res eorum inuadere et ca
 pere 2 suas facere: 2 liberos etiā hoīes rebelles cape 2 trahere/
 quousqz domino fuerint assignati. vt notatur. §. de sen. excom. a
 nobis. 2 fm Innocentium hic. 2 tales potius possunt dici obse

des q̄ captiui. ⁊ fm hoc etiam. potest intelligi. ff. de le. l. i. j. p̄lo
mo respons. §. j. Sed etiam sine aliqua constitutione potest ta
les rebelles si terram suam inuasērunt ⁊ in ea damnum dederūt
punire ⁊ damnare. C. vbi de crimi. agi oportet. auten. qua in pro
nuncia. ⁊ patet ex eo quod legitur ⁊ notatur in. ca. j. de rapto. fm
Hostiensem. Si autem is qui tale bellum gerit/ nullā iurisdic
tionem habet super eo super quo bellū geritur: ⁊ tamē pugnat ius
ste. puta quia alius inuadit ipsum/ ⁊ ipse se vlt̄ res suas defendit.
tunc licet ei vim vi repellere: ⁊ in defendendo ⁊ in repellendo ho
minem percutere: ⁊ etiā occidere: sed cum in odamine inculpa
te tutele. de quo nota in dicto. c. olim. tunc etiā nec bona adner
sarij/ nec ipsi aduersarij licet capere: nec capiēdo sua facere:
nec etiam inuasorem detinere. cui tamen inuasor si in ipsa inua
sione spoliatur/ vel verberetur: actio vi bonorum raptorū ⁊ etiā
iniuriarū denegetur. quia exceptio paris criminis obstat ei. §. de
adulterijs. intelleximus. Sed bene potest res quibus spoliatus
est vindicare: quarum remanet dominus sicut prius. ff. de rei v̄
di. l. in rem actionē. Itē dico: q̄ non eo ipso q̄ imperator vel pa
pa indicit bellū contra aliquem etiam inferiorem dicitur iustū.
nam ⁊ ipsi peccare possunt. xl. dist. si papa. ⁊. ix. q. iij. aliorum. et in
dicto. c. ad apostolice. ⁊ cle. pastoralis. de re iudicata. habent enī
summi principes a deo potestātē pascendi ⁊ recte iudicandi sub
ditos: non autem delinquendi seu opprimendi. xl. distinctio. ca.
primo. ⁊ in dicto. ca. alius. oportet q̄ subsit legitima et naturalis
causa. vt puta quia sunt contumaces ⁊ rebelles ecclesie/ seu im
perio. Ex his infero ad aliam questionem: an in dubio bellū pre
sumatur iniustum/ vel iustum. facit iste textus q̄ iustum. quia di
cit: si constiterit q̄ iniuste mouerit rē. et sic onus probandi inci
bit assertenti illud iniustum. Hostiensis hic tenet contrarium. di
cens q̄ regulariter omne bellum presumitur iniustum ⁊ damna
tum. C. d. gladiato. l. j. libro vñdecimo. ⁊ de purgatione canonis
ca. capitu. primo ⁊ secundo. cum suis concordantijs. Ad istū tex
tum respondet dupliciter. Primo q̄ hoc verbum. constiterit. po
terit referri ad verbum. iniuste. et tunc dicit constare de iniustis
cia/ eo ipso q̄ non constat contrarium allegat in fine. C. qui mili
tare non pos. l. super seruis. lib. x. ⁊ hec Abbas. Et possumus ha
bere aliā vniuersalē conclusionem/ q̄ etiā ex volūtate principis
seu intrantis bellū dicetur bellū iustum/ aut iniustum in foro poli

De confederatione principum

Plani etiam si princeps habet iustam causam bellandi cōtra Tū-
tium: si mouetur mala intentione et malo animo/ aut ppter pre-
dam: iudicabitur iniustum bellū. vt bene Augustinus in lib. de
verbis dñi/ prout habetur in. c. apud nos. xxiij. q. ij. dicit. Apud
nos dei cultores etiam illa bella peccata sunt: que non cupiditate
aut crudelitate/ sed pacis studio geruntur vt mali coherce-
antur et boni subleuentur. Nā vt ipse beatus Augustinus in li.
contra manicheos/ prout habetur in. ca. quid culpatur. ca. xxiij.
q. i. dicit. Nocendi cupiditas/ vlciscendi crudelitas/ implacatus
atq; implacabilis animus/ feritas rebellandi/ libido dominandi:
et si qua similia: hec sunt que in bellis iure culpantur. hoc idē in.
c. militare. ca. cau. et q. ubi in prin. propter predā militare peccatū
est. hoc idē in. c. noli. ca. cau. et q. hoc idē beatus Hieronym⁹/
prout habetur in. c. cum homo ab homine. xxiij. q. v. dicit. Cū ab
homine homo occiditur: multū distat/ vtrum fiat nocendi cupi-
ditate/ vel iniuste aliquid auferendi. hoc idē ipse beatus Hie-
ronymus in. c. officia. cum tribus sequentibus. ca. cau. et q. de q̄
latius dixi. s. in articulo. de federe aut confederatione. qualiter
nullo pacto concessum est alicui ex rancore/ seu vindicta priua-
ta hoc agere. sed quia aliquando de intētionē et animo vnus pn-
cipis hominibus non posset constare: posset illud idē bellū res-
putari iustum quo ad nos/ et iniustum quo ad deū qui scrutator
est cordiū. Et in iusto bello iustus est vti insidijs et dolo. vt beatus
Augusti. in lib. questionū. put habet in. c. si dominus. xxiij. q. ij.
adducit auctoritatē ex Josue: q̄ vtebat insidijs. facit tex. in. c. vti
lem. xxiij. q. ij. dum tamen contra fidem datam hosti hoc non fa-
ciat. quia hosti fides seruanda est. vt in. c. noli. in. s. fides. xxiij. q.
i. Et quibus omnibus supradictis videtur cōstare: an et quādo
ecclesiasticis liceat per se/ aut per alios bellare: et an/ et quando
secularibus liceat auctoritate propria arma assumere et bellare:
et an/ et quando auctoritate et ex decreto principis.

¶ Di. Omnia supradicta placent. sed videtur graue: q̄ docto-
res dicant ita indistincte: q̄ imperator qui de iure et de facto/ aut
rex Francie/ et rex Hispanie: qui s̄m predictos doctores de sc̄to
nullum recognoscunt superiorē: ex sua mera voluntate possint i
dicere bellum/ et edictū de bello facere. et hoc intelligatur etiam
contra non subditos: q̄ tale bellum extra defensionē aut recu-
perationē rerū suarū et subditorū suorū. prout in dicto. c. olim.

In primo. de resti. spo. z in preall. locis. dicatur iustum/videtur vt
 dixi graue. Cuius causa crederem veriorē opinionē Hostien. et
 aliorum: qui tenent semper bellum extra defensionē necessariā
 vt. s. presumitur iniustum/ q̄ opinionē Abbatis z aliorū qui in di
 cto. x. sicut in tertio. de iureiuran. tenent contrariū: q̄ omne bel
 lum presumitur iustū ex illa decretali. q̄ non valet. vt probatur
 in dicta cle. pastoralis. in. s. deniq. de re iudi. hoc probat beatus
 Augustinus ad Bonifaciū. prout habet in. d. ca. noli. in. s. itaq.
 xxxij. q. i. vbi presupponit: omne bellum iniustū quod non indu
 citur ex necessitate/ vt in predictis casibus de defensione z recu
 peratione honorū. vt in. d. c. si nulla. xxxij. q. viij. hoc idem beatus
 Isidorus in. d. c. iustum est bellum. xxxij. q. ii. z in locis prealleg.
 hoc idē propheta in psal. lviij. testatur ibi. Dissipa gentes que bel
 la volunt. Bene credo/ si bellū est contra subditos possit stare vt
 supra opinio Abbatis: q̄ presumatur bellum iustum. z fateor q̄
 subditi istorū principum possint credere bellū iustū ex edicto su
 periorum suozū nisi manifeste cōstaret eis de iniusticia/ aut vio
 lentia seu oppressione/ quam vellet inferre dominus suus alijs;
 cui non esset obtemperandū. vt in. d. c. iulianus. z si dñs cū alijs.
 f. q. iij. z etiam videtur extraneū ac alienum ab omni iure/ ratio
 ne z equitate: q̄ vnus pignoretur pro alio/ aut depredetur pro in
 iusticia/ aut violētia alterius. vt in. c. vnico. de iniurijs. li. vi. z. C.
 ne vxor pro marito. per totū. z ne filius pro patre. per totum. sed
 vnusquisq̄ aut in iudicio/ aut extra rem suā ab iniusto detentore
 debeat recuperare: z hoc iuris aut iudicis auctoritate. nam nul
 la consuetudo posset dare priuato/ vt ius sibi dicat. vt in dicto. c.
 forus. de ver. sig. z bene per Hostien. z Joan. an. et alios i. d. c. j.
 de penis. li. vi. z in dicto. c. postulasti. de foro cōpe. z in. c. dilecti.
 z dilectis. de appella. z in locis preallegatis.

¶ Ma. Si bene aduertisti/ omnia ista sunt satis precise p san
 ctiones seu decreta ac sententiā sanctorū patrum z doctorū de
 cisa z determinata. nihilominus pro tua satisfatione aliquid ad
 dam quod non videatur tibi grane post q̄mperator/ aut isti re
 ges qui in temporalibus non cognoscunt aliquē in superiorē/
 ad quem pro edicto de bello possint recurrere: q̄ ipsi auctoritate
 sua possint bellum indicare seu edictum de bello facere indistin
 cte contra subditos z non subditos in supradictis casibus a iur
 permittis. s. de rebus repetendis/ aut ppulsando: hominū cau

De confederatione principum

sa. s. pro sua et suorum defensione/aut recuperatione bonorum. qd
 bellū reputabit iustum. vt. s. in c. 1. xxiij. q. ij. et in locis preall. nam
 vt dixi ipse Hostien. in dicta summa. in. d. xi. de treuga et pace. in. d.
 §. quid sit iustum bellū. Sed vt aliquā doctrinā habeas de hac
 materia. put retulit Archi. et Abb. ait. Notabis/ qd multiplex est
 bellū. Vnū qd est inter fideles et infideles. et hoc iustū ē respectu
 fidelium. i. de here. excoīcamus. Aliud qd est inter fideles bincinde.
 et hoc multiplex est. qd aut sit auctoritate iudicis: aut auctori-
 tate iuris: aut ppria volūate. Si fiat auctoritate iudicis legiti-
 mi: puta qd hi ptra quos auctoritatē dat/ immediate subsunt ei: eo
 habet ius exercēdi merū impiū. nec est auctor in cā ppria: iustū
 pōt dici. ad hoc. ff. qd me. cau. p̄tinet. igit cōtra nō subditos nō
 dabit actionē. nā actor sequit forū rei. vt nō. l. qd fo. cōpe. §. quibz
 et causis. circa p̄n. vñ nec est vn⁹ palio pignoratū vel impeten-
 dus. vt. C. ne vtor. p. marito/ et ne filius p. patre. p. totū. et in aut.
 vt nō fiat pignoratō. col. v. nisi forte in defectū iudicis iniurian-
 tis/ nolētis ius reddere. vt. xxiij. q. ij. c. ij. q. vñ iudex supplet de-
 fectū alterius. Is etiā qui nō habet merū imperiū hāc auctori-
 tatē dare nō pōt. ff. de iurisd. om. iu. l. iij. et iij. Itē null⁹ in cā pro-
 pria actor erit. Itē error iudicis nō excusabit/ saltē a toto. s. de
 tempo. ordi. dilectus. §. cū igit. et de transla. epi. inter corporalia.
 §. vlt. Plā et si p̄babilis esset: tñ cōperto errore esset satisfaciēdū.
 i. de frigidis. fraternitatis. §. quip. et j. de purga. vul. significāci-
 bus. est tñ p̄ma facie p̄ auctoritate iudiciaria/ nisi apte appare-
 at cōtrariū p̄sumendū. ar. ff. de acqui. pos. iuste possidet. et ne ris
 fiat ei qui in pos. missus est. l. j. s. de renun. in presentia. ergo qd au-
 ctoritatē iudicis legitimi non errātis impugnat/ aliū iuste impu-
 gnat. impugnatus autē se iuste defendit. qd tāta magis apparet
 de cōtumacia et presumptuosa rebellione. ar. de pen. di. vi. §. j. ad
 fi. s. de maio. et obe. si quis. ff. de rel. ven. qui restitueret. Idem est
 si fiat auctoritate iuris vbi cūqz. s. a iure cōceditur/ quo ad illū
 cui ius cōcedit. Sed si non interueniat auctoritas iudicis vel iu-
 ris bincinde iniustū est quo ad impugnantes: sed quo ad defen-
 dentes iustū. Tertiū quod faciūt fideles iudici cōtumaces. et po-
 test vocari presumptuosus. et ē iniustū. Quartū quod faciūt fide-
 les auctoritate iuris. et hoc potest dici licitū: et est iustū. Quintus
 quod faciūt fideles ptra auctoritatē iuris. et hoc pōt dici temera-
 riū. et est iniustū. Septū qd faciūt fideles ppria auctoritate alios

subdistinguitur bellū

autē iudicis

autē iudicis

autē iudicis

autē iudicis

impugnantes. et hoc potest dici voluntariū: et est iniustū. Septimū
quod fideles faciunt defendendo se auctoritate iuris contra vo-
luntatem impugnantis. et hoc potest dici necessariū: et est iustū.
hec Hostiensis. Et cuius doctrina et auctoritatibus et allegatio-
nibus doctorum si placet videtur satisfactum ad interrogata: quod
intelligentur omnia iura / et omnes auctoritates iudicantes ius-
tum bellum / quod ex edicto principis non recognoscentis supe-
riorem procedit. scilicet si / et quando fit contra subditos. Secus si
imperator / aut quicumque princeps facit edictum de bello contra
non subditos extra defensionē personarū / aut rerum: aut pro re-
cuperatione anteq̃ diuertat ad alia. vt. s. nam tunc tale edictū
et bellū dicitur iure iudicatur ac tenet vt iniustū. vt in. di. cle. pastoral.
in. s. deniq̃. de re iudi. et in p. call. locis. Nam vt Calde. in consi-
lio. xcv. et titu. de treuga et pace. in. s. item est iustū. hoc idē quod
Hostiensis. videt sentire vbi ait. Interdū vnus dñs vel priuatus mo-
uet bellū cōtra dñm vel priuatū: non tñ sibi subditū / nec mutuo
sunt subditi. et tunc aut vult mouere p̃tra habentē vel recognos-
centē superiorem: aut cōtra nō habentē vel recognoscentē. primo
casu non pōt. nisi p̃mo requisito superiorem: vt de tali subdito sibi mi-
nistret iusticiā: qua denegata sibi licite pōt mouere bellū. vt di-
cit Innoc. in. c. dilectus. de ap. imo si mouet p̃pria auctoritate:
in iustam partem mouet: etiā si talē prius diffidauerit. et ille p̃tra
quē iuste se defendit. vt hoc p̃batur aperte. C. vt armis. vsus ius-
ti p̃mā. in rubro et nigro. li. xj. in aut. d. man. p̃m. colla. iij. xlvj. di.
sedicionarios. xxiij. q. ij. ca. ij. et ibi est casus de homicidio. susce-
pimus. cum sumi. immo tales inferiores forte incidunt in penam.
li. iulie maiesta. ff. ad. l. iul. maiest. l. ij. et per consequens talis infe-
rens tenetur ad damna et expensas passo bellū. p̃batur hec. q̃a
agere volens sibi ipsi non potest ius dicere: nec etiā iudex in cau-
sa propria esse potest. immo actor debet sequi forū rei. de fo. cōp.
cū sit. cū si. Hec est conclusio eōis doc. in. d. c. oliz. de resti. spoli. Et
p̃cedūt p̃dicta: etiā si inferēs / vel volēs inferre haberet iusticiā
p̃ parte sua. vt. s. est p̃batū. multo fortius si fouet iniusticiā / si ille
cōtra quē vult mouere bellū nō recognoscit superiorem. adhuc pu-
to: quod si est parat⁹ stare iuri / vlt iudicio arbitror / vlt bonorū viroꝝ
bñs etiā iusticiā p̃ se nō debz mouere bellū. q̃a bellū dicitur necessariū
tati. xxiij. q. i. militare. iō. bellam⁹ vt sine iniuria i pace viuam⁹.
vt ibi. ad p̃dictā et fac. p. q. i. si q̃s cū clo. de. re iu. ad aplice. li. vj.

De confederatione principum

ubi hāc hoc pbatur facit. C. de pigno. debitorum. licet illa lex loq̃t
 de honestate. vt in ea nota. ⁊ in dicto. c. ad apostolicę. sed ubi nō
 vult stare iuri/ nec recognoscit superiorem: licet de honestate an
 teq̃ fiat bellum deberet requiri ipse iniuriarum. vt in. d. l. debito
 res. ⁊ nota. de symo. licet belli in glo. ex hoc tamē si inferre volēs
 habet iustā cām/ iuste iefert: ⁊ is cui infertur iuste patitur: ⁊ p cō
 sequens si contra inferentem fertur/ ab ipso passo iniuste infert.
 Nam ⁊ hoc casu/ qđ quis licite sibi ius dicit res proprias ppria
 auctoritate capit: ⁊ si illas non poterit recuperare/ alias poterit
 loco illarū uo. in. l. j. C. quando liceat se sine iu. v. en. per docto. in
 dicto. c. olim. ⁊ per Hostien. in. ca. j. de treuga ⁊ pace. ubi dicitur
 qđ in isto casu licitum est aduersariū depredari. Et similiter quā
 do dominus/ vel ciuitas requisita denegat de suo subdito iustit
 ciam facere. alie in li. seu. de inuestitura quam Titius recepit a
 Sempronio. §. fin. ad predicta facit: quia lex permittit suum de
 bitorem fugientem capere: quia iudicia copiā habere non potest.
 ff. de his que in frau. credi. ait pretor. et hec Calderinus. Cuius
 causa non dubitarem: quin papa posset sub cesuris ⁊ penis omne
 bellum iniustum/ aut dubiū seu non necessariū pro defensione. vt
 supra impedire: donec coram eo constaret de belli legitimitate.
 vt in. d. c. sicut. de iureiuran. cum ordinarie in spiritualib⁹ a deo
 habeat potestatem: ratione peccati indistincte cōtra omnes pos
 sit pcedere. vt in. d. c. nouit. ⁊ casualiter etiam in temporalibus
 possit se intromittere papa. vt in dicto. c. per venerabile: ⁊ in dī
 cta cle. pastoralis. de re iudi. ⁊ vnica. de iureiuran. ⁊ in locis pre
 allegatis. Si autē tyrānus/ aut manifeste intrusus in aliquo im
 perio seu dignitate/ aut priuata persona indiceret bellum: nō est
 sibi ab aliquo obtemperandū. vt in dicto. c. quid culpatur. xxiij.
 q. j. beatus Augustin⁹ ait ibi. sine deo/ sine aliquo legitimo im
 perio. iubente. hoc idem in. d. ealle gladium. xxiij. q. iij. in princi
 pio ibi. accepta legitima potestate. hoc idem in dicto. c. de occi
 dendis. xxiij. q. v. in in prin. ibi. accepta legitima potestate si eius
 congruit persone. ⁊ in dicto. c. miles. eadē. cau. ⁊. q. ibi. sub quo
 legitime constitutus est. Nam vt beatus Augustinus de ciuita
 te dei/ prout habetur in. c. quicumq̃ pereunt. ca. cau. ⁊. q. viij. di
 cit. Qui vero sine aliqua publica administratione maleficuz/ su
 rem/ sacrilegum/ adulterū/ ⁊ perjurum ⁊ quemlibet criminis osum
 interfecerit ⁊c. velut homicida iudicabitur ⁊ tanto acius/ quā

sed non sibi a deo concessam potestatem abusuue usurpare non ti-
 muir. argumentū in. c. hic ergo. de con. di. i. in. pn. hic ergo in pre-
 senti vita positos oportet et nos agnoscere. immo magis est si vi-
 detur subditis: q̄ verus p̄nceps qui nullū in tēporalibz recogno-
 scit superiorē: inuiste mouet bellū: et vocat subditos p̄ bello tali:
 q̄ subditi hñtes p̄scientiā lesam nō debēt obtemperare. q̄ melius
 est obedire impatori celesti q̄ terrestri. vt beat⁹ Augusti. scribit
 ad donatistas. put babes in. c. impatores. x. q. iij. hoc idem ipse
 Augusti. in. c. antecedēti. hoc idem beatus Hierony. in epla ad
 ephesios. put babes in. c. si dñs. et beat⁹ Ambro. in. c. sequēti. in
 lianus. ea. x. q. iij. de quo. s. satis. Ad illud de represalijs/aut q̄
 vnus pignoret p̄ alio videtur satis iustū et equū et ordinari: vt
 hoc ab aliq̄ iure nō p̄mittat. vt in. d. c. pignorationes. de iniurijs.
 et in locis preall. Cuius cā in isto articulo doctores tā in. d. c. po-
 stulasti. et dilecti. et dilecti: et in eo. de iniurijs sunt varij. Rā Sui-
 li. et Archid. tenēt in. d. c. pignorationes: q̄ qui recipit cōpensam
 rei sue ab alio q̄ ab illo qui sibi obligat: q̄ tenetur ad restitutionē
 et p̄maxime in foro poli. et dicūt p̄sequenter: q̄ licita est pignora-
 tio q̄ sit auctoritate pp̄ij iudicis: p̄cedente tñ eius snia sup negli-
 gentia et defectu iusticie. Alij dicūt: q̄ nō possit iudex spoliari seu
 grauati istā pignorationē p̄cedere/cōtra illos q̄ non sunt sue iur-
 isdictionis. sed hoc debet p̄cedi p̄ iudicē spoliatis seu grauatis.
 et sic intelligat. d. c. dñs. xxij. q. ij. q̄ ciuitas p̄ceda est. s. p̄ suū iur-
 dicē. Ex si isto modo intelligeret. d. c. dñs. et opinio Inno. et alio-
 rum de nibilo deseruiret: aut quasi. cū sitalis iudex p̄cederet p̄-
 gnorationē: pot⁹ ipse faceret executionē seu pignorationē: et nō
 cōmitteret eā faciendā grauato. Alij dicūt: q̄ opinio illa/ q̄ pos-
 sit dari pignoratio p̄ iudicē grauati seu iniuriati. intelligit qñ nul-
 lus inuenit supior: qui de ciuitate negligētis vel dño illi⁹ iusticiā
 faciat. qd̄ etiā s̄m opinionē aliquoz stare nō valet. cū in tali casu
 daret iudex eccl̄astic⁹ in defectū seu carentiā secularis. vt in. ca.
 licet ex suscepto. de foro. de q̄ satis p̄ Bart. in tractatu resp̄saliaz.
 in tertia p̄ncipali q̄stione. et p̄ alios doctores in locis preall.

¶ De duobus duellū intransibz pōt dici: q̄ ita vni p̄tra vñqz
 aggressorē cōpetit defensio et cū eo in duello bellare sicut pluri-
 bus. sed excepta causa defensiois: rā clericis q̄ laicis ex om̄i iure
 videtur p̄bitū ac valde damnatū duellū intrare. vt in. l. vna. li.
 p̄ c. de gladiatoribz. et in. c. j. et ij. de cle. pug. in ducl. nam videtur

De confederatione principum

deum tentare et intrare purgationē vulgarē. que tñ a sanctio pa-
trib⁹ reprobatur. vt bñ in hoc casu Celestinus. iij. in. c. j. et optime
Innoc. iij. in. c. iij. de purgatione vulgari pviderūt et determinas-
runt: qd attento qd non nūq̄ intrans duellū / et tenēs iusticiā et ve-
ritatē / ex dei puidētia et ppter alia illius peccati talis in duello
posset vinci et supari ab illo qui descendebar mēdaciū et falsitatē.
quare nūq̄ tale duellū aliq̄s sine maximo crimine et gravi pecca-
to posset intrare / nisi ex reuelatiōe diuina hoc faciat. vt facit tex.
in. c. monomachia. ij. q. v. vbi lra. Nicolai pape ait. monomachia
am vero in lege nō assumimus: quā precepta fuisse nō repimus.
quā licet quondā inisse legamus: sicut David sanctū et Soliaz
sacra pdit historia: nūq̄ tñ vt p. lege teneat / alicubi diuina sapis
auctoritas. cū hec et hmoi sectātes deū solūmodo tentare videā-
tur. Et quib⁹ satis videtur qd duellū nulla lege pmittat. Immo
pōt aliud de iure sustentari: qd pncipes peccāt cū dant licentiā et
facultatem duobus tñ duellum intrandi: et possent per episcōs
pos sub censuris et penis tales prohiberi duellum intrare / qua-
cūq̄s licentia principis non obstante.

¶ **Dis.** Rogo bone magr / postq̄s presupponis in iniusto bello
nō efficiuntur bona pncipis / neq̄ capiētū: an si inter pncipes qui
bellum fecerunt cōponatur pax: si poterunt sine consensu sub-
ditorum bona subditis ablata in guerra remittere / vt capientes
non teneantur ad restitutionem.

¶ **Ma.** Textus in. c. quāto. diuiciu. presupponit simpliciter:
pncips sine consensu subditorū hoc non possit facere. et hoc sen-
tit Hostien. ibi. et in summa in titu. de peniten. in. §. finali. Sed
pone qd guerra fuit inter duos milites vel pncipes / et iniuste mul-
ta etiā damna vincinde data sunt: postea facta est pax inter ipsos
et damna vincinde data remissa: iniquid hec remissio extenditur
ad homines et valitiores vtriusq̄. Non videtur. nisi de consensu
eorundem sit facta ar. C. de transacti. l. j. et l. transactionis placitū
et l. preses. et l. vbi pactum. §. de maio. et obedi. c. fina. ff. de trans-
actio. l. ij. et l. qui cum tutoribus. et l. nulli. ff. de pactis. sumus.
et §. pacta. ver. et in summa. et l. si conuenerit. vel nisi forsan aliter
non posset haberi pax. vbi quidem vtiliter partis geritur negoti-
um vtriusq̄. et sic potest intelligi. ff. de pactis. conuentionum. ali-
quo modo possum remittere ius hominis meī: cū nec possim ab
eodem tantūdem extorquere sine rapina. vt patet in his que no.

in eo sub. §. quid de questis. Istam opinionem sequitur Joannes andree. istam sequitur Abbas in dicto. c. quanto. de iur. iuran. allegant pro fundamento. c. ad hoc de officio archidiaconi. in si. quod omnes tangit ab omnibus debet approbari.

¶ **Dis.** Placet ex illo capite. quia princeps non est dominus bonorum subditorum. ut Innocentius et alii doctores dicunt in dicto. c. quanto. et in. c. que in ecclesiis. de constitu. et in. ca. inquisitioni. de senten. exco. et cardinalis in cle. unica. de iur. iuran. et Dominicus in. c. ad apostolicam. de re iudi. li. vi. et per legistas in. l. fina. si contra ius vel utriusque princeps sine eorum consensu de bonis eorum disponere non valeat. Sed videt mihi: postquam princeps est dominus bonorum subditorum quod ad eorum conservationem. ut in. l. boni azernone. de quadrienn. scriptio. et si viderit per conservationem subditorum et bonorum eisdem subditis remanentium post guerram seu bellum quod interest reipublice: ut fiat pax et agitur de utilitate subditorum: ut pax componatur per principem. et bona ablata vincinde remittantur: ne bona remanentia apud subditos pereant: quod princeps potest immo tenetur pacem componere et sine consensu subditorum si non potest habere: aut si esset periculum in mora in congregatione subditorum bona ablata remittere postquam causa ipsius principis est iusta: et movetur in conservationem et utilitatem reipublice. sed hoc non obstat re restat si ista remissio principis sufficiat occupatoribus bonorum predictorum in utroque foro: ut non teneantur ad satisfactionem.

¶ **Ma.** Si bene advertas ad verba Hostien. in. dic. §. guerra hoc tenet quod ais. scilicet quod si pax non potest fieri sine remissione ablatorum: pro pace componenda postquam hoc fit in utilitatem subditorum/sine eorum consensu princeps potest remittere ablata. Sed an/ et quando pars que abstulit bona in bello: et detinet ablata sit ex simili remissione vel aliter liber a restitutione in foro fori/et in foro poli est aliud. nam Hostien. in summa in. d. ti. de penitentis. in. §. quod de rapina. in versu. hoc tamen teneas ait: quod is qui iuste pugnat non tenetur ad restitutionem prede: sed sit capiendus. ut ibi notatur. et probatur distincti. i. ius gentium. xxiij. q. vij. si de rebus. et hoc intelligas: siue capiatur de rebus iniuste pugnantis/sive va-litorum vel hominum suorum: quousque iuste pugnanti debito suo vel iniuria vel offensione illata/vel damno dato sibi vel suis et interesse suo/sit iuxta propriam et sanam conscientiam plenarie satisfactus: vel donec hostis paratus sit satisfacere/vel se iuripariturus offerat.

De confederatione principum

Illos autem intelligas suos: qui plus hominē quā deū timētes sequū-
tur dñm suū in bello illicito: p̄tra id qđ legif. xj. q. ij. iulianus. et
c. dñs. als aut qui ei nō p̄stāt p̄siliū/auxiliū/vel fauorē nō cre-
dim⁹ puniēdos. q̄apena suos debz tenere auctores 7c. s. de his
que fiunt a ma. par. capi. que siuit. lvi. di. satis puer sum. s. de cō-
stitu. cognoscētes. j. q. iij. ci. Quod aut dictū est teneri illos qui
dñm in iniusto bello sequunt̄: intelligas. qñ bi qui sequunt̄ de h̄
certi sunt: vel p̄babiliter credūt in iustū bellū esse: maxime vbi ec-
clesia hoc p̄hibebat ⁊ tales ex cōmunicabat. Si qđ certi essent:
vel p̄babiliter crederēt q̄ iustū esset/in nullo tenerent. nisi forte
haberēt corruptā cupiditatis intētionē: vt non fiat p̄pter odiū /
vltionē/vel p̄pter cupiditatem: sed ad correctionē: ⁊ p̄pter charita-
tem/iusticiā ⁊ obedientiā. xxiij. q. j. quid culpatur. ⁊ c. militare.
Militare nō est delictū: sed p̄pter predā militare peccatū est. sed
hoc reputo piculosum. qz sola p̄sciētia nō facit iustū bellū: immo
auctoritas iuris/vel iudicis est q̄tum ad hoc optinet requirēda.
vt patet in his q̄ notant. s. de treu. ⁊ pace. §. quid sit iustū beluz.
q̄ si p̄babiliter dubitāt vel vtrū iustū sit/vel iniustū: adhuc p̄o-
pter bonū obediētiam excusat. xxiij. q. j. quid culpatur. hoc dicas ve-
rum/ si inquisiuit q̄ntuz potuit: ⁊ peritiores consuluit: ⁊ semp du-
bius remāsit. alioquin affectator: sicut nō expers sciētie puniret.
s. de clandestina. despon. cū inhibitiō. §. si qđ vtro. Nec excusa-
tur p̄pter timorē amittēdi feudū: vel incurrēdi aliud damnū tpa-
le. xxiij. q. v. ita ne. licet metus culpā in partē attenuet/qđ ad pe-
nitentiā iniungendā circa ieiunia ⁊ orōnes. s. qđ me. cau. sacris.
sed ⁊ auctoritas iuris/vel iudicis requirit̄. Vbi ergo habet au-
ctoritas iudicis: dici pōt q̄ et si iudex errauerit/ ad pugnātis tñ
p̄sciētia recurat. ⁊ in hoc casu pōt habere locū distinctio dcta
in foro penitētiāli. secus in p̄tentioso: nisi error apte detegeretur
suo tēpore. Sz nunqđ bi qui sequunt̄ tenent in solidū. Distigū.
vtrum scirēt predā cōmitti debere: vel etiā ignorarēt: tñ veniē-
tes ad predā nō abstinerūt: imo alios adiuuarūt. Et tales etiā
bi qui cōsilio/vel auxilio/vel adulatione vel detractib⁹ seu cau-
sa p̄siliū induxerūt tyrannū ad predā faciendā/vel guerrā mouē-
dam iniuste: tenentur in solidū. si p̄pter hoc faciūt vel credūt: q̄
tyrannus ad hoc sit inductus: als non facturus/vel non tantuz
facturus quo ad id quod plus fecisse creditur ex tali instigatio-
ne. ar. s. de homici. sicut dignū. xxiij. q. iij. oēs. ij. q. j. notū. lxxviii.

dis. error. Si vero sciūt vel credūt/ q̄ ppter hoc ad hoc non fuerit motus/ nec ppter talia plus vel minus/ fecit/ tūc non tenetur nisi inquantū ad eos puenit vel de his expenderūt: et inquantū damniū dederūt p se/ vel familiā suā/ directe vel occasionatē. ad ff. s. de sen. et re iudi. cū. i. 2. a. s. de eta. et qual. tñā. xj. q. iij. quo nam multos. ff. si cer. pe. si et me et tictum. in fine. et de iniur. c. si. Sed quid si vnus satisfecerit in solidū/ siue pncipalis/ siue alius ceteri omēs liberātur. ar. ff. de reg. iu. bona fides. ff. de eo p quez factū est. l. i. §. si plures. et hoc intelligas quo ad deū/ et de magna equitate. nā quo ad penā quadrupli ad huc pōt in solidū quilibet pueniri. cū sit pena. ff. de iur. om. iu. a. de o. l. l. precedent. §. si. ff. ad. lacqui. itē mela. §. sed si plures. xij. q. iij. cū deuotissimā. et iuxta verbū Zachari dicentis. si quē defraudauit/ reddo quadruplum. de quo tangit. xij. q. v. non sane. in si. vnde sanū est cōsiliū: q̄ de hac pena quilibz humiliter misericordiā petat. Sed nunquid is qui suū recuperat/ tenet cedere actiones suas ptra. alios qui dā nū dederūt? Scripsit ray. q̄ sic in iudicio anime. q̄uis in p̄ticio soidicio non tenetur. nisi forte is qui satisfecit in solidū p p̄n cipalis esset/ vltic non ab vno in solidū/ sed a pluribus p partibz erigatur. In foro autē cōtentioso nō video qua fronte is qui propter p̄p̄iā punit cōtumaciā/ possit petere cessionē. ff. de admini. tute. si plures. ij. ff. de tute. et ra. et ca. dis. tua. l. i. §. nūc tractemus fm raymundū. Et de predā ementibz/ et quidē si quis emat sciētē predā/ vel credēs pbabiliter q̄ predā sit/ tenetur indistincte. nec liberetur vendēdo vel qualitercūqz alienādo/ nec amissione vel morte rei/ vel aliquo alio casu/ interueniētē quomin? teneat restituere preciū fm q̄ plus valuit: ex quo emit/ vel plus vendidit q̄ emerit/ vel tpe cōtractus valeret: et quicquid ex re habuit/ vel habere potuit nullas expensas deducēdo. q̄a talis cōtractādo rē alienā furtum cōmittit: et fūr semp in mora est. ad hoc. C. de fūr. qui inuēta. ff. de cōdi. furtiua. in re furtiua. ff. cōmodati. si vt certo. §. sed interdū. C. de rei ven. certū. Et qd dictū est de pmo em p̄orendez intelligas de secūdo/ tertio/ et etiā millesimo. q̄ si per plēs man? ambulauerit idē iur? erit. ff. d. mino. sed vbi. ff. d. pe. bere. sed. et si lege. §. siue aut. Si autē scit q̄ de iusto bello est: omīno excusatur. cū a vno dño emat. si vero emēs hoc nesciebat: pbabiliter tamē hoc credebatur. puta q̄a omēs vicini sui/ vel maior pars/ et maxime sapiētes/ et bonēsti bomies ita credebāt. durāte

De confederatione principum

hac bona fide non tenetur: sed tenetur si postea audierit veritas
 tēre curet alias cautius negociari. *C. de furtis. l. ij. 7 si iudice sen
 tenciente restitutionē fecerit: pōt agere cōtra venditorē vt ipm
 seruet indemne. xij. q. ij. v. vulerane. Sin aut hoc faciat ad pceco
 ptum sacerdotis in foro penitēiali: 7 in eodē foro inducendus
 est venditor: vt ipm seruet indemne. sed in foro cōtencioso ipsuz
 non poterit emptor: cōuenire. ff. de euic. si rē. s. de emp. 7 vendi.
 c. si. Quid si sciebat factū emptor: sed ignorabat ius: vel ignorā
 tia facti duct⁹ crassa 7 supina/nō pbabili rem raptā emerit. Teo
 netur in iudicio anime ad restitutionē. ad hoc. c. de cleri. exco. ni
 mis apostolice. dicit aut crassa 7 supina ignorācia: qñ comuniter
 alij vicini dicebāt 7 credebāt/ q res esset de preda 7 bello iniu
 sto. ff. de ver. sig. late culpe. vel quādo ecclia hoc pbibebat: 7 ta
 les publice exco. municabat. vnde non excusat emptor: tali igno
 rantia ductus. xij. q. ij. qui 7 humanis. xvj. q. i. si cupis. s. de ord.
 ab epō. qui resig. epif. c. i. §. si. 7 c. ij. 7 si de hoc nihil cogitabat qñ
 emit: nec inquisit quantū potuerit/ in culpa est. ¶ Quid si em
 ptoz nō potest restituere cōmode/ nisi forte vēdat quicquid bēti
 7 postea mēdicet. Ad hoc tenet de rigore iuris: vt fm possesū
 totū restituat. xij. q. vj. si res. s. de vsuris. cum tu. ¶ Quid si ra
 ptoz idē et donatoz: vel vēditoz satisfecit plenarie de preda data
 vel vēdita. Dicas donatariū vel emptorē liberatū. verū quicqd
 habet dō lucro 7 pcepit ante restitutionē factā: debz in vsus pau
 perū erogare/ vbi fuit male fidei. ar. xij. q. v. qui habet. 7. §. se.
 fm Ray. hoc intelligi potest de consilio. nam purgatū est vitium.
 ex quo dicis plenarie satisfactū quo ad restitutionē faciendā. vel
 si aliquid deest de restitutione/ restituendū est damnū passo. vel
 dic: q nisi etiā plenarie satisfactū/ est sibi talis pena iniungenda:
 vt puniatur in eo in quo deliquit. s. de tem. ordi. l. f. as. 7 Caldari
 nus in suo cōsilio. lxxxv. 7 ti. de treu. 7 pace. in hoc articulo: vt
 bona capta in bello sint pncipis/ aut capientū inter multa alia
 ait. Puto tamē: q salua cōsuetudine que in hoc esset sequēda: qz
 in hoc casu esset legis interpres. de consue. cū dilectus. de iure. li
 cet quidā distinguāt mobilia ab immobilib⁹. puto standū ei. qd
 voluit glo. in p̄dicto. c. dicat. Et Hostiē. in summa. de treu. 7 pace.
 in. §. quid si iustū. post p̄m. Aut talis capies erat stipēdiarius pa
 pe/ vel pncipis: vel alio ratione feudi ad tale seruitiū. tenebatur.
 7 tūc pncipis debent omnia assignari. necdum mobilia/ sed etiā im*

mobilia maxime mobilia: vt illa diuidat fm merita psonarum. vt in. caus. militare. j. di. vbi dicit glo. sic intelligi debere id quod dicitur: qd acquisita in bello mea fiat. ad idē. xij. q. ij. cōcesso. Immo mobilia verosi sunt imperij/ ad imperiū remaneant. Si aut nec erat cōductus/vel stipendiarius: sed als liber: qd forte libere venit: vt vt ibi miles efficeret. p salute anie/vel als qualiter cūq aliter qd ex debito: tūc que acqrit sua sunt. vt in preall. ca. dicat aliqd. Et hec distinctio pcedat in alijs casibz quibz dicit bona fieri capiētiū. et hec Baldarinus. ¶ Ex quibus omibz supradictis videtur satis cōstare: an/et quādo capta in bello efficiantur capiētiū. et responsum ad pncipale quesitū in hoc vltimo articulo: qd non obstante remissione facta p principē/qui aliqua bona occupant in iniusto bello in foro cōscientie tenent ad restitutionē. qz licet pnceps. vt. s. possit in foro cōtentioso puidere/ ne tales cōpellantur ad restitutionē: nec cōdemnētur aut puniātur in foro suo ab aliquo non potest puidere nec statuere in his que tangunt animam et cōscientiā subditorū. Et hec sufficiant postq in ista materia videtur sit deductū/ quicquid per sanctiōes sanctorū patrū decretū est ac doctrinā sanctorū patrum haberi potest.

¶ Conclusio.

Habeas reuerendissime dñe libellū cōpositū ac correctū in motu/ cum aduentu seu reuersione ch:ristianissimi regis Francorū: pro quorū locatione fuit necesse libros et codices/ immo intellectū et mentē hincinde mouere. et sic non mirandū/ attenta insufficientia cōdentiū/ et motu predicto/ si deficiat in multis. in quo si minus perire/ aut parum carere aliquid dictū est: emendari cupimus te vt premisimus: ac ab ipsa ecclesia Romana/ cuius correctioni submittimus omnia. quam deus in pace exaltare dignetur. cōseruare vt promissum/ sine macula et sine ruga.

Argentine ex officina Joannis
Schotti. Tertia Februarij.
Anno chii. M. D. xl.

Annotatio questionum pri

me partis partis tractatus de libertate ecclesiastica.

Questio. i. An breue apostolici pape pñ. 8. fo. 2. sit surrepticius
z obrepticiū vt de iure nihil deseruiat. z casu quo de surrepti
one non pstat et: an dominiū seu imunitas Senen. teneatur
de iure probare omnia in breui narrata. fo. 2

Questio. ii. An libertas ecclesiarū z sacerdotum de non soluē
do gabellas sit de iure diuino. fo. 3.

Questio. iii. An papa cōtra ius diuinū possit dispensare. Si de
cime sint de iure naturali seu diuino: z quomō cōprehendun
tur sub pceptis moralibus. Et an z quomō papa dispensare
possit in non solutione decimarū. fo. 4

Questio. iiii. In quibus exactionib⁹ clerici teneantur controuere,
Et an z quando excusentur a vigiliis murorū. fo. 6

Questio. v. An posito q̄ fuisse facta cōcordia cū clero ciuitatū
z non cū prelatis z clericis de prouincia z comitatu: an te
neantur isti de comitatu soluere gabellam. Vt si sic. An pre
latus cum suo capitulo possit pro se z clero contrahere z cie
rum obligare. fo. 10.

Questio. vi. An posito casu q̄ Breue nō teneat: an dominiū seu
cōmunitas seculariū possit se iurare seu tueri in pceptiōe ga
gelle ex possessione quā asserant habere cōtra ecclesiasticos
per decem/viginti z triginta annos. fo. 20.

Qd. vii. Si posito z non concesso q̄ privilegiū teneat: an cōtras
seu dñiū possit bodie clericis augmētare gabellā. fo. 12.

Qd. viii. An posito q̄ Breue z privilegiū teneat: an dñiū seu cōi
tas teneat facere recōpensaz integrā solutiōis gabelle. fo. 20.

Annotatio questionū secū

de partis tractatus de libertate ecclesiastica,

Questio. i. An pñces sed'ares seu dñi tpales possint clericos
seu ecclesiasticas psonas in exilium tradere. fo. 14.

Questio. ii. An appellatione clericorū quicūq̄ clerici cōprehen
dantur quo ad privilegiū clericale. fo. 15.

- Questio. iij.** Que differentia sit inter clericos constitutos in minoribus / et in sacris quo ad privilegium clericare fol. 16.
- Questio. iiii.** Que dicantur persone ecclesiastice ad hoc / ut gaudeant privilegio clericali. fol. 20.
- Questio. v.** In quibus / et quando clericus de prima corona gaudeat privilegio clericali / et an prima corona sit ordo clericali. fol. 17.
- Questio. vi.** An / et quando papa dispensat contra apostolum: et cum bigamo / et ex sanguine irregulari. fol. 20.
- Questio. vii.** An de iure detur certus et determinatus habitus clericali / et qualis. fol. 21.
- Questio. viii.** An / et quando constituti in sacris gaudent privilegio clericali / ad hoc / quod non possint puniri per seculares. fol. 20.
- Qd. ix.** Que dicantur a iure / et quando datur degradatio realis: et quando ficta: que habetur loco realis. fol. 22.
- Questio. x.** De privilegio et libertate ecclesiarum: et in quibus casibus dicat quis venire contra libertatem ecclesiasticam. fol. 23.
- Questio. xi.** A quo emanavit libertas ecclesiastica. et quid sit libertas seu immunitas ecclesiastica. fol. 25.
- Questio. xii.** Differentia inter sacerdotes veteris testamenti / et novi: et eorum oblationes. fol. 26.
- Questio. xiii.** Quam potestatem videantur habere domini temporales / seu seculares in provisionibus ecclesiarum cathedralium. et an / et quando in similibus provisionibus requiratur consensus ipsorum dominorum temporalium. fol. 28.
- Questio. xiiii.** An / et quando in beneficio eligibili cadit de iure in patronatus / seu in presentandi. fol. 29.
- Questio. xv.** An possit aliquis sepeliri in ecclesia: et si potest: an possit sepeliri prope altare. fol. 32.
- Questio. xvi.** An iudei teneantur tempore quo celebrantur divina excludi ab ecclesia. fol. 20.
- Questio. xvii.** Incidentaliter est de monacho si possit transire de religione in religionem licet strictio et c. fol. 34.

Anuotatio questionū tra-

ctatus dialogici de confederatione principum.

An liceat alicui principi cum alio fedus inire sub hac lege et conditione. scilicet tibi et amicis tuis amicus et inimicus tuis inimicus.

+ An liceat fideli cum infideli confederationem facere.

An et quando liceat cum infideli seu heretico participare.

Qualiter ex utroque testamento est iniuncta pax toto generi humano.

An et quando de iure reprobetur conspiratio et coniuratio.

An papa possit facere confederationes cum aliquo in particulari et de eius preeminencia ac vigilantia quam debet habere intenendo oves quietas in pace.

An et qui permittat persecutionem inimicorum et iniquorum ad satisfactionem iusticie et non ad rancorem priuatum.

An machometani iuste possideant terram sanctam et iuste possint debellari.

An et quare sine mora delinquentes in his que vehementer deus offenditur debent puniri.

An et qualiter ad officium regum pertineat liberare oppressos et ad instantiam pontificis debeant compelli ut veniant ad liberandam ecclesiam et alios oppressos ab oppressoribus.

An et quando papa in causa ecclesie aut personali vel patrimoniali possit esse iudex.

An et quale iuramentum sit obseruandum.

An si in aliquo contractu contrineantur duo licitum et illicitum an ex cluso illicito teneatur quis ad licitum.

An papa possit componere pacem cum Soldano otinente terram sanctam.

An et quando liceat alicui ingerere se manifeste periculo mortis seu martyrio.

54/ An et quomodo intelligantur verba redemptoris. Si quis te percussit in dexteram maxillam tuam prebe illi et alteram.

An et quando necessitas non habet legem sed imponit sibi legem.

Qualiter non est recedendum a veritate propter scandalum euitandum.

An et quando liceat alicui ponere diuisionem inter malos et perversos.

An et prohibitio usurarum habeat locum tam in recipiente quam in dante.

An et quando dicatur bellum iustum aut iniustum.

An et quando liceat prelati et ecclesiasticis bellare cum penar

Questionum

- aut sine pena irregularitatis,
 An/et quando liceat secularibus indicere bellum et bellare.
 An/et quando liceat alicui rem suam etiam furtive capere.
 An/et quando liceat alicui duellum intrare.
 An/et quando liceat principi sine licentia subditorum componere de ablatiis in bello et remittere ablata.
 An/et quando liceat alicui in foro conscientie retinere ablata si
 bi remissa a principe.
 An/et quando liceat alicui retinere ablata.

de ch. i. c. 17
 g. i. c. 17

Questiones huius tractatus:
 quotae non sunt: quo-
 nam intricate et
 per saltum va-
 rias passi-
 bus in-
 scrut.

¶ Pro tempore et loco

1840

Received of the
Honble the Secy of the
Treasury
the sum of \$1000
for the purchase of
land in the
State of Ohio
for the use of the
Army

Witness my hand
this 1st day of
January 1840
at the City of
Washington

John C. Calhoun

